

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ
BAŞARININ 10. YILINI
KUTLADI

ISTANBUL AYDIN
UNIVERSITY
CELEBRATED 10TH
ANNIVERSARY OF
THE SUCCESS

02

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ
2013-2014
AKADEMİK YILI AÇILIŞ
TÖRENİ GERÇEKLEŞTİ

CAIRO AND ISTANBUL
UNIVERSITY 2013-
2014 ACADEMIC YEAR
OPENING CEREMONY
HAS OCCURED

03

BORU HATTI
JEOPOLİTİĞİ SAHNEDE:
İRAN, PAKİSTAN,
SÜRİYE VE KATAR

PIPELINE GEOPOLITICS
IS ON THE STAGE:
İRAN, PAKİSTAN,
SYRIA AND QATAR

Pepe Escobar

04

WASHINGTON'DAN
GÖRÜNÜM:
EURO BÖLGESİ
KRİZİNİN STRATEJİK
ETKİLERİ

A VIEW FROM
WASHINGTON:
STRATEGIC
IMPLICATIONS OF THE
EUROZONE

Jeff Lightfoot - Barry Pavel

06

BULGARLAR
YOKSULLUKTAN
KENDİNİ YAKIYOR

BULGARIANS BURN
THEMSELVES DUE TO
POVERTY

Tom Esslemont - BBC

15

AYDIN

Sayı / Issue: 18

ABD'NİN 'SÜRDÜRÜLEBİLİR' ORTADOĞU STRATEJİSİ

“Sustainable” Middle East Strategy of the U.S.

Voa - Dw - Crt

Türkiye-Suriye sınırında çok sayıda Kürt yaşıyor. Son günlerde PKK meselesinin çözümü konusunda adımlar atan Türkiye hükümeti, Suriye sorununda soğukkanlı olmak zorunda. Bir diğer faktör de, Arap coğrafyasında uzun yıllar süren Osman hâkimiyeti. Arap ülkeleri, bölgedeki Türk hâkimiyetini unutmüş değil. Bu nedenle Suriye konusunda tavır almak isteyen Türkiye, Arap halklarının sesine kulak vermeli.

Many Kurds live in Turkey-Syria border The Turkish government that took steps for the solution of the PKK problem in recent days has to be cold-blood in Syria issue. Ottoman domination that lasted many years in the Arab lands is another factor. The Arab countries have not forgotten the Turkish domination in the region. For this reason, Turkey who wants to take a stand on Syria issue should listen to the voice of the Arab peoples.

İsrail'in Suriye'deki bazı hedefleri vurması, Suriye'de yaşanan iç savaşın insani krize yol açması ve Şam yönetiminin kimyasal silah kullandığı iddiaları, son dönemde dikkat çeken konular arasında. Ancak ABD, bütün bu gelişmeler olurken, son dönemde Ortadoğu konusunda sağduyulu tavrını korudu. ABD Başkanı Barack Obama, son günlerde çeşitli yerlerde yaptığı açıklamalarda, durum olgunlaşmadan Suriye krizine karışmayacağını vurgulayarak,

Israel's strike on some Syrian targets, the humanitarian crisis caused by the civil war in Syria, and the allegations that Damascus used chemical weapons are some of the attention-grabbing issues in the last period. However, during all these developments, the U.S. maintained its commonsensical stance on the Middle East issue in the last period. The U.S. President Barack Obama, in his statements made in various places in recent days, emphasized that they would not be involved in the Syrian

rak, Suriye'ye karşı herhangi bir faaliyete kalkışırken, ABD halkının yararının ve ABD'nin ulusal güvenliğinin düşünülmesi gerektiğini belirtti. Obama ve Erdoğan Beyaz Saray'da düzenledikleri ortak basın toplantısında Beşar Esat'sız bir Suriye konusunda görüş birliği içinde olduklarını dile getirse de, Obama çözüm sürecinde tercihini diplomasiye yana koydu.

crisis before the maturation of the situation, and said that the interests and national security of the U.S. should be considered when attempting to do anything against Syria. Although Obama and Erdogan, in their joint press conference at the White House, expressed that they were agreed on a Syria without Bashar al- Assad, Obama preferred diplomacy in the solution process.

DEVAMI SAYFA 20'DE

CONTINUES ON PAGE 20

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ BAŞARININ 10. YILINI KUTLADI

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY
CELEBRATED 10th ANNIVERSARY OF THE SUCCESS

Eğitim sektöründe 10. yılını geride bırakan İstanbul Aydın Üniversitesi personeli, özel bir gecede bir araya geldi. WOW Hotel'de gerçekleşen geceye Avrupa Birliği Bakanı ve Başmüzakereci Egemen Bağış, AK Parti Genel Başkan Yardımcısı ve Eski Milli Eğitim Bakanı Doç. Dr. Hüseyin Çelik başta olmak üzere yaklaşık iki bin davetli katıldı.

The staff of Istanbul Aydın University that left its 10th year behind in the education sector congregated at a special night.

The event held at WOW hotel was attended by about two thousand guests in particular by the Minister of European Union and Chief Negotiator Egemen Bağış, and AK Party Deputy Chairman and former Minister of National Education Assoc. Dr. Huseyin Celik.

2003 yılında Anadolu BİL Meslek Yüksekokulu ile temelleri atılan İstanbul Aydın Üniversitesi tüm akademik ve idari personelinin bir araya geldiği gecede, 10. yılını kutladı. Yeşilköy WOW Hotel'de gerçekleştirilen İstanbul Aydın Üniversitesinin 10.Yıl Kutlamasına Ak Parti Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik, Avrupa Birliği Bakanı ve Başmüzakereci Egemen Bağış, Ak Parti İstanbul Millet Vekili Fevziye Kırıkkalk, Eski Kültür Bakanı İstemihan Talay, Eski Devlet Bakanı Prof. Dr. Şükrü Sina Gürel, İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın ve İAU Rektörü Prof. Dr. Yadiğar İzmirli katıldı.

WOW Otel'de gerçekleşen gece, İstanbul Aydın Üniversitesi tanıtım filminin gösterimiyle başladı ve protokol konuşmalarıyla devam etti. İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yadiğar İzmirli, geçmiş ve bugünüyle barışık aydınlık ve idealist gençler yetiştirme idealiyle 2003 yılında temelleri atılan İstanbul Aydın Üniversitesinin bugün geldiği noktayı şöyle özetledi: "On yıllık süreç, bir kurumun kuruluşta ortaya koyduğu misyonun ne ölçüde gerçekleştirdiğinin ve gelecekte hangi noktaya ulaşabileceğinin bir göstergesidir diye düşünüyorum. Üniversitemizin kuruluşunda Mütevelli Heyeti Başkanımız Dr. Mustafa Aydın, temel bir seçim yapmıştır. Bu seçim var olan üniversite modellerinin tekrarı olmak yerine, yeni ve özgün bir üniversite yaratmak, yapılmamış olanı yapan bir model oluşturmak olmuştur. On yılda özgün bir uygulama modeli ve uluslararası akreditasyona sahip laboratuvarlar, çağdaş teknik donanım, uluslararası başarılarla imza atmış öğretim üyeleriyle, gerek eğitim öğretim, gerek araştırma geliştirme faaliyetleriyle, gerekse ülkemizin sosyoekonomik ve kültürel hayatına yaptığımız katkılarla örnek bir üniversite haline gelmişsek de Mütevelli Heyeti Başkanımızın ifadesiyle, 'Biz hala yolumu başındayız.' diyoruz" diyerek sözlerini tamamladı.

İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın yaptığı konuşmada, üniversitenin temellerini oluşturan Anadolu Bil Meslek Yüksekokulu öğretim üyelerine teşekkür ederek otuz kişi olarak çıktıkları yola yaklaşık iki bin kişiyle devam etmenin gururunu yaşadıklarını belirtti. Üniversitenin gelişimine değinen Dr. Mustafa Aydın, akademik ve idari alanda yapılan çalışmalardan bahsederek rakamsal değerleri ifade etti. Yolum daha çok başında olduklarını söyleyen Aydın, üniversitenin 2015 yılında Türkiye'nin ilk

Istanbul Aydın University, founded with BIL Anatolian Vocational High School in 2003, celebrated its 10th anniversary at an event in which all its academic and administrative staff congregated. The celebration event of the 10th Anniversary of Istanbul Aydın University held at Yeşilköy WOW Hotel was attended by AK Party Deputy Chairman Huseyin Celik, Minister of European Union and Chief Negotiator Egemen Bağış, AK Party Istanbul deputy Fevziye Kırıkkalk, Former Minister of Culture İstemihan Talay, Former State Minister Professor. Dr. Şükrü Sina Gürel, Chairman of the Board of Trustees of Istanbul Aydın University Dr. Mustafa Aydın, and IAU Rector Prof. Dr. Yadiğar İzmirli.

The night held at WOW Hotel was opened with the introductory film about Istanbul Aydın University, which was followed by the protocol speeches. Istanbul Aydın University Rector. Dr. Yadiğar İzmirli summarized the current position of Istanbul Aydın University, whose foundations were laid in 2003 with the ideals of educating idealistic young people, who are at peace with their both past and present: "I think a ten-year period is an indication of to what extent an organization achieved its mission determined during its foundation as well as to what point it can reach in the future. During the foundation, our Chairman of the Board of Trustees Dr. Mustafa Aydın made a fundamental choice. That choice was to create a new and original university instead of being a repetition of the existing university models; and to create a model that makes what has not been made." He ended his words as follows: "Although we became a model university in ten year with our specific application model and international accreditation laboratories, modern technical equipment, our faculty members who have achieved international successes, our education and training activities, research and development activities, our contributions to socio-economic

üçüne, 2023 yılında da Dünyanın ilk beş yüzüne gireceğini ifade ederek hedeflerini açıkladı. İstanbul Aydın Üniversitesi'nin Onuncu Yıl Kutlamasında konuşan Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın, İstanbul Aydın Üniversitesi bünyesinde Tıp Fakültesi kurulması kararının Yükseköğretim Kurulu'nda onandığının müjdesini verdi.

Milli Eğitim Bakanlığı döneminde İstanbul Aydın Üniversitesi kuruluşunda imzasının olduğunu belirten Ak Parti Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik, "Hani bir fidan diktiğiniz o fidanın meyvelerini toplamaya başlarsınız. Bu haz nasıl bir haz ise, bu keyif nasıl bir keyif ise ben şahsen bu üniversitenin kuruluşunda bir milli eğitim bakanı olarak, imzası bulunan bir kişi olarak İstanbul Aydın Üniversitesinin onuncu yılında bu meyveleri toplayan, toplayabilen biri olmanın hazını yaşıyorum." dedi.

Eski Milli Eğitim Bakanı ve AKP Genel Başkan Yardımcısı Doç. Dr. Hüseyin Çelik, "Üniversitenin bu denli büyümesi ve on yıl gibi kısa bir sürede bu noktaya gelmesi mutlulukla izlediğim bir tablodur. Bir eğitmen olarak bu büyümeyi yakından takip ediyorum. İstanbul Aydın Üniversitesi eğitime ve Türkiye'nin gelişmesine büyük katkılar sağlamaktadır. Gerçekleştirilen projeler, mesleki eğitime verilen değer, teknolojiye yapılan yatırımlar, bunun en önemli göstergesidir. Ben üniversitenin bu noktaya gelmesine katkı da bulunan tüm akademik ve idari personeli, yöneticileri kutluyorum." dedi.

WOW Otel'de gerçekleşen gece, Ferhat Göçer konseriyle devam etti. Sevilen şarkıları seslendiren Ferhat Göçer eşliğinde İstanbul Aydın Üniversitesi akademik ve idari personeli eğlenceli dakikalar yaşadı. İstanbul Aydın Üniversitesi personeli gecenin sonunda Ferhat Göçer ile 10. Yıl marşını seslendirerek final yaptı ve aile fotoğrafı çekirdi.

and cultural life of our country; we say, with the expression of our Chairman of the Board of Trustees that 'We are still at the beginning of the road '."

In his speech, the Chairman of the Board of Trustees of Istanbul Aydın University Dr. Mustafa Aydın thanked the teachers of BIL Anatolian Vocational High School, and stated that they were experiencing the pride of carrying on the path together with about two thousand people, the number of whom was thirty at the beginning. Referring to the development of the University, Dr. Mustafa Aydın expressed the numerical values by mentioning about the studies conducted in academic and administrative areas as well as the gained achievements. Aydın said that they were at the very beginning of the road, and explained their objectives by stating that the university would be ranked among the first three universities of Turkey by 2015, and among the first five hundred universities of the world by 2023. The Chairman of the Board of Trustees Dr. Mustafa Aydın who made a speech during the celebration of 10th Anniversary of Istanbul Aydın University gave the good news that the resolution regarding the foundation of a Medical Faculty within the structure of Istanbul Aydın University had been approved by the Turkish council of high education.

AK Party Deputy Chairman Huseyin Celik, who stated that he had put his signature for the foundation of Istanbul Aydın University when he was the Minister of National Education, said "You know, you plant a seedling, and then the years pass and you begin to reap the fruits of that seedling". "Similar to that enjoyment and pleasure, I am getting the enjoyment out of being one of those who can reap these fruits in the tenth year of Istanbul Aydın University, as a person who was the Minister of National Education during the foundation of this university, and who put his signature for this purpose," he said.

AK Party Deputy Chairman and former Minister of National Education Assoc. Dr. Huseyin Celik, "The fact that the university grew this much and reached this position within such a short span of ten years is a picture that I am looking at happily. As an educator, I am keeping a close watch on this growth. Istanbul Aydın University is making big contributions to the education and development of Turkey. The projects realized, value attached to vocational education, and investments made in technology are the most important indicators of this fact. I congratulate all the academic and administrative staff who made contribution to enabling the university to reach this level," he said.

The night held at WOW Hotel, continued with Ferhat Göçer's concert. The academic and administrative staff of Istanbul Aydın University spent enjoyable moments with Ferhat Göçer, who sang his popular songs. The staff of Istanbul Aydın University made the final by singing the 10th Year March (written in honor of the tenth anniversary of the founding of the Turkish Republic) together with Ferhat Göçer, and had a family photograph taken.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ UYGULAMA GAZETESİ
AYDIN
İSTANBUL AYDIN UNIVERSITY PERIODICAL JOURNAL

1 Ağustos-1 Eylül 2013 / 1st August – 1st September 2013

SAYI / ISSUE: 18

İmtiyaz Sahibi / Beneficiary

IAÜ Mütevelli Heyet Bşk. / IAU Chairman of the Board of Trustees
Dr. Mustafa AYDIN

Genel Yayın Yönetmeni / Chief Editor

Özgül YAMAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü / Editor in Charge

Av. Nigar ÇELİK

Yazı İşleri Müdürü / Editor

Nabi SARIBAŞ

Haber Merkezi / News Center

Erhan YÜKSEL

Dünya Haberleri / World News

Turquie Diplomatique

Tasarım ve Uygulama / Design and Application

IAÜ Görsel Tasarım Birimi / IAU Visual Design Unit

Arif İLİŞ

Basım Yeri / Printing House

Ceren Matbaa / Ceren Printing House

Namık Kemal Mah. 122. Sok No: 8 Esenyurt İSTANBUL

İletişim / Contact

İstanbul Aydın Üniversitesi Florya Yerleşkesi

Beşyol Mah. İnönü Cad. No: 38

Küçükçekmece / İSTANBUL

0212 444 1 428 - 1224

Gazetede yayımlanan yazılar kurumun değil, yazarların görüşleridir
The articles published in the journal are the views of the authors, not of the entity.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ

2013-2014 AKADEMİK YILI AÇILIŞ TÖRENİ GERÇEKLEŞTİ

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY 2013-2014 ACADEMIC YEAR OPENNING CEREMONY HAS OCCURED

İstanbul Aydın Üniversitesi 2013-2014 Akademik Yılı Açılış Töreni'nin de konuşan İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın, "İstanbul Aydın Üniversitesi ortaya koymuş olduğu vizyonla, hedefle sadece kendi ülkesine değil, kendi coğrafyasına değil, dünyaya insan yetiştirme vizyonu ile kurulmuş bir üniversite" dedi.

İstanbul Aydın Üniversitesi 2013-2014 Akademik Yılı Açılış Töreni, İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yadiğar İzmirli, İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın, Küçükçekmece Belediye Başkanı Aziz Yeniay ve Eski Devlet Bakanı Yüksel Yalova'nın katılımlarıyla gerçekleştirildi. Akademik Yılı Açılış Töreni'nin de konuşan İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın, İstanbul Aydın Üniversitesi'nin yalnızca kendi ülkesine değil, dünyaya insan yetiştirme vizyonu ile kurulmuş bir üniversite olduğunun altını çizerek, "Dünya liderliğine oynayan bir ülkenin evlatları olarak bugün yolumuzda ilerliyoruz. Hem bölgesinde, hem kendi coğrafyasında, hem de dünyada liderliğe oynayan bir ülkenin vatandaşları ve evlatları olarak bugün buradayız. İstanbul Aydın Üniversitesi de ortaya koymuş olduğu vizyonla, hedefle sadece kendi ülkesine değil, kendi coğrafyasına değil, dünyaya insan yetiştirme vizyonu ile kurulmuş bir üniversite" şeklinde konuştu.

Konuşmasında İstanbul Aydın Üniversitesi'nin çok güçlü bir akademik kadroya sahip olduğunu vurgulayan Dr. Mustafa Aydın, "Bugün Türkiye'nin değil dünyanın en seçkin insanlarından oluşan bir akademik kadromuz var. İstanbul Aydın Üniversitesi'ne geçmişten bugüne baktığımız zaman, hiç bir döneminde bu kadar güçlü olmamıştır. Hem fiziki alt yapıyla, hem uluslararası ilişkileriyle, hem de akademik kadrosuyla... Fakat bunların hiç birinin kimi zaman önemi yoktur. Buğday ambarında aç kalan çok fare gördüm ben. Biz bu buğday ambarından olabildiğince istifade etmemiz lazım. İstifade edebilirsek ancak o zaman burayı anlamlaştırmış oluruz. Bu güçlü akademik kadrodan istifade edebilirsek burada bulunmamızın bir anlamı olur," dedi.

İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yadiğar İzmirli ise yaptığı konuşmada İstanbul Aydın Üniversitesi'nin bugün Türkiye'nin en büyük vakıf üniversitesi olduğunun altını çizerek, öğrenci merkezli bir eğitim anlayışıyla; günümüz iş dünyasının ihtiyaçları doğrultusunda mezunlar yetiştirdiklerini söyledi. Eski Devlet Bakanı Yrd. Doç. Dr. Yüksel Yalova ise "Toplumsal Sözleşme ve Üni-

İstanbul Aydın University's opening ceremony took place with the presence of the rector Prof. Dr. Yadiğar İzmirli, the chairman of the Board of Trustees Mustafa Aydın, Mayor of Küçükçekmece City Hall Aziz Yeniay and former president, Yüksel Yalova. (eski devlet bakanı yazıyor Y.Yalova için.) The chairman of the Board of Trustees, Mustafa Aydın, gave a speech at the opening ceremony and he emphasized that, Istanbul Aydın University aims to train the people, not only for its own country and geography, but for all the World and humanity and said: "We are the children of a country that intends World leadership. We are here today as the children of a country that intends World leadership in its own region, its geography and the whole World. Istanbul Aydın University is established with the vision to train people, not only for its own country and geography, but for all the World and humanity."

During his speech, Dr. Mustafa Aydın accentuated Istanbul Aydın University's powerful Academic Staff by saying: "Today we have an Academic staff that is established with the most elite people from not

versite" konulu 2013-2014 Akademik Yılı'nın ilk dersini verdi. Yüksel Yalova yaptığı konuşmada, içinde yaşadığımız bu çağda bir bina yığınının üniversite tabelası koyabilmek için üç kriter olduğunu altını çizerek şunları söyledi:

"Bir bina yığınının içinde yaşadığımız çağda üniversite tabelası koyabilmemiz için üç evrensel kriterimiz var; birincisi o ülkenin herhangi köşesinden gelen bir kişiye üniversiteyi öğretmek, ikincisi dünya üzerinde o güne kadar o bilim dalında kim ne yaptıysa onun üzerine çıkmak ve üçüncüsü en önemlisi bence o üniversitenin ne kadar katma değer ürettiği." Konuşmasının sonunda İstanbul Aydın Üniversitesi'nin çok güçlü bir teknolojik alt yapıya sahip olduğunu belirten Yalova, "Bu üniversitenin öğrencileri olarak çok büyük bir şansa sahipsiniz ancak, lütfen bu üniversiteye şu tarihte girmiş, şu tarihte çıkmış sıradan bir öğrenci olmayınız. Üniversitenin imkânlarını sonuna kadar kullanın," şeklinde konuştu. Akademik Açılış Töreni İstanbul Aydın Üniversitesi Kulüplerinin hazırladığı etkinliklerle devam etti.

The chairman of the Board of Trustees, Mustafa Aydın, gave a speech at the opening ceremony and said: "With it's vision and mission, Istanbul Aydın University aims to train the people, not only for it's own country and geography, but for all the World and humanity."

only Turkey, but the whole wide World. If you examine it's history, you'll see that İAU had never been so powerful; the physical infrastructure, international relations and the academic staff. But sometimes, none of them matters. I've seen so many starving rats in the wheat warehouse. We should make the best of this wheat warehouse. Only if we can take advantage of it, we will make this place meaningful. If we can utilize our strong academic staff, there will be a reason that we are here. At the end of his speech Dr. Mustafa Aydın stressed, "Our century is not for the people who have only specialized on one subject." And he added "Equip yourself with knowledge. Tomorrow's competition conditions will be hard. You are not welcomed by an easygoing World. 20 years ago, it meant something to be a college graduate in Turkey. Now everybody has diplomas so they're not worthy. Your personal qualities along with the diploma makes you worthy. 21st century is the century of awareness. You can make that awareness only by expanding your specialty to it's close fields too, by being efficient, competent and arbiter." The rector Prof. Dr. Yadiğar İzmirli gave a speech as well. She underlined the fact that İAU is the biggest foundation university in Turkey and pointed out that İAU educates the graduates for the need of current days business World with a student oriented approach.

Former Minister Assist Prof. Dr. Yüksel Yalova gave the first lecture of the new academic year, the topic was "Social Contract and University". During his speech, Yüksel Yalova underlined the fact that in our century, there were 3 criterias to call the building a university and he said: "In this era, to put the university sign on a building, there are 3 universal criterias; first is to teach any person from any place of the country about the university, second is to go above anybody has ever done in that field of science. The third and the most important criteria is how much of value-added that university creates. At the end of his speech, Yalova signified the strong technological infrastructure İAU has and said: "You are very lucky to be the students of this university, however, please make the best of this opportunity, don't just be a student that registered on this date and graduated on that date. Utilize the sources of your university to the very last of it." Istanbul Aydın University 2013-2014 Academic Year Opening Ceremony proceeded with the universities social clubs activities.

BORU HATTI JEOPOLİTİĞİ SAHNEDE: İRAN, PAKİSTAN, SURİYE VE KATAR

PIPELINE GEOPOLITICS IS ON THE STAGE:
IRAN, PAKISTAN, SYRIA AND QATAR

İran ile Pakistan'ı birbirine bağlayan bir doğalgaz boru hattının inşaatı tamamlanmak üzere. Bölge güçleri bu kilit enerji piyasasındaki bağlarını güçlendirirken, rotalarını Batı'dan çekip Çin'e yöneltmiş durumdadır.

Construction of a natural gas pipeline linking Iran and Pakistan is about to be completed. As regional powers are strengthening their ties in this key energy market, they are altering their routs from the West toward China.

Pepe Escobar*

2000'li yılların başından beri Asya'daki analistler ve diplomatlar, gelecekte Asya çapında bir Enerji Güvenliği Şebekesi'nin rüyasını kuruyorlardı. Diğer gelişmelerin yanı sıra, bu durum, 7,5 milyar dolarlık, 1100 mil uzunluğundaki bir İran-Pakistan (IP) boru hattının son kısmının da tamamlanması hedefini beraberinde getirdi. Söz konusu boru hattı, İran'ın Basra Körfezi'ndeki devasa Güney Pars sahasından başlıyor; ve 2014 yılı sonu itibarıyla "çevrimiçi" hâle gelmesi umuluyor.

Washington'un tepkisi üzerinde bahis oynamak ise, kimseye para kaybettirmedi. İran-Pakistan boru hattı, İslamabad'ın "İran'ın nükleer programı üzerinde Birleşmiş Milletler'in yaptırımlarını ihlal etmesine" sebep olacaktı. Bununla birlikte, söz konusu durumun BM ile herhangi bir bağlantısı yoktu; daha ziyade Kongre ve Maliye Bakanlığı tarafından Amerika'nın uyguladığı yaptırımlarla alakalı idi. Yaptırımlar mı? Hangi yaptırımlar? İslamabad'ın enerjiye aşırı derecede ihtiyacı var. Keza Çin'in de aynı şekilde... Ve Hindistan da, onların izinde gitmek durumunda; özellikle de IP'nin İran sınırından sadece 100 kilometre ötedeki Lahor'a ulaştığı sırada... Bu sırada, Hindistan, İran'dan zaten petrol ithal ediyor ve bunun karşılığında da herhangi bir yaptırımla karşılaşmıyor.

İran Cumhurbaşkanı ve Pakistan Cumhurbaşkanı Asif Zardari, Mart başında İran'daki Chabahar limanında buluştuklarında, IP'nin 1994 yılında ilk olarak masaya yatırılmasından beri oldukça yol alınmıştı. O zamanlarda IP, İran-Pakistan ve Hindistan'ı içine almakta ve IPI olarak adlandırılmakta; "barış boru hattı" ismiyle anılmaktaydı. İki Bush yönetiminin de birbiri ardı sıra uyguladıkları baskı o derece fazlaydı ki 2009 yılında Hindistan bu boru hattı fikrinden vazgeçmek zorunda kaldı.

IP, Çinlilerin "kazan kazan" anlaşması olarak adlandırdıkları şey idi. Boru hattının İran kolu şimdiden tamamlanmıştı. İslamabad'ın devasa nakit akışı sorunlarının farkında olan Tahran, 500 milyon dolarlık kredi veriyordu ve İslamabad da, Pakistan kolunu tamamlamak için 1 milyar dolar temin edecekti. Tahran'ın söz konusu krediyi vermeye razı gelmesinin, ancak, İslamabad'ın Washington baskısı altında (Hindistan'ın aksine) projeden geri adım atmayacağı konusunda güvence vermesiyle mümkün olduğu da özellikle vurgulanması gereken bir nokta. IP, kilit bir çelik bağ olarak, Amerika'nın desteklediği Sunni-Şii ayrışmasıyla adeta dalga geçiyor. Tahran'ın beklenmedik bir şansa ve Güney

Since the early 2000s, analysts and diplomats in Asia have been dreaming of a future Energy Security Network across Asia. Besides the other developments, this situation brought about the target of completing the last part of a 1,100-mile natural gas pipeline between Iran and Pakistan (IP), with a value of \$7.5 billion. The mentioned pipeline starts from Iran's giant South Pars area in the Persian Gulf, which is expected to be online by the end of 2014.

And no party lost money betting on Washington's reaction. Iran-Pakistan pipeline would cause Islamabad to "violate the United Nations sanctions over Iran's nuclear program." However, the situation in question has nothing to do with the UN; but rather with US sanctions implemented by the Congress and the Treasury Department. Sanctions? What sanctions? Islamabad heavily needs energy. China needs energy to the same extent, as well... And India has to follow their tracks, especially when IP reaches Lahore, which is only 100 km from the Indian border... In the meantime, India already imports oil from Iranian and does not encounter any sanction for it.

When Iranian President and Pakistani President Asif Zardari met at the Iranian port of Chabahar in early March, a long way had already been made after IP was began to be discussed in 1994 In that period, IP covered Iran-Pakistan-India and was called IPI, and also known as the 'peace pipeline.' The subsequent pressures applied by both Bush administrations were so much that India had to abandon its idea regarding this pipeline in 2009.

IP was just what the Chinese people call a "win-win" deal. The Iranian stretch of the pipe line has already been finished. As aware of Islamabad's immense cash flow problems, Tehran was providing it with a loan of \$500 million; and in return, Islamabad would provide \$1 billion to finish the Pakistani section. It must be particularly emphasized that Tehran agreed to provide the loan on condition that Islamabad would guaranty that it would not take steps backward (unlike India) under Washington's pressure. As a key steel cord, IP makes fun of the Sunni-Shia separation supported by US. Tehran needs an unexpected luck and needs to enhance its influence in South Asia. Recently, Ahmadinejad even said that "with natural gas, you cannot make atomic bombs." And Zardari strengthened his hand after the elections in Pakistan's elections on May 11. When IP pumps 750 million cubic feet of natural gas per day into the Pakistani economy, power cuts will be eliminated, and factories

İP BORU HATTI, ABD'YE RAĞMEN Mİ?

IP PIPELINE? DESPITE THE UNITED STATES ?

Pakistan Devlet Başkanı Asif Ali Zardari ve İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmadinejad, iki ülke arasındaki doğal gaz boru hattı inşaatını (11 Mart günü) törenle başlattı. ABD yönetimi ise projenin, İran'a nükleer programı nedeniyle uygulanan yaptırımları etkisizleştirmesinden endişe ediyor. Uzun süredir gündemde olan projeye Pakistan'ın enerji krizinin hafifletilmesi amaçlanıyor. Boru hattının İran tarafındaki bölümünün inşaatı neredeyse tamamlanmış bulunuyor. 780 kilometre uzunluğunda olması planlanan boru hattının iki yıl sonra faaliyete geçmesi öngörülüyor. ABD, İran'a daha fazla doğal gaz satma imkanı sağlayarak yaptırımları etkisiz hale getireceği gerekçesiyle boru hattına karşı çıkıyor. Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Victoria Nuland geçen hafta gazetecilere yaptığı açıklamada boru hattına ilişkin kaygılarını Pakistan'a aktardıklarını söylemişti. Pakistan'a mali destek sunan Washington bu ülkenin enerji krizinin başka yollardan çözülebileceğini vurguluyor. Bu bağlamda yıllardır tartışılmakta olan bir proje de Afganistan üzerinden Türkmenistan'dan doğal gaz ithali.

Pakistan ise baskıya boyun eğmeyeceği mesajı veriyor. Pakistan Dışişleri Bakanı Hina Rabbani Khar, "Pakistan'ın ulusal çıkarı" gereği olduğunu söylediği boru hattının, "hariçten ifade edilen tüm kaygılara rağmen" tamamlanacağını söylemişti. Geçen ay Belucistan eyaletinde gerçekleşen elektrik kesintisi teknik bir arıza sorunu olarak yansıtılmakla beraber ülkenin enerji sorununu bir kez daha gündeme getirdi. Kronik enerji sorunu nedeniyle Pakistan'da her gün birkaç saat elektrik kesintisi uygulamasına gidiliyor. "Barış boru hattı" olarak adlandırılan projeye 1994'te başlanmıştı. Başlangıç-

President Asif Ali Zardari of Pakistan and Iran's Mahmoud Ahmadinejad have inaugurated the gas pipeline linking the two countries (on March 11). On the other hand, the US government is anxious about that the project could deactivate the sanctions related to Iran's nuclear program. With the project that has been on the agenda for a long time, it is aimed to alleviate Pakistan's energy crisis. The construction of the pipeline on the Iranian side is almost complete. Planned to be 780 kilometers long, the pipeline is expected to become operational after two years. U.S. is in opposition to the pipeline which would enable Iran to sell much natural gas and would make the sanctions on Iran ineffective. Foreign ministry spokesman Victoria Nuland said told the reporters last week that they gave Pakistan information about their concerns regarding the pipeline. Offering financial support to Pakistan, Washington emphasizes that the country can solve the problem of its energy crisis in other ways. Import of natural gas from Turkmenistan through Afghanistan is another project that has been discussed for many years in this context.

As for Pakistan, it gives the message that it will not bow to the pressure. Pakistan's Foreign Minister, Hina Rabbani Khar said "the pipeline is for Pakistan's national interest and will be completed despite all the concerns expressed externally". The power cut last month was blamed on a technical fault in Balochistan province, but it made the energy problem of the country face a current issue once again. Power cut application is performed for several hours a day in Pakistan, because of chronic power shortage. The project called "Peace pipeline" was started in 1994. Initially, gas transportation to India was intended. However, Delhi that signed a nuclear energy agreement with the United States in 2008 left the negotiation table

Ve galip: Çin!

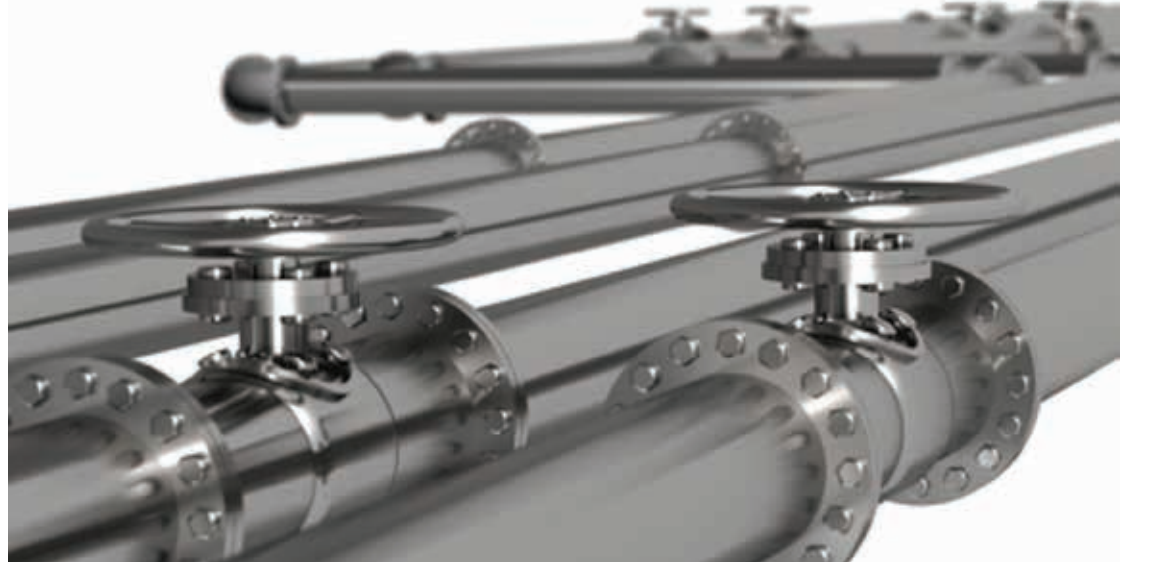
And the winner: China!

İP, daha şimdiden Yeni İpek Yolları'nın "yıldız" öncüsü haline geldi - ve bu galibiyet, ete kemiğe bürünen cinstendi; Hillary Clinton'ın hayal gücünün bir ürünü değildi ve bundan sonra stratejik Gwadar meselesi gündeme geliyordu. İslamabad, sadece Arab denizindeki Gwadar limanının (ki burası Güneybatı Beluçistan'da aşırı hassas bir noktaydı) operasyonel denetimini Çin'e devretmeye karar vermekle kalmadı; aynı zamanda İslamabad ve Pekin arasında 4 milyar dolarlık bir petrol rafinerisi kurulması için anlaşma imzalandı. Günde 400.000 varil petrol üretecek olan rafineri, Pakistan'daki en büyük rafineri olacaktı. Bir derin deniz limanı olan Gwadar, Çin tarafından inşa edilmişti; ancak kısa süre öncesine kadar limanın yönetimi Singapur'a aitti. Çin'in uzun vadeli master planı, güzel tasarlanmıştı. Petrol rafinerisinden sonra atılacak adım; Gwadar'dan Sincan'a bir petrol boruhattı dösemek. Söz konusu boru hattı, Karakoram karayoluna paralel olacak; dolayısıyla Gwadar, Basra Körfezi'nin petrol ve doğalgazını Batı Çin'e dağıtan -ve nihayetinde Pekin'i Hürmüz açmazından kurtaran- kilit bir "Boru-istan düğümü" haline gelecek.

Güneybatı ve Güney Asya'nın keşişim noktasında stratejik bir şekilde konumlanmış olan ve Orta Asya'dan pek de uzak olmayan Gwadar, en sonunda, bir petrol ve doğalgaz merkezi ve petro-kimya odak noktası haline gelmeye hazırlanıyor -Pakistan da bu süreçte İran'ı Çin'e bağlayan kilit bir enerji koridoru olacak. Tüm bunlar elbette Beluçistan'ın CIA tarafından ateşe verilmemesi durumunda gerçekleşebilecek. Kaçınılmaz olan kısa vadeli sonuç ise, Washington'ın yaptırım obsezyonunun, Arap Denizi'nin ucunda yaşananları unutturması olacak. İP'nin muhtemelen IPC haline gelmesiyle (aralarına Çin'in eklenmesiyle) birlikte, Hindistan artık uyanıp, doğalgazın kokusunu alabilir ve ilk başta ortaya atılan IPI fikrini yeniden canlandırmaya çalışabilir.

IP has already been the "star" protagonist of the New Silk Roads - and this victory was a real thing, not a product of Hillary Clinton's imagination. And after that, the strategic Gwadar problem became a current issue. Islamabad not only decided to hand over operational control of the port of Gwadar in the Arabian Sea (it was an ultra-sensitive location in southwest Balochistan), also signed an agreement with China for the construction of an oil refinery with a cost of \$4 billion. The refinery with a daily production capacity of 400,000 barrels of oil would be the largest refinery in Pakistan. As a deepwater port, Gwadar was built by China, but until recently, the port was under Singapor's administration. China's long-term master plan was designed well. The next step after the oil refinery would be to lay an oil pipeline from Gwadar to Xinjiang. The pipeline would be parallel to the Karakoram highway; therefore, Gwadar would be a key Pipeline-istan node distributing Persian Gulf oil and natural gas to Western China, and finally enabling Beijing to escape from Hormuz dilemma.

Gwadar strategically located at the intersection of Southwest and South Asia, which is not far from Central Asia is getting ready to become an oil and gas center as well as a petrochemical focal point - and Pakistan will be an energy corridor linking Iran with China in that process. Of course, all these can be realized only if the CIA does not set Balochistan on fire. And the inevitable short-term result would be that Washington's sanctions obsession would cause what happened on the end of the Arabian Sea to be forgotten. IP will probably become IPC (with the joining of China), and upon that India may wake up and smell the gas, and try to revive the initially offered IPI idea.

Asya'daki nüfuzunu güçlendirmesine ihtiyacı var. Ahmedinejad, "Doğal gazla atom bombası yapamazsınız," bile dedi geçenlerde. Zardari ise, 11 Mayıs seçimlerinde Pakistan'da gerçekleşen seçimlerde elini kuvvetlendirdi. Pakistan ekonomisine IP'nin her gün 750 milyon kübik fit doğalgaz pompalamasıyla birlikte, elektrik kesintileri ortadan kalkacak, artık fabrikalar kapanmak zorunda kalmayacak. Pakistan'ın elinde hiç petrol yok. Güneş ve rüzgar enerjisi için devasa bir potansiyeli olabilir, ancak bunları geliştirmek için herhangi bir yatırım sermayesi ve teknik bilgisi bulunmuyor.

Siyasi açıdan bakıldığında, Washington'ı hiçe saymak, tüm Pakistan'da gerçek anlamda "trend" bir tavır -özellikle de 2011 yılında Bin Ladin'in öldürülmesiyle bağlantılı toprak işgali ve gerek Obama gerekse CIA'nın aşiret bölgelerinde durdurak bilmeden sürdürdüğü casus uçak savaşlarının ardından... Dahası, İslamabad'ın 2014 yılından sonra Afganistan üzerinde denetim kurması için Tahran ile yakın iş birliği içerisinde olması gerekecek. Yoksa, Hindistan ile İran ittifakı, belirleyici güç hâline gelir. Washington'ın bir B planı önerisi, hidroelektrik barajları kurulmasına yardımcı olmak gibi muğlak vaatler içeriyordu ve bir kez daha "Boru-istan" çölünde serap görülmesinden öteye geçemeyeceği anlaşıyordu -keza söz konusu planlar, Bill Clinton döneminden beri sadece kağıt üzerinde varlık sergilemişti.

Suriye'nin Boru hattı-istan bakış açısı

İran'ın Güney Asya'da yakaladığı başarı, Güneybatı Asya'da yaşadığı açmazlarla örtüşmüyor. Güney Pars doğalgaz sahaları -ki dünyada en büyüğüdür- İran ve Katar arasında paylaşılıyor. Tahran ve Doha, son derece kurnaz bir ilişki geliştirmiş durumdalar: işbirliği ile sert rekabeti harmanlıyorlar. Katar'ın Suriye'deki rejim değişikliği konusunda bu denli "obsesif" olmasının ardındaki kilit (ancak söze dökülmeyen) sebep: 10 milyar dolar değerindeki İran-İrak-Suriye boru hattını öldürmek -ki buna Temmuz 2011'de karar verilmişti. Aynı durum Türkiye açısından da geçerli; keza söz konusu boru hattı, Ankara'yı baypas geçecek -oysaki Ankara, her daim Doğu ile Batı arasındaki kilit enerji geçiş noktalarından biri olarak kendisini ön plana çıkarmış idi.

Şunu anımsamak önemli: İran-İrak-Suriye boru hattı, Washington açısından IP kadar "lanetli" bir şey. İkisi arasındaki fark ise, bu durumda Washington'un tüm anlaşmayı sabote etmek konusunda müttefikleri Katar ve Türkiye'ye güvenemeyeceğidir. Bu da şu anlama geliyor: Sadece İran'in değil, aynı zamanda 2009'da Suriye Cumhurbaşkanı Esad tarafından açıklanan "Dört Deniz" stratejisi'nin de sabote edilmesi. Keza, söz konusu stratejiye göre, Şam, aslında Hazar Denizi, Karadeniz, Basra Körfezi ve Doğu Akdeniz'le bağlantılı bir Boru hattı-istan merkezi haline gelmeliydi. Stratejiye göre, Suriye, son kerte -Katar'ın değil- bizzat İran'ın enerji akışıyla bağlantılı hale gelecekti. İran-İrak-Suriye, bölgede, "kardeş boru hattı" olarak biliniyor. Ne alışıldık bir manzardır ki, Batılı kurumsal medya kurumları, bunu "İslami" bir boru hattı olarak yaftalıyorlar. (Peki Suudi boru hatları Katolik midir?) Durumu daha da komik hale getiren ise, bu boru hattındaki doğalgazın, Suriye ve ardından da Lübnan'a doğru akacak olmasıdır -ve buradan da yakınlarda bulunan enerji-yoksullu Avrupa piyasalarına... Boru hattı-istan oyunları, Irak Kürdistan'ı ile Türkiye arasındaki enerji aşkını hesaba kattığımızda daha da komplike bir hal alıyor. Aynı şekilde İsrail, Filistin, Kıbrıs, Mısır, Lübnan ve Suriye'nin karasularını içine alan Doğu Akdeniz'de son yaşanan doğalgaz keşifleri de, işi karmaşıktırıyor bir diğer etmen. Tüm bu aktörler, belki de, enerji ithalatçısı konumundan enerji ihracatçısı konumuna geçebilecekler.

İsrail'in elinde doğalgazını bir boru hattı ile Türkiye'ye, ardından da Avrupa'ya ithal ederek göndermek gibi net bir seçenek var. Bu da Türkiye Başbakanı Erdoğan ile İsrail Başbakanı Netanyahu arasında, Obama'nın arabuluculuğu ile kısa süre önce gerçekleşen telefon konuşmasını oldukça iyi açıklıyor.

İsrail ile Lübnan arasındaki toprak ve deniz sınırları, BM'nin 2000 yılında belirlediği muğlak Mavi Hat'ta bağlı bulunuyor. Şam ve Tahran, bir kez daha Washington'a ters düşecek bir hareketle, Beyrut'u destekliyorlar. Şam, aynı zamanda Bağdat'ın dağıtım araçlarını çeşitlendirme stratejisini destekliyor ve böylelikle bir kez daha Hürmüz Boğazı'ndan kaçmayı deniyor. Dolayısıyla, İran-İrak-Suriye boru hattının önemi ortaya çıkıyor. Suriye'nin Tahran açısından bir "kırımızı çizgi" olduğuna şüphe yok. Şimdiyse tüm Boru hattı-istan, Katar'ın, Washington'un obsezyonunun izinden daha ne kadar ilerlemek isteyeceğini izleyecek.

Kaynak: <http://www.globalresearch.ca/oil-pipeline-geopolitics-iran-pakistan-syria-qatar-pipelineistan-at-work/5331373> * Pepe Escobar, Uluslararası Stratejist.

will not have to be shut down. Pakistan has no oil. It may have huge potential for solar and wind energy; however, it has no investment capital and knowhow for developing them.

When looked from political perspective, snubbing Washington is a "trend" behavior all over Pakistan, especially after the territorial invasion related to the assassination of Bin Laden in 2011, as well as Obama and the CIA's nonstop drone wars in the tribal areas... Moreover, Islamabad will need to establish close cooperation with Tehran, in order to be able to control Afghanistan after 2014. Otherwise, the India-Iran alliance will be determinative power. A Plan B suggestion of Washington contained vague promises such as helping for the construction of hydroelectric dams; and apparently it would not be able to go beyond seeing a mirage in 'Pipeline-istan' desert - in fact, the said plans have existed only on paper since the Bill Clinton era.

The Syrian Pipeline-istan perspective

Iran's success in South Asia does not match up with its predicament in Southwest Asia. The South Pars gas fields - the largest in the world - are shared between Iran and Qatar. Tehran and Doha have developed an extremely wise guy relationship: They blend cooperation and fierce competition. The key (but unstated) reason for Qatar to be this much obsessed in regard to regime change in Syria is to kill Iran-Iraq-Syria pipeline that has a value of \$10 billion; and it was agreed in July 2011. The same applies to Turkey as well, due to the fact that this pipeline would by-pass Ankara that always brought itself into the forefront as the key energy crossroads between East and West.

It is important to remember that; The Iran-Iraq-Syria pipeline is as accursed as IP to Washington. The difference between them is that Washington in this case cannot trust its allies Qatar and Turkey for sabotaging the whole agreement. This means; sabotaging not only Iran but also the 'Four Seas' strategy announced by Syrian President Bashar al-Assad in 2009. Likewise, according to that strategy, Damascus should become a Pipeline-istan center connected with the Caspian Sea, the Black Sea, the Persian Gulf and the Eastern Mediterranean. According to the strategy, Syria will ultimately be connected with Iranian energy flows, not with Qatari one. Iran-Iraq-Syria pipeline is known in the region as the 'sibling pipeline.' It is an accustomed scene that the Western media organizations label it as an 'Islamic' pipeline. (So, are the Saudi pipelines Catholic?) What makes this situation even more ridiculous is that the gas in this pipeline would flow towards Syria and then Lebanon - and from there to energy-poor European markets located thereabout. When taking into account the love of energy between Turkey and Iraqi Kurdistan, the pipeline-istan games become more complicated. Similarly, the recent gas discoveries in the Eastern Mediterranean which involved the territorial waters of Israel, Palestine, Cyprus, Egypt, Lebanon and Syria, are another factor making the situation more complicated. All these actors, which are currently energy importers, could become energy exporters.

Israel has a clear option to send its natural gas via a pipeline to Turkey, and then export it to Europe. This explains well the recent phone call between Turkish Prime Minister Erdogan and Israeli Prime Minister Netanyahu, which was made by means of Obama's mediatorship.

The terrestrial and maritime borders between Israel and Lebanon are dependent on the hazy Blue Line determined by UN in 2000. As another act against Washington's will, Damascus and Tehran support Beirut. And Damascus also supports Baghdad's strategy of diversifying its means of distribution, and once again tries to escape through the Strait of Hormuz. Therefore, the importance of the Iran-Iraq-Syria pipeline appears. It is undoubted that Syria is a "red line" for Tehran. Now the whole Pipeline-istan will watch how far Qatar will want to follow the path of Washington's obsession.

Source: <http://www.globalresearch.ca/oil-pipeline-geopolitics-iran-pakistan-syria-qatar-pipelineistan-at-work/5331373> * Pepe Escobar, International Strategist.

ta Hindistan'a gaz taşıma hedefleniyordu. Ancak 2008'de ABD ile nükleer anlaşma imzalayan Delhi 2009'da görüşmelerden çekilmişti. BBC'den Mark Wooldridge'in, boru hattının sorunlu Beluçistan eyaletinden geçmesinin ortaya çıkardığı güvenlik sorununun farkında olduğunu ifade ediyor. Doğal kaynaklardan daha fazla pay almak için özerklik talep eden ayrılıkçı militanlar geçmişte de boru hatlarını hedef almıştı.

Analistimiz Mike Wooldridge'a göre "Bu proje Pakistan için büyük önem taşıyor. Elektrik kesintileri artıyor, elektrik ve doğal gazla olan talep de. Hükümet çözüm bulmak için büyük bir iç baskı altında. Öte yandan ABD, bu projeye katılması durumunda Pakistan'ın yaptırımla karşılaşabileceği uyarısında da bulundu. Pakistan boru hattı konusundaki şüpheleri gözardı ederek engellerin aşılabileceği ve iki yıl içinde gaz akışının başlayabileceği öngörüsüyle hareket ediyor. İran açısından ise doğal gazını dışarı satacak yeni bir boru hattı elbette memnuniyet kaynağı. Bazı uzmanlar, NATO birliklerinin Afganistan'dan çekildiği ve Pakistan'ın ABD açısından öneminin arttığı bir dönemde Cumhurbaşkanı Zerdari'nin boru hattı konusunda ısrarlı davranma düşüncesini taşıdığına inanıyor." (bbc radyosu).

in 2009. BBC's Mark Wooldridge states that Pakistan is aware of the security problems posed by rout of the pipeline which passes through problematic Balochistan province. The separatist militants who demand autonomy to get a bigger share from natural resources have already targeted the pipelines in the past. According to our analyst Mike Wooldridge, "This project is of a great importance for Pakistan. Power outages are increasing, and the demand for electricity and natural gas is increasing as well. Regarding finding a solution, the government is under a great domestic pressure. On the other hand, the U.S. warned about that if Pakistan participates in the project, it may face sanctions. Pakistan ignores the doubts about the pipeline and acts with the anticipation that the obstacles can be overcome and the gas flow can begin within two years. From the Iranian perspective, a new pipeline enabling it to sell its natural gas to foreign countries is a source of happiness. Some experts believe that President Zardari intends to insist on the pipe line, in a period when NATO troops withdrew from Afghanistan, and the importance of Pakistan increased for the United States. (BBC Radio).

WASHINGTON'DAN GÖRÜNÜM: EURO BÖLGESİ KRİZİNİN STRATEJİK ETKİLERİ

A VIEW FROM WASHINGTON: STRATEGIC IMPLICATIONS OF THE EUROZONE

Birçok Amerikalı, süregiden Euro-bölgesi krizinin mali ve ekonomik etkilerine odaklanırken, Avrupa'nın mevcut sorunları, transatlantik ilişkinin temel stratejik boyutlarını tehlikeye atabilir. Öncelikli stratejik etki, "daha az iddialı bir Avrupa" olabilir -küresel askeri olaylarda ABD yanında hareket etme iradesi ve yeteneğine daha az sahip olan bir Avrupa. İkinci etki ise, Avrupa'nın jeopolitikasında bir değişim olacaktır- Avrupalı güçlerin birbirleriyle ve dış güçlerle ilişkisini etkileyen daha güçlü bir Almanya ortaya çıkacaktır.

While many Americans focus on the economic and financial impacts of the current Eurozone crisis, Europe's existing problems may jeopardize the main strategic dimensions of the transatlantic relationship. The primary strategic impact could be a less assertive Europe, with a less will and capability to act alongside the United States in global military events. As for the second impact, it will be a change in European geopolitics, and a stronger Germany affecting European powers' relation with one another and with external powers.

Jeff Lighfoot - Barry Pavel *

Euro bölgesi krizi, ABD'nin Avrupa'yı bir ortak ve müttefik olarak algılama biçimini değiştiriyor. Amerikalı yetkililer, krizin, farklı bir şeyin başlangıcı olduğunu biliyorlar; ancak son kertede başlarına ne geleceğini bilmiyorlar. Bununla birlikte, krizin Avrupa'daki güçler dengesini yeniden şekillendireceği ve dünyada Avrupa'nın oynadığı rolü etkileyeceği açıkça ortada. Euro bölgesi krizi, ekonomik bir mesele olmanın ötesinde, önemli stratejik etkilere sahip bulunuyor ve bu etkiler henüz tam olarak bilinmiyor. Ortaya çıktıkları zaman, ABD'nin Avrupalı müttefikleriyle ilişkilerinde değişimlere yol açması muhtemel görünüyor.

Birçok Amerikalı açısından, Euro bölgesi krizi, öncelikle ve büyük oranda bir ekonomik mesele olarak görülüyor. Wall Street'e göre, Euro bölgesi krizi, Çin'in ekonomik büyümesinin yavaşlaması ve Amerika'nın yaşadığı siyasi açmazların paralelinde, dünyada ekonomik büyümenin önündeki en büyük risklerden birisidir. Avrupa, sadece birkaç yıl önce, iyimser bir ekonomik büyüme ve istikrarın yaşandığı bir kıta olarak görülüyordu. Bugün ise, küresel ekonominin önündeki olası bir tehdit ve büyük bir belirsizlik kaynağı olarak görülüyor. Dahası, Avrupa'nın krizden önce mali sorunlarını çözmemesi, ABD'nin kendi kamu borcunu azaltmak gibi bir göz korkutucu bir görevle başa çıkarken ne yapmaması gerektiğinin bir örneği olarak görülüyor. Avrupa'nın ekonomik istikrarsızlığı, Avrupa'nın bir bütün olarak önemli kararlar almak için birlikte hareket edemeyeceği yönünde Amerika'nın uzun zamandır beslediği algıyı güçlendirdi. Obama yönetimi, geçtiğimiz bir buçuk yıl boyunca Avrupalı liderlerin süregiden krizle başa çıkamaması karşısında ciddi bir biçimde hayal kırıklığına uğradı; keza bu durumun, ABD'yi yeniden resesyona çekmesinden korkuluyordu. Bu da, Başkan Obama'nın yeniden seçilme şansını tehdit edecekti. Sonuç olarak, Amerikalı politika yapıcılar, Avrupa hükümetlerinin kendi krizlerini kendilerinin çözmesi gerektiği konusunda (pek de hoş karşılanmayan) fikirlerini beyan ettiler.

ABD yönetiminin söz konusu gelişmelerden aldığı bir ders şu oldu: krizi çözmek için aksiyon ve liderlik beklerken, Brüksel'den değil, Berlin'den bir sonuç alabiliyordu. Keza, Euro bölgesi krizinin en büyük siyasi etkisi, "Avrupa"yı aramak istediklerinde kimin numarasını çevireceklerine dair Henry Kissinger'ın Soğuk Savaş döneminde ortaya attığı sorunun yanıtını Amerikalı diplomatlara en sonunda vermesi oldu: Almanya. Euro bölgesi krizinin stratejik etkisi, siyasi ve ekonomik etkilerinden çok daha az nettir. Şurası mümkün görünüyor: Kriz, hem Avrupa'nın dünya çapındaki ilişkilerini, hem de Avrupa ülkeleri ve vatandaşlarının birbirleriyle olan ilişkilerini etkileyecek.

Küresel Sahnede Avrupa'nın Azalan Rolü

Washington'daki dış politika uzmanları arasındaki başlıca endişe; Euro bölgesi krizinin çok daha zayıf, hedefini şaşırmış ve daha çok içe bakan bir Avrupa doğurmasıydı. Kriz, Avrupa'nın üst düzey liderlerinin siyasi sermayesinden çok fazla tüketilecekti. Söz konusu siyasetçileri bu pozisyonlara getiren topluluklar, bu pozisyonlardan ayrılmaları için de oylarını kullanabilirler -zaten tüm kıta çapında yaptıkları da bu oldu. Ayrıca, maliyetli ekonomik reformlardan da bıkmış durumdalar. Birçok Avrupalı vatandaş, Avrupa'nın artık dünya sahnesinde daha yayılmacı bir rol üstlenmesini istemiyorlar. Bunun için de, küresel meselelerde Avrupa'nın daha düşük düzeyli bir etkinlik sergilemesinden yanarlar. On yıl kadar önce, Avrupa'daki birçok ülke -ki başlarını Fransa çekiyordu- hegemon ABD'yi dengelemesi için Avrupa'ya bir güç odağı rolü vermek istemişlerdi. On yılda ne kadar çok şey değişmiş. Bugün, Avrupa'nın öncelikli meşgalelerinden biri, diplomatik açıdan dikkatini koruması için Washington'la mümkün olduğunca zıt düşmemek;

The eurozone crisis is changing the way of how the United States perceives Europe as a partner and an ally. US officials know the fact that the crisis is the beginning of something different, but do not know what they will encounter at the final stage. However, it is evident that this crisis will reshape the balance of power in Europe and affect the role that Europe plays in the world. More than an economic issue, the Eurozone crisis has some important strategic impacts, which are not yet fully known. When they appear, probably they will change the relations of the United States with its European allies.

From the perspective of many Americans, the Eurozone crisis is primarily and substantially considered to be an economic issue. According to Wall Street, the Eurozone crisis is one of the greatest hurdles for the economic growth of the world, in parallel with the slowdown in the economic growth of China as well as the American political gridlock. Just several years ago, Europe was seen as a continent where there exist a modest economic growth and stability. But today, it is seen as a possible threat to the global economy and a great source of uncertainty. Moreover, Europe's inability to solve its financial problems before the crisis is seen as an example of what the United States must not when it tries to cope up with such a daunting task of reducing its public debt.

Europe's economic instability has strengthened the longstanding perception of America that Europe cannot act in coordination with it to take important decisions. Over the last year and a half, the Obama administration has been frustrated as a result of the inability of European leaders to get ahead of the ongoing crisis; because they feared the possibility of that the situation could put the United States back into a recession. That would jeopardize President Obama's chances of re-election. Consequently, the US policymakers have expressed their opinion (which was unwelcome) that European governments need to resolve their crises by themselves.

A lesson that the US administration has learned from these developments is that: when it expect an action and leadership for resolving the crisis, it could get results from Berlin, not Brussels.

Likewise, as the greatest political impact of the Eurozone crisis, it has finally given American diplomats an answer to Henry Kissinger's question asked during the Cold War era, about whom to call to speak when they want to call 'Europe'. Germany. The strategic impact of the Eurozone crisis is far less clear than its political and economic impacts. It seems possible that; the crisis will affect both Europe's relations in the world and relations of European countries and their citizens

KAYA GAZI VE KÜRESEL DENGİ: AB YERLİ ENERJİ PEŞİNDE SHALE GAS AND GLOBAL BALANCE: EU IS IN SEARCH OF DOMESTIC ENERGY

Enerji alanında dışa bağımlılığı çok yüksek olan Avrupa Birliği açısından son dönemin gözde kaynağı kaya gazı önemli bir opsiyon oluşturmakla birlikte "kurtarıcı" kimliğine sahip değil. Avrupa Birliği'nin en önemli sıkıntılarının birini enerji alanında dışa bağımlılık oluşturuyor. Bu sorunun kısa vadede çözüme ulaştırılma ihtimalinin sıfıra yakın olması Avrupa Birliği liderlerini kara kara düşündürmeye devam ediyor. Son dönemde enerji sektörünün yükselen değeri olarak görülen kaya gazı da Avrupa Birliği açısından umut veren bir potansiyele sahip değil. Bunun nedeni ise Avrupa'nın kronik sorunu olan "yüksek maliyet". ABD'nin kaya gazı faktörünü ekonomiye başarılı bir şekilde entegre edip dengeleri değiştirmeye başlamasını yakından izleyen Avrupa Birliği'nin henüz bu konuda ortak bir politikası yok. Avrupa Birliği'nde bazı ülkelerde

As a popular energy source of recent times, shale gas forms an important option for the European Union having very high energy dependence, but the gas in question does not have an identity of "savior". Foreign-source dependency in the field of energy constitutes one of the main problems of the European Union. The leaders of the European Union continue to brood on the fact that the possibility of solving this problem is close to zero. Shale gas considered to be a rising value of the energy sector in recent times has not a promising potential for the European Union. This is because of "high cost", which is Europe's chronic problem. The European Union closely watched the US when it successfully integrated the shale gas factor with economy and began to change the balances; however, it has not

kaya gazından yararlanma yönünde adımlar atılmaya başlanmış olsa da mevcut rezervlerden yararlanılmasının ABD'deki kadar kolay olmayacağına kesin gözüyle bakılıyor. Bunun ana nedenini ise tüketicinin önüne gelecek nihai maliyetin muhtemelen oldukça yüksek olacak olması oluşturuyor. Ekonomik açıdan yaşanan zorlukların orta vadede düşmesinin zor olduğu da düşünüldüğünde Avrupa Birliği'nin başta Rusya olmak üzere dışa bağımlılıktan kurtulması çok da kolay gözüküyor.

Bu olumsuz boyuta karşın Avrupa Birliği liderleri ne kaya gazı opsiyonundan ne de yeşil enerjiden vazgeçme niyetinde değil. Zirve sonuç bildirisinde enerji kaynaklı maliyetler rekabet, istihdam ve büyüme açısından öncelikli endişe kaynakları arasında sayılacak olsa da "yerli enerji kaynakları" oluşturulmasına yönelik vurgu kaya gazının devrede kalaca-

keza ABD, yönünü Asya'ya çevirmiş durumda ve krizle çalkalanan Orta Doğu'ya odaklanıyor.

Washington açısından çok daha büyük bir baskı yaratan mesele ise; Avrupa'nın savunma bütçelerine getirilmekte olan büyük kesintiler; keza bu şekilde müttefiklerin temel askeri yeteneklerinin erozyona uğraması gibi bir sıkıntı söz konusu. Washington'un endişesi; ABD eski Savunma Bakanı Robert Gates'in Haziran 2011'de Brüksel'de gerçekleştirildiği veda konuşmasında, kemer sıkma politikalarının iki kademeli bir ittifaka yol açacağı ve ABD'nin transatlantik güvenlik ilişkisine olan ilgisini kaybetmesine neden olabileceği konusunda uyardı. Avrupa'nın savunma harcamalarına getirilen kesintiler, sadece boyut olarak değil, aynı zamanda ABD'nin en yetenekli ve iradeli müttefikleri ile en az heyecanlı ortaklarını etkilemesi anlamında önemlidir. İngiltere, 2015 yılına kadar savunma bütçesinde %8 oranında kesintiye gidiyor; Hollanda şu an ile 2015 yılı arasında %13'lük bir kesintiye gidiyor ve ordusundan zırhlı birimleri çıkarıyor. İtalya ise, savunma bütçesini %10 oranında keserken, Danimarka ordusundan denizaltıları ve zırhlı birlikleri çıkarıyor. Bu zamana değin, kesintiler, Fransa'yı büyük oranda korudu. Öyle ki, Fransa, İngiltere ile birlikte, Avrupa'daki en önemli stratejik askeri güç idi. Ancak, Fransa, kendi kemer sıkma önlemleriyle karşı karşıya; ve Cumhurbaşkanı François Hollande'ın 2013 yılında yeni savunma raporunu yayımlamasının ardından ilave savunma kesintileri de olması bekleniyor.

Sonuç itibarıyla, savunma harcamalarındaki söz konusu kesintiler, transatlantik savunma ilişkisini riske atıyor. Bunun sonucunda, Avrupa'daki ordular çok daha eksik ateş gücüne sahip olacak; uzak noktalara asker konuşlandırma yetenekleri azalacak ve yüksek yoğunluklu operasyonlarda Amerikan güçleriyle birlikte faaliyet gösterme yetenekleri sınırlı hale gelecek. Pentagon, Avrupa'nın askeri gücüne, söz konusu kemer sıkma tedbirlerinden önce belli bir kuşkuyla yaklaşmaktaydı. Söz konusu kesintiler, Avrupa'nın stratejik bir uyumsuzluk içinde olduğu yönündeki algı, Amerika'nın savunma ve ulusal güvenlik topluluğunun Avrupa hakkında zaten kuşkucu olan tavırlarını daha da kötüleştirecek; tıpkı halihazırda Asya'nın Washington nezdinde stratejik bir mesele haline gelmesi gibi. Söz konusu kesintiler, daha şimdiden Capitol Hill'de yakından takip edilmeye başlandı ve buradaki yeni kuşak yasa koyucular –ki büyük oranda Atlantik içgüdülerden yoksundurlar- kendi savunmasını finanse etmeye istekli olmayan müreffeh bir

with one another.

Reduced Role of Europe on the Global Stage

The main concern among foreign policy experts in Washington is that the Eurozone crisis results in a weaker, distracted, and more inward-focused Europe. The crisis would consume very much political capital of top European leaders. The communities that carried these politicians into such positions can also vote to unseat them. In fact, they do the same throughout the continent. On the other hand, they are fed up with costly economic reforms.

Many European citizens do not want Europe to play a more expansive role on the world stage. Because of this, they want Europe to show a lowered effectiveness in global affairs. About a decade ago, many countries in Europe –led by France– wanted to assign Europe a role of power pole in order to balance the hegemonic United States. What a great number of things changed in a decade. Today, one of Europe's primary activities is to avoid falling afoul of Washington as soon as possible, with intent to maintain its diplomatic attention. Indeed, the United States turns its face toward Asia and is focusing on Middle East where there exists a serious crisis.

The ongoing major cuts to European defense budgets are an issue creating a greater pressure for Washington because it poses a risk of erosion in the main military capabilities of its allies.

As a reflection of Washington's concern, former US Defense Secretary Robert Gates warned the people during his farewell speech in Brussels in June 2011, by saying that the belt-tightening policies would lead to a two-staged alliance and might cause the United States to lose its interest in the transatlantic security relationship. The cuts to European defense expenditures are important not in terms of their size but also because of the fact that they affect both the United States' most capable and willful allies as well as its less enthusiastic partners. England will keep cutting 8% of its defense budget till 2015; the Netherlands will keep applying a 13% cutting between now and 2015, and is eliminating the armored units from its military.

Italy is cutting 10% of its defense budget 10 percent, while Denmark is eliminating its submarines and armored units from its military until now, such cuts have considerably protected France. France was one of the most important strategic military powers

kıtaya Amerika'nın sürekli güvenlik güvenceleri vermesinin değeri ve yararları hakkında daha çetin sorular soracak gibi görünüyorlar.

Avrupa'daki Değişen Güvenlik Dinamikleri

Tıpkı Avrupa'nın dış ilişkilerinin, ekonomik kö-tüleşme sonucunda bozulma olasılığı gibi, kriz de, hem Avrupa'nın jeopolitiğini şekillendirecek, hem de Avrupa'da yeni iç güvenlik endişeleri doğuracak. Bu durum, ABD açısından ciddi stratejik etkiler oluşturabilir. Euro bölgesi krizinin en temel jeopolitik etkisi, Almanya'nın kıtada başat siyasi güç olarak ortaya çıkması oldu. Birleşmesinin üzerinden yirmi yıl geçmişken, Almanya, hiç kuşku yok ki bugün Avrupa'nın iplerini eline almış durumda ve Soğuk Savaş sonrası dönemle kıyaslandığında çok daha iddialı bir şekilde hareket ediyor. Berlin'in ortak para biriminin varlığını sürdürmesini garanti etmek yönündeki istekliliği, Avrupa meselelerinde bugün nasıl da “tam merkezde” yer aldığının en iyi örneği. Ne yazık ki, Berlin'in önerilen BAE-EADS savunma endüstrisi ortaklığına verdiği veto ve Libya krizi sırasında Birleşmiş Milletler nezdinde Almanya'nın çekimser oy kullanması, Almanya'nın yeni ortaya çıkardığı diplomatik güvenin bazı dezavantajları olduğunu gösteriyor. Washington, Almanya'nın Euro krizi sırasındaki liderliğini aşırı “kararsız”, ABD'nin stratejik ortağı olarak hareket etmede daha iddialı bir rol üstlenmeyi reddetmesini de aşırı “kararlı” buluyor. ABD'nin bakış açısından bakıldığında, Almanya, Avrupa'nın kalbindeki stratejik bir çukur olup, Avrupa'nın kaderini belirleyecek güce sahip ancak Avrupa'yı daha büyük stratejik hedeflere yönlendirme konusunda henüz muğlak bir irade sergiliyor. Eğer Avrupa bir bütün olarak Almanya'nın stratejik kültürünü benimserse, transatlantik ortaklık kendisini dar bir boğazda bulacak.

Almanya'nın başarısı, büyük oranda, Fransa'nın aleyhinde oldu. On yıllardır Almanya faturaları ödemiş, Paris ise Avrupa'nın en önemli sorunlarını kontrol altında tutuyor. Bugün, Fransa, Fransız-Alman ilişkisinde küçük bir ortak konumunda. Almanya'nın artan iradesi, Fransa'nın Avrupa Birliği üzerinden büyüklük taslamaya dayanan geleneksel stratejisinin altını oyuyor. Almanya, kuta-dışı güçlerle daha güçlü ortaklıklar kurmak konusunda Paris'i yönlendirebilir. Cumhurbaşkanı Sarkozy döneminde, Fransa, ABD ve NATO ile yeni bir ilişki kurdu.

DEVAMI SAYFA 8'DE

in Europe, alongside England. However, France is facing its own belt-tightening measures, and some additional defense cuts began to be expected after the publication of President Francois Hollande's new defense report in 2013

In conclusion, these mentioned defense cuts jeopardizes the transatlantic defense relationship. As a result, the armies in Europe will be equipped with lesser firepower, their ability to deploy forces to distant points will reduce, and their ability to operate alongside US forces in high-intensity operations will be restricted. The Pentagon was sceptical about the European military power, before such belt-tightening measures. The mentioned cuts, and the perception that Europe is in a strategic sluggishness will worsen the skeptical attitudes of the United States' defense and national security community about Europe, which is already skeptical enough; just as how today Asia is a strategic issue in the eye of Washington. The cuts in question began to be watched closely in Capitol Hill, where the new generation of lawmakers –who are considerably lack of Atlanticist instincts – are likely to ask tougher questions about the value and merits of the nonstop security guarantees given by the United States to a wealthy continent that is unwilling to finance its own defense.

Changing Security Dynamics in Europe

Just as the possibility of degradation in Europe's external relations that may be caused by the economic disruption, the crisis is likely to shape Europe's geopolitics and produce new domestic security concerns in Europe. That situation may create serious strategic impacts for the United States. The major geopolitical impact of the Eurozone crisis has been the emergence of Germany as the dominant political force of the continent. Twenty years after the reunification, today Germany undoubtedly have Europe on a tight leash, and now acts more assertively in comparison with its status during the post-cold war era. Berlin's willingness to guarantee the survival of the common currency is the best example of how an important role it plays in European affairs "at the center".

Unfortunately, Berlin's veto against the proposed BAE-EADS defense industry merger as well as its abstaining vote at the UN during the Libyan crisis show that Germany's new diplomatic confidence has some disadvantages as well. According to Washington, Germany's leadership during the Euro crisis is very "indecisive", and its refusal to play a more assertive role in acting as a strategic partner of the United States is extremely "decisive".

When viewed from the perspective of the United States, Germany is a strategic hole in the heart of Europe, and powerful enough to determine Europe's destiny; however, it exhibits a cloudy willpower, in terms of leading Europe to greater strategic targets. If Europe as a whole adopts German's strategic culture, the transatlantic partnership will find itself in a bottleneck.

Germany's success has become a considerable disadvantage for France. For decades, Germany paid the bills while Paris controlled the most important issued of Europe. Today, France is a junior partner in the French-German relationship. Germany's increasing willpower undermines France's traditional strategy based on its patronizing behavior shown through the European Union. Germany may lead Paris to establish stronger partnerships with non-continental powers. In President Sarkozy's period, France established a new relationship with the United States and NATO.

CONTINUES ON PAGE 8

yet a common policy in this regard. Although some steps intended for utilizing shale gas began to be taken in some countries of the European Union, it is taken for granted that utilizing the existing reserves will not be as easy as in the United States. The main reason of this is that the final cost to be incurred by the consumer will probably be very high. When the fact is considered that the existing economic difficulties cannot be overcome in the medium term, European Union, Russia in particular, is not expected to get rid of foreign-source dependency very easily.

In spite of this negative aspect, the leader of the European Union does not intend to dispense with neither shale gas option nor green energy. Although in final declaration of the summit the energy costs are listed among the primary sources of concern in terms of competition, employment and growth, the emphasis intended for creating "domestic energy sources" has a content indicating that shale gas will remain active. Some of the member countries think shale gas option may be problematic; but on the other

gını gösteren bir içeriğe sahip. Üye ülkelerden bazıları kaya gazı opsiyonunun sorunlu olabileceğini düşünürken bazı ülkeler ise Avrupa Birliği'nin dışa bağımlılığı sürse de enerji sağlayıcılarda değişikliğe gidebileceği görüşündeler. İkinci görüşü savunanların aklından geçen opsiyon ise Rusya'dan doğalgaz yerine ABD'den ucuza kaya gazı satın almak. (v0a)

hand, some others think energy providers may be replaced even if the European Union's dependence on foreign sources continues. The option in the minds of those who advocate the second idea is to buy shale gas from the United States at a cheaper price, as an alternative to buying natural gas from Russia. (v0a)

BAŞ TARAFI SAYFA 7'DE

Hollande, transatlantik ilişki konusunda çok daha kararsız durumdayken, Sarkozy'nin açılımlarından hiçbirini tersine çevirmedi – Fransa'nın İngiltere ile 2010 yılında vardığı tarihi ikili savunma anlaşması da buna dahil. Ve Fransa'nın Mali'ye 2013 yılı başında yaptığı müdahale, Hollande yönetimine şunu net bir şekilde göstermiş oldu: Eğer askeri güç yoluyla güvenlik hedeflerine erişmek istiyorsa, Amerika'nın desteğine ihtiyacı var.

Fransa, 2013 yılında yayımlanacak olan yeni bir savunma stratejisini hazırlama sürecinde bulunuyor. Neredeyse kaçınılmaz olan savunma kesintileriyle birlikte düşünüldüğünde, Fransa'nın küresel rolünü sürdürmek üzere hevesini uzun süre devam ettirmesi pek kesin görünmüyor. Almanya'nın yeni elde ettiği gücüne karşı tepkisini göstermek için ABD veya İngiltere ile bağlarını mı güçlendirecek yoksa Fransa? Veya, bir yandan Almanya'nın askeri olarak angaje olma konusundaki çekimserliğinin Fransa'ya bu diplomatik fırsatı sağladığını göz önünde bulundurursak, Fransa, Avrupa'yı daha hevesli dış operasyonlara yönlendirmeye çalışırken çok daha iddialı bir rol üstlenmenin yollarını mı araştırıyor yoksa? Dahası, Almanya'nın bu değişen dinamiklerin ortasında Rusya ile görece olarak yakın ilişkisinden nasıl bir avantaj sağlamaya çalıştığı, bu denklemdeki bir diğer önemli etmendir.

Amerika'nın diğer değerli müttefikleri, krizden nasıl etkilendiklerini hissediyorlar. İspanya ve İtalya gibi Güney Avrupa ülkeleri, önümüzdeki yıllarda ciddi savunma kesintileri yaşamaya devam edecek gibi görünüyorlar; keza devasa mali sorunlarla mücadele ediyorlar. Söz konusu ülkeler İngiltere ve Fransa kadar ağırlığa sahip olmasalar da, eğer söz konusu ülkeler çok daha geniş çaplı savunma kesintilerine maruz kalırlarsa NATO'ya sağlayacakları temel yeteneklerinden mahrum kalınacaktır. Öte yandan, Nordik ülkeler, bu krizden görece olarak iyi bir şekilde çıkıyorlar; Norveç ve İsveç ise transatlantik ittifakta daha iddialı roller ediniyorlar (İsveç söz konusu olduğunda NATO bağlamında dışına çıkıyoruz); Kuzey Avrupa ise, bölgedeki çok- Taraflı iş birliği konusunda daha büyük bir yetenek sergiliyorlar. Öte yandan, Türkiye, Arap uyanışını ve Avrupa Birliği'nin zayıflamasını, kendisini reddeden Avrupa'dan uzaklaşıp rotasını değişken Orta Doğu coğrafyasında öncü bir rol edinmeye doğru çevirmesinin bir başka sebebi olarak görüyor. Orta Doğu'da önümüzdeki on yıl içerisinde ortaya çıkacak değişken durumları göz önünde bulundurduğumuzda, söz konusu ortam, Türkiye'ye transatlantik ittifak içerisinde ayrıcalıklı bir konum sunacak.

Kriz, İngiltere açısından derin sonuçlar doğurdu. İngiltere'nin savunma kesintileri, ABD ile “özel ilişkisini” zedelemek gibi bir risk içeriyor ve Londra'nın birçok askeri angajmanda Amerika'nın yanında olan güvenilir bir müttefik olarak varlık gösterme yeteneği bu durumdan etkilenebilir. Bunun kadar önemli olan bir şey ise; krizin, Tories'in geleneksel Avrupa kuşkuçuluğunu güçlendirmesidir. İngiltere'nin, daha fazla Avrupa entegrasyonuna doğru ilerlemek konusunda “dışarıda kalması” giderek daha büyük bir ihtimal gibi görünüyor; dolayısıyla gelecekte İngiltere'nin Birlikten ayrılması gerçek bir olasılıktır. Daha az Avrupalı olan İngiltere, ABD ve diğer Anglo-Sakson ülkelerle olan ikili ilişkisine daha çok önem mi verirdi? Bu durumda, ABD, bu denli zayıflamış bir müttefikle diplomatik enerji yüklemekle ilgilenebilir mi?

Kriz, potansiyel olarak, dış güçler için –özellikle de nakit zengini Rusya ve Çin açısından- Avrupa meselelerini etkilemek konusunda potansiyel olarak fırsatlar sunabilir mi? Rusya daha şimdiden Kıbrıs'ın yaşadığı mali krizde önemli bir oyuncu olarak ortaya çıktı ve 2012 yılı başında hükümete 3,2 milyar dolarlık bir kredi sağladı. Söz konusu krediler, AB'nin ve IMF'nin sunduğu sert koşullardan muafı. Ancak, Rusya, son kertede, ikinci bir kurtarma paketi için Kıbrıs'ın yardımına koşmadı; AB ile bir kurtarma paketi pazarlığı yapmaktan başka bir seçeneği kalmamıştı bu durumda. Çin, yabancı para rezervlerindeki 3 trilyon doların üzerinde kaynağı ile, Avrupa'nın borç taleplerinde potansiyel bir kurtarıcı olarak görüldü. Pekin, Avrupa'ya sözlü destek sundu; ancak bu zamana dek kamu parasını riske sokabilecek türden büyük çaplı bir kurtarma paketini temkinli bir şekilde önlledi. Buradaki ana çizgi; Avrupa-dışı hükümetler açısından, kurtarma desteği sunmak suretiyle Avrupa'da daha büyük bir etkiyi güvence altına alma konusunda bir fırsat edinmektir; ancak bu zamana dek bunu yapmak suretiyle söz konusu riski üstlenmekte çekimser görünüyorlar. Bununla birlikte, Güney Avrupa'da kamu kaynakların haraç mezat satışı, ahlaksız Rus oligarkların daha büyük bir yatırım profili kazanmalarını ve sonuçta Avrupa'daki nüfuzlarının artmasını sağlayabilir. Son olarak, krizin ekonomik etkisi, Avrupa'nın güvenliği açısından iç sorunlar doğurabilir. Yüksek genç işsizliği, Euro bölgesi krizinin en endişe verici boyutlarından biridir. Avrupa'daki bir ülkede genç şiddetinin veya holiganlığın büyük çaplı bir patlama yaşaması, aykırı bir senaryo olarak kalmaya devam ediyor; ancak Avrupa'nın iktisadi krizi devam ettikçe bu senaryoyu toptan yok sayamayız. Sürediden yüksek işsizlik, aynı zamanda, Avrupa'nın çoğunluk nüfuslarıyla artan Müslüman azınlığı arasındaki bağlantısızlığı, kopukluğu daha da kötüleştir-

A VIEW FROM WASHINGTON: STRATEGIC IMPLICATIONS OF THE EUROZONE

FORE PART AT PAGE 7

While Hollande was more indecisive about the transatlantic relationship, he has not refused any of Sarkozy's initiative, including France's historic bilateral defense arrangement with England in 2010. And France's intervention in Mali in early 2013 showed clearly to Hollande administration that he needs US support if he wants to achieve its security objectives through military force.

France is in the process of preparing a new defense strategy, which will be published within 2013. When considered with nearly inevitable defense cuts, it is unclear whether France will remain ambitious to maintain its global role for a long time. Will France strengthen its ties with the United States or England, in order to show its reaction to Germany's newly gained power? Or if we consider that Germany's reluctance to engage militarily gives France this diplomatic opportunity; is France seeking ways to play a more assertive role, when it tries to lead Europe to more ambitious external operations? Moreover, how an advantage Germany tries to gain from its relatively close relationship with Russia amidst these variable dynamics is another important factor in this equation.

Other valued allies of the United States are feeling how they are being affected by the crisis. Southern European countries struggling with huge fiscal problems, such as Spain and Italy, are likely to continue experience severe defense cuts in the following years. Although these countries do not have a weight equal to that of England and France, they will miss out their main capabilities to be provided to NATO, if they are exposed to larger defense cuts. On the other hand, the Nordic countries get over the crisis relatively well. Norway and Sweden take on more assertive roles in the transatlantic alliance (when it comes to Sweden, we speak outside of the NATO context).

And northern Europe shows a greater ability for multilateral cooperation in the region. On the other hand, Turkey considers the Arab awakening as well as the weakening of the European Union as another factor that caused it to get away from Europe and turn its route towards playing a leading role in a volatile Middle East region. When we consider the variable contingencies likely to emerge in the Middle East within ten years, the environment will provide Turkey with a privileged position in the transatlantic alliance.

The crisis has created profound results for England. England's defense cuts have the risk of undermining its 'special relationship' with the United

me riskini beraberinde taşıyor.

Amerika'nın bakış açısıyla, ilgili bir diğer endişe kaynağı ise, kıtada milliyetçiliğin artmasıdır – bazı Avrupa ülkelerindeki aşırı sağ partilerin nüfuzunun artması da buna dahil. Temkinli bir yaklaşımın bu süreçte devam ettirilmesinde yarar var; keza sertlik yanlısı aşırı sol partilere sahip olan Avrupa ülkeleri, Hollanda, Fransa ve Yunanistan'daki son seçimlerde çok daha ılımlı güçlerden yana tavır koydu. Son kertede, artan milliyetçilikle bağlantılı olarak, Belçika, İspanya ve İngiltere'de görülen ayrılıkçı hareketlerde bir artış söz konusu. Bağsız ve nükleer-karşıtı bir İskoçya, İngiltere'nin halihazırda İskoçya'da konuşlandırılmış olan nükleer denizaltı filosu açısından büyük sonuçlar doğurabilir. Peki, bağımsız Katalonya veya Flanders, NATO'ya bağımsız devletler olarak katılabilirler mi? Eğer topraklarını ayırma da önemli avantajlar görürlerse, İngiltere'nin veya İspanya'nın zaten zayıflamış olan savunma bütçeleri üzerinde nasıl bir sonuç doğacaktır?

Avrupa'nın Geleceği ve ABD'nin Yanıtı

Peki, tüm bunların Avrupa'nın orta ve uzun vadeli geleceği açısından nasıl bir etkisi olabilir? Avrupa'nın hiçbir zaman eskisi gibi olmayacağına dair güçlü bir hissiyat söz konusu. Euro bölgesi krizi, bir kasırga olmayacak; geçici olarak yıkım ve kaos doğuracak. Ancak, bu karmaşa durdurulduğunda her şey normale dönecek. Bu bir yapısal kriz olup, Avrupa'nın iç ve dış dinamikleri üzerinde daimi etkiler doğuracak. Avrupa, çift yönlü bir gelecekle karşı karşıya bulunuyor. Statükosu artık sürdürülebilir olmaktan çıkmış durumda. Piyasalar, Avrupa'nın eski ekonomik ve siyasi yapısına olan güvenlerini yitirdiler. Avrupa Birliği'nin krizi sonlandırmak üzere bankacılık düzenlemeleri ve mali politikada daha büyük bir tutarlılık düzeyine erişmesinde, Avrupa entegrasyonu belirleyici öneme sahiptir. Bu sebepten ötürü, politikacıların “zorlu tercihlerde bulunmaları” ve bunları toplumlarına pazarlayabilmeleri gerekmektedir; ancak Avrupa'nın demokratik açığının daha da kötüleşmesini engellemek istiyorlarsa bunun için halkın desteğini almaları şarttır. Bu süreç, “büyük patlama” tarzı bir zirvede gerçekleşmeyecek; daha ziyade piyasaların güçlerinin dikte ettiği bir yönde aşamalı olarak ortaya çıkacak. Ekonomik düzeyde daha fazla Avrupa entegrasyonu, dış politika ve savunma politikası düzeylerinde sürekli entegrasyon için bir ortam yaratabilir; bu da Avrupa'nın dünya meselelerinde söz sahibi olması açısından büyük bir stratejik etki doğurabilir. (Atl. Konseyi)

Jeff Lightfoot, Atlantik Konseyi bünyesinde Brent Scowcroft Uluslararası Güvenlik Merkezi'nin direktör yardımcısıdır. Barry Pavel ise, Atlantik Konseyi bünyesinde Brent Scowcroft Uluslararası Güvenlik Merkezi'nin direktörü.

States, and London's ability to serve as a reliable ally of America in many military engagements may be affected by the situation. As another thing which is important to the same extent, the crisis has strengthened Tories' traditional Euro-skepticism. England seems increasingly likely to "remain outside" in regard to proceeding towards a greater European integration; and therefore, England's departure from the Union in the future is a real possibility. Would a less-European England look attach more importance to its bilateral relationship with the United States and other Anglo-Saxon countries? And in such a case, would the United States be interested in giving diplomatic energy to that much-weakened ally?

Can the crisis potentially offer opportunities for external powers, particularly for cash-rich Russia and China, in order to influence the European affairs? Russia has already emerged as an important actor in Cyprus' financial crisis, and provided a loan of \$3.2 billion to the government in early 2012. The loans were exempt from the stringent conditions offered by the EU and IMF. But at the final stage Russia failed in rescuing Cyprus for a second recovery package. Under the conditions, the only choice was to negotiate with the European Union for a recovery package.

With its more than \$3 trillion in foreign currency reserves, China has been considered to be a potential savior for Europe's debt demands. Beijing has offered a verbal support for Europe, however, so far it has prudently avoided a major recovery package that could put the public money at risk.

In terms of non-European governments, the main line is to gain an opportunity to secure a greater influence in Europe, by offering rescue support; but so far they have seemed reluctant to assume the risk in doing so. However, the fire sale of public assets in Southern Europe may cause Russian oligarchs to gain a greater investment profile, and consequently increase their influence in Europe. Finally, the economic impact of the crisis may create domestic problems for Europe's security. High youth unemployment is one of the most alarming aspects of the Eurozone crisis.

A big outbreak of youth violence or hooliganism in a European country is continuing to remain an incongruous scenario, but we cannot completely ignore this scenario as long as Europe's economic crisis continues. The ongoing high unemployment bears the risks of worsening the non-alignment and disconnection between Europe's majority populations and growing Muslim minority.

From a US perspective, the rise of nationalism on the continent as well as the increase in influence of far right parties in some European countries are another relevant source of concern.

Continuation of a cautionary perspective in this process is useful because European countries with far left parties have opted for more moderate forces in the Netherlands, Greece, and France during recent elections. In the last instance, there is an increase in separatist movements in Belgium, Spain, and England, as related to rising nationalism. An independent and anti-nuclear Scotland may give great results in terms of England's nuclear submarine fleet, which is currently deployed in Scotland. Can independent Catalonia or Flanders join NATO as sovereign states? If they find important advantages in their territory secede, how a reflect it creates on the already weakened defense budgets of England or Spain?

European Future and the US's Response

But what an effect all these may have in terms of medium and long-term future of Europe? There is a strong sense that Europe will never be as before. The Eurozone crisis will not be a hurricane; but it will create temporary destruction and chaos.

However, everything will return to normal when the complexity ended. It is a structural crisis, which will create permanent impacts on Europe's domestic and external dynamics. Europe is facing a binary future; today, the status quo is no not sustainable. The markets have lost their confidence in Europe's former economic and political structure.

European integration has a determinative importance in terms of enabling the European Union to reach a higher consistence level in banking regulations and financial policies.

For this reason, politicians must make "difficult choices" and have to be able to market them to their communities; but they need popular support if they want to prevent worsening of Europe's democratic deficit. This progress will not happen in one 'big bang'-like summit, but is more likely to appear gradually, in a way dictated by market forces. Further European integration at the economic level can create an environment intended for sustained integration at the levels of foreign and defense policies; and that may have a great strategic impact on Europe's role in the word issues. (Atlantic Council)

Jeff Lightfoot is the deputy director of the Brent Scowcroft International Security Center that is in the structure of the Atlantic Council. And Barry Pavel is the director of the Brent Scowcroft International Security Center in the structure of the Atlantic Council.

İMLANTOLOJİNİN ÖNEMLİ İSMİ PROF. DR. MURAT YILDIRIM İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİNDE

*PROF. DR. MURAT YILDIRIM, WHO IS AN IMPORTANT FIGURE IN THE FIELD OF
IMPLANTOLOGY IS IN ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY*

Avrupa'nın Diş Hekimliği alanındaki sayılı profesörleri arasında yer alan, Alman İmplantoloji Derneği Yönetim Kurulu Üyesi ve Aachen Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Murat Yıldırım, Diş Hekimliği alanındaki üstün başarılarına İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi çatısı altında devam etme kararı aldı.

Prof. Dr. Murat Yıldırım, who is one of the leading professors in Europe in the field of Dentistry; Member of Board of Directors of German Implantology Society; and Faculty Member of Aachen University, decided to continue his achievements under the roof of Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry.

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nden mezun olan Prof. Dr. Murat Yıldırım, mezun olduktan sonra yurtdışında doktora yapmak için araştırmalara başlayarak ve 1989 yılında Almanya'da Aachen Üniversitesi'ne başvuru yapmış ve Aachen Üniversitesi'nde 1 yıla yakın misafir asistan olarak görev almıştır. Asistanlık sürecinin ardından üniversitede kadrolu olarak yer alan ve 1993 yılında doktorasını tamamlayan Yıldırım, 2002 yılında profesörlük tezini vererek Aachen Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmalarına devam etmiştir. Prof. Dr. Özellikle İmplantoloji alanında dünya çapında tanınan ve önemli araştırmalara imza atan Yıldırım, nisan ayı itibarıyla bilgi ve deneyimlerini İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi çatısı altında Türk Diş Hekimleri ve diş hekimliği öğrencileriyle paylaşmaya başladı. Sağlık alanında büyük yatırımlar yapan ve ilk adımı İstanbul Bahçelievler'de faaliyet gösteren Diş Hekimliği Fakültesi ve Dentaydin Diş Hastanesi ile atan İstanbul Aydın Üniversitesi alanında uzman, uluslararası başarılar kazanmış öğretim üyelerini bünyesinde bir araya getirerek, öğrencilerine kaliteli ve sektörlle bütünleşmiş bir eğitim sunmaya devam etmektedir.

Diş Hekimliğinde Uluslararası Başarı

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Murat Yıldırım, deney hayvanları üzerinde uyguladığı bilimsel çalışmaları ile implant cerrahisine büyük katkılar sağlayarak, Avrupa'da sayılı diş hekimleri arasında ki yerini aldı. Diş çekimlerinden sonra implantın hemen yerleştirilmesi ya da diş çekimlerinden sonra yaranın iyileşmesi beklenerek implantın yerleştirilmesi konusunda çeşitli çalışmalarının olduğunu belirten Prof. Dr. Murat Yıldırım, genelde üst çenede ki kemik yapısının çok ince olduğunu ve kemiğe implant dokunduğunda ve işlem uygulandığında hastalarda kemik erimesi meydana gelebildiğini belirterek, kemiğe dokundurmadan implantı koyma durumunun söz konusu olması için çalışmalar yaptığını ifade etti. Prof. Dr. Yıldırım, 6 deney hayvanının üzerinde uyguladığı çalışmada, "domuzlarda dişleri çektikten hemen sonra implantı koyduk ve implantı bir kemiğe yanaştırdık. Bir tanesinde 2 mm aralık bıraktık, bir kısmını ise doku maddesi ile doldurduk. Bir sonraki çalışmamız ise diş çekimlerinden sonra beklenip implantın yerleştirilmesine yönelik bir çalışma oldu. Bu çalışma ile yüzeyi yeni geliştirilmiş olan implantı diğer implantlarla karşılaştırarak sonuçları değerlendireceğiz." dedi.

Almanya Eski Sağlık Bakanı Ulla Schmidt'in de doktorluğunu yapan Prof. Dr. Murat Yıldırım İmplantoloji de önemli çalışmalar yapıldığını ve özellikle ülkemizin implant konusunda son derece iyi bir noktada olduğunu söyledi. 10 yıl öncesinde bugünkünden farklı yüzeyler ve dizaynlar kullanıldığını ifade eden Prof. Dr. Murat Yıldırım implantolojide son derece önemli olan kemik boyutunun artık 3 boyutlu olarak görülebildiğini belirtti. Türkiye'nin, Avrupa'da gelişen Diş Hekimliğini aynı oranda takip ettiğini söyleyen Yıldırım, İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi teknolojik alt yapının ve akademik uzman hekim kadrosunun bilgi ve tecrübe düzeyi bakımından pek çok ülkenin standartları üzerinde olduğunu dile getirdi. Deneyimlerini kendi vatani ile paylaşma kararı aldığında birçok üniversiteden teklif aldığını ifade eden Prof. Dr. Murat Yıldırım, İstanbul Aydın Üniversitesi'nin tecrübeli akademik hekim kadrosu ve deneyimli idari personeli ile tanıştıktan ve teknolojik alt yapısını, kliniklerini gördükten sonra karar vermekte çok zorlanmadığını söyledi.

Almanya'da her vatandaşın sigortalı olduğunu belirten Yıldırım, ağız ve diş sağlığının da sigorta kapsamında olduğunu ancak son yapılan düzen-

*P*fter graduated from Istanbul University Capa Medical Faculty, Prof. Dr. Murat Yıldırım started his research studies with intent to study for doctorate abroad; applied to Aachen University in Germany in 1989; and served there as a guest assistant for about 1 year. Yıldırım served in the university as a permanent staff after his assistantship period, and completed his doctorate study in 1993. He submitted his professorship thesis in 2002 and then continued his studies in Aachen University as a lecturer. As a worldwide known person especially in the field of implantology, Prof. Dr. Yıldırım, who put his signature under some important research studies, began to share his knowledge and experience with Turkish dentists and dentistry students under the roof of Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, as of the month of April. Istanbul Aydın University that made big investments in the field of healthcare and took its first step with the faculty of dentistry active in Bahcelievler Istanbul and Dentaydin Dental Hospital, currently keeps providing its students with quality education integrated with the sector, by bringing together, in

lemeler ile tedavilere verilen ücretlerin azaltıldığını söyledi. Türkiye'de ise bunun tam aksine diş tedavilerinin devlet güvencesi altına alındığını belirten Prof. Dr. Murat Yıldırım, "Yeni çalışmalar ve düzenlemeler geliyor, yakın zamanda estetik harcamaya olarak görülen Ağız ve Diş Sağlığı artık sigorta da daha geniş kapsamlı yer bulacak." dedi. Almanya'daki durumun değişmesi üzerine kişilerin diğer ülkelerde tedavi olmaya yöneldiğini dile getiren Yıldırım, "Almanya'da yaşayan kişiler diş tedavileri için öncelikli olarak Türkiye'yi seçiyor. Çünkü burada sağlık alanında özellikle de ağız ve diş sağlığı alanında büyük yatırımlar var. Hekimler bilgi ve tecrübeye sahip, dünyadaki gelişmeleri yakından izliyorlar. Teknolojik olarak müthiş bir alt yapı var. Üniversitelerde bu alana gereken önemi veriyorlar. İstanbul Aydın Üniversitesinde bunu çok rahat görebiliyoruz. Dentaydin Diş Hastanesi uzman hekim kadrosuyla günde yaklaşık 450 hastaya tanı ve tedavi işlemi gerçekleştiriyor. Eğitim de yine bu teknolojik alt yapı eşliğinde devam ediyor. Bu ve bunun gibi çalışmalar Türkiye açısından sağlık turizmine büyük katkılar sağlıyor." dedi.

its structure, the academic members who achieved international success.

International Success in Dentistry

As an academic member of Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Prof. Dr. Murat Yıldırım became one of the leading dentists in Europe, with the great contributions to implant surgery that he made through his scientific studies on laboratory animals. Stating that he has done various studies on immediate placement of implant after a tooth extraction or placement of implant after an epithelization period following the tooth extraction, Prof. Dr. Murat Yıldırım said the bone structure of maxilla is very thin that may cause bone loss in the patient when implant touches the bone and during the implementation process; and he added that he has done studies for rendering implant placement possible without touching the bone. Regarding his study on 6 experimental animal, Prof. Dr. Yıldırım said "immediately after the tooth extraction of the pigs, we placed the implant and ensured it to be close to a bone. We left 2 mm gap in one of them and filled a part with tissue material. Our next study was a study intended for the placement of the implant after a waiting period that followed the tooth extraction. With that study, the implant having a surface which has been newly developed will be compared to other implants, and then the results will be evaluated".

Prof. Dr. Murat Yıldırım who also served as a doctor for Former Health Minister Ulla Schmidt, said that important studies have been carried out in the field of implantology, and that particularly our country is at a good level in terms of implantology. Stating that surfaces used 10 years ago were different from the currently used surfaces, Professor. Dr. Murat Yıldırım said that today 3-D visualization of bone size that is extremely important in implantology is possible. Yıldırım, who said Turkey follows the development in the field of dentistry in Europe literally; expressed that the technological infrastructure and academic staff physicians in Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry are at a level higher than that of many countries in terms of knowledge and experience. Stating that he received invitations from many universities after he decided to share his experiences with his homeland, Prof. Dr. Murat Yıldırım said he did not have difficulty in making decision, after he met the experienced academic physician staff of Istanbul Aydın University, and saw its technological infrastructure and clinics.

Yıldırım stated that every citizen in Germany is insured, and added that mouth and dental health is within the coverage of insurance but the funds allocated for the treatments were reduced after the recent regulations. "But in Turkey, contrary to this, dental treatment is under the state's guarantee. There will be new studies and regulations in the near future, and mouth and dental health that is currently considered to be an aesthetic expenditure will find a more comprehensive place in insurance coverage," Dr. Murat Yıldırım said. Stating that upon the change in condition in Germany, people began to tend to have treatment in other countries, Yıldırım said "people living in Germany mainly prefer Turkey for their dental treatment. Because there are large healthcare investments here, especially in the field of mouth and dental health center. Physicians are knowledgeable and experienced, and are closely follows the developments in the world. Technologically, there is a great infrastructure. Universities are attaching the required importance to this area, as well. We can easily see this in Istanbul Aydın University. With its specialist physician staff, Dentaydin Dental Hospital carries out diagnosis and treatment processes for about 450 patients a day. And education continues in company with the same technological infrastructure. This and similar studies make great contributions to health tourism of Turkey".

Sağlık Yatırımları Hızla Devam Ediyor

İstanbul Aydın Üniversitesi sağlık konusunu kendisine önemli bir çalışma alanı olarak seçerek, yatırımlarına bu doğrultuda devam etmektedir. Diş Hekimliği Fakültesi ile başlayan sağlık alanındaki yatırımlar, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu ve Sağlık Bilimleri Fakültesi ile devam etti. Türkiye'nin en iyi Sağlık Laboratuvarlarını aynı çatı altında bir araya getiren üniversite, Tıp Fakültesi çalışmalarını da hızla sürdürmektedir. Ağız ve Diş Sağlığı, Fizyoterapi, Anestezi, Diş Protez Teknolojisi, Optisyenlik, Radyoterapi, Tıbbi Görüntüleme Teknikleri, Tıbbi Laboratuvar Teknikleri, İlk ve Acil Yardım, Odyometri, Ortopedik Protez ve Ortez, Odyoloji, Çocuk Gelişimi, Sağlık Kurumları Yöneticiliği ve Diş Hekimliği Fakültesindeki bölümleri ile bünyesinde sağlık alanı ile ilgili birçok eğitim programı bulunduran ve yerinde uygulama sistemi ile eğitim veren İstanbul Aydın Üniversitesi, yakın zamanda eğitim ve araştırma hastanesi çalışmalarını da tamamlayacaktır.

Health Investments Continue Rapidly

Istanbul Aydın University selected health issue as an important area of study for itself, and continues its investments in this line. The investments in the field of healthcare, which had begun with the Faculty of Dentistry, continued with Health Occupation High School, and the Faculty of Health Sciences. The university that brought Turkey's best Health Laboratories together under the same roof, also rapidly continues its works for the Faculty of Medicine. Istanbul Aydın University that contains in its structure many education programs related to the field of healthcare, and provides education with the systems of on-site practice through its departments in Mouth and Dental Health, Physiotherapy, Anesthesia, Dental Prosthesis Technology, Opticianry, Radiotherapy, Medical Imaging Techniques, Medical Laboratory Techniques, Emergency and First Aid, Audiometry, Orthopedic Prosthetics and Orthosis, Audiology, Pediatric Development, Health Institution Management and Faculty of Dentistry will complete its works on training and research hospital in the near future.

AVRUPA'NIN ASYA'DA AZALAN ROLÜ HİNDİSTAN'IN BAKIŞIYLA AVRUPA: STRATEJİSİZ BİR KITA

EUROPE'S DECREASING ROLE IN ASIA THE INDIAN PERCEPTION OF EUROPE: A CONTINENT WITHOUT STRATEGY

Avrupa, kendi başına önemli bir oyuncu. Eğer ekonomik ve siyasi entegrasyon anlamında başarılı bir model olarak kalırsa, yeni bir küresel yönetim vizyonu ortaya koyabilirse, ciddi bir nüfuz sergilemiş olacak. Şu an için Hindistan'ın Avrupa'yı stratejik hesaplamaları içinde ciddi bir konuma alması zor görünüyor. Avrupa'nın elindeki en güçlü varlık, sunduğu örneğin gücü idi. Ancak, söz konusu örnek, halihazırda ışığını büyük ölçüde kaybetmiş durumda.

Europe is an important player by its own being. If it remains as a successful model of economic and political integration, and if it introduce a new vision of global governance, it will show a considerable influence. At the moment, it seems difficult for India to include Europe in its serious strategic estimations. The most powerful asset that Europe had was the power of its example. But that example has lost much of its light.

Phratap Bhanu Mehta *

Hindistan'ın Avrupa'ya dair algısı, gide-rek, kendi uluslararası çıkarlarını telaffuz dahi edemeyen tutarsız bir aktöre dönüşüyor. AB-Hindistan arasındaki ticari ilişkiler ciddi düzeyde olmaya devam ederken; askeri, diplomatik ve ideolojik etki noksanlığı, bu ülkeyi Güney Asya'da marjinal bir oyuncu haline getiriyor. Eğer Avrupa mevcut krizden başarılı bir şekilde çıkar ve kendi siyasi ve ekonomik entegrasyonunu teyit eder ise, bölgedeki nüfuzunu yeniden tesis edebilir. Bununla birlikte, gidişata bakılırsa, Hindistan'ın Avrupa'yı stratejik hesaplamasının bir parçası haline ciddi biçimde getirmesi zor görünüyor.

Hindistan'ın perspektifinden Avrupa

Hindistan'ın Avrupa'ya yönelik tavrında her zaman için bir çelişki olmuştur. Avrupa, olası bir ekonomik model olarak beğenilmiş; bununla birlikte stratejik bir aktör olarak büyük oranda "alakasız" olarak kabul edilmişti. Söz konusu çelişki, 2008 mali krizinden beri çok fazla değişmedi. Kriz, Avrupa modelinin cazibesini ve Avrupa'nın dünya sahnesinde hareket etme yeteneğini azalttı. Hindistan, bölgeyi, Japonya'yı algıladığı şekilde görüyor: önemli bir ekonomik aktör, ancak çok önemli olmayan bir stratejik aktör. Avrupa, birçok açıdan önem taşıyor. Dünyanın en geniş ekonomisi ve Hindistan gibi ülkeler açısından önem arz ediyor. 2009-2010 yılları arasında, Avrupa, Hindistan'ın ihracatının yaklaşık %20'sini, Hindistan'ın ithalatının ise %13'ünü oluşturmıştı. Euro bölgesindeki bir yavaşlamanın ise, Hindistan'ın ihracatları üzerinde olumsuz bir etki yaratması bekleniyor. Çelişkili bir şekilde, söz konusu yavaşlama, aynı zamanda bir fırsat doğuruyor: ticaret ivmesinin ekonomik yavaşlama karşısında devam ettirilmesi için, Hindistan, Avrupa ile bir serbest ticaret anlaşması imzalamanın yollarını araştırıyor.

Avrupa'nın Hindistan'daki doğrudan yabancı yatırımı, görece olarak mütevazı düzeyde; 2010 yılında yaklaşık 3 milyar Euro düzeyinde oldu. Japonya veya hatta Güney Kore ile kıyaslandığında, Hindistan'ın altyapısının geliştirilmesinde Avrupa'nın pek de büyük bir boyuncu olmadığı görülüyor. Avrupa'nın tek Pazar olması gerçeğine karşın, Asyalı muadillerinin aksine Avrupalı şirketler, bir konsorsiyum kurulmasını ve altyapı projelerinin ihalelerine katılmayı zorlu buluyor. Büyük altyapı geliştirme projelerine katılımın, gelecekte büyük bir stratejik koz kaynağı olması muhtemel. Ancak, krizin giderek artan finansal maliyetleri, Avrupa'nın bu alanda önemli bir rol üstlenmesini mümkün kılmıyor.

Birkaç yıl önce, Avrupa'da ve dünya çapında birçok gözlemci, Euro'nun dolara alternatif bir rezerv para birimi olarak ortaya çıkabileceğini umuyorlardı. Para birimi, bir ülkenin stratejik cephaneliğinin önemli bir unsurudur. Avrupa, bunun ardından, döviz kuru yoluyla sermayeyi kendisine çekmek gibi "aşırı" bir imtiyaza sahip olabildi. Buna rağmen, Avrupa'nın mali krizi, söz konusu gelişmenin önünü tıkdı. Her şey bir yana, dolara karşı olası bir rakip olarak renminbi'nin yükselişini tektikledi. Hindistan'ın Avrupa'nın stratejik önemine dair algılarının değerlendirilmesi gerektiği ekonomik arka plan işte bu şekilde. Hindistan-AB zirvesi, bağımsız bir siyasi kimlik edindi; ancak politika veya kamuoyu açısından zirvenin, Hindistan'ın Fransa veya Almanya ile ikili ilişkilerinden daha önemli olduğunu iddia etmek zordur. Avrupa'nın küresel siyasette önemli bir rol üstleneceğine dair derin bir kuşku söz konusudur; ve oynadığı rol de, büyük oranda, ABD'nin türevi olarak görülmektedir. Hindistan açısından, Avrupa'yı herhangi bir stratejik çerçeveye yerleştirmek son derece güçtür.

India's perception of Europe is increasingly turns it into an incoherent actor unable to articulate even its international interests. While EU-India trade continue at a considerable level, the lack of military, diplomatic, and ideological shortage make this country a marginal actor in South Asia. If Europe can successfully overcome the existing crisis and confirm its model of political and economic integration, it will be able to re-establish its influence in the region. However, the state of affairs shows that it is highly difficult for India to include Europe as a part of its strategic calculus.

Europe from the Indian perspective

There has always been a discrepancy in India's attitude toward Europe. Europe has been admired as a possible economic model, but then has been considered to be highly "irrelevant" as a strategic actor. The discrepancy has not considerably changed since the 2008 financial crisis. The crisis has reduced the attractiveness of the European model, and Europe's ability to act on the world stage. India views the region in the same way that it perceives Japan: an important economic actor, but not a much important strategic actor. Europe is important in many aspects. It is the world's largest economy and has a

Avrupa'nın Asya'da Azalan Rolü

Avrupa'nın küresel rolüne dair kuşkuculuğun sebebi; güçler dengesini içeren Asya bölgesinde önemli bir oyuncu olmamasından kaynaklanmaktadır. Kıtada stratejik, askeri veya siyasi açıdan önemli bir oyuncu değildir. Örneğin, Avrupa'nın Afganistan'daki rolü, büyük oranda marjinal kabul edilmektedir ve mali krizin ardından, Avrupa'nın Asya'da sahip olabileceği tüm stratejik otorite de azalmıştır. Halihazırda Asya'daki birçok ülke, Çin'in yükselişine bel bağlamış durumdadır; aynı zamanda da potansiyel dengeleyici rolü oynayabilecek güçler araştırılmaktadır. Avrupa, kendisine bu hikâyede oynayacak rolü henüz bulamadı. Mali krizin ardından, Avrupa'nın Asya'daki prestiji daha da azaldı. Birçok açıdan, Avrupa projesi, son derece etkileyici bir başarıdır. Bir zamanlar kıtadan eksik olmayan şiddeti ortadan kaldırmayı başarmış ve Sovyet blokunun eski ülkeleriyle entegrasyonu sayesinde büyük bir demokratikleştirme gücü olmuştur. Anayasal açıdan çeşitliliği yönetmede sıradışı bir deney ortaya koymuştur.

Ancak, son olaylar bir kez daha gösteriyor ki, ekonomik ve siyasi entegrasyon arasındaki bağlantısızlığın derecesi, bir kriz kaynağı olabilir. Asyalı güçler, her ne kadar bölgesel ticaret yapıla-

great importance for countries like India. Between 2009 and 2010, Europe constitutes about 20% percent of India's exports, and about 135 percent of India's imports. And a slowdown in the Eurozone is expected to create an adverse effect on India's exports. At the same time, the slowdown paradoxically creates an opportunity: In order to maintain the trade momentum in the face of the slowdown, India is in search of ways to signing free trade agreement with Europe.

European direct foreign investment in India is at a relatively modest level; which was about 3 billion euros in 2010. When compared to Japan or even South Korea, Europe is not a big player in the development of India's infrastructure. Despite the fact that Europe is the single market, European companies, different from their Asian counterparts, find it difficult to form a consortium and participate in tenders of infrastructure projects. Participation in big infrastructure development projects is likely to be a source of big strategic leverage in the future. However, the ever increasing financial costs of the crisis prevent Europe from being able to play an important role in this area.

Several years ago, many observers in Europe and around the world had hoped that Euro would appear as a reserve currency alternative to the dollar. Currency is an important element of any country's strategic armory after that, Europe could have the "excessive" privilege of attracting capital by means of its exchange rate. Despite this, the European financial crisis has blocked the growth of this development. Everything aside, it has triggered the rise of the renminbi as a possible rival to the dollar. The economic background, where India's perceptions of Europe's strategic importance are required to be assessed, is like this. The India-EU summit has attained an independent political identity; however, it is hard to assert that the summit is more important than India's bilateral relationships with France or Germany, in terms of policy or public opinion. There is a deep skepticism about whether Europe will play an important role in global politics, and its role is considered to be substantially a derivative of the United States. It is very difficult for India to put Europe in any strategic frame.

Europe's Decreasing Role in Asia

The reason of the skepticism about Europe's global role arises from the fact that it cannot be an important player in Asia region, where there exists a balance of power. It is not an important player in the continent, from strategic, military, or political aspect. For example, Europe's role in Afghanistan is considered to be highly marginal; and after the financial crisis, all the strategic authority that Europe might have had in Asia has diminished. Currently, many countries in Asia are relying on China's rise; and at the same time, powers that could act as potential balancers are being searched for. Europe has yet to find the role that it can play in this story. After the financial crisis, Europe's prestige in Asia diminished further. From many aspects, the European project is a very impressive achievement. In the past, it has achieved the elimination of the violence that was always existent on the continent; and by means of its integration with former Soviet-bloc countries, a great democratizing force has emerged. It has put forth an extraordinary experiment in managing diversity in terms of constitution.

But recent events show once again that the degree of the disjunction between economic and political integration can be a source of crisis. Although the Asian powers took impressive steps toward creating regional trade structures, they are not quite ready to

rı yaratmada etkileyici adımlar atmış olsalar da, ulus-devlet paradigmasının gereksizliğini açıklama- da Avrupa'nın peşinden gitmeye pek hazır de- ğillerdir. Öte yandan, kriz sonucunda Avrupa'nın Asya'da bağımsız bir ses olarak konuşma yeteneği- nin de azaldığı yönünde giderek büyüyen bir his- siyat söz konusudur. Her ne kadar Çinliler, Avru- pa ekonomilerini kurtarmak konusunda çekimser olsalar da, bu durum son kertede Avrupa'nın in- san hakları gibi meselelerde güçlü bir duruş sergile- me yeteneğini de azaltmıştır. Kısacası, Avrupa'nın –Hindistan'ın başlıca stratejik rakibi olan- Çin kar- şısında daha itaatkar olacağı yönünde bir algı söz konusudur. Hindistan'ın Avrupa'yı politik ve stra- tejik bir haylak olarak görmesinin ardında başka yapısal sebepler de bulunmaktadır. Modern dünya açısından önem taşıyan 3 güç kaynağıyla bağlantı- lı bir durumdur bu:

1) Göç: Buradaki basit gerçek şudur: diasporalar, mevcut ilişkilere ciddi bir ekonomik, siyasi ve stra- tejik ivme katarlar. Avrupa, 20.yüzyılda eski sömür- gelerinden yaşadığı göç sonucunda çok-kültürlü ol- muştur; ancak ABD'nin aksine, potansiyel bir göç alanı olarak görülmemiştir. Avrupa, göçmenlerin bağlarının daha kalıcı siyasi ilişkileri beslediği ABD veya Avustralya gibi ülkelerle kıyaslandığında, Hin- distan söz konusu olunca bir dezavantaj durumun- da olacaktır. Avrupa'nın yaşlanan nüfusu sebebiyle, göçmenlere daha açık olunacağı yönünde bir umut söz konusuydu; ancak geniş çaplı yapısal işsizliğin yakın ve orta vadede kendini göstereceğine dair ola- sılıklar, Avrupa'nın siyasi açıdan göçmenlere pek de kucak açmayacağına işaret ediyor. Tüm bu sü- reç, Avrupa'daki iç siyasetin gelişimine bağlı olacak. Eğer mali kriz sonucunda kıtada sağ eğilimli siyasi güçler yoğunluk kazanırsa, dar görüşlülük ve tecrit hali güçlenecektir. Eğer Avrupa kendisini yetenek- li işgücünü çekmek konusunda mahir görmez ise, bunun kuşkusuz ciddi stratejik sonuçları olacaktır.

2) Yeni dünya düzeninin biçimlenmesi sürecin- de ön saflarda yer alabilme yeteneği: İkinci Dünya Savaşı sonrası kurulan küresel yönetim kurumla- rının –Birleşmiş Milletler'den Uluslararası Para Fonu IMF'ye dek- küresel gücün gerçeklerini yan- sıtmadığı bariz bir şekilde ortaya çıktı. Avrupa'nın bu değişen gerçekleri görmeye yavaş davranacağına dair bir algı her zaman için mevcuttu; ki bu da söz konusu kurumların reformunun önündeki kilit en- gellerden biri olarak görüldü. Elbette, bu sorunun bir kısmı yapısalı: Fransa, Britanya gibi geçmişin büyük güçleri, Avrupa'nın önünü açacak bazı yapı- sal ayrıcalıklardan feragat etmeyi istemiyor. Bu, bir şekilde, BM reformunu daha da karmaşık hale ge- tirdi. Bu tür bir duruş, Avrupa çapında yeknesak bir siyasi ses olmadığı yönündeki iddiaları da güç- lendiriyor. Ancak, günün sonunda, Fransa ve Bri- tanya, faydalarını sürdürmelerini sağlayan ayrıca- lıklara tüm inatlarıyla yapışıyorlar. Avrupa eğer kü- resel yönetim reformunda öncü rol üstlenmeye- cekse, siyasi nüfuz elde etmesi de zor görünüyor.

3) Avrupa'nın ideolojik olarak nasıl bir duruş sergilediği sorunsalı: Avrupa'nın kendine dair algı- sı ile –ve belki de Amerikalıların Avrupa algısı ile- dünyanın Avrupa algısı arasında bir uyumsuzluk söz konusu. Avrupa, kendisini, “ABD olmayan” olarak lanse etmeye çalıştı. Bu bağlamda, ABD ile kıyas- landığında çok daha az atılgan ve belki de daha eşitlikçi bir kapitalizm biçimi kullandı. Aynı za- manda, hegemonya hedefleri de yoktu; dolayısıyla ABD'nin Orta Doğu ve Güneybatı Asya'daki yük- lerini üstlenmesine gerek yoktu. Dahası, Avrupa, çok daha ilerlemeci bir siyasi iklimden yararlandı; böylelikle iklim değişikliği gibi meselelerde yeryü- zünde potansiyel olarak çok daha güçlü bir önder- lik rolü üstlenebilirdi.

Avrupa çapında bir dış politika mı?

Her zaman için ABD ve Avrupa arasında söz ku- nusuna çelişki konusunda büyük bir mübalağa olagel-

follow Europe in explaining the needlessness of the nation-state paradigm. On the other hand, there is also a growing sense that Europe's ability to speak with an independent voice in Asia has diminished in consequence of the crisis. Although the Chinese have been reluctant to save the European economies, at the last stage the situation has diminished Europe's ability to take a strong stand for issues like human rights. In short, there is a perception that as the primary strategic competitor of India, Europe will become more obedient to China. There are also some other structural reasons for why India consid- ers Europe to be a political and strategic lazy. This is a situation in relation with 3 sources of power, which are important for the modern world.

1) Immigration: The simple truth here is that; diasporas add a considerable economic, political, and strategic momentum to existing relationships. Europe became multicultural as a result of the immigration caused by its former colonies during the 20th century but, in contrast with the United States, it was not seen as an area of potential im- migration. When compared to some countries like the United States or Australia, where ties of immi- grants are strengthening more lasting political re- lationships, Europe will be at a disadvantage if the country in question is India. There was a hope that due to Europe's aging population, it would be more open to immigrants; however, the possibility that a large- scale structural unemployment would appear in a near- to medium-term is the indication of that Europe is unlikely to embrace immigrants warmly in political terms. This process will totally be de- pending on the development of domestic politics in Europe. If right-leaning political forces become in- tense on the continent as a result of the financial cri- sis, its insularity and isolation will be strengthened. If Europe does not consider itself to be able to attract talented labor, its significant strategic consequences will be inevitable.

2) The ability to be in the front line during the formation process of the new world order. It has been clearly ascertained that the global gov- ernance institutions (from the United Nations to the International Monetary Fund -IMF) founded after World War II do not reflect the realities of global power. There has always been a perception that Europe would act slowly to acknowledge such changed realities, and this is considered to be one of the key obstacles to the reform of these institutions. Of course, some part of the problem was structural: Major powers of the past, like France and Britain do not want to forgo certain structural privileges to pave the way for Europe. In some way, this has made the reform of the UN more complicated. Such a posture also strengthens the assertions that there is no unified European political voice. But at the end of the day, France and Britain obstinately cling to the privileges that enable them to maintain their interests. If Europe will not take the lead on global governance reform, it is seems difficult for it to gain political influence.

A Europe-Wide Foreign Policy?

3) The question of what a stand is being taken by Europe ideologically: There is a discrepancy between Europe's self-perception (and perhaps American per- ceptions of Europe) and the world's perception of Eu- rope. Europe had tried to show itself as something that is "not the United States". In this respect, Europe used a less venturesome and perhaps more egalitarian model of capitalism, in comparison with that of the United States. On the other hand, it had not hegemon- istic targets; and thus it did not have to bear the bur- dens that the United States has borne in the Middle East and southwest Asia. Moreover, Europe utilized a more progressive political climate; and in this way, it could play a potentially greater role of leadership in the world, regarding issues like climate change.

miştir. Ancak, Avrupa'daki kriz, Avrupa'nın “ABD olmadığı” fikrine bir darbe indirdi. Avrupa'daki re- fah devletlerinin yapısının ABD'dekinden farklı ol- duğu ve en azından yüzeyden bakıldığında Avru- pa bankalarının ABD bankalarıyla kıyaslandığın- da farklı içsel teşviklere sahip olduğunu söylemek doğru olacaktır. Ancak, Avrupa, ciddi bir banka- cılık krizi yaşadı ve Avrupa'nın güneyinde bir dev- let borcu krizi söz konusu. Düzenleyici sistemle- ri de, krizi önlemek için zamanında hareket ede- medi. Bunun sonuçlarından birisi ise, Avrupa'nın ABD ile kıyaslandığında muhtemelen daha büyük bir entelektüel inandırıcılığı yitirmesi oldu. De- nizaşırı bölgelere askeri güç projeksiyonunda bu- lunma yeteneği olmaksızın, bir birliğin sahip oldu- ğu tek güç, ortaya koyduğu örneğin gücü ve fikir- lerinin ikna ediciliği idi. Avrupa'nın bu iki nokta- da da güçlü olmadığı görülüyor. Dahası, düzenle- me ve kural belirleme konusundaki küresel tartış- malarda da özel bir otoriteye sahip değil.

Avrupa çapında bir dış politika, dışarıdan bakan birçok gözlemci açısından, bir sır olmaya devam ediyor. Avrupa, ABD'ninkinden tamamen farklı pozisyonlara sahip olduğu görüldüğünde, bağımsız bir tavır sergilemiş olacak. Rusya konusunda, söz konusu farklılıklar en belirgin halde. Ancak, kar- şılıklı sunumlarına rağmen, dünyanın geri kalanı, Avrupa'nın dış politikasını bağımsız olarak görmü- yor. Avrupa'nın, dünyanın herhangi bir noktasın- daki sonuçları şekillendirme yeteneği –özellikle de Batı Asya ve Afganistan/Pakistan gibi çatışma alan- larında- sınırlı düzeyde bulunuyor. ABD'nin gü- venlik şemsiyesi, Avrupa'nın da işine yaradı; ancak Avrupa'nın ABD'den farklı siyasi tavırlar benim- seme yeteneğine dair çok fazla kanıt bulunmuyor. İran ve dünyanın farklı noktalarında “koruma so- rumluluğunun” uygulanabilirliği gibi meselelerde, Hindistan'ın tavrı, ABD'ninkinden oldukça fark- lı. Bununla birlikte, Hindistan, Avrupa'yı, ABD'ye bir alternatif olarak görmüyor.

Hindistan ile birçok Avrupa devleti arasında cid- di bir güvenlik işbirliği söz konusu – özellikle de terörizmlle mücadele alanında. Hindistan'ın elin- de ordular arası angajmanlar anlamında müte- vazı örnekler var –özellikle de Fransa ile. Ancak, Delhi'nin tercihi; ikili anlaşmalar doğrultusunda. Avrupa'nın Hindistan açısından ciddi bir öneme sahip olduğu tek sert güç alanı, “savunma endüstri- si” gibi görülüyor. Hindistan, geleneksel olarak, silahlandırması için çeşitlendirilmiş kaynak strate- jisini benimsemiştir. Avrupa'nın savunma endüst- rileri, bu çeşitlendirmede kritik bir rol oynamak- tadır. Geleneksel olarak, Avrupa savunma endüst- risi şirketleri, ve özellikle Fransız taşeronlar, güve- nilir ortaklar olarak kabul edilmişlerdir ve bunun bir göstergesi olarak Hindistan kısa süre önce Fran- sız savaş uçağı Rafale'yi, önümüzdeki yirmi yıl için hava gücü stratejisinin merkezî bir unsuru olarak seçmiştir. Avrupa savunma endüstrisi sadece reka- betçi değil, aynı zamanda Amerika'nın teknoloji transferi gibi alanlarda çalışan benzer şirketleriyle kıyaslandığında Hindistan üzerinde daha az kısıtla- ma uyguluyor. Bu tür bir savunma işbirliğinin der- rinleşmesi, öngörülebilir bir gelecek için Hindistan açısından ciddi bir önem arz ediyor.

Avrupa, kendi başına önemli bir oyuncu. Eğer ekonomik ve siyasi entegrasyon anlamında başarılı bir model olarak kalırsa, yeni bir küresel yönetim vizyonu ortaya koyabilirse, ciddi bir nüfuz sergile- miş olacak. Şu an için Hindistan'ın Avrupa'yı stra- tejik hesaplamaları içinde ciddi bir konuma alması zor görünüyor. Ticaret önemini korusa da, daha ya- kın stratejik angajmanın diğer etmenleri –insanların ve fikirlerin hareketliliği, itibar etkileri- Avrupa'da ciddi anlamda eksik durumda. Avrupa'nın elindeki en güçlü varlık, sunduğu örneğin gücü idi. Ancak, söz konusu örnek, halihazırda işğini büyük ölçüde kaybetmiş durumda. (Atlantik Konseyi)

* Pratab Bhanu Mehta, merkezi Yeni Delhi'de bulunan Politika Anaştı- rmalari Merkezi adlı düşünce kuruluşunun başkanıdır.

A Europe-Wide Foreign Policy?

There has always been a great exaggeration re- garding this discrepancy between the United States and Europe. But the European crisis has dealt a blow to the idea of that Europe is something "not the United States". It would be true to say that the structure of welfare European states is different from that of the United States, and European banks have different internal incentives than US banks, at least when viewed superficially. However, Europe has suffered a serious banking crisis, and there exists a debt crisis in southern Europe. And their regulatory systems could not act in time to prevent the crisis. One of the consequences of this is that Europe has possibly lost more intellectual credibility in com- parison with the United States. Without the ability to project military force into overseas territories, the only power a union has is the power of the example it shows and the persuasiveness of its ideas. It seems that Europe is not powerful regarding both of these points. Moreover, it has not any special authority in global debates, with respect to regulation and rule determination.

A Europe-Wide Foreign Policy remains a secret to many external observers. Europe would be consid- ered to act in an independent manner on when it is seen that Europe has positions totally different from those of the United States. Regarding Russia, such differences are the most evident. But despite their re- ciprocal presentations, the rest of the world does not consider European foreign policy to be independent. Europe's ability to shape consequences in any loca- tion of the world is limited, particularly in conflict zones like west Asia and Afghanistan/Pakistan. The US security umbrella has also served Europe, but there is not much evidence showing that Europe has the ability to adopt political stances different from that of the United States. India's attitude is quite different from that of the United States, on issues such as Iran and the applicability of the “responsi- bility to protect” in different locations of the world. However, India does not consider Europe to be an alternative to the United States.

There is significant security cooperation between India and many European states, particularly in the field of counter-terrorism. India has modest ex- amples of inter-military engagements, particularly with France. But Delhi prefers bilateral arrange- ments. Defense industry seems to be the only area of hard power, where Europe is of a significant impor- tance for India. India has traditionally adopted a diversified sourcing strategy for its armaments. De- fense industries of Europe play a critical role in this diversification. Traditionally, European defense in- dustrial companies, and French contractors in par- ticular, have been considered to be reliable partners, and as an indication of this, recently India selected the French war plane Rafale as the central element in its air force strategy for the next two decades. The European defense industry is competitive but also imposes fewer restrictions on India in comparison with US firms engaged in areas such as technol- ogy transfer. Deepening such defense cooperation is likely to remain considerably important to India for a foreseeable future.

Europe is an important player by its own being. If it remains as a successful model of economic and political integration, and if it introduces a new vi- sion of global governance, it will show a considerable influence. At the moment, it seems difficult for India to include Europe in its serious strategic estimations. Although trade remains important, the other factors (such as mobility and reputational effects of people and ideas) of a closer strategic engagement are signif- icantly deficient in Europe. The most powerful asset that Europe had was the power of its example. But that example has lost much of its light. (Atlantic Council)

Pratap Bhanu Mehta is the president of the New Delhi-based think tank organization 'Policy Research Center'.

'ANCAK BİRLEŞİK AVRUPA VAR OLABİLİR' TÜRKİYE AB'YE DAHİL OLMALI

'ONLY A UNITED EUROPE CAN SURVIVE'
TURKEY SHOULD JOIN THE EU

AB'nin derin bir kriz içinde ortaklara ihtiyaç duyduğu bir dönemde, Türkiye gibi en yakın müttefiklerimizden birinin bize sırt çevirmesi tehlikesi mevcut. Avrupalı çıkarımız, bölgenin uzun vadede sadece bir özgürlük bölgesi değil, aynı zamanda istikrar bölgesi haline gelmesi olmalı. NATO üyesi de olan Türkiye bölgesel güç olarak bu süreç için kilit ülke durumunda.

Gerhard Schröder *

In a period when the EU in a deep crisis needs partners, there is a risk that one of our closest allies such as Turkey may turn its back on us. Our European interest should not be ensuring the region to be only a freedom region but also a stability region in a long term. As a regional power, Turkey that is also a NATO member has a key role in this process.

Türkiye Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan birkaç hafta önce -tehditkâr değil ama göz kırparak- Türkiye'nin Şangay Beşliğine katılabileceğini açıkladı. Örgüt Rusya, Çin, Kazakistan, Tacikistan, Kırgızistan ve Özbekistan'dan oluşuyor. Erdoğan açıklamasını, "O zaman da AB'ye hoşçakal deriz," şeklinde bitirdi. Bu tarz tepkilerle, İstanbul ve Ankara'ya gerçekleştirdiğim ziyaretlerimde siyasi, iş adamları ve sanatçılarla yaptığım görüşmelerimde çok sık karşılaşıyorum. Onlar sadece yeni bir özgüveni gözler önüne sermiyor, aynı zamanda Türkiye'de AB ile ilgili var olan derin bir hayal kırıklığını da dile getiriyorlar.

AB'nin derin bir kriz içinde ortaklara ihtiyaç duyduğu bir dönemde, Türkiye gibi en yakın müttefiklerimizden birinin bize sırt çevirmesi tehlikesi mevcut. Ekonomik olarak ilk belirtileri görmeye başladık bile; canlanan Türk ticaretindeki Avrupa payı geçtiğimiz on yıl içerisinde yaklaşık yüzde 60'tan yüzde 40'a geriledi. Ancak AB'nin Türkiye'ye ihtiyacı var, tıpkı Türkiye'nin de -Erdoğan'ın başlattığı modernleşme ve demokratikleşme sürecini sürdürebilmek için- Avrupalı bir perspektife ihtiyacı olduğu gibi. Ülkenin AB üyeliğinin her iki tarafa siyasi, ekonomik ve kültürel bir ek kazanç sağlayacağından eminim. Türkiye siyasi açıdan, Orta ve Yakın Doğu'nun keşiştiği bir noktada bulunduğundan biz Avrupalılar için önemli. Arap baharı, diktatörlüklerin nihayetinde sarsılmasına neden oldu ama aynı zamanda bu bölgedeki istikrar da sarsıldı. Suriye'de korkunç bir iç savaş var. Dünya toplumu ama özellikle de biz Avrupalılar Türkiye'ye, aralarında çok sayıda Hristiyan'ın da bulunduğu yaklaşık 200 bin mülteciye örnek bir şekilde kucak açtığı için minnettar olmalıyız. Gerçi Federal Almanya mültecilere insani yardımda bulunuyor. Ancak bu yeterli değil ve bunun maddi olarak da genişletilmesi gerekir.

Avrupalı çıkarımız, bölgenin uzun vadede sadece bir özgürlük bölgesi değil, aynı zamanda istikrar bölgesi haline gelmesi olmalı. NATO üyesi de olan Türkiye bölgesel güç olarak bu süreç için kilit rol durumunda. Kısa bir süre önce yapılan bir kamuoyu yoklaması, Arap baharı ülkelerindeki insanların büyük çoğunluğunun, ülkeyi özgürlük, refah ve güveni İslami eğilimli bir ülkede garanti altına aldığı için örnek olarak kabul ettiklerinden, Türkiye'nin daha güçlü bir rol oynamasını arzu ettiğini gözler önüne serdi. Avrupa'nın güvenliği komşu çevresinin istikrarına bağlı. Burada Kafkasya'nın güneyi ve Karadeniz Bölgesi de söz konusu. Avrupalılar olarak bu bölgelere, AB üyesi olan ve söz konusu bu bölgelere de etkisi olan bir Türkiye ile ulaşmak daha kolay. Türkiye, İsrail ve Filistin arasındaki çatışmanın hafifletilmesine de katkı sağlayabilir. Bu nedenle de Türkiye ve İsrail arasındaki ilişkinin iyileşmesi arzulanan noktalar arasında yer alıyor. Benim için ülkenin AB üyeliğinden yana olan başka bir siyasi nokta daha var. Global rekabette sadece birleşik bir Avrupa'nın var olma şansı vardır, bir ulusal devlet tek başına yarıf kalır. Büyük Britanya, Fransa ve Almanya gibi büyük Avrupa ülkeleri global bakıldığında birer cücedir. Avrupa globalleşen ekonomide ve çok kutuplu dünyada ABD ve Çin ile aynı düzeyde olmak istiyor-

A few weeks ago Turkey's Prime Minister Recep Tayyip Erdogan, - by not threatening but winking - announced that Turkey may join the Shanghai Five. The organization consists of Russia, China, Kazakhstan, Tajikistan, Kyrgyzstan and Uzbekistan. Erdogan completed his words by saying, "Then we say goodbye to the EU". I frequently encounter such reactions in my negotiations with politicians, businessmen and artists during my visits in Istanbul and Ankara. They do not only reveal a new self-confidence, but also express Turkey's deep disappointment about the EU.

In a period when the EU in a deep crisis needs partners, there is a risk that one of our closest allies such as Turkey may turn its back on us. We already began to see the first economic signs that the European share in Turkish trade decreased from about 60

sa eğer bugün doğru kararlar almalıyız. Avrupa'nın siyasi birliğini hızlandırmalıyız ve bizim, tıpkı yükselen Türkiye'nin olacağı gibi güçlü üye ülkelere ihtiyacımız var. Ülke global açıdan her geçen gün biraz daha büyük bir rol oynuyor. Türkiye daha şimdiden dünyanın en büyük 20 ekonomisi arasında yer alıyor ve gelecek yirmi yıl içerisinde de Avrupa'daki dördüncü büyük ekonomi hâline gelecektir. Böyle parlayan bir ekonomiyi tam entegre olmuş şekilde AB'ye dâhil etme fırsatını değerlendirmeliyiz. Özellikle de Almanya bundan kazanç sağlayabilir ve sağlayacaktır. Çünkü biz Türkiye'nin en önemli Avrupalı ticaret ortağıyız, aynı zamanda da en büyük yatırımcısı. Diğer taraftan ise Türk kökenli Almanlar yaklaşık 400

percent to 40 percent in the past decades. However, the EU needs Turkey, just as Turkey needs a European perspective in order to be able to maintain the modernization and democratization process that Erdogan initiated. I am sure; the country's EU membership would provide the both sides with additional political, economic and cultural acquisition. Since Turkey is located at the crossroad of the Middle and Near East, it is important to the Europeans. The Arab Spring eventually caused dictatorships to be shaken, but also ensured the stability in the region. There is a terrible civil war in Syria. The world community, but especially we, the Europeans should appreciate Turkey because of the fact that it welcomed approximately 200 thousand refugees including many Christians, in such a way as to become a model country. In fact, the Federal Republic of Germany provides humanitarian

SATILIK 'AVRUPA BİRLİĞİ VATANDAŞLIĞI'

EU CITIZENSHIP FOR SALE

Julia Mahncke

Kıbrıs Cumhurbaşkanı Nikos Anastasiadis.

Cypriot President Nikos Anastasiadis.

Cyprus's announcement that it would provide EU citizenship to any Russian businessman who invests 3 million caused discussion. Money can buy love; especially if citizenship of an EU member country can be bought by money. Many foreign businessmen want to be able to travel much more easily with an EU passport. In this way, visa ordeal can be eliminated. Doing business in Europe with an EU passport will be easier as well.

In order to be able to get a passport from Cyprus that has been at a bottleneck for a certain period of time, it would be adequate to invest in this coun-

çok farklı. Kıbrıs gibi İrlanda'da da 2001 yılına kadar yatırım aracılığıyla ülkenin vatandaşlığını alabilmek mümkündü. Günümüzde ise eğitim, sağlık, sanat ya da spor alanlarındaki kamu projelerine en az 500 bin euro yatırım yapmakla, oturma izni alınabiliyor. Bir başka AB üyesi ülke, Portekiz gayrimenkul satın alınmasıyla göçe olanak tanıyor. Komşu İspanya da gelecekte bu uygulamayı hayata geçirmeyi istiyor. En az 160 bin euro değerinde ev satın alanlara oturma izni verilmesi planlanıyor. Macaristan'da ise devlet tahvilini satın almak oturma izninin kapısını arıyor. Buna en çok ilgi gösterenler ise Ruslar, Çinliler ve Hindistanlılar.

Avusturya ise yasal düzenlemelerle vatandaşlığın alınmasını mümkün kılan ülkelerden biri. Avusturya Cumhuriyeti'nin yüksek çıkarlarını ilgilendiren durumlarda ya da olağanüstü başarı sahibi yabancılara söz konusu olduğunda, vatandaşlık kolayca kazanılabiliyor. Örneğin geçen yıllarda Suudi bir otel yatırımcısı ve Rus opera sanatçısı Anna Netrebko Avusturya vatandaşlığını aldı. Münster Üniversitesi'nin eski öğretim üyelerinden, göç politikaları uzmanı Dietrich Thränhardt, vatandaşlık uygulamalarını eleştiriyor ama diğer yandan bunun Avrupa Birliği'ni tehlikeye atmadığı görüşünü dile getiriyor: "Vatandaşlığın giderek ticari olarak görülmesi, dünya genelinde bir gelişme gibi gözüküyor. Bunu estetik açıdan sorunlu olarak görüyorum ama Avrupa Birliği'ni tehlikeye atan bir gelişme değil. Çünkü bu sayede vatandaşlık almak için başvuran insanların sayısı çok az."

Avusturya İstatistik Dairesi'nin verilerine göre 2012 yılında yatırım alanında verdiği hizmetler nedeniyle vatandaşlık elde eden hiç kimse olmadı.

bin iş imkânı sunan 75 binden fazla işletme yarattı. Bu rakamlar başarılı bir ekonomik iş birliğine sahip olduğumuzu gösteriyor. Ancak bu aynı zamanda Türk kökenli Almanların resmini gerçek veya sözde uyum eksiklikleriyle değil, başarılarla da şekillendirmemiz gerektiğini gözler önüne seriyor. “Kültür sa-vaşı” uyarısında bulunanlar ne yazık ki hâlen susmadı. Bu tehlikeli bir durum. Ne yazık ki kamuoyunda var olan, medyanın da etkisi altında olan İslamiyet’e bakış açısı hâlen olumsuz genellemelerin etkisinde. Bunlardan biri ise İslami toplum ve demokrasilerin bir çelişki olduğu yönündeki iddiadır. Türkiye bu iddiayı çürütüyor. Türkiye daha şimdiden dünyaya açık olması sebebiyle başka İslami devlet ve toplumlar için bir örnek teşkil ediyor. Bu AB üyelik süreciyle de bağlantılı çünkü kriterlerin yerine getirilmesi değer yargıları ve yasal düzenlemelerin devralınması anlamına geliyor. Geçen yıllar içerisinde özgürlük ve azınlık hakları güçlendirildi, özellikle de sivil ve askeri birimler arasındaki ilişki yeniden şekillendirildi, hem de demokrasinin yararına. Hâlen eksiklikler mevcut, ülke henüz bitiş çizgisine ulaşmadı ve önünde bir gelişme süreci var. Bu özellikle de, özgürlükleri Türkiye’de ilerleme ve hoşgörü konusunda bir kıstas olan Hristiyanlık dinine mensup kişilerin haklarını kapsıyor. Ama şimdiye kadar yaşanan gelişmelerden olumlu bir ara bilanço çıkarmak mümkün.

Aynı şekilde AB’nin de yerine getirmesi gereken ödevler var. Bu özellikle de, sadece Türkiye’nin girişimde bulunması gereken bir konu olmayan, Kıbrıs sorunuyla ilgili. Ada’nın bölünmesinin noktalanması Türkiye ve Kıbrıslı Türklerden dolayı değil, Kıbrıslı Rumlar nedeniyle hüsrana uğradı. AB sürekli bunu dikkate alacağının sözünü verdi ama buna her zaman uymadı. Bizim ihtiyacımız olan Brüksel ve diğer AB ülkelerinden, başka müzakere başkanlarının açılacağına dair net bir sinyalin gelmesi. Fransadan gelen sinyaller oldukça umut verici. Üyelik müzakerelerinin daha yıllar süreceği ve Türkiye’nin ancak kriterleri tamamıyla yerine getirdiği takdirde üye olacağı gayet açık. Ancak şimdiki Federal hükûmetin bazı kesimleri tarafından teklif edilen “imtiyazlı ortaklık” seçeneğinin de bir seçenek olmadığı gayet açık ve net. Tam aksine, bu Türkiye’de bir seçenek değil bir ayrımcılık olarak algılanıyor. Bunun sonucunda da Türkiye’deki birçok kişi doğuya yönelmeye başlıyor. Bu nedenle de Federal hükûmet yanlıcı bu ifadeden uzaklaşmalı. Şansölye’nin Türkiye’ye gerçekleştirdiği son ziyaretinde, üyelik müzakerelerinde yeni bir başlığın açılması gerektiğini ifade edip diğer taraftan da üyeliğe karşı olduğunu vurgulaması çok ikna edici değil. Bu oldukça çelişkili. Türkiye’nin AB üyeliğinin her iki taraf adına bir kazanç olacağına eminim. Bu durum, Avrupa’nın global etkisini ve refahını garanti altına alacağı gibi ekonomik güce giden cesur reform yoluyla Türkiye daha fazla demokrasi ve istikrar ile ödüllendirilecektir. Bu nedenle de şu an Türkiye’nin “Hoşça kal” demesinin zamanı değil, şimdi daha ziyade Avrupalıların “Hoş geldiniz” demesinin zamanıdır. (Berlin merkezli aylık siyasal kültür dergisi Cicero’nun internet sayfası - 7 Mayıs 2013)

*Gerhard Schröder, Almanya Eski Başbakanı

try, at least three million euros. This has been announced personally by the President of Cyprus Nikos Anastasiadis. At the recent annual business meeting in Limassol, the president tried to calm the Russian businessmen and stated that he was aware of the losses that would be incurred by the EU's bailout package. In fact, it has been possible for rich people to become a Cypriot citizen in the past, as well. However, they had to invest at least 15 million euros over five years. The Greek government needing a fund due to the crisis reduced that amount to 3 million euros.

The Green Party member and European parliamentarian Jan Philipp Albrecht criticizes this regulation: "Basically, I think the fact that the EU countries award their citizenship in such an arbitrarily manner is questionable. There are many people who have been living in an EU country for years, but are still waiting for being rewarded a citizenship. I find unbecoming the provision of citizenship to people who can earn a lot of money in Cyprus by way of money laundering, due to lack of proper controls".

Immigration policy of each EU member state is very different. Similar to Cyprus, it was possible to obtain citizenship through investment in Ireland as well, till 2001. Today, an investment of 500,000 euros for a public project in the areas of education, health, arts or sports may enable the investors to obtain a residence permit. As another EU member state, Portugal allows for immigration through purchase of real estate. Neighboring Spain is another country that wants to put this into practice in the future. It is being planned to grant residence permit to those who purchase a real estate in the amount of minimum 160 thousand euros. And in Hungary, the purchase of government bonds paves the way for residence permit. Russians, Chinese and Indians are those who are the most interested in this.

Austria is one of the countries making it possible to get citizenship by means of legal arrangement. In the

2011’de ise 23 kişiye bu sayede vatandaşlık verilmişti. Göç politikaları uzmanı Dietrich Thranhardt Avusturya’da vatandaş olmanın koşullarının AB üyesi diğer ülkelere oranla çok daha zor olduğunu söylüyor. Thranhardt ancak genel olarak AB üyesi bütün ülkelerin, zenginlerin vatandaş olmalarını kolaylaştırdığı görüşünde. Thranhardt Almanya’daki durumu ise “Almanya’da vatandaşlığın açık açık para karşılığı satılmasından çekiniliyor ama aslında uygulamada biz de benzer bir gelişme içindeyiz, çünkü çok açık bir biçimde iyi eğitim almış insanları arıyoruz. Aynı zamanda ekonomik açıdan işe yaramaz görülen, üçüncü dünya ülkelerinden Almanya’ya yoksul insanların gelmesini engelliyoruz. Bu durum Kıbrıs’taki ile benzer nitelikte. Sadece vatandaşlığın doğrudan veriliyor olması, Almanya ya da dünyanın başka yerlerindeki uygulamalar ile kıyaslandığında çok marjinal bir durum.” sözleriyle açıklıyor. (dw)

cases related to higher interests of the Republic of Austria or when it comes to extraordinarily successful foreigners, citizenship can easily be obtained. For example, in recent years a Saud hotel investor and the Russian opera singer Anna Netrebko got the citizenship of Austria. Dietrich Thranhardt, former academicians of the University of Münster and a specialist on migration policy criticizes the citizenship practices but on the other hand, states that they do not endanger the European Union: "Considering citizenship as something commercial seems to be a development across the globe. I think it's aesthetically problematic but it is not a development endangering the European Union. Because there is only a small number of people who applied for acquiring citizenship in this way".

According to the data from the Statistics Office of Austria, no one got citizenship in 2012 because of the services provided in the field of investment. And in 2011, 23 people were granted citizenship in this way. Dietrich Thranhardt, a specialist on migration policy, says that the conditions of being a citizen in Austria are considerably harder than the conditions in other EU member states. Thranhardt is of the opinion that generally all EU member states facilitate the way of getting citizenship for wealthy people. In order to specify the situation in Germany, Thranhardt said "people beware of selling German citizenship for money openly, but in practice, we adopt a similar development because we clearly search for well-educated people. At the same time, we prevent immigration of poor people -considered to be economically useless- from the third world countries to Germany. This situation has a character similar to that in Cyprus. Only the fact that citizenship is granted directly is a very marginal situation, when compared to the practices in Germany or any other locations of the word". (dw)

ian aid to refugees. However, it is not adequate and should be extended also materially.

Our European interest should not be ensuring the region to be only a freedom region but also a stability region in a long term. As a regional power, Turkey that is also a NATO member has a key role in this process. A recent public opinion poll revealed that most of the people in the Arab Spring countries want Turkey to play a stronger role because of that Turkey took freedom, prosperity and security under guarantee in an Islamic-oriented country. Europe's security depends on the stability of its neighboring countries. In this regard, the Caucasus and the Black Sea Region are in question, as well. As Europeans, it is easier for us to reach these regions by the agency of a Turkey that has an influence in these areas. Turkey, can also contribute to alleviation of the conflict between Israel and Palestine. Therefore, recovery of the relationship between Turkey and Israel is one of the desired things. For me, there is another political point regarding the country's EU membership. Only a united Europe has a chance to survive in global competition, and any national government remains weak if it is alone. Any of the major European countries such as Great Britain, France and Germany is a dwarf, when looked at from global perspective. If Europe want to be at the same level with that of the U.S. and China in the globalized economy, today we should make the right decisions. We should accelerate the political union of Europe, and we need powerful member states like the rising country Turkey will be. We should accelerate the political union of Europe, and we need powerful member states like the rising country Turkey will be. When looked from global perspective, the country plays a bigger role with each passing day. Turkey is already among the 20 largest economies in the world, and will become the fourth largest economy in Europe, in the next two years. We should utilize the opportunity of fully integrating such a shining economy to the EU. Especially Germany may -and will- be able to reap a profit from that. Because we are the most important European trade partner and also the biggest investor of Turkey. On the other hand, the Turkish origin Germans created more than 75 thousand enterprises offering approximately 400 job opportunities. These figures show that we have a successful economic cooperation. However, this also reveals the fact that we should not shape the picture of the Turkish origin Germans by real or so-called lack of adaptation, but by successes. Unfortunately, those who warn about "Cultural war" have yet to stop speaking. This is a dangerous situation. Unluckily, the perspective on Islam that exists in the public opinion and is being affected by the media is still under the effects of negative generalizations. One of them is the assertion that the Islamic communities and democracies constitute a discrepancy. Turkey refutes this assertion. Since it is open to the word, Turkey already constitutes a model for other Islamic states and communities. This is also linked to the EU accession process because the fulfillment of the criteria means taking over the value judgments and legal regulations. Freedom and minority rights were strengthened in the past few years, especially the relationship between civil and military units were reshaped, and all these were for the benefit of democracy. Still there are some deficiencies, and the country has yet to reach the finish line; moreover, there is development process waiting for it in the future. This particularly covers the rights of Christians people' whose freedom is a criterion in terms of the progress and tolerance in Turkey. But it is possible to form a positive interim balance from the developments experienced up to now.

Similarly, there are some tasks that the EU has to fulfill. This is about the Cyprus issue in particular, which is not an issue that requires Turkey to make an attempt. Putting an end to the division of the island created a frustration not because of Turkey and Turkish Cypriots but Greek Cypriots. The EU has repeatedly promised that it would take it into account all the time, but has not kept its promise. What we need is a net signal from Brussels and other EU countries, indicating that some other negotiation titles will be created. The signals from France are very promising. It is clear that the membership negotiations will continue for more years, and that Turkey will be a member only if it completely meets all the criteria. However, also it is clear that the "privileged partnership" option offered by some sections of the federal government is not an acceptable option. On the contrary, it is perceived in Turkey as discrimination, not an option. As a result, many people in Turkey are beginning to turn their face to the east. Therefore, the federal government should become distant from this misleading statement. Is not very persuasive that the chancellor, in his last visit in Turkey, stated that a new title should be determined for the accession negotiations but on the other hand, he emphasized that he was against the membership. This is quite contradictory. For sure, Turkey's EU membership will be a gain for the both sides. This will guarantee Europe's global effect and welfare; and on the other hand, Turkey will be rewarded with more democracy and stability as a return for its bold reform going towards an economic power. Therefore, it is not the time for Turkey to say "good-bye"; but it is the time for Europeans to say "welcome". (web page of Berlin-based monthly Political Culture magazine Cicero - May 7, 2013)

*Gerhard Schröder, former Prime Minister of Germany

ALMANLARIN BÖLGE MERKEZİ TÜRKİYE

Türkiye, hem kendi tüketim yapısı ile hem de bölgesindeki potansiyel ile Alman şirketleri için önemli bir merkez olarak öne çıkıyor.

Türkiye, Alman şirketleri için ciddi bir potansiyel sunan Kuzey Afrika ve Orta Doğu bölgesi için önemli bir konumda. Türkiye'de bulunan Alman şirketleri Türkiye üzerinden bölge ülkelerine açılıyor. Türkiye; Kuzey Afrika, Orta Doğu ve Yakın Asya bölgelerinin merkezinde yer alan konumuyla bu bölgelerdeki tüketicilere ulaşmak için önemli noktalardan birisi olarak değerlendiriliyor. Bu kapsamda birçok uluslararası şirket gibi Alman şirketleri de Türkiye'yi bölgesel merkez olarak kullanıyor.

Alman kimya şirketi BASF'nin Türkiye'deki genel merkezi, Orta Doğu ve Kuzey Afrika'da bulunan BASF iştiraklerinin de genel merkezi konumunda.

Alman dayanıklı tüketim ürünleri şirketi BSH'nin dünya çapında satış organizasyonunda BSH Türkiye Türkiye ve Orta Asya'ya ek olarak Kuzey Afrika, Ortadoğu ve Yakın Doğu bölgelerinden de sorumlu. Siemens'in Almanya'daki merkez ofisinin yerel temsilcilere know-how aktarma politikasıyla Türkiye'deki Siemens A.Ş. Enerji Üretimi Bölümü de birçok iş alanında bölgesel bir yetkinlik merkezi haline geldi. Bu bölgesel yetkinlik Türkiye, Ortadoğu ve Orta Asya ülkelerindeki etkinliklerini de kapsıyor. Bu şirketlere benzer şekilde birçok Alman şirketi Türkiye'deki ofislerinden bölgedeki satış ve yatırımlarını yönlendiriyor.

TURKEY, THE REGION CENTER OF GERMANY

With both its own consumption structure and the potential in its region, Turkey becomes prominent as an important center for German companies.

Türkiye is in an important position for North Africa and the Middle East regions that offer a significant potential to German companies. German companies in Turkey extend towards the countries of the region, through Turkey. With its location at the center of North Africa, Middle East and Asia regions, Turkey is considered to be one of the important points for reaching the consumers in these regions. In this context, like many international companies, German companies utilize Turkey as a regional center. German chemical company BASF's headquarters in Turkey is also the headquarters of BASF's subsidiaries in the Middle East and North Africa. In

German durable consumer products company BSH's worldwide sales organization, BSH Turkey is also responsible for North Africa, Middle East and Near East regions in addition to Central Asia. With the policies of Siemens' headquarter in Germany for transferring local know-how to local agents, Siemens A.Ş. Energy Generation Department became a regional center of competence in the fields of many works. This regional competence also covers the activities in Turkey as well as Middle East and Central Asian countries. Similar to these companies, many other German companies manage their sales and investment activities through their offices in Turkey.

TÜRKİYE ÜZERİNDEN SATIŞ VE YATIRIMLAR YAPILIYOR

Avrupa'daki kemer sıkma politikalarının yaygınlaşmasından sonra tüketim piyasalarının daralmasıyla başta Alman şirketleri olmak üzere Avrupalı şirketler yeni potansiyel alanlar arayışına girdiler. Türkiye, hem kendi tüketim yapısı ile hem de bölgesindeki potansiyel ile Alman şirketleri için önemli bir merkez olarak öne çıkıyor. Alman şirketleri Türkiye üzerinden bölge ülkelerine satış yapıyor. Türkiye'de bulunan Alman şirketlerinin, Türkiye'den yaptığı satışlar ülkede ihracat olarak hesaplanıyor.

Türkiye İhracatçıları Meclisi'nin en son açıkladığı İhracat 1000 araştırmasına göre bu listeye giren Alman şirketlerinin Türkiye'nin yakın bölgesine, Türkiye üzerinden yaptığı satışların önemli bir seviyeye geldiği görülüyor. Araştırmada yer alan belli başlı 10 Alman şirketinin Türkiye'nin yakın bölgesine yaptığı satışlar 2011 yılında 150 milyon dolar oldu. Alman şirketleri, Türkiye'de bulunan ofisleri aracılığıyla bölge ülkelerine sadece satış yapmıyor, bu ülkelerde farklı yatırım projelerine de dahil oluyor. En son örneklerden bir tanesi Siemens Türkiye'nin Irak'taki enerji projesi oldu. Bu proje ile Siemens Türkiye, Irak'ın enerji altyapı geliştirme projesi çerçevesinde 62,1 milyon Euro değerinde, 24 adet dağıtım merkezi inşa edecek. Siemens Türkiye Altyapı ve Şehirler Sektörü bu proje için Irak Elektrik Bakanlığı'ndan projenin ihalesini alan Japon Toyota Tsusho Şirketi ile çalışacak. Türkiye Siemens'ten yönetilecek olan projede kullanılacak olan ürünler hem Avrupa hem de Türkiye'de üretilecek. Ekonomi Bakanlığı'nın verilerine göre Türkiye'de 5 bini aşkın Alman sermayeli firma bulunuyor. Böylelikle AB ülkeleri içinde Türkiye'de en çok şirketi bulunan ülke olarak Almanya öne çıkıyor. Bakanlığın uluslararası yatırım rakamlarına göre Alman merkezli şirketler 2012 yılında Türkiye'ye 532 milyon dolar yatırım yaptı. Aynı dönemde Almanya'dan Türkiye'ye yatırım yapan şirketlerin sayısı 401 oldu. 2013'ün ilk 2 ayı itibarıyla da Almanların Türkiye yatırımları devam etti. İlk 2 ayda Almanya'dan Türkiye'ye yatırım yapan şirketlerin sayısı 34 olurken, bu ülkeden Türkiye'ye gelen doğrudan yatırım tutarı da 505 milyon dolar oldu. (Almanyanın Sesi Radyo)

SALES AND INVESTMENTS ARE MADE THROUGH TURKEY

After belt-tightening policies in Europe became widespread, European companies, German companies in particular, became in search of new potential areas upon the shrinkage of consumer markets. With both its own consumption structure and the potential in its region, Turkey becomes prominent as an important center for German companies. German companies make sales to the countries in the region through Turkey. The sales that German companies made from Turkey are calculated as export sales in the country.

According to the last Exports 1000 (list of the top 1000 Exporters) research announced by Turkish Exporters Assembly, the sales made by the German companies included in that list to the neighboring region of Turkey, which were carried out through Turkey, reached an important level. The amount of the sales made by 10 major German companies to the neighboring region of Turkey was \$ 150 million in 2011. German companies do not only make sales to the countries in the region, through their offices in Turkey, but also participate in different investment projects in those countries. Siemens Turkey's energy project in Iraq was one of the most recent examples. With that project, Siemens Turkey will build 24 distribution centers with a cost of 62.1 million euros, within the scope of Iraq's energy infrastructure development project. Siemens Turkey Infrastructure & Cities Sector will cooperate with Japan's Company Toyota Tsusho that is the winner of the tender organized for the project by the Iraqi Ministry of Electricity. Products, which will be used in the project to be managed through Siemens Turkey, will be produced both in Turkey and Europe. According to the data from the Ministry of Economy, there are more than five thousand German-owned company in Turkey. Thus, having the highest number of companies in Turkey, Germany becomes prominent. According to the international investment figures from the Ministry, German-based companies invested \$ 532 million in Turkey in 2012. In the same period, the number of the companies from Germany that invested in Turkey was 401. As of the first two months of 2013, the Germans continued to invest in Turkey. The number of the companies that invested in Turkey in the first 2 months was 34, and the amount of the direct investment made in Turkey by companies from Germany was \$ 505 million. (Voice of Germany, Radyo)

BULGARLAR YOKSULLUKTAN KENDİNİ YAKIYOR

BULGARIANS BURN THEMSELVES DUE TO POVERTY

Bulgaristan'da kargaşa hüküm sürüyor. Vatandaşların birçoğu açlık sınırının altında yaşıyor. İnsanların umudu tükenmiş durumda. Kendini yakarak ölümü tercih edenlerin sayısı ise her geçen gün artıyor. Yolsuzluğu ve maaşların düşük olmasını protesto eden halk, hükûmetin istifasını talep ediyor. Bulgaristan Avrupa Birliği'nin en fakir ülkesi. Aylık ortalama gelir miktarı 400 Euro.

Chaos dominates over Bulgaria. Many of the citizens live under the hunger threshold. The people gave up their hopes. The number of those who preferred burning themselves to death is increasing with each passing day. The people protesting against corruption and low salaries want the government's resignation. Bulgaria is the poorest country in the European Union. The amount of the average monthly income is 400 euros.

Tom Esslemont - BBC

Bulgaristan'da halkın canına tak eden yoksulluğu protesto için yılın başından bu yana 6 kişi kendini diri diri yaktı. DMITAR DIMITROV sadece ölmek istemiyordu. Amacı, canını ülkesine feda etmektir. 53 yaşındaki işsiz Bulgar, 13 Mart'ta Sofya'daki evinden çıkarak şehir merkezindeki cumhurbaşkanlığı binasına gitti. Orada üzerine benzin dökerek kendini yaktı. Cumhurbaşkanlığı muhafızları, ateşi söndürmek için koştular. İyileşmesi için hastanede üç hafta kalması ve birçok ameliyat geçirmesi gerekti.

“Dayanılmaz bir acıydı. Yanık yarası geçirenler, bu acının ne kadar büyük olduğunu bilir, ama tüm vücudun, etinizin yanmasının nasıl olduğunu tahmin bile edemezler” diyor, “Şimdi anlıyorum zamanında kilisenin niye insanları yakarak cezalandırdığını...” Dimitrov'un her tarafı hâlâ yara izi dolu. Yanıklar su toplamış, yüzünü onarmak için kollarından deri alınan yerler daha iyileşmemiş. Dimitrov'un kendini yakmasından haftalar önce, binlerce Bulgar ücretlerin azalmasını ve enerji faturalarının yükselmesini protesto için sokaklara dökülmüştü. Gösteriler, merkez sağdaki Bulgaristan başbakanı Boyko Borisov'un istifasına yol açmıştı. Dimitrov dünyanın dikkatini, AB'nin en yoksul ülkesi olan Bulgaristan'a çekmek istemiş. “Amacıma ulaştım.” diyor. Böyle bir eylem yapan tek kişi de değil. Sofya'nın doğusunda ki Radnevo'ya gitmek arabayla iki buçuk saat sürüyor. Burada sizi komünizm döneminden kalma beton apartman binaları karşılıyor. Bağımsızlıktan sonra geçen 25 yıl içinde kentin görüntüsü pek değişmemiş. Kömür madenleri ve imalat sektöründe çok az iş var. İşsizlik ise had safhada. Resmî rakamlara göre, işsizlik oranı yüzde 12'ye yakın. Bazı gözlemciler bu oranın aslında çok daha fazla olduğunu söylüyor. Burada, merkezi ve yerel yönetime güven kalmamış. Radnevo'lu Vechislav Arsenov, işsiz kalınca kendini yakmış. Ölmeden önce beş yetişkin çocuğunu telefonla arayarak, yapacağı işten dolayı üzgün olduğunu söylemiş. Sonra para istemek için belediyeye gitmiş. Belediye başkanı kendisi ile görüşmezse, kendini yakacağını söylemiş. Oğlu Tsumir, “çaresizlik” diyor, “babam işini kaybetmişti. faturaları ve borçlarımızı ödeyemiyor, yiyecek alamıyorduk.” Tsumir şimdi yoksul ailesini geçindirmeye çalışıyor. O da işsiz ve yazın mevsimlik tarım işçisi olarak çalışmaktan başka geliri yok. Altı çocuk ve beş yetişkinden oluşan aile Tsumir'in iki yatak odalı evini paylaşıyor. Eskiden babasına kızdığını, ama şimdi onu kahraman olarak gördüğünü anlatıyor.

Tsumir'in babası ile Ocak ayından bu yana kendini yakarak ölenler için tüm ülkede yas tutuldu. Bunlardan Trayan Marechkov 26 yaşındaydı. Dağcı ve fotoğrafçı olan Plamen Goranov ise 36'sında. Peki politikacılar, vicdan sıızlatan bu intihar olayları hakkında ne düşünüyor? İstifa etiketten iki ay sonra tekrar seçime katılmaya hazırlanan ve yeniden başbakan olmayı uman Boyko Borisov'a bu soruyu yönelttim. İlk görev süresinde yaptıklarından gurur duyduğunu söylüyor; hükûmetinin tamamladığı inşaat projelerinden bahsediyor. Bunlar arasında Sofya'daki bir metro hattı ve başkenti Karadeniz'e bağlayan bir karayolu da var. Yoksulluk ve protesto konularına girmek istemiyor. “Kendine zarar verenler için yas günü ilan etik. Onlar için üzüldük, ama Bulgaristan'ı birkaç hafta içinde değiştiremeyiz.” diyor. “İktidardayken, bazı yeni altyapı projelerini tamamladık. Bunların ekonomiye istikrar kazandıracağına inanıyorum.” diye de ekliyor.

Halkın sesi mi?

DMITAR DIMITROV'un Sofya'nın dış mahallelerindeki evinde ise televizyon haberleri izleniyor. Hoş bir sunucu, seçim ve ekonomiye dair haberleri veriyor. Birkaç hafta hastanede yattığı dönemde DMITAR, birinci haber olmuştu. “Medyanın bu kadar ilgi göstereceğini tahmin etmemiştim.” diyor “hayatta kaldığıma göre, benimle aynı durumda olanların sesi olabilir, başımdan geçenleri anlatarak, Bulgaristan'daki duruma dikkat çekebilirim.” Artık evinde eşinin ve kızının yanında olan DMITAR, demirci ustası olarak işe dönmeyi istiyor. AB'deki en düşük ücretleri alan Bulgar halkı, bu haftasonu yapılacak seçimleri kazanan kim olursa

6 people burned themselves alive since the beginning of the year, for protesting the poverty in Bulgaria that pushed the people's patience. DMITAR DIMITROV did not just want to die. His purpose was to sacrifice himself for his country On 13 March, the unemployed 53-year-old Bulgarian set off from his house in Sofia, and headed for the presidential offices in the city center. There, he doused himself in gasoline and set himself alight. Presidential guards run to put out the flames. For the recovery, he had to stay in hospital for three weeks and undergo many operations.

"It was an unbearable pain. People who have had a burn can know how bad that pain is; but you don't know what it is like when your whole body and flesh is on fire," he said, and added "Now I can know why the church used to burn people for punishment..." DMITROV's each part is still full of scars. The burned parts have blisters, and the skin on his arms used for repair his face are not recovered yet. Several weeks earlier than his protest, thousands of Bulgarians had taken the streets, for protesting the falling wages and rising energy bills. The demonstrations led to the resignation of the Prime Minister Boiko Borisov who was at the center-right. DMITROV wanted to draw attention of the world to Bulgaria, the poorest member of the EU. "I achieved my goal," he says. He is not the only person who carried out such an action. Driving to Radnevo located at east of Sofia takes two and a half hours. Concrete apartment blocks from communist era welcome you there. The image of the city has not changed much, in 25 years after independence. There are not adequate job opportunities in the coal mining and manufacturing sector. But unemployment is rampant. According to official figures, the unemployment rate is close to 12%. Some observers say the real figure is much higher. Here, trust in regional and national government has broken down. Vechislav Arsenov from Radnevo set himself into fire when he lost his job. Before he died, he called his five grown-up children to tell them he was sorry for what he would do. Then he went to the mayor's office, in order to ask for money. He said that he would set himself into fire if the mayor did not talk to him. "We were desperate," his son Tsumir said, and added "my father had lost his job. We could not pay our bills and debts and could not afford to buy food." Tsumir is now trying to feed his poor family alive. He is unemployed as well, and the only thing relies on is to work as a seasonal agricultural laborer in summer. The family consisting of six children and five adults shares Tsumir's two-bedroom house. He said that he used to be angry with his father, but then he saw him as a hero.

There was a national mourning for him and the four other Bulgarians who have burned themselves to death

olsun, onları uçurumun eşiğine getiren bu sefaletle son vermesini umuyor.

Bulgaristan'da yaşam ve ölüm

Bulgaristan'da kargaşa hüküm sürüyor. Vatandaşların birçoğu açlık sınırının altında yaşıyor. İnsanların umudu tükenmiş durumda. Kendini yakarak ölümü tercih edenlerin sayısı ise her geçen gün artıyor. Yolsuzluğu ve maaşların düşük olmasını protesto eden halk, hükûmetin istifasını talep ediyor. Bulgaristan Avrupa Birliği'nin en fakir ülkesi. Aylık ortalama gelir miktarı 400 Euro. Şubat ve Mart ayı boyunca on binlerce insan düşük gelir düzeyini protesto etmek için sokaklara döküldü. Eylemler merkez sağ partisinin istifası ile sonuçlandı.

Bulgaristan'da 5 aileden biri ayda 120 euro gelirin altında yaşıyor. Her üç Bulgar gencinden biri işsiz. Ülkenin özel sektör borcu had safhada. Bulgarların birçoğu geçim parası için soluğu yurt dışına alıyor. Bulgaristan'a yeniden umut aşılamak, yeni Bulgar hükûmetinin en zor işi olacak.

Enerji fiyatlarına tepki gösteren Bulgarlar siyasi reform istiyor. Bulgaristan'da yüksek elektrik faturalarına tepki gösteren halkın başlattığı protestoları devam ediyor. Başkent Sofya'da bir araya gelen yaklaşık 10 bin gösterici hayat pahalılığına ve yoksulluğa tepki göstererek hükûmeti istifaya çağırdı.

Göstericiler AB'den gelen paranın ülke kalkınması için harcanmadığı görüşünde: “Hükûmette gerçekten Bulgaristan'ı önemseyen insanlar olmalı. Politikacılar sıradan insanları yönettiklerini düşünmek yerine ülkeyi önemsemeliler. Avrupa Birliği'nin en fakir ülkesiyiz. Neden? Çünkü yıllardır paramız hortumlanıyor, halka dağıtılmıyor. Halkın elindeki çok az miktarlar da yüksek faturalarla geri alınıyor.” Cumhurbaşkanlığı sarayı önünde toplanan kalabalığa seslenen Bulgaristan Cumhurbaşkanı Rosen Plevneliev sorunların çözümü için tüm sivil toplum örgütlerine birlikte çalışma çağrısında bulundu: “Önümüzdeki hafta, mümkün olan en yakın zamanda, bütün sivil toplum örgütlerini, bir araya gelerek ülke için neler yapabileceğimizi tartışmaya çağırıyorum. Taleplerinizi bana ulaştırmanız için teşekkür ediyorum. Size iyi şanslar diliyorum. Demokrasinin değerlerine ve Bulgaristan'ın geleceğine inanın. Birlikte çalışacağız. Cumhurbaşkanlığının kapıları herkese açık.” Ülkenin doğusunda, Varna'da 10 bini aşkın kişinin katıldığı gösteride eylemciler anayasa metnini yakarak mevcut politik sisteme tepkisini dile getirdi. Protesto gösterileri, komünizmin yıkılmasından beri ülkedeki en geniş katılımlı eylemler olma özelliği taşıyor.

since January. Among them, Trayan Marechkov was 26. And Plamen Goranov, a mountain climber and photographer, was 36. So, what do politicians think about these suicide events that prick everybody's conscience? I asked this question to Boiko Borisov who, two months after resigning, is preparing for participating in the election and hopes to be re-elected prime minister. He said that he was proud of his first term, and mentioned about the building projects completed by his government. The projects include a metro line in Sofia and a road connecting the capital with the Black Sea. He does not want to talk about the subjects of poverty and protest. "We had a day of grief for those who harmed themselves. We are very sorry for them, but we are not able to change Bulgaria in a few weeks," he said. "During my time government, we have completed several new infrastructure projects. I believe these will be helpful for stabilizing our economy," he added.

Voice of the people?

In DMITAR DIMITROV's apartment on the outskirts of Sofia, television news is being watched. A nice woman is giving news about the election and the economy. In his hospitalization period of a few weeks, DMITROV was the main subject of news. "I did not think there would be this much media attention," he said. "I survived, then I can be the voice of those who are experiencing the same thing with me; and by telling my story, I can draw the people's attention to the situation in Bulgaria." DMITROV, who is currently at his home together with his wife and daughter, wants to return to his work as a blacksmith. Bulgarian people, who earn the lowest wages in the EU, hope whoever wins this weekend's election will put an end to the poverty that has took them at the edge of the abyss.

Life and death in Bulgaria

Chaos dominates over Bulgaria. Many of the citizens live under the hunger threshold. The people gave up their hopes. The number of those who preferred burning themselves to death is increasing with each passing day. The people protesting against corruption and low salaries want the government's resignation. Bulgaria is the poorest country in the European Union. The amount of the average monthly income is 400 euros. During the months of February and March, tens of thousands of people took the streets to protest against the low-income levels. The actions led to the resignation of the center-right party. In Bulgaria, one of 5 families lives with 120 euros per month. One of three young Bulgarians is unemployed. The country's private sector debt is at the highest level. Many Bulgarians get abroad in no time flat for subsistence money. Re-instilling hope into Bulgaria will be the most difficult work of Bulgaria's new government. Bulgarians reacting to energy prices want a political reform. The demonstrations started by the people reacting to high electric bills continue. About 10 thousand demonstrators came together in the capital city Sofia, reacted to the high cost of living and poverty, by urging the government to resign.

The demonstrators think the money from the EU countries had not been spent for the development of the country: "There must be some people in government, who really care about Bulgaria. Politicians should care about the country under their administration, rather than thinking that they are administrating ordinary people. We are the poorest country in the European Union. Why? Because they have siphoned off our money for years, and do not distribute it to the people. Remaining amounts in people's hands are received back through high bills." Addressing to the crowd in front of the presidential palace, Bulgarian President Rosen Plevneliev call all the non-governmental organizations to work together to solve the problems: "I am calling all the non-governmental organizations to congregate in the coming week, as soon as possible, in order to discuss what we can do for the country. Thank you for declaring me your demands. I wish you good luck. Believe in the values of democracy and the future of Bulgaria. We will work in cooperation. The doors of the presidential palace are open to everyone." In the demonstration in eastern city Varna, attended by more than 10 thousand people, the activists showed their reactions to the existing political system, by burning the text of constitution. The protest demonstrations have the feature of being the best -attended actions since the fall of communism.

ABD ENERJİ ÜRETİMİNDE LİDER OLUYOR KÜRESEL ENERJİ DENKLEMİ DEĞİŞİYOR

THE U.S. BECOMES A LEADER IN ENERGY PRODUCTION GLOBAL ENERGY EQUATION CHANGES

Rusya Enerji Bakanlığı, Ukrayna'yı devre dışı bırakan Yamal-Europa-2 gaz boru hattının Belarus üzerinden döşenmesi konusunda çalışmalar yapıyor. Bu gaz boru hattının amacı Doğu Avrupa'ya gaz sevkiyatının güvenilirliğini artırmak. Uzmanlar Rusya'nın her şeyden önce politik bir gereklilik nedeniyle bu yola gittiğini belirtiyorlar. Diğer yandan bu projenin gerçekleştirilmesine engel olacak da politikanın kendisi olabilir.

The Russian Ministry of Energy is carrying out studies on the gas pipeline Yamal-Europa-2 that bypasses Ukraine, with intent to lay it over Belarus. This gas pipeline is intended for increasing the reliability of the gas delivery to Eastern Europe. Experts state that Russia preferred that way because of a political necessity in the first place. On the other hand, what will prevent the realization of this project may be the policy itself.

Mike Osborne

Amerika'da doğalgaz üretiminde kaydedilen büyük artışın imalat maliyetlerini düşürmesi ve Amerikan mallarına küresel piyasalarda avantaj sağlaması bekleniyor. Ancak bu yeni enerjinin de bir faturası var. Texas'ın doğusundaki Kilgore kasabasından petrol pompalarının sesi yükseliyor. Kilgore'da petrol bulunmasının üzerinden 80 yıl geçse de her yerde petrol kuyularına rastlamak mümkün. Kasabanın bu enerji kaynağıyla ilgili geçmişi inişli çıkışlı. Kilgore'daki petrol patlamasının merkeziyse hâlâ sondaj kulelerinin olduğu çeyrek hektarlık bir alan. Kilgore Herald News gazetesi editörü Bill Woodall'a göre bu alandan o kadar çok petrol çıkarılmış ki, adı 'dünyanın en zengin arazisi' olarak anılmaya başlamış.

Bill Woodall "Kilgore kasabası sınırları içinde binden fazla sondaj kulesi vardı. Ufukta sadece bu kuleleri görebilirdiniz. Binaların arkalarını yıkıp sondaj kuleleri kurdular, petrol kuyuları açtılar." diyor. Petrolden elde edilen gelirle daha büyük kiliseler, daha güzel evler, küçük bir üniversite, bir kütüphane ve bir tiyatro inşa edildi. Ancak petrol kuyuları ve boru hatları o kadar çok yer kaplıyor ki Kilgore'da konut sıkıntısı yaşanıyor. Ekonomideki iniş-çıkışlar nedeniyle yeni konut inşa etmek kolay değil. Belediye başkanı R.E. Spradlin: "Konut inşa etmeye gelen dört-beş müteahhitlik firması iflas etti. Hatta bir firma iki kez iflas etti."

Darboğaz sırasında paranın hızla tükenmesi nedeniyle müteahhitler ellerindeki konutları satamıyor. Spradlin, bu iniş-çıkışlar nedeniyle önceden hazırlık yapmanın zor olduğunu söylüyor. Spradlin "Kasabanın geliri bir artıyor, bir azalıyor. 1980'lerin ortasındaki çöküşte insanlar işlerini kaybetti, maaşlarını alamadı." diyor. Spradlin, Kilgore'un aldığı dersleri başka kasabalarla paylaşıyor: "Kilgore'da her sekiz metrede bir petrol kuyusu açılmıştı. Kiliselerin, okulların, evlerin bahçelerinde kuyular vardı. Bu hatalardan alınan derslerle kuyuların arasının kaç metre olacağını belirleyen küresel yasalar hazırlandı." Spradlin, son zamanlarda enerji kaynakları sayesinde hızla kalkınan kasabalara bol bol tasarruf yapmalarını ve gereksiz harcamalardan kaçınmalarını tavsiye ediyor.

Türkiye, Ege'ye Azerileri Davet Etti

ABD doğalgaz üretimini artırırken, Doğu Akdeniz'de durum, Yunan çıkarları aleyhinde gitgide daha da karmaşık bir hâl alıyor. Türkiye, bölgede olası petrol ve doğal gaz tespit etme çalışmalarına Azerbaycan'ın da katılımını istiyor. Diğer yandan Yunanistan'da özelleştirme işlemleri ilerliyor ve Bakü, DESFA'ya ilgi gösteriyor. Öte yandan Azeri doğal gazını Avrupa'ya taşıyacak olan ünlü "Güney Yolunu" oluşturacak boru hattının seçimi askıda bulunuyor. Türkiye Enerji Bakanı Taner Yıldız, Azerbaycan Azerbaycan Devlet Petrol Şirketi (SOCAR) Başkanı Rövnag Abdulayev'e, SOCAR'ın Ankara ile ortaklaşa Türkiye'nin Doğu Akdeniz sahilleri açıklarında ve Karadeniz'de deniz altı arama çalışması yapması davetinde bulundu. Azerbaycan hükümeti, henüz niyetini netleştirmemiş olsa da yıl sonuna kadar cevap verme taahhüdünde bulundu. Taner Yıldız, "Azerbaycan, kara sularımızda petrol ve doğal gaz arama çalışmaları gerçekleştirebilir." şeklinde açıklamada bulundu. Buna rağmen Atina oldukça endişeli ve Yunan kıta sahanlığının belirlenmemiş olması, Türkiye'nin Meis Adası'nın kıta sahanlığına ve MEB'e sahip olduğunu reddetmesi, Türkiye'nin uluslararası hukuk kurallarına saygı duyulacağını ve arama çalışmalarına başlayınca kendi sorumluluğuna ait bölgelerle sınırlı kalacağını güvence altına almıyor.

Diğer yandan Azerbaycan'ın Şah Deniz yatağından Avrupa piyasalarına doğal gaz tedarik ede-

The significant increase in natural gas production in America is expected to lead to a decrease in production costs and to provide advantage to American goods in global markets. However, this new energy has a bill. The voice of the oil pumps is coming from the eastern town Kilgore in Texas. Even if 80 years pass after detection of oil in Kilgore, it is possible to find oil wells everywhere. The town's history regarding this energy source is wavelike. The center of oil boom is still is a quarter acre area in Kilgore, where the drill rigs are located. According to Bill Woodall, who is an editor in Kilgore Herald News, the quantity of the oil taken out in the area is so much that it the area began to be referred to as 'the richest land in the world'.

Bill Woodall says "There were more than a thousand drilling rigs within the boundaries of the town. You could see only the towers on the horizon. The people demolished the backs of buildings and dug oil wells." With the income generated from oil, bigger churches, more beautiful homes, a small university, a library and a theater were built. However, the oil wells occupied very wide area that it was a difficult to find residences in Kilgore. Due to the ups and downs in the economy, it was not easy to build new residences. The Mayor R. E. Spradlin says: "Four-to-five construction companies that came to construct residences went bankrupt. One of them went bankrupt twice."

Due to rapid depletion of the money during the bottleneck period, construction companies cannot sell

cek "galip" boru hattını haziran ayında belirlenmesi bekleniyor ve uygun ortamın oluşmasına ilişkin hazırlıklar ve müzakereler ateşli geçiyor. TAP'ı temsil eden ortaklık, sürekli olarak Atina'da yetkili bakanlıklarla temas içinde bulunuyor. İlk hedef, projenin karşılama anlaşmasının olabildiğince kısa sürede imzalanması. Bu, TAP'ın adaylığının güçlenmesi için önkoşul oluşturuyor.

Arnavutluk'ta benzeri sözleşmenin 18 Nisan günü imzalandığını ifade etmekte fayda var. Öyle görünüyor ki "lobilicığın" gayriresmî kurallarına bu durumda uyum sağlanmıyor. Çünkü Azerbaycan ile hâlihazırda yakın siyasi ve ekonomik ilişkiler içinde bulunan Türkiye, Yunanistan'ın izole edilmesini amaçlıyor. Bu çerçevede Ankara, İsrail ile ilişkilerini düzenliyor ve Bulgaristan ile enerji iş birliğini güçlendiriyor. Son olarak Azerbaycan iki adaylığın incelenmesinde nihai aşamada bulunmasına rağmen, özel analizciler, şimdi reddedilecek projenin yaklaşık on yıl sonra, Orta Asya'dan Avrupa'ya aktarılacak doğal gaz miktarının tek bir boru hattı tarafından karşılanamayacağı zaman gerçekleşeceğini söylüyorlar.

Rusya "şist devrimi" için geç kalmadı

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, Rus doğalgaz endüstrisinin, giderek daha fazla geleneksel olmayan gaz rezervlerini içine çeken küresel gelişmelerin gerisinde kalmadığını söyledi.

the residences in their hands. Spradlin says that preparation was necessary due to such ups and downs. Spradlin says "The town's revenues increase and decrease continuously. People lost their jobs during the decline experienced in the middle of the 1980s, and they even could not get their salaries". Spradlin share the lessons learned by Kilgore with other towns: "In Kilgore, oil wells were opened at eight feet intervals. There were oil wells in the gardens of Churches, schools, and houses. With the lessons Learned from these mistakes, some global laws were made to determine the distances between wells." For the towns that rapidly developed in recent times by means of their energy sources, Spradlin recommends to save money and avoid unnecessary expenditures.

Turkey Invited Azerbaijanis to Aegean

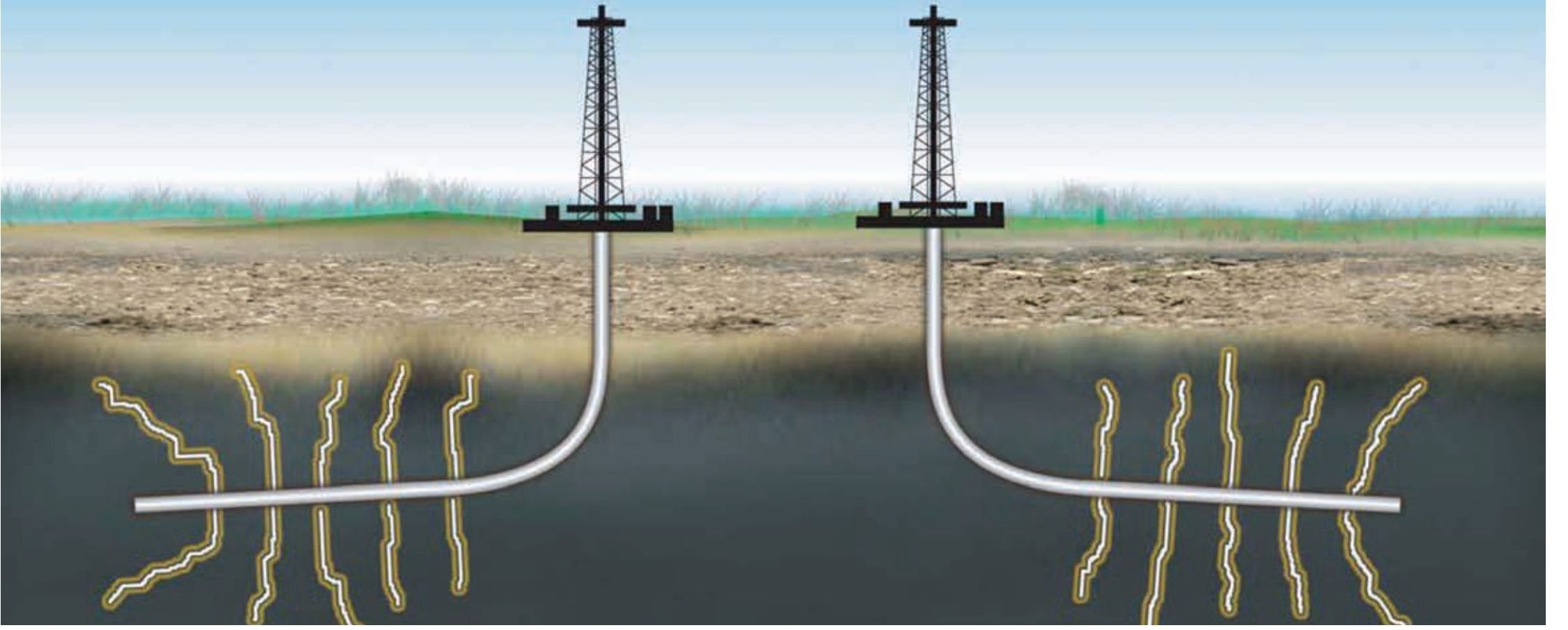
As the United States increases its gas production, the situation in the Eastern Mediterranean is getting more and more complicated against the Greek interests. Turkey wants to involve Azerbaijan in the potential oil and natural gas explorations in the region. On the other hand, privatization process is ongoing in Greece, and Baku is interested in DESFA. On the other side, the selection of the pipeline that will constitute the famous "South Path" intended for transportation of Azeri natural gas to Europe is suspended. Turkey's Energy Minister Taner Yıldız invited the chairman of the Azerbaijani State Oil Company (SOCAR) Rovnag Abdulayev to lead SOCAR to carry out a joint underwater exploration work with Ankara, in Turkey's Eastern Mediterranean offshore and in the Black Sea. Though the Azerbaijani government has yet to clarify its intention, it has pledged to reply the offer until the end of the year. Taner Yıldız stated, "Azerbaijan may carry out oil and natural gas exploration works in our territorial waters". However, Athens is highly worried about the fact that Greek continental shelf has yet to be determined; Turkey denies that Meis Island has a continental shelf and an Exclusive Economic Zone; Turkey does not guarantee that it will comply with the rules of international law, and stay in the boundaries of the areas under its own responsibility.

On the other hand, Azerbaijan is expected to determine the pipe line "galip" (the winner) in June, which is intended for providing natural gas from Azerbaijan's Shah Sea bed to European markets, and the preparations and negotiations for the creation of an appropriate environment is undergoing eagerly. The partnership representing TAP (Trans Adriatic Pipeline) is constantly in contact with the competent Ministries in Athens. The first goal is to ensure the supply agreement of project to be signed as soon as possible. This constitutes a prerequisite for the strengthening of TAP's candidacy.

It is useful to state that a similar agreement was signed in Albania on April 18. It seems that the informal rules of "lobbying" are not complied with in this situation. Because Turkey that is currently has close political and economic relations with Azerbaijan want Greece to be isolated. In this context, Ankara regulates its relations with Israel and strengthens its energy cooperation with Bulgaria. Eventually, although Azerbaijan is at the final stage of its analysis on the two candidates, the private analysts say that in case of refusal of the project at that time, it would be put into practice about ten years later, when the quantity of the natural gas to be transported from Central Asia to Europe become unable to be transported by the single pipe line.

Russia is not late for "shale revolution".

Russian President Vladimir Putin said that the

Putin, Rusya'nın büyük geleneksel olmayan hidrokarbon rezervlerine sahip olduğunu, ancak geleneksel olan doğalgaz kaynaklarının ülkede halen büyük miktarda bulunduğunu belirtti. "Şist gazının maliyeti geleneksel yöntemlerle çıkarılan gazdan kat kat yüksek." diyen Putin, ancak bunun, Rusya'nın şist gazından vazgeçtiği anlamına gelmediğini de sözlerine ekledi. Peki kaya gazı devrimi Rusya için sorun mu, değil mi? Rus Devlet Radyosu'na göre "Petrol ve gazın şistli kat-

Russian natural gas industry has not remained behind the global developments, which absorbed more and more unconventional gas reserves with each passing day.

Putin stated that Russia had large non-conventional hydrocarbon reserves but the country still had large amount of conventional natural gas resources as well. "The cost of shale gas is many times higher than that of gases extracted with traditional methods," said Putin and added that his words did not mean that Russia had given up shale gas. So, does shale gas revolution constitutes a problem for Russia? According to the Russian State Radio, the existing boom in the field of oil and gas extraction from layers containing shale has not a character that may shake Russia's status in the hydrocarbon market of the world. Russia has the technology required for taking out its richest reserves and for utilizing all of its energy sources. The method of extracting hydrocarbons from shale layers was tried in the US State of New York in 1821. Shale gas production by traditional methods at industrial level has made significant improvements in the United States over many years. After shale gas resources, American oil companies turned their attention towards shale oil sources. All these are suitable for the U.S. self-sufficiency frame regarding energy, which is applied on an extremely regular basis. On the other hand, a hope of reducing the Russian gas import is rising in the European Union that is currently in search of alternative variations due its dependence on energy sources. The variations also include the lower-priced American shale gas. And in the further future, the U.S. shale oil may be become a current issue.

Calculations related to the future of shale hydrocarbons are not meaningless. Thanks to its own shale resources, Russia can maintain the oil extraction level of 10 million barrels a day until 2020, at the earliest. The explanation on this topic was made by the vice chairman of the Russian oil company LUKOIL Mr. Lonid Fedun, who recently interviewed with the Financial Times. If we look at the approaches of the Russian oil companies, Rosneft, Gazpromneft and others intend to exploit their own shale deposits. They are particularly Bajenovskoye deposits and the deposits in Western Siberia.

The traditional natural gas reserves discovered in Russia constitute the one-third of the world's reserves. The confirmed, ie, currently exploited natural gas reserves are estimated to be adequate to meet Russia's requirement for 70 years, according to the current consumption level. And Western analysts tried to evaluate the shale oil reserves. For example, experts from Bank of America and Merrill Lynch estimate Bajenovskoye deposits to give oil with a capacity up to half a million barrels a day. However, the existence of shale layers rich in oil and gas is only half of the job. Special technologies are required to be used to obtain these. The difficulty arises from the fact that each region has a different geological structure. For this reason, the shale gas extraction method has to be used differently for each deposit. So, a method used in the United States may be ineffective in Russia or China. Member of Russian State Duma's Energy Committee Natalya Andreyevna said in an interview with Voice of Russia that Russia has begun to successfully produce its own technologies for shale oil extraction. "I personally carried out the expertise control of one of these technologies, and the technology gives very good results. Air and steam is injected into the shale layer. A warming up to 350 degrees occurs in rocks, and hydrocarbons come into existence inside. In other words, literally an oil formation occurs in shale layer," Andreyeva added.

In fact, shale deposits are not rare formations. However, due to the technologies used, it is dangerous to make shale gas and oil extraction in places close to populous residential area. Apart from that the Rus-

manlardan çıkarılması alanında yaşanan patlama, Rusya'nın dünya hidrokarbon piyasındaki durumunu sarsacak nitelikte değildir. Rusya en zengin rezervleri ile tüm enerji kaynaklarının çıkarılması için gerekli teknolojiye sahiptir. Şist tabaklarından hidrokarbonların çıkarılması yöntemi 1821'de ABD'nin New-York Eyaleti'nde denenmişti. Geleneksel bir şekilde uzun yıllar boyunca sanayi çapında kaya gazı üretimi ABD'de ciddi ilerlemeler kaydetmiştir. Amerikalı petrol şirketleri kaya gazından sonra kaya petrolü kaynaklarına dikkatlerini yönelttiler. Tüm bunlar son derece düzenli bir şekilde uygulanan ABD'nin enerji konusunda kendine yeterlilik stratejisi çerçevesine uymaktadır. Diğer yandan ise enerji kaynaklarına bağımlılık konusunda çeşitlilik arayışı içinde olan Avrupa Birliği'nde Rus gazı ithalatını azaltma ümitleri doğmuştur. Bu çeşitlendirmenin içinde daha düşük fiyatlı Amerikan kaya gazı da bulunuyor. Daha ileri bir gelecekte ise ABD kaya petrolü gündeme gelebilecektir.

Şist hidrokarbonlarının geleceği ile ilgili hesaplar anlamsız değil. Rusya kendi şist kaynakları sayesinde en az 2020 yılına kadar petrol çıkarma seviyesini günde 10 milyon varil seviyesinde tutabilir. Bu konu ile ilgili açıklama geçtiğimiz günlerde The Financial Times'a röportaj veren Rus LUKOIL petrol şirketi başkan yardımcısı Lonid Fedun tarafından yapılmıştı. Rus petrol şirketlerinin yaklaşımlarına bakacak olursak Rosneft, Gazpromneft ve diğerleri kendi şist yataklarını işleme niyetinde. Bunlar özellikle Bajenovskoye yatakları ve Batı Sibirya'daki yataklardır.

Rusya'da keşfi yapılmış geleneksel doğal gaz rezervleri dünya rezervlerinin üçte birinden fazladır. Teyid edilmiş, yani halihazırda çıkarılan doğal gaz rezervleri ise bugünkü tüketim seviyesinde Rusya'nın 70 yıl ihtiyacını karşılamaya yetebilir. Kaya petrolü rezervlerini ise batılı analiz uzmanları değerlendirmeye çalıştılar. Örneğin Bank of America Merill Lynch uzmanları Bajenovskoye yataklarının günde yarım milyon varile kadar petrol verebileceğini tahmin ediyorlar. Bununla beraber petrol ve gaz zengini şist tabakalarının olması, işin sadece yarısıdır. Bunların elde edilmesi için özel teknolojiler kullanılması gerekmektedir. Zorluk ise her bölgenin değişik jeolojik yapıda olmasından kaynaklanıyor. Bu nedenle kaya gazı çıkarılması yönteminin her yatak için farklı olarak kullanılması zorunluluğu vardır. Yani ABD'de kullanılan bir yöntem Rusya veya Çin'de etkisiz olabilir. Rusya Devlet Duması Enerji Komitesi uzmanlık meclisi üyesi Natalya Andreyevna, Rusya'nın Sesi'ne verdiği röportajda Rusya'nın son derece başarılı bir şekilde kaya petrolü çıkarılması ile ilgili kendi teknolojilerini üretmeye başladığını söyledi. Andreyeva sözlerine şöyle devam etti: "Ben bizzat kendim bu teknolojilerden birinin ekspertiz kontrolünü yaptım ve teknoloji çok iyi sonuçlar veriyor. Şist katmanına hava ve buhar enjekte edilir. Kayaçlarda 350 dereceye varan bir ısınma meydana gelir ve içeride hidrokarbonların oluşumu meydana gelir. Yani kelimenin tam anlamı ile şist tabakasında petrol oluşur."

Aslında şist yatakları seyrek rastlanan bir oluşum değil. Ancak kullanılan teknolojilerden dolayı kaya gazı ve petrolünün kalabalık insan nüfusunun yaşadığı yerleşim yerlerinin yakınında çıkarılması tehlikelidir. Bunun dışında Rus uzmanlar kaya hidrokarbonlarının elde edilmesi için günümüzde gerçekleştirilecek her bir projenin rantabilite bakımından sınırda olacağına eminler. Eğer tüketicilere kolay bir şekilde iletilebilecek mükemmel, kuru gaz yeteri kadar mevcut ise buna bir alternatif aramanın da anlamı kalmaz. Yani Rusya yakın gelecekte büyük bir zevkle partnerlerine geleneksel yollarla elde edilmiş, güvenilir hidrokarbonlar sevk etmeye devam edecektir."

sian experts are sure about that each project possible to be carried out in our time with intent to obtain rock hydrocarbons would be at the threshold, in terms of profitability. If there is adequate amount of perfect dry gas that can be easily delivered to consumers, there is no need to look for an alternative to these. I mean in the near future Russia, with a great pleasure, will continue to provide its partners with reliable hydrocarbons obtained through conventional methods.

'Russia's gas is adequate for everyone'

The Russian Ministry of Energy is carrying out studies on the gas pipeline Yamal-Europa-2 that bypasses Ukraine, with intent to lay it over Belarus. This gas pipeline is intended for increasing the reliability of the gas delivery to Eastern Europe. Experts state that Russia preferred that way because of a political necessity in the first place. On the other hand, what will prevent the realization of this project may be the policy itself. Yamal -Europa -2 project will be a new branch of a gas pipeline constructed in the 1990s. The pipeline will extend from Belarus and Poland boundaries towards Slovakia and Hungary. The detailed route of the gas pipeline is not specified yet. Gazprom can start the construction of this gas pipeline after the completion of the projects Nord Stream laid on the Baltic Sea bed, and South Stream laid on the Black Sea bed. In other words, the new gas pipeline may appear in the years of 2018-2019.

According to the evaluation of the National Energy Security Fund, the project will cost \$ 2 billion. But other experts are concerned about that realization of the project will be prevented by the policy. Kiev is uneasy because of losing its transit right. It is possible to understand it because the country's budget will be deprived of an income of \$ 3-4 billion per year. For now, there are circles keeping Ukraine in Eastern Europe, especially in Warsaw. For example, Polish Prime Minister Donald Tusk and other colleagues expressed their doubts about the new pipeline. The expert Dmitriy Lütyagin explains this situation as follows: "I'm not sure whether this project can be carried out under the political conditions of Russia, Poland, Ukraine and other Eastern European countries. Regarding gas, anti-Russian approaches are important in fact. Without softening them in favor of Russia, it would be very difficult to realize such a project in the territories of the mentioned countries, even if the economic interests are taken into account. "

Russian experts think that rationalism will overcome the political concerns, sooner or later. As stated by Konstantin Simonov, Gazprom offers a new gas pipeline in Eastern Europe, and it does not request potential consumers to make investment or abstain from participating in some alternative projects. As for whether the pipe is fillable or not, all experts agree that there would not be any problem in this regard.

'Rusya'nın gazı herkese yeter'

Rusya Enerji Bakanlığı, Ukrayna'yı devre dışı bırakan Yamal-Europa-2 gaz boru hattının Belarus üzerinden döşenmesi konusunda çalışmalar yapıyor. Bu gaz boru hattının amacı Doğu Avrupa'ya gaz sevkiyatının güvenilirliğini artırmak. Uzmanlar Rusya'nın her şeyden önce politik bir gereklilik nedeniyle bu yola gittiğini belirtiyorlar. Diğer yandan bu projenin gerçekleştirilmesine engel olacak da politikanın kendisi olabilir.

Yamal-Europa-2 projesi daha 90'lı yıllarda inşa edilmiş bir gaz boru hattının yeni kolu olacak. Gaz boru hattı Belarus ve Polonya sınırından Slovakya ve Macaristan yönünde uzanacak. Gaz boru hattının detaylı güzergahı ise henüz açıklanmıyor. Gazprom, Baltık Denizi dibinden geçirilen Kuzey Akım ve Karadeniz dibinden geçirilen Güney Akım projelerinin tamamladıktan sonra bu gaz boru hattının inşaatına başlayabilir. Yani yeni gaz boru hattı ancak 2018-2019 yıllarına doğru ortaya çıkabilir.

Ulusal Enerji Güvenliği Fonu değerlendirmesine göre proje, 2 milyar dolara mal olacak. Ancak diğer uzmanlar bu projenin gerçekleştirilmesine politikanın engel olacağından endişe duyuyorlar. Kiev, transit hakkının elinden alınmasından dolayı rahatsız. Bunu anlamak mümkün, çünkü ülke bütçesi her yıl 3-4 milyar dolarlık bir gelirden mahrum kalacaktır. Ukrayna'yı şimdilik başta Varşova olmak üzere Doğu Avrupa'da tutan çevreler var. Örneğin Polonya Başbakanı Donald Tusk ve diğer meslektaşları yeni boru hattı konusunda şüphelerini dile getirdiler. Bu durumu uzman Dmitriy Lütyagin şu şekilde yorumluyor: "Rusya, Polonya, Ukrayna ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinin içinde bulundukları politik şartlarda bu projenin gerçekleştirilip gerçekleştirilemeyeceğine pek emin değilim. Gaz özelinde olmak üzere Rusya karşıtı yaklaşımlar aslında önemlidirler, bunların Rusya lehine yumuşatılması olmadan, ekonomik çıkarlar dikkate alınsa bile, adı geçen ülke topraklarında böyle bir projenin gerçekleştirilmesi çok zor olacaktır."

Rus uzmanlar rasyonalizmin eninde sonunda politik endişelerin üstesinden geleceğini düşünüyorlar. Konstantin Simonov'un da belirttiği gibi Gazprom, Doğu Avrupa'da yeni bir gaz boru hattı öneriyor, potansiyel tüketicilerden ne yatırım yapmalarını ne de bazı alternatif projelere katılmamalarını istiyor. Borunun doldurulabilirliğine gelince, tüm uzmanlar bu konuda sorun olmayacağı konusunda hemfikirler.

Askerî harcamalara geçen yıl 1 trilyon 753 milyar dolar ayrıldı. ABD ve Batı Avrupa, askerî harcamalarını azaltırken, Doğu Avrupa ve Çin'in harcamalarındaki artış devam etti. Stockholm Uluslararası Barış Araştırmaları Enstitüsü Sipri'nin 2012'deki askerî harcamalara ilişkin raporu açıklandı. Geçen yıl silah, teçhizat, askerî operasyonlar ve personel için dünyada toplam 1 trilyon 753 milyar dolar harcandı. Askerî harcamaların küresel üretim içindeki payı yüzde 2,5'i buluyor. ABD, Kanada ve diğer NATO ülkeleriyle, Japonya ve Avustralya'nın askerî harcamaları azaltması nedeniyle toplam harcamalarda yüzde 0,5 oranında gerileme oldu. Dünyadaki toplam askerî harcamalarda öteden beri birinci sırada yer alan ABD'nin payı ilk kez yüzde 40'ın altına düştü. Buna karşılık Rusya'nın harcamaları geçen yıl yüzde 16, Çin'in de yüzde 7,8 oranında arttı. Ukrayna da harcamalarını yüzde 8 artırarak silahlanmaya hız verdi. Doğu Avrupa'nın askerî giderlerindeki ortalama artış da yüzde 15,3. Dünyadaki toplam askerî harcamaların yüzde 82'sini 15 ülke yaptı. Geçen yıl 18,2 milyar dolar askerî harcama yapan Türkiye ilk 15 ülke arasında yer aldı.

Askerî harcamalar listesinde öteden beri birinci sırada yer alan ABD geçen yıl yüzde 6 oranında kısıntıya gitti. ABD 2011'de de bütçesini yüzde 1,2 oranında kıstı. Bütün ülkelerin toplam askerî harcamalarında payı 39'a gerileyen ABD silah, teçhizat ve personel giderlerini geçen yıl 682 milyar dolara düşürdü. ABD'nin askerî giderleri bundan sonra da düşmeye devam edecek. Sipri'nin raporuna göre ABD'nin harcamaları Amerikan Kongresi'ndeki tartışmalı bütçe görüşmeleriyle başladı. Afganistan ve Irak'taki askerlerini geri çekme kararıyla birlikte bütçe kısıldı ve giderler azaldı.

Yürürlüğe giren Bütçe Denetim Yasası sayesinde harcamalar bundan sonra da düşmeye devam edecek. ABD'nin yanı sıra NATO üyesi diğer ülkeler de harcamalarını kısıt. 2008'de patlak veren finans krizinden bu yana 31 Avrupa ülkesinden 18'i bütçelerini yüzde 10 oranında daralttı. Sipri uzmanlarına göre Batı dünyasının askerî harcamaları kısması dünyadaki güç dengesinin şimdilik bozulması anlamına gelmiyor. Buna karşılık Çin ve Rusya'nın dünyanın önemli küresel güçleri olma yolunda kararlı bir şekilde ilerlediklerine de dikkat çekiliyor.

Sipri'nin raporuna göre Rusya'nın askerî harcamalarını artırmasındaki en önemli neden eski teknolojiyle üretim yapan silah sanayiini 2020 yılına kadar yenileme çabası. Çin'in de aynı çaba içinde olduğuna işaret eden Sipri uzmanları, her iki ülkenin de silah sanayiini yenileyip ordularını modernleştirirken, dünya silah pazarında da paylarını artırmak istediklerine dikkat çekiyorlar. Sipri'ye göre Batı askerî harcamalarını kısımaya devam ederken, Rusya ve Çin silah teknolojisinde ABD'ye rakip olabilmek için harcamalarını artırmaya gelecek yıllarda da devam edecekler.

Askerî harcamaları son 20 yılda istikrarlı bir şekilde artan Çin, ABD'nin ardından dünyanın en büyük ikinci savunma bütçesine sahip ülke haline geldi. Çin, uçak gemisi, hayalet uçaklar ve uçakları vurabilecek kapasiteye sahip güze geliştirme çabası içinde. ABD de savunma doktrinini, Çin'in bölgedeki egemenliğine karşı olarak görülen bir hamleyle, Asya üzerine odaklayacağını açıklamıştı. Yılda 740 milyar dolar harcayan Washington'un bölgedeki üslerde binlerce askerî var. Savunma bütçesini açıklayan parlamento yetkililerinden Li Zhaoxing, kaygıları gidermeye çalışırken, "Çin'in barışçı bir kalkınma yolu izlemeye kararlılığını ve savunma bütçesinin özünde savunma amaçlı olduğunu" vurguladı. Çin'in nüfusunun 1.3 milyar kişi olduğunu anımsatan yetkili, "Büyük bir ülkemiz, uzun kıyı geridimiz var, ama savunma bütçemizi diğer ülkelerinkine karşılaştırdığınızda daha düşük olduğunu görürsünüz." dedi. Çin'in savunma bütçesinin gayrisafı yurtiçi hasılaya oranı ABD ve İngiltere'den çok daha düşük. Ancak uzmanlar, Pekin'in savunma harcamalarının aslında resmi savunma bütçesinin iki katı olabileceğine de dikkat çekiyor. Çin 2011'de hayalet uçakların ilk deneme uçuşlarını gerçekleştirmiş, uçak gemisi de deneme amaçlı olarak denize indirilmişti. Çin, personel sayısı 2 milyonu aşan dünyanın en büyük ordusuna da sahip.

ABD Savunma Bakanlığı Pentagon, Çin'in 2020'ye dek modern bir ordu kurma yolunda olduğunu ve bu durumun bölgesel istikrarı tehdit edebileceğini açıkladı. Pentagon, Çin'in askerî kabiliyetleriyle ilgili yıllık raporunda, bu ülkenin önemli alanlardaki teknolojik farkı kapattığını belirtti. Raporda, Çin'in askerî kalkınma çabasının başlıca amacının, Tayvan'la olası bir çatışma durumunda ABD'nin müdahalesini engellemek olduğu kaydedildi. ABD'nin Doğu Asya'dan Sorumlu Savunma Bakan Yardımcısı Michael Schiffer, "Çin'in askerî yatırımlarının hızı ve büyüklüğü, bu ülkenin bölgesel askerî dengeleri bozabilecek, yanlış anlama ve yanlış hesap yapma olasılığını arttıracak ve bölgesel gerilimleri arttıracak kabiliyete ulaşmasına neden olabilir." dedi. Raporda görüşlerine yer verilen uzmanlar, Çin'in J20 hayalet uçağını 2018'e dek etkin operasyonel kapasiteye ulaştıramayacağını düşünüyor. Devlet silah şirketi Rosoboronexport, 2011'de satışların yüzde 43'ünün Çin'in güçlenmesinden kaygı duyan

ORTA DOĞU, AFRIKA VE ASYA SİLAHLANIYOR KRİZDEKİ BATI, ASKERÎ HARCAMALARI KISIYOR

THE MIDDLE EAST, AFRICA AND ASIA INCREASE THEIR SUPPLY OF ARMS WEST IN CRISIS CUTS MILITARY SPENDINGS

ABD'nin yanı sıra NATO üyesi diğer ülkeler de harcamalarını kısıt. 2008'de patlak veren finans krizinden bu yana 31 Avrupa ülkesinden 18'i bütçelerini yüzde 10 oranında daralttı. Batı dünyasının askerî harcamaları kısması, dünyadaki güç dengesinin şimdilik bozulması anlamına gelmiyor. Buna karşılık Çin ve Rusya, dünyanın önemli küresel güçleri olma yolunda kararlı bir şekilde ilerliyor.

The U.S. as well as other NATO member countries cut their expenses. Since the global financial crisis that erupted in 2008, 18 of the 31 European countries have cut military spending by 10%. For now, the Western world's deduction applications in military spendings do not mean that the power in the world became unbalanced. In contrast, China and Russia are steadily proceeding in the way of becoming the world's major global powers.

Last year 1 trillion 753 billion dollars were allocated for military spendings. The U.S. and Western Europe reduced their military spendings but Eastern Europe and China continued to increase their spendings. Stockholm International Peace Research Institute announced Sipri's report on the military spending in 2012. Last year, totally 1 trillion 753 billion dollars were spent for weapons, equipment, military operations and military personnel around the world. The share of military spending in global production amounted up to 2.5%. There was a 0.5% decline in total expenditures, due to the decrease in the military spendings of the U.S., Canada, other NATO countries, Japan and Australia. The U.S. share in the total of the world's total military spendings, which had always been ranked first, fell below 40% for the first time. On the other hand, Russia's and China's spendings rose by 16% and 7.8% percent respectively. Ukraine accelerated its armament by increasing its spending by 8%. Average increase in military spending of Eastern Europe was 15.3%. 82% of the world's total military spending was made by 15 countries. Turkey who allocated a military spending of 18.2 billion dollars last year was ranked among the first 15 countries.

The U.S. who has always been ranked first in the list of military spendings applied a 6% retrenchment last year. The U.S. cuts its budget by 1.2% in 2011. The U.S. whose share in the total military spendings of all the countries fell to 39, reduced the weapons,

Asya ülkelerine yapıldığını açıkladı. Şirket, bölge ülkelerine yaptığı satışları daha da artırmaya çalışıyor. 2007 ile 2011 yılları arasında en fazla silah satın alan ülkeler sırasıyla Hindistan, Güney Kore, Pakistan, Çin ve Singapur.

Amerikan ordusu, kitlesel gösterileri dağıtmak amacıyla yıllar önce geliştirdiği elektromanyetik silahı yeniden kullanmayı planlıyor. Ölümçül olmayan silah, daha önce ruhsat alsa da, şimdiye kadar hiç kullanılmadı. Askerler tatbikat yapıyor. Ancak bu tarz sahneler Afganistan'da görev yapan askerler için hiç de yabancı değil. İleri teknoloji ürünü bir cihaz kimseye zarar vermeden düzmece göstericileri uzaklaştırıyor. "Aktif İnkâr Sistemi" adı verilen silah, yüzlerce metreye ulaşabilen elektromanyetik ışınlar yolluyor. Işınlar insanların derilerinde ısınmaya yol açıyor ve bulundukları yerden uzaklaşmaya zorluyor. On yıldır geliştirilen silah aslında yeni değil. Ama bilinmeyenleri hala fazla. Albay Tracy Tafolla, Amerikan Deniz Piyadeleri'nin Ölümçül Olmayan Silahlar Birimi'ne komuta ediyor: "Konvansiyonel silahlara göre çok farklı. Cep hane yok, silah sesi yok, etkisini göremiyorsunuz, duyamıyorsunuz, koklayamıyorsunuz."

Şu ana kadar silah 11 bin kez denenmiş ve uzmanlara göre güvenli. Kalıcı etkisi yok. En sert etkisiyse bir fırının kapağını açtığınızda yüzünüze çarpan sıcak havaya benziyor. Los Angeles'ta yetkililer cezaevi kavgalarını önlemek için bu silahın küçük çaplı bir modelini kullanmayı düşündüler;

equipment, and personnel costs to 682 billion dollars last year. Expenditures of the U.S. military will continue to fall. According to Sipri's report, the U.S. spendings began with the controversial budget negotiations in the congress. The budget was cut and expenditures were decreased upon the U.S. decision about withdrawing its troops from Afghanistan and Iraq.

Thanks to the Budget Control Act that came into force, the spendings will continue to fall. Besides the U.S. other NATO member countries cut their expenses as well. Since the global financial crisis that erupted in 2008, 18 of the 31 European countries have cut military spending by 10%. According to Sipri's experts, the Western world's deduction applications in military spendings do not mean, for now, that the power in the world became unbalanced. However, it is also pointed out that China and Russia are steadily proceeding in the way of becoming the world's major global powers. According to Sipri's report, the main reason for Russia to increase its military spendings is its effort to renew its weapon industry until 2020, which is currently making production by old technologies. Pointing out that China is making the same effort, Sipri experts also remark that the both countries want to increase their shares in the world's weapon market, while they are renewing their weapon industries and modernizing their armies. According to Sipri, while the West continues to cut its military spendings, Russia and China will continue to increase their spendings in the coming years, in order to become a rival to the U.S..

China, whose military spendings steadily increased in the last 20 years, has become the country that has the world's second-highest defense budget after the U.S.. China efforts to develop a missile with a capacity to destroy aircraft carriers, stealth aircrafts, and satellites. The U.S. declared that it would focus its defense doctrine on Asia, as a maneuver considered to be against China's dominance in the region. Washington, which spends about \$740 billion per year, has thousands of soldiers in the bases located in the region. While trying the resolve concerns, Li Zhaoxing, who is one of the parliamentary officials declaring the defense budget, emphasized that "China is determined to follow a peaceful development path, and the defense budget is substantially intended for defense". Reminding that China has a population of 1.3 billion, an official said "We are big country that has a long coastline, but when you compare our defense spending with that of other countries, you can see that it is lower". China's defense budget as percentage of GDP is lower than that of the U.S. and the UK. However, experts point out that Beijing's real defense spendings may be two times higher than its official defense budget. In 2011, China performed the first test flights of the stealth aircrafts, and launched its aircraft carrier for experimental purpose. China has the world's largest army with over 2 million personnel.

Headquarters of the U.S. Department of Defense, the Pentagon declares that China is proceeding towards the establishment of a modern army until 2020, and the situation could threaten the regional stability. The Pentagon, in its annual report on China's military capabilities, said that China made up the technological difference in major areas. In the report, it is remarked that the main purpose of China's effort in military development is to prevent the U.S. intervention in case of a possible conflict with Taiwan. Michael Schiffer, deputy assistant secretary of defense for East Asia, said "The velocity and volume of China's military investment may enable China to attain capabilities that potentially destabilize regional military balances, increase the risk of misunderstanding and miscalculation, and increase regional tensions and anxieties". According to the experts, whose opinions are included in the report, China cannot ensure the J20 stealth aircraft to achieve effective operational capability prior to 2018. The state arms company Rosoboronexport declared that 43 percent of its sales in 2011 were made to Asian countries that are concerned about China's strengthening its army. The company tries to increase its sales to the countries of the region. Between 2007 and 2011, India, South Korea, Pakistan, China, and Singapore are the top exporters of arms, respectively.

The U.S. army is planning to use again the electromagnetic weapons developed many years ago, to disperse demonstrators in mass demonstrations. Although the non-lethal weapon has been licensed previously, it has never been used so far. Soldiers are doing exercise. However, soldiers who served in Afghanistan are familiar with such scenes. A high-tech device without harming anyone away the fake demonstrators The weapon called "Active Denial System" fires electromagnetic beams with a range of hundreds of meters. Beams heat the skins of people and urges them to get away from where they are. In fact, the weapon developed a decade ago is not new. But it still has many unknowns. Colonel Tracy Tafolla heads the U.S. Marines' Joint Non-Lethal Weapons Directorate (JNLWD): "It is very different from conventional weapons. There is no a munition or voice of weapon. You cannot see its effect, you cannot hear it, you cannot smell it."

It has been tested 11,000 times until now, and it is safe according to experts. It has no permanent effect. With its hardest effect, it causes a sensation of a hot blast in your face that you feel when you open the door of an oven. Officials in Los Angeles intended to use a smaller model of the weapon for breaking up jail fights, but then the plan was canceled. Bob Osborne,

ancak daha sonra bu plandan vazgeçildi. Los Angeles merkez ilçesi Şerifi Bob Osborne, “Kamuyu baskısından mı, Adalet Bakanlığı’ndan mı tam olarak bilmiyorum, ama program durduruldu, nedenin anlamadık.” diyor. Tanıtımı üzerinden dört yıl geçmesine rağmen ordu da bu silahı hiç kullanmadı. Uzmanlara göre “bilinmeyen korkusu” silahın kullanımını geciktirmiş. Ancak silahı geliştiren ekipten Stephanie Miller, defalarca kendi üzerinde deneme yapmış: “Sonuçta bu silah başka yerden gelmedi, ama bazıları çok gizemli olduğunu düşünüyor. Sanıyorum, yeni bir şey olduğu için bu silahı benimsemedik.”

Bir süre önce Afganistan’da yaşanan ayaklanmalar, bu silahı yeniden gündeme getirdi. Savunma uzmanı Joseph Trevithick anlatıyor: “Son ‘Kur’an yakma’ olayından sonra Amerikan üsleri ve tesisleri dışında toplanan kalabalık göstericileri dağıtma ihtiyacı duyduk. Bu tarz ölümcül olmayan silahlar ihtiyacımızı karşılayabilir.” Ordu, Aktif İnkâr Sistemi’nin çevresindeki gizemi dağıtmak amacıyla gazetecilere bir gösteri yaptı: “Bu teknolojiyi kullanma konusunda kaygılar olabilir. En azından daha çok kişi için tam anlaşılmamış bir şey.” Bu silaha milyonlarca dolar harcandı. Öte yandan bütçe kesintileri de yolda. Amerikan ordusu ya bu silahı kullanma, ya da tamamen rafa kaldırma yönünde baskı altında kalabilir.

Savunma, bir ülke için en öncelikli konuların başında gelir. Savunma gücünü sürekli hazır tutmak ise son derece pahalıdır. Savaş uçağı, tank, silah ve savunma için gerekli malzemeyi üreten firmalar bir yandan pastadan pay elde edebilmek için rekabet ederken diğer yandan da karar mekanizmasını etkilemeye çalışır. İtalya’nın en büyük savunma şirketlerinden Finmeccanica’nın başkanı, Şubat ayında tutuklandı. Guiseppe Orsi, Hindistan’a 12 helikopter satışıyla ilgili olarak Hintli yetkililere rüşvet vermekle suçlanıyor. Yeni Delhi hükümeti anlaşmayı askıya aldı. Savunma şirketleri, karlı anlaşmaları garanti altına almak için yolsuzluğa başvurabiliyor. Uluslararası Şeffaflık Örgütü Londra bürosunun hazırladığı endeks, 82 ülkenin savunma harcamalarının ne derece açık olduğunu değerlendiriyor. Sadece iki ülke, Almanya ve Avustralya, A grubunda yer alabildi. Amerika ve İngiltere, B, Türkiye ise D eksi grubunda.

Örgütün Londra direktörü Laurence Cockfort’a göre, endeks, ülkelerin yolsuzluklara karşı ne kadar dayanıklı olduğunu ölçüyor: “Karar mekanizmasını etkileyecek kadar güçlü lobicilere karşı koyabilirler mi? Savunma sektöründeki aracı şirketlerin rüşvete başvurmadıklarından emin olabilirler mi? Savunma bakanlıkları, çalışanlarının rüşvet almadıklarını nasıl bilebilir? Bu gibi soruların yanıtlarını arıyoruz.” A’dan F’ye olan sıralamada bu yıl ülkelerin üçte birinden fazlası D kategorisinde. Bu ülkeler arasında Çin, Rusya, Hindistan, Pakistan ve Güney Afrika var. Mısır, Cezayir ve Demokratik Kongo Cumhuriyeti’yse en düşük kategori olan F’de yer aldı. Uluslararası Şeffaflık Örgütü savunma şirketlerinin yolsuzlukla mücadele çabalarını da derecelendiriyor. 129 şirketten sadece biri A puanı aldı. Rapora göre listedeki firmaların üçte ikisi usulsüzlüklere karşı aldıkları önlemler hakkında yeterli bilgi vermiyor. Bazı ülkelerde savunma bakanlıkları ve savunma sanayii birbirleriyle içiçe geçmiş durumda. Bu ülkelerde askeri yetkililer, savunma şirketlerinden gelir elde eder. Kamu Ahlakı Merkezi’nden Jeffrey Smith, bazı örnekler veriyor: “Bu noktada aklı ilk gelen ülkeler Türkiye, Pakistan, Endonezya ve Mısır. Bu ülkelerde ordu, silah satın almak, asker eğitmek ve savaşmaktan daha fazlasını yapar. Ordunun ticaretle ilişkisi ve bu alanda çıkarları vardır.” Yolsuzluk, her zaman nakit para anlamına gelmiyor. Kimi zaman da çıkar çatışması ve kişisel çıkar gündeme geliyor. Amerikan Hava Kuvvetleri üst düzey yetkililerinden Darleen Druyun yaklaşık 10 yıl önce uçak imalatçısı Boeing’le yeni bir tanker uçağı anlaşmasına imza atmış, daha sonraysa Savunma Bakanlığı’ndaki işini bırakarak Boeing’e geçmişti. Druyun, bu yüzden yargılandı ve dokuz ay hapis cezasına çarptırıldı.

a sheriff of the central district of Los Angeles said "I don't know if it was because of public pressure or the Department of Justice, but the program was stopped and we could not understand the reason". Although four years passed after its introduction, the army has not used it either. According to experts, the "fear of unknown" delayed the use of the weapon. However, Stephanie Miller, who is one of its developers, has tested it on herself many times: "Eventually, this weapon did not come from another place, but some people find it mysterious. I think we have not adopted it because it is new," said Miller.

Recent riots in Afghanistan have brought the weapon to the forefront again. Joseph Trevithick, a defense specialist said: "After the last Quran burning incident, we needed to disperse the demonstrators who crowded outside of U.S. bases and facilities. These kinds of non-lethal weapons may meet our need." The military made a presentation for journalists, with the hope of removing the mystery surrounding the Active Denial System: "There may be some concerns about the use of this technology? At least it is something that has yet to be understood well." Millions of dollars have been spent for this weapon. On the other hand, the budget cuts are on the way. The U.S. army may be under pressure to use the weapon or to completely cancel it.

For a country, defense is the primary one of the priority issues. Keeping the defense force ready at all times is extremely expensive. Companies producing fighter aircraft, tank, gun as well as materials required for defense are in competition to get a share from the cake; and on the other hand, they try to influence the decision-making mechanism. The chief executive of Finmeccanica that is one of the biggest defense firms of Italy was arrested in February. Giuseppe Orsi is accused of paying bribe to Indian officials to secure the sales of 12 helicopters. New Delhi government has suspended the agreement. Defense companies may prefer corruption to guarantee profitable contracts. The index prepared by the London office of Transparency International analyzed the extent of defense spending transparency of 82 countries. Only two countries, Germany and Australia could be included in group A. America and the United Kingdom is in B, while Turkey in D minus group.

According to Laurence Cockfort, director of London office of the organization, the index measures resistance level of countries against corruption: "Can they withstand lobbyists who are strong enough to affect decision making mechanism? Can they be sure that intermediary companies in the defense sector have not been involved in corruption? How defense ministries can determine whether its employees have not accepted a bribe? We are looking for answers to questions like these." This year, more than a third of countries are in category D, according to the ranking from A to F. Among these countries, there are China, Russia, India, Pakistan and South Africa. As for Egypt, Algeria, and the Democratic Republic of Congo are in the lowest category F. Transparency International ranks the efforts of defense companies to fight corruption. Only one company among 129 could be included in category A. According to the report, two-thirds of the companies on the list do not give adequate information about the measures taken against irregularities. In some countries, ministries of defense and the defense industry are intertwined with each other. In such countries, military officials generate revenue from defense companies. Jeffrey Smith Center, from Public Ethics Center, gives some examples: "At this point, Turkey, Pakistan, Indonesia and Egypt are the first countries that come to mind. In these countries, the army does more than buying weapons, training soldiers and fighting. Army is in relation with trade and has interests in this area." Corruption does not always mean cash. Sometimes conflict of interest and self-interest come into question. Darleen Druyun, who is a senior official in the U.S. Air Force, signed an agreement with Boeing for a new tanker aircraft about 10 years ago, and then left his job in the Department of Defense and began to work for Boeing. Due to that, Druyun has been tried and sentenced to nine months imprisonment.

NÜKLEER SANTRALDE TEKNOLOJİ TRANSFERİ BEKLENTİSİ

EXPECTATION OF TECHNOLOGY TRANSFER FOR NUCLEAR POWER PLANT

Ryosuke Hanafusa

Japonya Ortaklığında Teknik Üniversite Kuruluyor... Türkiye, Santral İşletmesini Kendi Yapmayı Hedefliyor... Japonya’nın kazandığı Türkiye’deki nükleer santral projesiyle ilgili olarak Türkiye Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, bu kararın alınmasında Japonya’dan teknoloji transferine yönelik beklentinin etkili olduğunu açıkladı. Bakan, Nikkei gazetesinin sorularını 10 Mayıs’ta İstanbul’da verdiği mülakatta cevaplandırdı. Ayrıca Japonya ile beraber teknik bir üniversitenin kurulması ve gelecekte Türkiye’nin kendi nükleer santralini inşa etmesi, yerli parça tedarikinde bulunması politikalarını da açıkladı.

Türkiye hükümeti, ülkenin kuruluşunun 100. yılı olan 2023 yılına kadar enerji sektörüne 130 milyar dolar yatırım planlıyor ve Bakan, Japonya’nın bu projelere aktif katılımını beklediğini ifade etti. Yıldız, “Japonya ile gerçekleştireceğimiz proje, yerli sanayinin geliştirilmesi ve istihdam açısından artılar içeriyor. Teknolojiyi edinmemiz, Türkiye ekonomisine olumlu katkıda bulunacaktır.” noktasına işaret etti. Bununla ilgili olarak “Mümkün olduğunca kısa süre içerisinde Türkiye ve Japonya ortaklığında bilim ve teknoloji alanında uluslararası bir üniversite kurulacak.” açıklamasını yaptı. Bakan, Japon araştırmacılardan uzmanlığı öğrenerek Türk mühendislerin yetiştirilmesi düşüncesini ortaya koydu. Bunun dışında, nükleer santralin inşası ve işletmesi için kurulacak proje şirketine Türkiye tarafından, devlete ait elektrik üretim şirketi EÜAŞ’ın en fazla yüzde 49 hisseye sahip olacağını dile getirdi. Türk şirketlerin sermaye koyarak ilgili teknolojiyi edinmesi amaçlanıyor. Geri kalan yüzde 51’lik hisse ise Itochu’nun da dâhil olduğu Japon-Fransız konsorsiyumu tarafından finanse edilecek. Japonya, proje şirketinin kurulmasıyla birlikte iki yıl içerisinde nükleer santralin yerli sanayi ile yerli insan kaynaklarının geliştirilmesi gibi konularda yapacağı etkiyi, Türkiye hükümetine rapor hâlinde sunmakla mükellef olacak. Konacak sermayeler ve finansman gibi konuların detayları üzerinde anlaşılmasıyla beraber Eylül-Ekim’e kadar resmi anlaşma imzalanacak. Bakan üçüncü santrale giden yolda, Türk şirketlerinin parça tedarikinde daha fazla rol almasını teklif ederek “Lokal parça tedarik oranında en az yüzde 80’leri hedefliyoruz.” dedi. Bakan, “Türk mühendisler nükleer santrali işletecek.” hedefini de ortaya koydu. Üçüncü santralin inşa edileceği yerle ilgili olarak “2 yıl içerisinde seçileceğini” söyledi ve fizibilite çalışmalarının Japonya tarafından yapılacağına da belirtti. 2023 yılına kadar Rusya’nın inşa edeceği dört reaktör ile Japonya’nın yapacağı ilk reaktörün işletmeye alınması, üçüncü santralin ise inşaatına başlanması planlanıyor. Yıldız, “Japonya ile nükleer santralde iş birliği yapabiliyorsak her alanda iş birliği yapabiliriz.” diyor. Bakan, enerji verimliliği ve yenilenebilir enerji alanlarında da Japon şirketlerinin katılımını talep etti. Öte yandan Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı yetkililerine göre Türkiye hükümeti, nükleer enerjiyle ilgili doğacak sorumluluklarla ilgili yasa tasarısının yıl içinde meclise sevk edilmesinin beklendiğini aktardı. Nükleer santrallerde kaza oluşması durumunda, taraflarının sorumluluğuna dair konuları belirleyen revize edilmiş Paris Konvansiyonu’na uyumlu yapılacak bir çalışma olup konvansiyonda proje şirketinin sorumluluğunda olan kısmın minimum 700 milyon avro olduğu belirtiliyor.

Technical University is Going to be Established in Partnership with Japan... Turkey is Planning to Build its Own Power Plant... Regarding the project of nuclear power plant in Turkey that was assigned to Japan, Turkey's Energy and Natural Resources Minister Taner Yıldız declared that Japan's expectation for technology transfer has been effective in making this decision. The Minister answered the questions of the newspaper Nikkei in his interview in Istanbul on May 10. He also explained Turkey's policies regarding the establishment of a technical university together with Japan, establishment of Turkey's own nuclear power plant in the future, and its supply of domestic spare parts. The Turkish Government plans to invest 130 billion dollar in the energy sector until the country's 100th anniversary in 2023; and the minister stated that they expected Japan's active participation in the project. "The project that we will carry out in cooperation with Japan contains advantages in term of the development of domestic industry as well as employment. Acquiring the technology will make positive contribution to Turkey's economy," Yıldız said. In this regard, "Turkey and Japan will jointly establish an international university in the field of science and technology as soon as possible," he explained. The minister expressed his opinion about educating Turkish engineers by learning the specialty from the Japanese specialists. Besides this, he also stated that the

maximum share of the state-owned electricity generation company EÜAŞ will be 49 percent in the project company that will be established for the construction and operation of the nuclear power plant. It is intended for encouraging Turkish companies to acquire related technologies by investing capital. The remaining 51 percent of the shares will be financed by the Japanese-French consortium including Itochu. Upon the establishment of the project company, Japan will be obliged to submit the Turkish government a report, in two years, whereby it will specify the

effect of the nuclear power plant on development of domestic industry and human resources etc.. When the details of the capitals to be invested and of the financing issues are agreed upon, an official agreement will be signed until September - October. On the way to the third power plant, the minister offered Turkish companies to play a greater role in supply of parts, "We aim at minimum 80 percent in supply of local parts," he said. The minister declared their target "The nuclear power plant will be operated by Turkish engineers." Regarding the location where the third power plant will be built, he said "it will be determined within 2 years," and stated that they reached an agreement that the feasibility studies would be carried out by Japan. But Yıldız said "even though the feasibility study will be carried out by Japan, this does not mean recognition of an exclusive right to negotiate. At this stage, it is too early to say which country is in the more advantageous position." It is scheduled to start-up the four Russian-made reactors and the first Japanese-made reactor; and to start the construction of the third plant until 2023. "If we can cooperate with Japan in the field of nuclear plant, we can cooperate in all areas," Yıldız says. The minister requested participation of Japanese companies, in the areas of energy efficiency and renewable energy. On the other hand, according to officials from the Ministry of Energy and Natural Resources, the law draft on the responsibilities that will arise from nuclear energy is expected to be submitted to the parliament by the Turkish government in the year. It is stated that the study will be carried out in such a way as to comply with the revised Paris Convention, which determines the matters about the responsibilities of parties in case of accidents in nuclear power plants; and that the minimum responsibility of the project company in the convention is in the amount of minimum 700 million euros.

SURİYE İÇ SAVAŞI TÜRKİYE'YE YENİ DİŞ POLİTİKASININ SINIRLARINI GÖSTERDİ

ABD'NİN “SÜRDÜRÜLEBİLİR” ORTADOĞU STRATEJİSİ

THE SYRIAN CIVIL WAR SHOWED TURKEY THE BORDERS OF ITS NEW FOREIGN POLICY
"SUSTAINABLE" MIDDLE EAST STRATEGY OF THE U.S.

Voa - Dw - Crt

BAŞ TARAfi SAYFA 1'DE

Obama, “Cenevre’de Ruslar’la diğer temsilcilerin katılacağı ve ciddi bir siyasi geçiş sürecinin tartışılacağı görüşmelerin sonuç verebileceğini düşünüyorum. Bu arada Suriye muhalefetine yardıma ve insani sorunlarla ilgilenmeye devam edeceğiz. Bunu, bu işe büyük yatırım yaptığımız ve kayda değer bir işbirliğine sahip olduğumuz Türkiye’yle yakın temas halinde yürüteceğiz” diye konuştu. Washington’daki muhafazakar düşünce kuruluşlarından American Enterprise Enstitüsü uzmanı Michael Rubin’e göre “Basın toplantısında yapılan açıklamalar ve görünen dayanışmaya rağmen ben Amerika’nın tutumunda bir değişiklik görmüyorum. Başkan Obama ve Başbakan Erdoğan’ın Beşar Esat’ın gitmesi konusunda uzlaşması önemli görülebilir, ama ondan birkaç gün önce Dışişleri Bakanı John Kerry, bu sorunu diplomatik bir konferansla çözme konusunda Ruslarla anlaşma sağladı. Amerikalılarla temas kuran tüm taraflar, sadece duymak istediklerini işitiyor. Bu da Amerikan politikasının hala net olmadığını gösteriyor. Suriye hükümetiyle muhalefet güçleri arasında diplomatik konferans düzenleme fikri akıllıca, ama hem Washington’da, hem de bölgede, bu konferansın başarıya ulaşacağına inanan fazla yok. Aslında bu diplomatik konferans, Washington için sağlam bir karar almak yerine, somut adımları geciktirmekten başka bir şey değil.

“ABD’nin giriştiği savaşlar hep Pasifik’te”

ABD’nin son dönemde giriştiği Pearl Harbor Savaşı, Kore Savaşı ve Vietnam Savaşlarının hep Pasifik bölgesinde meydana geldiğini hatırlatan Yin Gang, ABD’nin dış politika stratejisinin, ekonomisi hızla büyüyen Asya-Pasifik bölgesine dönmesinin mantıklı olduğunu savundu. 10 yıldır sürdürülen terörle mücadelenin ABD’ye ağır askeri ve ekonomik baskı getirdiğini söyleyen Çinli uzman, Ortadoğu bölgesinde sorumluluk üstlenmek istemeyen ABD’nin, Fransa, İtalya ve Türkiye’nin de aralarında bulunduğu geleneksel müttefikleriyle sorumluluğu paylaşmaya çalıştığını kaydetti.

ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı William Burns, 6 Mayıs’ta Princeton Üniversitesinde yaptığı konuşmada, ABD’nin “uygulanabilir ve sürdürülebilir” bir Ortadoğu stratejisi güttüğünü ileri sürdü. Bu stratejinin çekirdeğinin, “bölgesel diplomatik reform destek verme, bölgeye daha çok ekonomik gelişme fırsatı sağlama ve bölgesel barış ve güvenliği koruma” temeline dayandığını dile getiren William Burns, yine bu stratejiyle, Ortadoğu’da ılımlı güçlerin iktidarda olduğu yeni bir bölgesel düzen kurulmasını amaçladıklarını belirtti. Burns, söz konusu hedefi gerçekleştirmek için ABD’nin, bölgesel ve bölge dışı bütün güçleri müspet şekilde kullanması gerektiğini vurguladı. Başkan Barack Obama, Suriye’nin kimyasal kullandığı doğrulanırsa Amerika’nın iki yıldır süren iç savaşla ilgili seçeneklerini yeniden değerlendireceğini söyledi. Ancak Obama’nın seçeneklerden biri olarak Suriye’ye asker göndermesi iç siyasi baskılar nedeniyle çok zayıf bir olasılık sayılıyor. Başkan Obama, kimyasal kullanımının Suriye konusundaki denkleme tümüyle değiştireceğini tekrarladı: “Bu bizce uluslararası topluluk, müttefiklerimiz ve Amerika için büyük bir güvenlik tehdidi oluşturur. Bu nedenle şu sırada kullanmayı düşünmediğimiz bazı seçenekleri ciddi biçimde ele almamız gerekir.”

Bazı Cumhuriyetçiler Amerika’nın Suriye’de daha aktif olması için yeterince kanıt bulunduğu, isyancıları silahlandırma ya da yasak hava sahası kurma gibi önlemler alması gerektiği görüşünde. Geçenlerde Suriyeli mültecileri ziyaret eden Senatör John McCain bir televizyon kanalına izlenimlerini anlattı: “Öğretmen olan bir kadın bana ‘Senatör McCain şu çocukları görüyor musunuz? Kendilerine yardım etmeyi reddeden insanlardan intikam alacaklar. Acı ve öfke içindeler. Yardım etmezsek bugünü hiç unutmayacaklar.’ dedi.”

Ancak McCain bile Amerika’nın kara birlikleri göndermesine karşı çıkıyor. Washington’daki Broo-

ORE PART AT PAGE 1

Obama said, “I do think that the prospect of talks in Geneva involving the Russians and representatives about a serious political transition that all the parties can buy into may yield results. But in the meantime, we’re going to continue to make sure that we’re helping the opposition, and obviously dealing with the humanitarian situation. And we’ll do so in close consultation with Turkey, which obviously is deeply invested in this and with whom we’ve got an outstanding relationship with.” Michael Rubin, an expert in American Enterprise Institute that is one of the conservative think tanks in Washington, said “Despite the statements made at the press conference and the observed solidarity, I do not see any change in the American attitude. The agreement between President Obama and Prime Minister Erdogan on Bashar al-Assad’s disposition can be considered important but a few days before that, Secretary of State John Kerry reached an agreement with Russians to solve this problem through a diplomatic conference. All parties in contact with Americans hear only what they want to hear. And this shows that American policy is still unclear. The idea of organizing a diplomatic conference between the Syrian government and the opposition forces is wise; however, there are not a great number of people neither in Washington nor in the region, who believe that the conference would succeed. In fact, for Washington, this diplomatic conference would not lead to a solid decision, but instead, it would be nothing more than delaying concrete steps.

"All the wars that the U.S has involved in were in Pacific"

Reminding that all the wars the United States engaged in the recent period such as the Battle of Pearl Harbor, the Korean War and the Vietnam War were Pacific region, Yin Gang alleged that it would make sense to return the foreign policy strategy of the U.S. towards Asia-Pacific region that has a rapidly growing economy. The Chinese expert, who said that the fight against terrorism which has been continued for 10 years would

kings Enstitüsü uzmanı Michael O’Hanlon da aynı görüşte: “Bence Obama yönetimi bir şey yapmak zorunda. Ya da en azından bir şey yapması gerektiğini düşünmeli. Ama bu, küçük çapta sınırlı kimyasal silah kullanıldı diye Suriye’ye 75 bin Amerikan askeri göndermek anlamına gelmez.”

Kamuoyu yoklamaları Amerikalılar’ın çoğunun Suriye’ye müdahaleye karşı olduğunu gösteriyor. Washington’u ziyaret eden turistler de bu görüşte. Howard Ebenstein, “Dünyayı kontrol edemeyiz, Suriye’ye girmek için gerçekten çok iyi bir neden olması gerek.” şeklinde konuşuyor. Richard Gottlieb, “Bence Suriye’ye asker gönderme konusunda kendimizi yorgun hissediyoruz. Elbette özgürlük için bir bedel ödemek gerekiyor. Biz de bunu sık sık yaptığımız için yorgun düştük.” diyor. Pew Araştırma Merkezi uzmanı Carroll Doherty uzun süren Afganistan ve Irak savaşlarından sonra Amerikalılar’ın dış askeri müdahalelere sabrı kalmadığını söylüyor: “Amerikan halkı Suriye’ye karışmak istemiyor. Eskiden olduğu gibi askeri müdahalenin doğru mu yoksa yanlış mı olduğu konusunda partizan bölünmeler yine var. Ama bu savaşlar, askerlerimizin hâlâ tam olarak çekilmediği Afganistan dahil bıkıcılık yarattı.”

Ancak Amerika’nın Suriye’de daha güçlü rol üstlenmesini isteyenler Obama yönetiminin yaşanan insani krize seyirci kalmayacağı konusunda hâlâ umutlu. İlerici Politikalar Enstitüsü uzmanı Jim Arkedis de bunlardan biri: “Obama ekibi dış politikada bırakacağı mirası şekillendirirken uluslararası toplulukta asker göndermeden de aktif olunabilecek yollar üzerinde duruyor. Amerika’nın dıştaki rolünü daha güçlü yürütecek bir noktaya ulaşacaklarını umuyorum.”

ABD, tek başına harekete geçemezken, Suriye iç savaşı Türkiye’ye de yeni dış politikasının sınırlarını gösterdi. DW Ortadoğu Uzmanı Loay Mudhoon yorumunda Türkiye’nin Reyhanlı saldırılarına tek taraflı mukabelede bulunmaması gerektiğini vurguluyor. “AKP hükümetinin 2002 yılında iktidara gelmesiyle birlikte Türkiye’nin dış politikası da değişti. Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu’nun ifadesiyle ‘Türkiye stratejik derinliğin merkezindeki

lead to a heavy military and economic pressure on the United States; stated that the U.S. who does not want to take responsibility in the Middle East tries to share the responsibility with its traditional allies including France, Italy, and Turkey.

The U.S. Assistant Secretary of State William Burns, in his speech at Princeton University on May 6, alleged that the U.S. was carrying out a feasible and sustainable Middle East strategy. William Burns said that the core of this strategy was based on supporting the regional diplomatic reform, providing the region with the opportunity of more economic development and protecting the regional peace and security; and stated that they aimed to establish a new regional order by means of the same strategy, which would enable moderate forces to be in power in the Middle East. Burns stressed that the U.S. should use the regional and non-regional powers positively, in order to reach the mentioned targets.

President Barack Obama said that America would re-evaluate the military options for the ongoing two-year-long civil war in Syria, in case of verification of Syria’s use of chemical weapons. However, as one of Obama’s options, sending troops to Syria seems to be a very weak possibility due to the domestic political pressures. President Obama repeated that the chemical use would completely change the equation regarding Syria: “In our opinion, this poses an important security threat to our allies and the United States. Therefore, we must seriously consider some options that we do not want to use for now,” he said.

Some Republicans are of the opinion that there are adequate evidence for America to be more active in Syria, and that some measures should be taken such as arming the insurgents or imposing a no-fly zone. Senator John McCain, who visited Syrian refugees in recent days told about his impressions of a television channel: “A woman, who was a teacher, said me, ‘Senator McCain, do you see these children? They are going to take revenge on those people who refused to help them. They are in pain and anger. They will never forget today, if we do not help them’. However, even McCain opposes sending American ground forces. Michael O’Hanlon, an expert from the Brookings Institution in Washington, agrees with him: “I think the Obama administration has to do something. Or at least it should feel obliged to do something. But that does not mean that we should put 75,000 Americans on the ground in Syria because of one small, limited chemical weapons use.”

Public opinion polls shows that most of Americans do not want their countries to get involved in Syria. Tourists visiting Washington agree with them. Howard Ebenstein says, “We cannot control the world. We need to have a very good reason indeed to enter Syria.” Richard Gottlieb says, “I think we feel tired ourselves to send troops to Syria. Of course we need to pay a price for freedom. Since we do it too often, we were exhausted”. Carroll Doherty, an expert from the Pew Research Center, says that Americans have not much patience for any military intervention abroad, after the long term battles in Afghanistan and Iraq: “The American people do not want to get involved in the Syrian conflict. As in the past, there are partisan divisions on whether a military intervention is right or wrong. But there is just a sense of fatigue with these battles, even with Afghanistan from where our troops have yet to be withdrawn completely,” he said.

But those who want a stronger U.S. role in Syria are still expecting the Obama administration not to be a mere spectator for the existing humanitarian crisis. Jim Arkedis, an expert from the Progressive Policy Institute: “As the Obama team shapes its legacy on foreign policy, they are considering the ways to be active in the international community without necessarily sending troops. I hope that they will get to a point where they will enable America to play its role abroad more effectively,” said Arkedis While the United States could not take action alone, the Syrian civil war showed Turkey the borders of its new foreign policy. DW Middle East expert Loay Mudhoon emphasized in his interpretation that Turkey should not response alone to the attacks in Reyhanli. “After AKP government’s accession to power in 2002, Turkey’s foreign policy changed, as well. With

ülke' olacaktı. Türkiye kimliği ve özel coğrafi konumundan aldığı aidiyeti dolayısıyla Avrupa ile İslam dünyası arasında yer alması ve çok katmanlı dini ve kültürel mirası itibarıyla salt 'Batılı' bir ülke olarak algılanamazdı.

Pratik anlamda Türk dış politikası çeşitlilik ve çok yönlülük kazanıyor, konumu NATO üyeliği ve AB üye adaylığı tarafından çizilen batılılıkla sınırlı kalmayıp, Müslüman devletlere de daha fazla açılıyor, bölgesel anlaşmazlıkların giderilmesine ve uluslararası arabuluculuk çabalarına ortak oluyordu. Dış politikadaki açılım, tek taraflı batılılık prensibine dayalı Kemalizm geleneğine ter düşüyordu. Azami iş birliği ve komşularla sıfır sorun temelindeki çok boyutlu yeni dış politikası Türkiye'nin bölgesindeki siyasi ve ekonomik ağırlığının artmasına önemli katkıda bulundu.

'Sıfır sorun' politikasının sınırları

Ancak Arap Baharı'nın yol açtığı radikal değişiklikler bölgesel güç olmak isteyen Türkiye'ye nüfuzunun sınırlarını gösterdi. Öncelikle Suriye krizi Türk dış politikasının zaafalarını gözler önüne serdi. İç savaşın hüküm sürdüğü Suriye ile arasında 900 kilometre uzunluğunda sınır bulunması ve Arap dünyasına açılmaya başlayan Türk şirketleri açısından Suriye'nin önemli bir transit güzergahı olması da bunda önemli rol oynadı. Türkiye'nin yeni dış politikasında Suriye'ye özel yer verilmiş olmasının etkisi de küçümsenemezdi. Ankara – Şam ilişkileri iç savaşın önce stratejik ve ortaklığa dayalı bir temele oturmuştu. İkili ilişkiler, yükselmeyi hedefleyen Türkiye'nin yeni iş birliği stratejisine emsal oluşturmaktaydı. Suriye'de şiddetin patlak vermesi ve çatışmaların kontrolden çıkması, yeni Türk dış politikasının komşu ülkedeki realitenin altından kal-

the words of the Foreign Minister Ahmet Davutoglu, 'Turkey would be the country in the center of strategic depth'. Because of its identity and geographical location, its position between Europe and Islamic world, as well as its multi-layered religious and cultural heritage, Turkey could not be perceived as merely a Western country.

In practical terms, Turkish foreign policy gained diversity and versatility; it did not remain only a western country, boundaries of which were determined by NATO membership and EU member nomination, but it spread its arms more widely towards the Muslim states; and it participated in international mediation efforts to resolve regional conflicts. The initiative in foreign policy came into conflict with the Kemalist tradition based on the principle of one-sided westernism. Its new multi-dimensional foreign policy gained maximum co-operation and a zero problems with neighbors made a significant contribution to the increase in Turkey's political and economic influence in its region.

Boundaries of the 'Zero- problems' policy

However, radical changes caused by the Arab Spring showed Turkey, who wants to be a regional power, the boundaries of its influence. First of all, the Syrian crisis revealed the weaknesses of the Turkish foreign policy. The facts that there is a 900 km long boundary between it and Syria where there exists an ongoing civil war, and that Syria is an important transit route for the Turkish companies which began to expand towards the Arab world, have played an important role in this, as well. It could not be underrated that Turkey gave a special place to Syria in its new foreign policy. Ankara - Damascus relations had been based on a strategic partnership before the civil war. The bilateral relations constituted a model for the new cooperation strategy of Turkey who aims to rise. The outbreak of violence and uncontrollable con-

kamayacağını kısa zamanda gösterdi. Türkiye'nin iç savaş ülkesindeki gelişmeleri yönlendirebilecek, ya da en azından Esat rejimi ile muhalifleri arasındaki yenişmezlik durumunu değiştirecek araç ve kaynaklardan yoksun olduğu ortaya çıktı. Gerçi Türk hükümeti arabuluculuk çabalarının sonuçsuz kalmasından sonra siyasi ve askeri hamlelerini Türkiye'de koordine eden muhalefeti desteklemeye başladı. Ancak Türkiye, Suriye'nin kuzeyinde uçuşa yasak bölge oluşturma yolundaki girişimlerini uluslararası alanda kabul ettiremedi. Aralarında anlaşmayan muhalif grupları uzlaştıran Esat yönetimine karşı uygun ve kuvvetli bir alternatif yaratma çabaları da beklenen sonucu vermedi.

Yangının yayılması önlenmeli

Türkiye, 80 bin kişinin ölmesine, milyonlarca Suriyelinin de mülteci durumuna düşmesine rağmen bu ülkeye uluslararası askeri müdahale yapılması şeklindeki talebinin şimdilik gerçekçi olmadığını idrak etmek zorunda. Suriye'deki kargaşa nedeniyle kimse, Beşar Esat rejiminin sona ermesinden sonra iç savaşın kesileceğini de garanti edemez. Ayrıca Erdoğan yönetimi başkaları hesabına İran ile savaşın içine çekilmemeye de azami özen gösteriyor. Aksi takdirde bölgedeki Sünni ve Şii mezhepleri arasındaki bloklaşmanın daha da tırmanacağından endişe ediliyor. Nüfuz kullanma imkânı sınırlı olduğu için, Türkiye'nin şimdye kadar Suriye krizinde izlediği temkinli tutumu devam ettirip, Reyhanlı'daki menfur saldırılara tek taraflı misillemede bulunmaması en iyisi olur. Türkiye sadece devlet topluluğunun vereceği yetki çerçevesinde ve batılı ve Arap müttefikleriyle koordine ederek Suriye'de düzenleyici rol üstlenip yangının bütün bölgeye yayılmamasına yardımcı olabilir."

flicts in Syria showed in a short time the fact that the new Turkish foreign policy could not overcome the reality in its neighboring country. It was revealed that Turkey was deprived of the instruments and sources that may shape the developments in the country of civil war or at least change the condition between the opponents and Assad regime, which could not defeat each other. In fact, after its mediation efforts failed, the Turkish government began to support the opposition groups, who coordinated their political and military moves in Turkey. However, Turkey could not get approval in international arena for its initiatives intended for imposing a no-fly zone in northern Syria. Its efforts to reconcile the opposition groups and to create a powerful alternative to the Assad regime failed in giving the expected results.

Fire should be prevented from spreading

Despite 80 thousand deaths and millions of Syrian refugees, Turkey has to perceive that its demand for an international military intervention in Syria is not realistic for now. Due to the turmoil in Syria, no one can guarantee that the civil war would come to an end after the fall of Bashar al-Assad's regime. On the other hand, the Erdogan administration is acting with the utmost care in order not to be involved in a war with Iran on behalf of others. Otherwise, it is concerned that the confrontation between the Sunni and Shiite sects in the region will increase. Due to the limited opportunity to use its influence, Turkey had better continue its cautious attitude that it maintained in the process of Syrian crisis; and not to prefer a retaliation for the heinous attacks in Reyhanli. Within the scope of authorization to be granted to it by a community of states, and in coordination with its western and Arab allies, Turkey can play a regulatory role in Syria, and help preventing the fire from spreading over the whole region.

Suriye'deki Savaş Komşu Ülkelere de Zarar Veriyor

Suriye'den internete yüklenen görüntüler artık alışılan bir temayı yansıtıyor. Ülke içten içe çöküyor ve iki tarafın da pes etmeye niyeti yok. Durum, Suriye'nin komşularının da başını ağrıttıyor. Reyhanlı'daki saldırıda kullanılan iki bombalı araç da bunun örneği oldu. Amerika Barış Enstitüsü Ortadoğu uzmanı Steven Heydemann iç savaşın bölgeyi sarstığını söylüyor: "Farklı bölgesel çatışma ve çekişmelerin hepsi, Suriye'deki savaş yüzünden daha da yoğunlaşıyor. Kendimizi uzun süreli bir karışıklık ve istikrarsızlık içinde bulabiliriz."

Suriye kaynaklı çekişmeler Lübnan'ın Trablus kentinde sokakları savaş alanına çevirdi. Sünniler Suriye'de yönetici sınıfı da oluşturan Arap Alevileri ile çatışıyor. Beyrut'ta İran'ın desteklediği Hizbullah, Suriye rejimine yardım için seferberliğe geçti. Bu da Hizbullah'un eline İran kaynaklı silah geçmesini istemeyen İsrail'in Suriye'ye hava saldırısı düzenlemesine neden oldu. Bölgesel diplomasi henüz bir çözüm üretilmedi. Salman Seyh Brookings Enstitüsü'nün Doha merkezinde uzman: "Bu soruna yalnızca bölgesel bir çözüm olamaz. Çok farklı rekabetler ve çıkarlar söz konusu ve bunlar Suriye'de oluşan otorite boşluğunun içine çekiliyor."

Amerika ve Rusya gibi dünya güçleri Haziran ayında Suriye için bir barış konferansı yapılma-

sında ısrar ederken Ortadoğu'da tansiyon yükseliyor. Binlerce mülteci Suriye'den Türkiye, Lübnan ve Ürdün'e göç ediyor. Ürdün'deki 448 bin Suriyeli mülteciden yalnızca biri olan bir kadın, perişan olduklarını söylüyor. Sayının artması yüzünden sınırlar gergin... Türk askerleri Mart ayında bu kamptaki güvenliği sağlamak için sığınmacılara baskınlı su ve göz yaşartıcı gazla müdahale etti. Suriye'deki çatışmalar devam ettikçe bölge üzerindeki etkileride daha ciddi bir hal alıyor.

Suriye muhalefetine verdiği desteğe rağmen, Erdoğan hükümeti, Suriye'deki iç savaşa doğrudan karışma konusunda soğukkanlılığını koruyor. Bir NATO ülkesi olan Türkiye, Suriye sorununda tek taraflı hareket etmekten yana değil; Türkiye, müttefikler arasında eşgüdüm sağlandıktan sonra harekete geçilmesini istiyor. Öte yandan Türkiye Suriye sınırında çok sayıda Kürt yaşıyor. Son günlerde PKK meselesinin çözümü konusunda adımlar atan Türkiye hükümeti, Suriye sorununda soğukkanlı olmak zorunda. Bir diğer faktör de, Arap coğrafyasında uzun yıllar süren Osman hakimiyeti. Arap ülkeleri, bölgedeki Türk hakimiyetini unutmamış değil. Bu nedenle Suriye konusunda tavrı almak isteyen Türkiye, Arap halklarının sesine kulak vermemeli.

The War in Syria is Harming the Neighboring Countries, as well

Today, images from Syria uploaded to the Internet reflect a a familiar theme. The country is collapsing inwardly, and seemingly, the both parties do not intend to give up. The situation is a headache for Syria's neighbors as well. The tow bomb vehicles used in the attack in Reyhanli were an example for this. Steven Heydemann, a Middle East expert from the U.S. Institute of Peace, says that the civil war shook the region: "All of the different regional conflict and controversies are getting more and more intense due to the war in Syria. We may find ourselves in a long-term disorder and instability."

The controversies caused by Syria turned the streets of the city of Tripoli in Lebanon into a battle field. Sunnis are fighting Alawite Arabs, who constitute the ruling class in Syria. Iranian-backed Hezbollah in Beirut was mobilized to help the Syrian regime. And it led Israel to carry out an air strike on Syria, with intent to prevent the delivery of Iranian weapons to Hezbollah. Regional diplomacy has yet to be able to produce any solution. Sheikh Salman, an expert from Doha center of Brookings Institution: "Only a regional solution cannot be a solution for this problem. There are very different competitions and interests, and they are being drawn into the authority gap emerged in Syria. " Some world-powers like America and Russia insist

on a peace conference to be held in June for Syria, while the tension in the Middle East is rising. Thousands of refugees are migrating from Syria to Turkey, Lebanon and Jordan. A woman, who is one of 448 thousand Syrian refugees in Jordan, says that they were miserable. Tensions are high due to the increasing number of refugees... In March, the Turkish troops used tear gas and high-pressure water against the refugees, in order to ensure the safety in the camp. As the conflicts in Syria continue, their impacts on the region are getting more and more serious.

Despite its support for the Syrian opposition, the Erdogan government remains calm in terms of being directly involved in the civil war in Syria. As a NATO member, Turkey does not intend to act alone for the Syrian issue; and wants an action after ensuring coordination between the allies. On the other hand, a large number of Kurds live in Turkey-Syria border. The Turkish government that took steps for the solution of the PKK problem in recent days has to be cold-blood in Syria issue. Ottoman domination that lasted many years in the Arab lands is another factor. The Arab countries have not forgotten the Turkish domination in the region. For this reason, Turkey who wants to take a stand on Syria issue should listen to the voice of the Arab peoples.

KADIN SALT GÜZELLİK ÜZERİNE KURGULANINCA ENDÜSTRİ ÜLKELERİNİN NÜFUS SORUNU BÜYÜYOR

Almanya neredeyse varlığını sürdürebilmek için nüfusunu gençleştirmek zorunda. Bu bakış açısından yola çıkıldığında ülke, burada yaşayan göçmenlere ilişkin tutumunu yeniden gözden geçirirken, aynı zamanda AB'ye, AB'nin genişlemesine ve sonunda genç nüfusu ile Türkiye'nin AB'ye girmesine de yeşil ışık yakmak zorunda. Aksi takdirde, Almanya kelimenin tam anlamıyla tarihe gömülecek.

**WHEN WOMAN IS FICTIONALIZED ONLY BASED ON BEAUTY,
POPULATION PROBLEM OF
INDUSTRIAL COUNTRIES GROWS**

Amerikanın Sesi Radyosu / Voice of America

Germany has to rejuvenate its population to survive. From this point of view, the country has to review its attitude to immigrants living there; and at the same time, it has to give a green light to the EU, the EU enlargement, as well as the EU membership of Turkey with its young population. Otherwise, Germany will be literally buried in history

Almanya'daki nüfus eğilimleri ülkenin ekonomik ve sosyal gelişmesini belirleyici bir boyut kazanıyor. Uzun vadeli nüfus tahminlerinde nüfusun azalacağı ve buna paralel olarak büyük bir hızla yaşlanacağı ortaya çıkıyor. Bu durum da Almanya'nın ihtiyaç duyacağı dışarıdan göçmen nüfus desteğinin artacağı gerçeğini gösteriyor. Almanya'nın her geçen yıl nüfusunun gidecek yaşlandığı ve bunun orta vadede ülkedeki sosyal sisteme yönelik olası olumsuz etkileri son günlerde en çok konuşulan konuların başında geliyor.

Nüfus profilindeki bu görülebilir yaşlanma ile buna bağlı olarak doğacak ekonomik sıkıntılar öncelikli olarak şu andaki yaşlılık sigortası sisteminin çöküşü anlamına geliyor. Almanya'da emekliler şu an itibarıyla diğer Avrupa Birliği ülkelerine oranla çok daha iyi maaş alıyor, daha iyi bakım ve sağlık hizmetlerinden yararlanıyor, ancak sorun gelecekte yatıyor. Nüfusun yaşlanması tabii beraberinde beyin gücü ihtiyacı, yabancı iş ve beyin gücü transferini yeniden Almanya'nın gündemine getiriyor. Daha açık bir deyişle bugün çalışanların ileride emeklilik maaşlarını alabilmeleri için aktif genç nesiller ihtiyacı var. Avrupa Birliği'nin güçlü ülkesi Almanya önümüzdeki dönemde giderek ağırlaşan bir nüfus sorunu ile karşı karşıya kalacak. Yapılan hesaplamalara göre, 2025 yılına kadar 6 milyon insanın emekli olacağı ülkede sorun 2030'lu yıllar sonrasında güvenlik sisteminden, çalışma piyasalarına kadar hemen her sahada çok daha büyük bir boyut alacak. Uzmanlar 2050'li yıllara gelindiğinde her üç kişiden birinin 65 yaş üzerinde olacağı Almanya'da genç nüfusun ülkenin sosyal gereksinimlerini karşılamakta yetersiz kalacağından, buna paralel sosyal güvenlik sistemindeki dengenin bozulmasıyla sağlık ve bakım giderlerinin finansmanın çökeceğinden yola çıkıyor.

Yapılan tahminlere göre Almanya'da 2060 yılına kadar nüfus yüzde 20 oranıyla 17 milyon azalarak 65 milyona inecek. Aşırı sağcılar dışında hemen tüm partiler, ekonomi uzmanları ve sanayi çevreleri Almanya'nın yaşlanma ve nüfus ile bağlantılı sorunlarını en azından kontrol altında tutabilmek için kalifiye göçmenleri ülkeye çekmekten başka seçenek olmadığı ve göç politikalarında radikal değişiklikler gerektiği konusunda hemfikirler.

Nitekim Berlin'de düzenlenen Ulusal Demografi Zirvesi'nde konuşan Başbakan Angela Merkel, Alman ekonomisinin rekabet gücünü koruyabilmesi için ülke içi potansiyelin tümüyle kullanılması gerektiğini ancak yine de kalifiye eleman açığını kapatmaya yetmeyeceğini ve bundan sonraki süreçte ABD benzeri bir göç modeline ihtiyaç olduğunu söyledi. Merkel son yıllarda Almanya'ya göçün arttığını, ancak imajının kötü olması nedeniyle kalifiye elemanların başka ülkeleri tercih ettiğini

Population trends in Germany is gaining a decisive dimension in terms of economic and social development of the country. Long-term population estimations reveal that the population will decrease, and in parallel with that, a rapid population aging will emerge. This situation shows the fact that Germany's need for support of immigrant population from foreign countries will increase. The fact that Germany's population is increasingly aging with each passing year, and its possible medium-term negative effects on the country's social system are one of the most talked about topics in recent days.

This visible aging in the population profile and its resultant economic difficulties primarily indicate the collapse of the current old-age insurance system. Pensioners in Germany receive a better salary, health and care services than the pensioners in other European Union countries at the moment, but the problem is in the future. Of course, aging of the population puts again the need for brainpower, foreign business and brain power transfer into Germany's agenda. More clearly, active younger people are needed for ensuring the current employees to receive their pensions in the future. As a powerful country in the European Union, Germany will encounter an ever-increasing population problem in the coming periods. According to the calculations, in the country where 6 million people will be retired by 2025, the problem will take on a much bigger dimension after the 2030s, in every area from security systems to employment market. Experts base their estimations on the fact that in Germany, where one out of every three people will be over the age of 65 by the 2050s, the young people of Germany will be inadequate to meet their country's social requirements, and consequently, the financing of the health and care service expenditures will collapse due to the resultant unbalance.

According to estimations, the population in Germany will be 65 million by 2060, with a decrease of 20% that correspondences to 17 million people. All parties other than the extreme right-wingers, economic experts and industrial circles are of the same opinion that attracting qualified immigrants to the country is the only way to at least control German's problems associated with aging and population; and that radical changes are needed in immigration policies.

From this point of view, the Chancellor Angela Merkel made a speech at National Demographics Summit held in Berlin, and said that the domestic potential should be fully utilized in order to enable German economy to maintain its power, but nevertheless, it would not be adequate for closing the gap of qualified staff, and a migration model similar to that of the U.S. would be required in the following process. Merkel asserted that immigration had increased in German in recent years but qualified staff had preferred other countries due to its bad image. Spoke highly of the American model that

savundu. Ülkeye gelen göçmenlere yönelik hüsnü kabul kültürü oluşturmuş Amerikan modelinden övgüyle bahseden Merkel, demografik değişimin Almanya'nın geniş çaplı bir şekilde modernleştirilmesi için bir fırsat olduğunu da söyledi. Kalifiye eleman sıkıntısına çare arayan Almanya'nın umudu son iki yılda Euro krizinden etkilenen ve işsizlik rekoru koştuğu İspanya ve İtalya oldu.

Alman Federal İstatistik Dairesi tarafından açıklanan verilere göre geçen yıl Almanya'ya gelenlerin sayısı son 20 yılın en yüksek rakamlarına ulaştı. Ancak Berlin Uyum Senatörü Dilek Kolat ülkede yaşayan çoğu Türk ve genç işsizleri kalifiye etmek yerine ülke dışından gelenlere iş piyasasında öncelik verilmesini gerilim yaratacak bir konu olarak görüyor. Almanya'da yaklaşık 8 milyon yabancı yaşıyor. Uzmanlar 3 milyonluk nüfusla en büyük göçmen grubunu oluşturan Türk nüfusundan da 2025 ile 2035 yılları arasında iş hayatından ayrılanların ve emeklilik hayatına geçerenlerin oranının çok yüksek olacağını ifade ediyor.

Alman ekonomisi özellikle matematik, enforomatik, fen bilimleri ve teknik alanlarda daha fazla kalifiye elemana ihtiyaç duyuyor. Uzmanlara göre

formed a kind reception culture for immigrants, Merkel said that the demographic change is an opportunity for Germans' large-scale modernization. The hope of Germany who is in search of a remedy for its shortage of qualified staff has been Spain and Italy, as the countries affected by the Euro crisis, where unemployment have been running towards records in the last two years. According to the data declared by the German Federal Statistical Office, the number of immigrants who went to Germany reached the highest figures of the last 20 years. However, according to Berlin's Senator for Integration Dilek Kolat, giving priority to immigrants in the labor market instead of qualifying the country's unemployed people, majority of whom are Turkish and young, would create tension. Approximately 8 million foreigners are living in Germany. Experts express that the rate of those who would leave their working lives and begin to live their retirement lives between 2035 and 2025, including the Turkish population constituting the largest immigrant group with 3 million people would be very high.

The German economy needs more qualified staff especially in the fields of mathematics, informatics, physical sciences and technicals. According to experts, women

KOFİ ANNAN: "AFRİKA'YI SOYUYORLAR"

KOFİ ANNAN: "THEY PLUNDER AFRICA"

Eski Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan, vergi kaçakçılığı, gizli madencilik anlaşmaları ve para transferlerinin Afrika'yı elindeki kaynakların faydalarından mahrum bıraktığını söyledi. Annan'ın başkanlık yaptığı Afrika İlerleme Raporu Paneli'nin hazırladığı rapora göre, şirketlerin kazançlarını daha düşük vergi bölgelerine kaydırmaları Afrika'ya yılda 38 milyar dolara mál oluyor. Kofi Annan, BBC'ye yaptığı açıklamada, "Afrika, bağışçılardan aldığı paranın iki katını bu yasal boşluklar nedeniyle kaybediyor. Bu yoksulların elinden ekmeğini almakla aynı şey" dedi.

Afrika ülkelerinde yönetim biçimlerinin ve sistemlerin geliştirilmesi gerektiğini belirten Kofi Annan, dünyanın varlıklı ülkelerinin de şeffaflık ve vergilendirme konusunda yeni küresel kurallar hazırlaması gerektiğini savundu. Panel'in son raporunda Demokratik Kongo Cumhuriyeti'nde 2010-2012 yılları arasında yapılan beş anlaşma örnek olarak gösterildi. Bu örneklerde, madencilik ihalelerinin hepsinin normal fiyatın altında kaldığı ve 'şeffaf olmayan gizli pazarlıklarla' yapıldığı vurgulanıyor. Rapor-

Ex-UN secretary-general Kofi Annan said that tax avoidance, secret mining agreements and money transfers deprive Africa of the benefits of its resources. According to the report prepared by Africa Progress Panel headed by Annan, companies shift their profits to lower-tax areas and that maneuver cost Africa \$38 billion a year. Kofi Annan told the BBC "Africa loses twice as much money because of these legal loopholes as it gets from donors. It is like taking breads off the hands of the poor people."

Kofi Annan stated that governance methods and systems in African countries needed to be improved; and alleged that the world's rich countries should prepare new global rules on transparency and taxation. In the last report of the panel, five agreements signed between 2010 and 2012 in the Democratic Republic of Congo were given as example. In those examples, it is emphasized that all the mining tenders remained under normal prices and they were concluded with non-transparent negotiations. In the report, it is stated that such

yaşlıların, kadınların ve yabancıların daha fazla istihdam edilmesi şart. Köln merkezli Alman Ekonomi Enstitüsü (IW) matematik, enformatik, fen bilimleri ve teknik alanlarda (MINT) eğitim görenlerin sayısının 2005 - 2010 yılları arasında her yıl yaklaşık 59 bin kişi arttığını kaydediyor. Bu alanlardaki kalifiye elemanların sayısındaki artış ise 96 binin üzerinde. Rapor ileri yaştaki insanlar, kadınlar ve göçmenler grupları arasında bu artışın daha belirgin olduğunu gösteriyor.

'Yaşça ileri olanların katkısı büyük'

Köln'deki Alman Ekonomi Enstitüsü yöneticisi Michael Hüther şunları belirtiyor: "Matematik, enformatik, fen bilimleri ve teknik alanlarda (MINT) diplomaya sahip yaşça ileri olanların istihdama katkısı büyük. Bu alanlarda eğitim görmüş 55 yaş üzeri sayısında 2005-2010 yıllarında yüzde 34,1 oranında artış kaydedildi. Bu oran tüm yaş gruplarındaki toplam artışın neredeyse iki katı." Ancak Michael Hüther kalifiye eleman sayısındaki artışın yeterli olmadığını vurguluyor. MINT alanlarındaki 12 meslektan 8'inde işgücü talebinin, işgücü arzından fazla olduğunu belirten Hüther 122 bin 800 kişilik kadronun kapatılmadığına dikkat çekiyor: "2013-2020 yıllarında sadece demografik değişimden kaynaklanacak 1 milyon 800 bin kişilik kalifiye eleman ihtiyacı bile şimdiki meslek eğitimi ile kapatılamıyor. Halihazırda MINT alanlarında eğitim görenlerin sayısı 1 milyon 300 bin. Önlem alınmazsa 2020'ye kadar teknik alanlarda iş gücü açığı 1 milyon 400 bine ulaşabilir."

2008'de kurulan "MINT Zukunft schaffen (MINT alanlarına gelecek sağlamak) adlı inisiyatif, söz konusu alanlarda eğitimi iyileştirmek ve eleman ihtiyacını karşılamak için girişimlerde bulunuyor. İnisiyatifin yönetim kurulu başkanı Thomas Sattelberger özellikle kadınların matematik, enformatik, fen bilimleri ve teknik alanlarına ilgisini artırmayı hedeflediklerini belirtiyor: "MINT alanlarından mezun olan kadınların sayısı 2010'dan 2011'e bin 400 kişi artış kaydederek 32 bin 200'e ulaştı. Yine de mesleklerle dair kapsamlı ve gerçekçi bilgiler çok daha erken ulaştırılmalıyız. Ancak bu şekilde kadınların genel olarak tercih ettikleri bakıcılık, dil bilimi, satış elemanı, kuaförlük ve sekreterlik gibi mesleklerden oluşan yelpazeyi genişletebiliriz." Thomas Sattelberger mate-

older men, and foreigners should be employed more. The Cologne-based Institute for German Economy (IW) states that the number of students having education in the fields of mathematics, informatics, physical sciences and technicals (MINT) increased by about 59 thousand people between 2005 and 2010. The increase in the number of qualified personnel in these areas is over 96. The Report shows that this increase in the groups of older men, women and immigrants is more apparent.

'Older people make bigger contribution'

Michael Hüther manager, an executive member of the Cologne-based Institute for German Economy, said: "Older people with diploma in the fields of mathematics, informatics, physical sciences and technicals (MINT) make great contribution to employment. A 34.1% increase has been observed in the number of the people over the age of 55, who received education between 2005-2010. This ratio is almost twice that of the total increase in all age groups." However, Michael Hüther stresses that the increase in the number of qualified workers is not adequate. Stating that the demand for labor in 8 of the 12 occupations in the field of MINT is more than the supply of labor, Hüther points out that the vacancy requiring 122 thousand 800 people could not be closed: "Even the need for qualified personnel of 1 million 800 thousand people that will be caused by only the demographic change between 2013 and 2020 cannot be met through the existing vocational training. The current number of those who are being trained in the areas of MINT is 1 million 300 thousand. If the required measures are not taken, the shortage of labor in technical areas may reach a figure of 1 million 400 thousand by 2020," he said.

The initiative MINT Zukunft schaffen (ensuring a future for MINT fields) founded in 2008 takes steps in the direction of improving the education in the mentioned fields, and meeting the need for staff. Thomas Sattelberger, the chairman of the initiative, states that especially they intend to increase the interests of women in mathematics, informatics, physical sciences and technical fields: "The number of women who graduated from MINT areas reached 32.200 by an increase of 1.400 people between 2010 and 2011. Nevertheless, we need to provide comprehensive and realistic information about the occupations much earlier. Only in this way we can expand the range of professions preferred by women in general, such as nursing, linguistic, marketing, hair-dressing and secretaryship." Thomas Sattelberger states

matik, enformatik, fen bilimleri ve teknik alanlarda artan kalifiye eleman ihtiyacının karşılanması için Almanya'da eğitim alan yabancılardan da yararlanılması gerektiğini belirtiyor: "Ne yazık ki her yıl MINT alanında eğitim gören 12 bin yabancıların dörtte üçü yeniden ülkemizi terk ediyor. Üstelik uyumda başarıya giden tüm adımları atmalarına rağmen. Diplomaları tanınıyor, dilimizi ve kültürümüzü tanıyorlar. Bu yetenekler israf ediliyor. Oysa böyle bir lüksümüz yok. Bu kişilerin ülkesine döndüğünü düşünebilirsiniz ama hayır! Onların yüzde 60'ı Yeni Zelanda, Kanada gibi göçmenlere sıcak bakan ülkelere gidiyor."

Kalifiye Almanlar İsviçre'ye Kaçıyor

Küresel ekonomik kriz, Almanya ile Avrupa'nın zenginlik merkezi İsviçre'in arasını açtı. Nedeni ise ülkede yaşayan Alman göçmenlerin sayısının artması. Ekonomik kriz döneminde artan işsizlik nedeniyle pek çok insan durumu daha sağlam olan ülkelere göçü bir çözüm olarak görüyor. Özellikle tıp ve kimya gibi alanlarda kalifiye Almanların son dönemde göç ettiği ülke ise komşu İsviçre. Ancak İsviçre'de yaşayan Almanların sayısının hızla artması ve burada yüksek maaşlı kalifiye işyerlerinde tercih edilir duruma gelmeleri, İsviçre'de Almanların göçünü engelleyici önlem arayışı başlattı.

İstatistiklere göre İsviçre'de yaşanan Almanların nüfusu 250 bin civarında, yani halkın yüzde 15'i Alman pasaportu taşıyor. Almanya'da doktor ve bankacılar arasında yapılan kamuoyu araştırmalarında, "İsviçre'de iş bulsam giderim" diyenlerin oranının yüzde 40'ı aşması bu ülkeye olan ilginin bir kanıtı. Hayat standartı daha yüksek olan ve ekonomik krizden az etkilenen İsviçre, yüksek maaşları ve yakın olması nedeni ile kalifiye Almanlar için cazibe merkezi. Kamuoyu ve basında Almanlara karşı oluşan tepkileri değerlendiren İsviçre hükümeti şimdi Almanların göçünü sınırlamak için çözüm arıyor. Almanya ekonomik krizle bağlantılı vergi kaçırarak vatandaşlarının peşine düşmüş, Almanya Maliye Bakanı Peer Steinbrück'ün İsviçre'yi vergi kaçakçıların kollamakla suçlaması sonrasında, iki ülke arasında söz düellosu yaşanmıştı. Almanyalı Türkler ise, İsviçre'nin Almanya'dan göçmen akımını durdurma girişimlerini biraz olsun tebessümle izliyor ve Türklerin Almanya'ya göçünü sınırlandırmak amacıyla çeşitli yasalar çıkaran Almanların şimdi aynı kaderi paylaştıklarını düşünüyorlar.

Şimdi Almanya neredeyse varlığını sürdürebilmek için nüfusunu gençleştirmek zorunda. Bu bakış açısından yola çıkıldığında ülke, burada yaşayan göçmenlere ilişkin tutumunu yeniden gözden geçirirken, aynı zamanda AB'ye, AB'nin genişlemesine ve sonunda genç nüfusu ile Türkiye'nin AB'ye girmesine de yeşil ışık yakmak zorunda. Aksi takdirde, Almanya kelimenin tam anlamıyla tarihe gömülecek. Avrupada Nüfusun Hızla Yaşlanması Nüfusun yaşlanması Avrupa ülkeleri için gelecekte büyük sorun oluşturacak bir konu. Almanya'da geleceğe dönük demografik öngörüler, bazı siyasetçiler tarafından kabus olarak tanımlanıyor. Almanya'da nüfusunun diğer AB ülkelerinden daha hızlı ve hissedilir bir oranda azalması ile toplumun yaşlanacak olmasının nedenlerinin başında ölüm ile doğum oranları arasındaki açık geliyor. Almanya'da doğan bebek oranı 1,3'te kalıyor, Fransa'daki doğum oranı 1,9. Federal Hükümet'in, yaşlanmaya karşı aldığı önlemler de sonuç vermiyor, ailelerin çocuk yapması için teşvik üzerine teşvik uygulanıyor. Almanya kadınlara doğum sonrası verilen ücretli izin konusunda da 47 hafta ile dünya çapında zirvede. Nüfustaki azalmanın yurtdışından alınamayacak göçle de durdurulamayacağını belirten ve Almanya'nın geleceğine yönelik endişe duyan kurumların başında emeklilik sigortaları olmak üzere sosyal kasalar geliyor.

that foreign students in Germany should be benefited as well, in order to meet the increasing need for qualified staff in the fields of mathematics, informatics, physical sciences and technicals: "Unfortunately, every year three-quarters of 12 thousand foreigners studying in the field of MINT leave our country again, although they take all the steps towards success in conformity. Their diplomas are recognized, and they know our language and culture. These capabilities are being wasted But have not the luxury to do that. You may think these individuals return back to their countries; but no! 60% of them go to countries which give the glad hand to immigrants such as New Zealand and Canada."

Qualified Germans run away to Switzerland.

The global economic crisis has driven a wedge between Germany and Switzerland, who is the wealth center of Europe. The reason is the increasing number of German immigrants living in the country. According to many people, immigration to more sound countries is a solution, due to the unemployment that is on the rise during the current economic crisis. Switzerland is the neighboring country, to where qualified Germans especially in areas such as medicine and chemistry migrate in recent periods. However, the rapid increase in the number of Germans living in Switzerland, and the fact that they began to be preferred in workplaces for higher salaries started the search for measures intended for preventing the migration of Germans. According to statistics, the population of Germans living in Switzerland is around 250 thousand, i.e. 15 percent of the population bears a German passport. In public opinion surveys conducted among doctors and bankers in Germany, the ratio of those who say "I go if I find a job in Switzerland" is over 40% and this is the evidence of the interest in that country. Switzerland is a center of attraction for qualified Germans because of its higher standard of life, higher salaries, its location close the Germany and because of the fact that it has been less affected by the economic crisis. Assessing the reactions of the public and the media against the Germans, the Swiss government is now in search of a solution for limiting the migration of Germans. Germany has chased its citizens who evaded taxes associated with the economic crisis, and after German Finance Minister Peer Steinbrück's accusing Switzerland of protecting tax evaders, a battle of words has taken place between the two countries. As for German Turks, they are smilingly observing Switzerland's attempts intended for stopping the flow of immigrants from Germany, and they think that Germans who made various laws in order to limit the migration of Turks to Germany, are now sharing the same fate with them.

Now, Germany has to rejuvenate its population to survive. From this point of view, the country has to review its attitude to immigrants living there; and at the same time, it has to give a green light to the EU, the EU enlargement, as well as the EU membership of Turkey with its young population. Otherwise, Germany will be literally buried in history. The rapid aging of the population in Europe is an issue that will cause to a serious problem for the European countries in the future. Demographic foresights for the future in Germany are described as a nightmare by some politicians. The gap between the death and birth rates is the primary reason for the fact that the population will get older as a result of the decrease in Germany's population, which is noticeable and faster than that of other EU countries. The birth rate in Germany is 1.3, while it is 1.9 in France. The measures taken against aging by the Federal Government give no result, and the country successively applies processes intended for encouraging families for having baby distributes 34 billion euros every year, as 'child benefits'. With 47-week, Germany is at the top of the list for paid maternity leaves in the world. Social funds, retirement insurance funds in particular, are the leading institutions, which are concerned about German's future and assert that the decrease in population cannot be stopped with migration from foreign countries.

da bu ihalelerin Demokratik Kongo Cumhuriyeti'ne 1,3 milyar dolar gelir kaybettiğini, bu miktarın ülkenin sağlık ve eğitim bütçesinin iki katına denk geldiği belirtiliyor. Demokratik Kongo Cumhuriyeti Madencilik Bakanı Martin Kabwelulu ise raporun bulgularını reddediyor. Kabwelulu ülkesinin hiçbir şey kaybetmediğini, ihalelerin tam bir şeffaflık içinde yapıldığını savunuyor.

Afrika İlerleme Raporu Paneli tarafından hazırlanan rapor, zengin yeraltı kaynaklarına sahip ülkelerin, emtia fiyatlarının düşük olduğu dönemlerde yabancı yatırımcıları çekmek için tasarlanan vergi sistemlerini bir an önce gözden geçirmeleri gerektiğini belirtiyor. Vergi sistemleri konusunda Zambiya'yı örnek olarak gösteren rapor, 2005-2009 yılları arasında 500 bin madencinin, büyük çok uluslu madencilik şirketlerinden daha yüksek oranda vergi ödediklerini ortaya koyuyor. "Yolsuzluk, para nakilleri, vergi kaçakçılığı, hakkı olan geliri Afrika'nın elinde alıyor" diyen Kofi Annan, şeffaflığın 'büyük bir güç' olduğunu belirtiyor ve Afrikalı liderlere 'hesap verme sorumluluğunu' politikalarının merkezize koyma çağrısında bulunuyor. (bbc radyosu haber mrk.)

tenders cost the Democratic Republic of Congo 1.3 billion dollar in revenues, which corresponds to the twice of the country's health and education budgets. Martin Kabwelulu, the mining minister of the Democratic Republic of Congo, disapproves the findings of the report. Kabwelulu asserts that his country had lost nothing, and the tenders were concluded in total transparency.

The report prepared by Africa Progress Panel states that mineral-rich countries needed urgently to review their tax regimes, which were designed to attract foreign investors during the periods when commodity prices were low. The report giving Zambia as an example for taxation systems reveals that between 2005 and 2009, 500 thousand miners paid a higher rate of tax than major multinational mining firms. Kofi Annan said "Africa is not getting the revenues it deserves because of corruption, money transfer, and tax evasion." He stated that transparency is a powerful tool, and called African leaders to put accountability into the center of their policies. (bbc radio news center)

BAŞ TARAFI SAYFA 23'DE

2050'ye dek çalışabilir nüfusun 50 milyondan 33 milyona gerileyeceği, yaşlı bakımı sigortalarına ilişkin harcamaların ve emekli maaşlarının ödenmesinde büyük sorunlar çıkacağı vurgulanıyor. Federal İstatistik Dairesi'nin verileri, yardıma muhtaç emeklilerin sayısının hızla artacağını, emekli maaşıyla geçinemediği için devletten sosyal yardım alan yada fakirlik içinde yaşayamak zorunda kalacakların sayısında patlama olacağını gösteriyor. Ömrü boyunca aralıksız çalıştıktan sonra emeklilikte fukaralık çekeceklerin oranı 2050'de yüzde 20 olacak. Sokakdaki vatandaş, yaşlılık dönemini onurlu bir şekilde devam ettirebilmenin şimdiden zorlaştığı görüşünde.

Dünyanın önde gelen ekonomileri şu sıralarda zor bir dönemden geçiyor. Bu ülkelerde bir yandan bütçe sıkıntıları yaşanıyor bir yandan da nüfus giderek yaşılanıyor. 1988 yılında Japonya dünyanın en büyük 10 şirketinin 8'ine sahipti. Bugünse en büyük 20 şirket listesinde bir tane bile Japon şirketi yok. 2050 yılına kadar Japon nüfusunun %44'ü 60 yaşın üzerinde olacak. Japonya şimdiden dünyanın en yaşlı toplumuna sahip. Brookings Enstitüsü'nden Barry Bosworth işgücünün azalması, emeklilerinse çoğalması nedeniyle Japonya'nın sıkıntılarının artacağını söylüyor: "Japonya Amerika gibi. Emekli maaşları oldukça düşük. Ancak sağlık sistemlerinin ucuz olması da Avrupa'ya benziyor. Bunun özel sektöre etkileri çok büyük. İşgücü giderek azalıyor. Çalışanların sayısı giderek düşüyor. Bu nedenle ekonomi çok büyümüyor."

Japonya'nın gayrisafi milli hasılasının, reel olarak 1990'dan beri büyümediği, ancak borcunun gayrisafi milli hasılasının iki katı olduğu görülüyor. Avrupa'da da doğum oranı giderek düşüyor ve Avrupalılar artık daha uzun yaşıyor. Uluslararası Para Fonu 2050 yılında Avrupa'da emeklilerin sayısının çalışanlara oranla ikiye katlanacağını tahmin ediyor.

14 trilyon dolar borcu olan Amerika'da da nüfus giderek yaşılanıyor. 2030 yılında 65 yaş ve üzerindeki ülke nüfusunun neredeyse %20'sini oluşturacak. Ekonomik Politika ve Araştırmalar Merkezi'nden David Rosnick'e göre Amerika'daki sağlık sisteminin maliyeti son derece yüksek: "Sana yilemiş ülkeler arasında sağlık hizmetlerinin en pahalı olduğu ülke Amerika. Maliyetlerin diğer sana yilemiş ülkelere oranla daha hızlı artacağı tahmin ediliyor. Bu konuda önlem almazsak çok ciddi ekonomik sorunlarla karşı karşıya kalacağız."

Bosworth'a göre nüfusun yaşlanması ve borçların artmasının gelişmiş ekonomiler üzerindeki etkileri çok büyük oldu. Uzman Amerika, Japonya ve Avrupa Birliği ekonomilerinin gelecekte daha yavaş büyüyeceğini, Amerika'nın yüksek borç nedeniyle yaşlı nüfusuna destek olmaktan zorlanacağını söylüyor: "Bütçe açığı sorununun yaşlanmaya bağlı olduğunu düşünüyorduk. Şimdiyse bu sorunu borç sorunuyla birleştirin. Gelecek yıllarda faiz oranları yükseldiğinde bu borçlar üzerindeki faizi de ödemek durumunda kalacağız. Ayrıca emeklilerin maaşlarını da çok daha yavaş büyütmekte olan ekonomiyle ödemek zorunda olacağız."

Avrupa'nın en büyük ekonomisi olan Almanya'nın da nüfusu giderek yaşılanıyor. Avrupa Birliği'nin lokomotifini sayılan Almanya'da kalifiye işgücünün 10 yıl içinde 2 milyon azalması bekleniyor. Almanya 2000 yılında kapılarını diğer Avrupa ülkelerinden genç ve kalifiye elemanlara açtı, ancak bu olanağı az sayıda kişi kullandı. Dünyanın en büyük ikinci ekonomisi olan Çin'de bile işgücü yaşılanıyor. Çin'de 1979 yılında yürürlüğe giren tek çocuk yasasının amacı artan nüfusu 300 milyon azaltmaktı. Bosworth bu politikanın işgücüne giren genç sayısını ciddi ölçüde azalttığını, bu nedenle Çin nüfusunun önümüzdeki on yıllarda hızla yaşlanacağını söylüyor: "Çin'de gençlerin sayısının çok az olması son derece ciddi bir sorun. Çinliler bu geçiş süreci hakkında oldukça kaygılı. Doğum oranını çok hızlı şekilde düşürdüler."

Bosworth nüfusu yaşlanmakta olan bu ülkelerin ekonomilerinin gelecekteki görünümünün şimdiden belli olduğunu söylüyor: "Bugünün Japonya'sı aslında birçoğumuzun gelecekteki görüntüsü. Bu ekonomilerde insanlar geçmişe oranla çok daha uzun süre çalışmak zorunda olacak. Hepsini yeniden eğitmek zorunda olmayacağımız için biraz tasarruf edeceğiz. Ancak bu çalışanlar daha yaşlı olacakları için sağlık sorunları daha fazla olacak. Bu da çalışan nüfusun sağlık masraflarını arttıracak."

Japonya'da ayrıca işgücüne katılan kadınların sayısı da arttı. Erkeklerde daha uzun ve daha düşük seviyedeki pozisyonlarda çalışıyor ve gençlere yer açıyor. Yaşlıların evde daha uzun süre yaşamasıysa sağlık hizmetlerinin maliyetini düşürebilir.

Peki Kadınlar neden daha uzun yaşıyor?

Bir araştırmaya göre, kadınların erkeklerden uzun yaşamasının nedeni, bağışıklık sistemlerinin daha güçlü olması. Vücudun savunması yaşla azalırken, erkeklerin hastalıklara karşı direncinin düşük olması ömürlerini de azaltıyor. Japon bilim adamları, konuyla ilgili araştırmalarını Immunity and Ageing adlı dergide yayınladı. Buna göre, bağışıklık düzeyine ilişkin testler, biyolojik yaşla il-

KADIN SALT GÜZELLİK ÜZERİNE KURGULANINCA ENDÜSTRİ ÜLKELERİNİN NÜFUS SORUNU BÜYÜYÖR

WHEN WOMAN IS FICTIONALIZED ONLY BASED ON BEAUTY, POPULATION PROBLEM OF INDUSTRIAL COUNTRIES GROWS

FORE PART AT PAGE 23

It is stressed that the workable population would decline from 50 million to 33 million till 2050, and significant problems would emerge in expenditures for elderly care insurances and the payment of pensions. Data from the Federal Statistical Office show that the number of pensioners in need of aid would increase rapidly; and a boom would be experienced in the number of those who receive social assistance from the state or have to live in poverty due to their inadequate pensions. The ratio of those who will suffer poverty during their retirement periods after their life-long working will be 20 in 2050. Citizen on the street thinks that it is already difficult to maintain the old-age period honorably.

The world's leading economies are currently going through a difficult period. Budgetary difficulties are being experienced in these countries, while the population is aging on the one hand. In 1988, Japan had 8 of the world's largest 10 companies. But today, there is not even a single Japanese company in the list of the largest 20 companies. 44% of the Japanese population will be over 60 years of age by 2050. Japan already has the world's oldest society. Barry Bosworth from the Brookings Institution says that Japan's difficulties would increase due to the decrease in the labor force and increase in the number of pensioners: "Japan is like America. Pensions are very low. However, it is also like Europe in terms of its cheaper health care systems. It has great effects on the private sector. Labor force is decreasing with each passing day. The number of employees is decreasing gradually. For this reason, the economy does not grow much."

It is seen that Japan's gross domestic product in real has not grown since 1990; however, its debt is two

gili ipucu verebiliyor. Bağışıklık sistemi, vücudu enfeksiyona ve kansere karşı koruyor, ancak doğru çalışmadığı zamanlarda hastalığa neden oluyor. Japonya'da yapılan araştırmada, bağışıklık sisteminde yaşla bağlantılı değişikliklerin, kadınlarla erkeklerde ortalama ömür süresi arasındaki farkı açıklayıp açıklayamayacağına bakıldı. Tokyo Üniversitesi Tıp ve Diş Hekimliği Fakültesi'nden Prof Katsuiku Hirokawa ve meslektaşları, yaşları 20 ile 90 arasında değişen 356 sağlıklı kadın ve erkekten alınan kan örneklerini inceledi.

Vücudun savunmasında rolü olan akyuvarlarla sitokin adı verilen moleküllerin düzeyi ölçüldü. Her iki cinsten de, beklendiği gibi yaşla birlikte akyuvarların azaldığı gözlemlendi. Ancak yakından bakıldığında, bağışıklık sisteminin iki temel öğesi olan T ve B hücrelerinin yaşlanma hızının kadınlar ve erkekler arasında farklı olduğu görüldü. T hücreleri vücudu enfeksiyona göre koruyor. B hücreleri ise antikor salgılıyor. Erkeklerde bu iki tür hücrenin de kadınlara oranla daha hızlı azaldığı bildiriliyor. Ayrıca iki sitokin molekülünün de erkeklerde yaşla daha fazla azaldığı belirlendi. Bağışıklık sistemini koruyan CD4 T hücreleri ile virüsleri yok eden öldürücü hücreler ise yaşla artıyor ve kadınlardaki artma oranı daha hızlı. Araştırmacılar, bağışıklık ölçütlerinin gerçek biyolojik yaşı gösterebileceğine inanıyor.

Prof. Hirokawa ile meslektaşları, bağışıklık sistemi parametrelerinin erkekler için daha yavaş gerilemesinin, kadınların daha uzun ömürlü olmasını açıklayabileceğini kaydettiler. Newcastle upon Tyne Üniversitesi'nden Prof. Tom Kirkwood BBC radyosuna yaptığı açıklamada, "Kadınlarda bağışıklık sisteminin daha geç yaşlanması, genelde daha geç yaşlanmalarının nedeni olabilir" dedi.

times higher than its gross national product. Birth rate in Europe is falling gradually, and now Europeans are living longer. The International Monetary Fund estimates that the number of pensioners in Europe will be two times higher than that of employees in 2050.

The population is aging with each passing day in America as well; whose debt is 14 trillion dollars. In 2030, those aged 65 and over will constitute almost 20% of the country's population. According to David Rosnick from the Economic Policy and Research Center, the cost of the health care system in America is extremely high: "Among the industrialized countries, America is where health care services are the most expensive. The costs are estimated to increase faster than that in other industrialized countries. I we do not take measure in this matter, we will encounter very serious economic problems."

According to Bosworth, the aging of population and the increase in debts had significant effects on developed economies. The expert says that the economies of America, Japan and European Union will grow more slowly in the future, and that America will have difficulty in supporting elderly population, due to high debts: "We thought that problem of the budget deficit was due to the aging problem. But now, this problem is combined with the problem of debt. When interest rates rise in the coming years, we will also have to pay the interest on these debts. In addition, we will have to pay pensions of the retired people through an economy growing much more slowly."

The population of Germany having the largest economy of Europe is aging as well. In Germany considered to be the locomotive of the European Union, qualified labor is estimated to decrease by 2 million within 10 years. In 2000, Germany opened its doors to the young and qualified personnel from other European countries; however, a small number of people used that opportunity. Even in China, the world's second largest economy, the labor force is aging as well. The purpose of the one-child law in China, which was entered into force in 1979, was to decrease the growing population by 300 million. Bosworth says that the number of young people included in the labor force of this policy has significantly reduced, and therefore the population of China would rapidly get older in the following decades: "The extremely low number of the young people in China is an extremely serious problem. Chinese people are highly concerned about the transition process. They decreased the birth rate very quickly."

Bosworth says that the future view of the economies of these countries, which have aging populations, is already foreseeable: "In fact, today's Japan is the future view of most of us. In such economies, people will have to work much longer than in the past. We will make a little saving because we will not have to train all of them again. However, the employees will be older, and consequently they will have much health care problems. This will increase the costs of health of the working population."

In Japan, the number of women participating in the labor force increased as well. And men work longer and at lower-level positions, by making room for young people. Old people's living at home for a longer time may reduce the cost of health services.

But why women live longer?

According to research, women live longer than men because their immune systems are stronger than that of men. As the body's defense weakens with age, men's lower level of resistance against disease shortens their lifetime. Japanese scientists published their reports on the subject in Immunity & Ageing journal. According to their reports, the tests related to level of immune could indicate biological age. The immune system protects the body from infection and cancer; however, it causes disease when not works properly. In a study done in Japan, it has been investigated whether age-related changes in the immune system could explain the difference in average lifetime between men and women. Prof. Katsuiku Hirokawa from Tokyo University Medical and Dental Faculty and colleagues analyzed blood samples of 356 healthy men and women aged between 20 and 90.

The levels of white blood cells and molecules called cytokines have been measured, which have a role in body defense system. As expected, it has been observed that the number of white blood cells had declined with age, in both sexes. However, when examined closely, it has been revealed that the aging rates of T and B cells, which are the two main element of immune system, are different in men and women. T cells protect the body from infection. And B-cells secrete antibodies. It is reported that the rate of decline of these two types of cells was faster in men. Is has been ascertained that the two cytokine molecules decline more in men with age. CD4 T cells protecting the immune system and virus killer cells increase with age, and their rate of increase is higher in women than in men. The researchers believe that immunological parameters could indicate the true biological age.

Prof. Hirokawa and colleagues reported that the slower decline in the immunological parameters in women than that in men may explain why women live longer than men. Prof Tom Kirkwood from the University of Newcastle told BBC radio "The slower ageing in the immune system of women may be the reason of the fact that they generally age slower."

TÜRKİYE VE ALMANYA: YAN YANA GELECEĞE

TURKEY AND GERMANY: SIDE BY SIDE TO THE FUTURE

Ahmet Davutoğlu / Guido Westerwelle *

Alman ve Türklerin yaşamları daha önce hiç olmadığı kadar günümüzde iç içedir. Müttefik ve ortak olarak on yıllardır bu ortak bir gelecek vizyon oluşturmak adına dayanıklı bir temel attık. İçinde bulunduğumuz değişim sürecinde ortak değer ve hedeflerimiz ön plandadırlar. Türkiye ile Almanya arasındaki yapıcı ortaklık, Akdeniz'in kuzey ve güneyindeki tarihsel gelişmeler neticesinde daha büyük önem kazanmıştır.

Today, German and Turkish lives are intertwined with each other more than ever before. As allies and partners, we have laid a durable foundation for decades, with intent to create a common future vision. In the current period of change, common values and goals are in the foreground. Constructive partnership between Turkey and Germany gained greater importance as a result of historical developments in north and south of the Mediterranean.

Türk gazeteleri her sabah Berlin'deki büfelerde yerini alıyor. Baskıdan yeni çıkmış bir Alman magazin dergisini de İzmir ya da Antalya'da bulmak zor değil. Almanya'da üç milyon Türk kökenli vatandaş yaşıyor. Yaklaşık beş milyon Alman ise her sene Türkiye'yi ziyaret ediyor. On binden fazla Alman Türkiye'de ikamet ediyor. İnsanlar arasındaki bu güçlü bağ, ülkelerimiz arasındaki ilişkilere eşsiz bir boyut kazandırıyor. Türkiye'den Almanya'ya göçün 50 yıl ardından, Almanya'daki Türk toplumunu büyük ölçüde ahenk ve huzur içinde yaşadığını görebiliyoruz. Türk kökenli sanatçılar, sporcular ya da iş adamları bugün Almanya'daki yaşantıya zenginlik katıyorlar. Bu insanlar, çoğulcu ve refah bir Almanya'nın önemli bir parçası hâline geldiler.

Ülkelerimizdeki çeşitliliği teşvik etme hedefine Almanya ve Türkiye olarak büyük önem atfediyoruz. Almanya'da yıllardır bir arada yaşamaktan doğan ve gelişen karşılıklı saygı ve anlayışın, toplumun bir ucundaki aşırılık yanlısı güçler tarafından riske edilmesine izin verilmemelidir. Hoşgörüsülük ve yabancı düşmanlığı hiçbir yerde barınamamalıdır. İnsanlarımız arasındaki bağı, bugüne kadarki tüm rekorları kıran ülkelerimiz arasındaki ticari dinamizm tamamlıyor. Türk ve Alman ekonomileri, az sayıdaki başka ülkeler gibi, dünya ölçeğindeki ekonomik ve mali kriz karşısında dirençli ve dinamik olduğunu ortaya koymuşlardır.

Alman ve Türklerin yaşamları daha önce hiç olmadığı kadar günümüzde iç içedir. Müttefik ve ortak olarak on yıllardır bu ortak bir gelecek vizyon oluşturmak adına dayanıklı bir temel attık. İçinde bulunduğumuz değişim sürecinde ortak değer ve hedeflerimiz ön plandadırlar. Türkiye ile Almanya arasındaki yapıcı ortaklık, Akdeniz'in kuzey ve güneyindeki tarihsel gelişmeler neticesinde daha büyük önem kazanmıştır. Her iki ülkenin, bu süreçlerde etkin ve sorumluluk esasına dayalı bir rol üstlenme yükümlülüğüne sahiptir.

Güçlü ekonomik gelişme eşliğinde işleyen çoğulcu demokrasisiyle Türkiye, Kuzey Afrika ve Orta Doğu'daki kökten değişim sürecindeki ülkeler için bir esin kaynağıdır. Almanya ise Avrupa'da, ekonomik ve borç krizinin aşılmasına katkı yapmak için büyük gayretler gösteren sorumluluk sahibi bir istikrar unsuru olarak kendini gösteriyor.

Bu çerçevede birlikte bir Alman-Türk stratejik diyalogunu başlatıyoruz. Bu diyalog ikili, Avrupa ve dış politika konularındaki tüm ilişkilerimizi kapsayacak ve ilişkilerimizi yeni bir boyuta taşıyacaktır. Bu yeni çerçeveyi ise gelecekte birlikte daha da geliştirmek istiyoruz. Ülkelerimiz gençliği arasındaki dostluk, anlayış ve alışverişlere özel önem atfediyoruz. Bu yüzden artık gençlerimizin

Türkish newspapers take their places in newsstands every morning in Berlin. Similarly, it is not difficult to find a newly published German magazine in İzmir or Antalya. Three million Turkish origin citizens are living in Germany. Approximately five million Germans visit Turkey every year. More than ten thousand Germans live in Turkey. The strong bond between people gives a unique dimension to the relations between our countries. 50 years after the immigration from Turkey to Germany, we can see that the Turkish community in Germany lives in harmony and peace, to a considerable extent. Today, Turkish origin artists, athletes or business people add richness to the life in Germany. These people became an important part of a pluralistic and prosperous Germany.

As Germany and Turkey, we attach great importance to the goal of promoting diversity in our countries. Extremist forces should not be allowed to risk the mutual respect and understanding that have arisen from the co-existence and developed in Germany. Intolerance and xenophobia should not be allowed to exist anywhere. The bond between our people is completed by the dynamism of the trade between our countries that has broken all the records until now. Turkish and German economies, like that of a few other countries, showed that they are resistant and dynamic against the world-wide economic and financial crisis.

Today, German and Turkish lives are intertwined with each other more than ever before. As allies and partners, we have laid a durable foundation for decades, with intent to create a common future vision. In the current period of change, common values and goals are in the foreground. Constructive partnership between Turkey and Germany gained greater importance as a result of historical developments in north and south of the Mediterranean. In this process, each of the two countries has the obligation of playing an active role based on responsibility.

With its pluralistic democracy functioning on the verge of a strong economic development, Turkey is a source of inspiration for North African and the Middle Eastern countries in the process of fundamental change. And Germany comes to the forefront, as a responsible element of stability that strives to make contribution to overcoming the economic and debt crisis in Europe.

In this context, we start a German-Turkish strategic dialogue. This dialogue will cover all our bilateral relations related to European and foreign policy issues, and will give them a new dimension. We together want to develop this context further in the future. We attach special importance to the friendship, understanding and exchange between our young people. For this reason, we form the basis required for enabling

birbirine daha fazla yakınlaşması için gereken zemini oluşturuyoruz. Bu, ortak geleceğimize yönelik bir yatırımdır.

İlişkilerimiz Avrupa düzeyinde de devam ediyor. AB ile Türkiye arasındaki yakınlaşmaya yeni bir canlılık kazandırmak ortak hedefimizdir. Yakında yeni bir müzakere faslının açılacak olması olumlu bir gelişmedir, zira katılım müzakerelerindeki duraksama Türkiye ve Avrupa'nın zararınadır. Bu nedenle Türkiye'nin AB katılım sürecine yeni bir ivme kazandırmak istiyoruz. Onu AB ve Türkiye ileletmelidir. Türkiye, kararlılıkla sürdürdüğü kapsamlı bir reform sürecini başlatmıştır. Bu reformlar, ortak değerlerimiz olan demokrasi, insan hakları ve hukuk devleti ilkelerinin gereğidir. Bu süreçte önemli ilerlemeler kaydedildi. Ankara'nın reform başarıları, Türkiye'nin AB üyelik müzakere sürecine de olumlu yansımaları.

Bu düşüncelerden hareketle bir Alman-Türk-Avrupa Ortaklığını birlikte geliştireceğiz. Bununla, Türkiye'nin Avrupa aidiyeti üzerine Avrupa ve Türkiye kamuoylarında sürdürülen tartışmalara olumlu katkı bulunmayı istiyoruz.

Türk vatandaşlarına vize uygulamasında liberalleşmeyi hedefleyen, AB ve Türkiye arasında yürütülen vize diyalogunu ilerletmek istiyoruz. Bu, halklarımız arasındaki anlayışlara olumlu katkı edecektir. Seyahat serbestisindeki iyileştirmeler, Avrupa ve Türkiye'nin önündeki birçok engelin ortadan kalkmasına katkı sağlayacaktır. Bu çerçevede düzensiz göçü önlemeye yönelik iş birliğimizi de sürdürüyoruz.

Neticede uluslararası konularda geniş kapsamlı bir AB-Türkiye stratejik diyaloguna yönelik perspektifler için çalışıyoruz. Bu ise elbette neredeyse tüm uluslararası meselelerde, özellikle ama Arap dünyasındaki tarihi değişim sürecine birlikte destek verme söz konusu olduğunda, diplomatik faaliyetlerimizi yakın ve uyumlu hâle getirmemizi gerektirir.

NATO ortağı ve müttefikli olarak Almanya ve Türkiye, güncel sorunlar karşısında yan yana yer alıyor. Bu, özellikle Suriye konusunda geçerlidir. Hava güvenliğini güçlendirmek adına Almanya, Hollanda ve ABD tarafından NATO çerçevesinde PATRIOT füzelерinin Türkiye'ye konuşlandırılması bu dayanışmanın bir göstergesidir. Almanya ve Türkiye barış, özgürlük ve refah için güçlü ortaklardır. Tüm alanlardaki ilişkilerimiz -ikili, Avrupa yahut uluslararası alandakiler olsun- ayrı bir öneme sahiptir. İş birliğimizi kararlılık ve coşkuyla geleceğe taşımak istiyoruz.

(Almanya Genelinde Yayımlanan Haftalık Siyasi Ağırlıklı Gazete Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung, 12 Mayıs 13)
* Yazarlar T.C. Dışişleri Bakanı ve Federal Almanya Dışişleri Bakanı

our young people to get closer to each another. This is an investment intended for our common future.

Our relations also continue at European level. Giving a new vitality to the approach between the EU and Turkey is our common target. It is a positive development that a new negotiation phase will be opened soon; because any hesitation during the accession negotiations would be a disadvantage for both Turkey and Europe. For this reason, we want to give a new acceleration to Turkey's EU accession process. It should be pushed forward by the EU and Turkey. Turkey, initiated a comprehensive reform process that it is conducting pertinaciously. These reforms are required by our common values of democracy, human rights and constitutional state. Important progresses have been made in this process. Ankara's reform achievements should also be reflected positively on the process of Turkey's EU accession negotiations.

Based on these opinions, we will develop together a German-Turkish-European Partnership. With it, we want to positively affect the ongoing debates on Turkey's belonging to Europe, in Turkish and European public opinions.

We want to carry forward the visa dialogue between the EU and Turkey, which is intended for liberalization in the visa process applied for Turkish citizens. This will make a positive contribution to the understandings between our peoples. Improvements in freedom of travel will make contribution to removal of many barriers in front of Europe and Turkey. In this context, we also continue our cooperation for preventing irregular migration.

Eventually, we work for perspectives intended for a more comprehensive EU-Turkey strategic dialogue. This, of course, requires us to make our diplomatic activities close and compatible for almost all international issues, but especially when it comes to supporting together the historical change process in the Arab world.

As NATO partners and allies, Germany and Turkey stand side by side against current problems. This applies particularly to the Syrian issue. Deployment of PATRIOT missiles in Turkey by Germany, the Netherlands and the U.S. in order to strengthen the air security within the framework of NATO is a sign of this solidarity. Germany and Turkey are powerful partners in terms of ensuring peace, freedom and prosperity. Each of our relations (bilateral, European or international) in all fields has a specific importance. We want to carry our cooperation into future pertinaciously and enthusiastically.

(Political Weekly newspaper published across Germany — Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung May 12, 2013)

The authors: Foreign Minister of the Republic of Turkey, and Foreign Minister of the Federal Republic of Germany

FRANSA-ALMANYA:
FARKLI DÜNYALARIN ÜLKELERİFRANCE AND GERMANY
TWO COUNTRIES FROM DIFFERENT WORLDS

Amerika'nın askeri ve ekonomik gücünün yanı sıra, bir takım değerlere olan bağlılık, Batı öncülüğündeki uluslararası düzeni ayrı kılan bir unsurdur. Dahası, Batı'dan yardım alma olasılığı, kalkınmakta olan ülkelere Rusya ve Çin gibi yükselen güçlerle ilişkilerinde ayrı bir güç kazandırmaktadır.

Besides military and economic power of the U.S., also the adherence to some kinds of values is an element making the Western-led international order different. Furthermore, the possibility of getting help from the West gives a different power to the developing countries, in terms of their relations with rising powers such as Russia and China.

Bruce Stokes - Naomi Conrad

Fransa ve Almanya arasında siyasi, ekonomik ve demografik bir uçurum belirdi. Bu durumun yarattığı sorunların yanısıra, Pew Araştırma Merkezi tarafından yapılan bir anket, yıllarca Avrupa entegrasyonunun itici gücü olan bu iki ülkenin, artık dünyaya farklı gözlüklerle baktıklarını ortaya koydu. Franko-Alman ittifakı, bu iki gücün eşitliği prensibiyle şekillendi. 80'li yıllarda Batı Almanya ekonomisi ve nüfusu, çok fazla olmasa da Fransa'dan büyüktü. Buna karşılık Fransa ekonomisi Almanya'dan daha hızlı büyüyordu. Aradan geçen 30 yılın ardından Almanya ve Fransa arasındaki bu güçler dengesi yerini büyük dengelessizliklere bıraktı.

Almanya'nın nüfusu, Fransa'dan dörtte bir oranında daha kalabalık, ekonomisi ise %38 daha büyük. Almanya'nın 2012'deki büyüme oranı %0,9 gibi düşük bir seviye izlemiş olsa da Fransız ekonomisinde hiçbir büyüme görülmedi. Fransa ve Almanya arasındaki bu ekonomik ve demografik ayrılık, iki ülkenin kamuoyu görüşlerindeki farklılıklarla daha da büyüyor. Fransızlar artık güney Avrupa ülkelerine yakın bir tutum izliyor. Bugün, Fransa ve Almanya, karşı karşıya oldukları ekonomik sıkıntılarının çözümünü konusunda o kadar farklı görüşlerdedir ki, bir ortak pazarı paylaşan ortaklardan çok 'farklı ekonomik dünyaların ülkeleri' izlenimi veriyorlar. Her 10 Fransız'dan sekizi, işsizliği çok büyük bir sorun olarak görürken bu oran Almanlar arasında 10'da 3 seviyesinin altında. Fransız halkının üçte ikisinden fazlası enflasyonun önemli bir sorun olduğunu belirtirken, hayat pahalılığından şikayet eden Almanların oranı üçte birin altında. Anket sonuçları, Fransızların %71'inin kamu borcundan huzursuzluk duyduğunu gösterirken, Almanların sadece %37'si kamu borçlarından endişeli. 2009 yılında, Fransızlar'ın %43'ü, Almanlar'ın ise %50'si Avrupa'da ekonomik entegrasyonun ülke ekonomisini güçlendirdiğini düşünüyordu. Bu oran bugün Fransa için %22, Almanya içinse %54. Dört yıl içinde, Avrupa Birliği'nin iki büyük ülkesi arasındaki yedi puanlık fark tamı tamına 32 puana çıktı. Avrupa Birliği'nin kurumsal yapısı hakkındaki görüşler de iki ülke arasında derin görüş ayrılıklarının yaşanmış bir konu haline döndü. Avrupa'daki borç krizi öncesinde, 2007 yılında Fransızlar'ın % 62'si, Almanların da % 68'i Avrupa Birliği hakkında olumlu görüşlere sahip olduklarını söylüyordu.

2013 yılında bu oran Fransa için % 41'e düşerken, Almanya için % 60 seviyesinde kaldı. Altı yıl içinde altı puanlık fark bu kez 19 puana çıktı. Bu son veriler, Fransızları artık İngilizler'den bile daha şüpheli yaklaştıklarını ortaya koyuyor. İngiltere'de ankete katılanların %26'sı ekonomik birliğin ülkeyi güçlendirdiği görüşünü savunurken Avrupa Birliği'ne olumlu bakanların oranı %43 oldu. Anketin ortaya koyduğu bir başka sonuç ise Fransızlar'ın tutumunun güney Avrupa ülkelerine daha yakın hale geldiği.

Fransızlar kötümserleşiyor Fransa'da olduğu gibi, Yunanlılar'ın ve İtalyanlar'ın dörtte üçünden fazlası ekonomik entegrasyonun ülke ekonomileri için zararlı olduğuna inanıyor. İspanyollar'ın ve Yunanlılar'ın yarısından fazlası Avrupa Birliği hakkında olumsuz görüşlere sahip. Kabaca her 10 Fransız'dan 9'u ekonomilerinin kötüye gittiğini söylüyor. İspanyollar, İtalyanlar ve Yunanlılar arasında bu görüşü paylaşanların oranı da aynı seviyede. Gelecek 12 ay içinde ekonomilerinin düzeleceğine inanan Fransızlar'ın oranı sadece %11. Bu veri, Fransızlar'ı Avrupa'nın en kötümser halkları arasında sokuyor. Çocukların, malî olarak anne babalarından daha iyi durumda olacağına inananların oranı sadece % 9. Bu, anketin yapıldığı sekiz ülke içinde, gelecek kuşaklarla ilgili en kötümser öngörü.

Franko-Alman ittifakı, bir kuşak boyunca, Avrupa Birliği'ni genişletip, derinleştirme çabalarının öncüsü ve itici gücü oldu. Paris ve Berlin'in ortak liderliği olmadan, siyasi ve ekonomik birliği sürdürmenin mümkün olduğuna inananların sayısı oldukça az. Bu anketin de ortaya koyduğu,

A political, economic and demographic abyss has appeared between France and Germany. Besides the problems caused by this situation, a Pew Research Center survey revealed that these two countries, which have for years been the driving force of European integration, see the world through different lenses. The Franco-German alliance was shaped with the principle of equality between these two powers. In the 1980s, West Germany's economy and population were slightly greater than France's. But on the other hand, France's economic growth

Avrupa'nın karşı karşıya olduğu sorunlar ve Avrupa Birliği'nin kurumsal yapısı konusunda iki ülkenin kamuoyları arasında derinleşen görüş ayrılıkları, Avrupa projesinin geleceği hakkında ciddi endişeler yaratıyor.

En iyi beyinler için rekabet

Alman üniversiteleri, 2020 yılına kadar ülkeye 350 bin yabancı öğrenci kazandırmayı hedefliyor. Almanya ile bazı ülkeler arasında en iyi be-

was faster than that of Germany. 30 decades later, this balance of powers between Germany and France gave its place to big imbalances.

Germany's population is 1/4 larger than that of France, and its economy is 38% bigger. While the German economy showed a low-level growth of 0.9% in 2012, no growth was observed in the French economy. This demographic and economic dissimilarity of Germany and France continue to increase due to the differences in French and German public opinions. Now, French people maintain an attitude close to countries in southern Europe. Today the French and German people think very differently over the resolution of their economic problems, that they look as if they are living in different worlds, not sharing the same European market. Nine of 10 French consider unemployment to be a very big problem, while this ratio among Germans is under 3/10. More than two-thirds of French people state that inflation is a big problem, while the ratio of Germans complaining about high cost of living is under 1/3. The survey results show that 71% of French people are concerned about public debt, while only 37% of the Germans are concerned about public debt. In 2009, 43% of French people and 50% of Germans were thought that European economic integration had strengthened the economies of their countries. Today the ratio is 22% and 54% for France and Germany, respectively. Within four years, the difference of 7 point between the two big countries of the European Union increased up to 32 points. And the opinions about the organizational structure of the European Union became a subject causing deep differences of opinion between the two countries. In 2007, before the debt crisis in Europe, 62% of the French and 68% of the Germans said they had positive opinions about the European Union.

In 2013, the ratio reduced to 41% for France and to 60% for Germany. In six years, a six-point difference has increased up to a 19-point difference. These latest figures reveal that the French are now even more skeptic than the British people. 26% of the British people included in the survey allege that the economic integration has strengthened their country, while 43% of them consider the European Union to be favorable. Another result revealed by the survey is that the French attitude became closer to countries in southern Europe.

French become more and more pessimistic; and as in France, more than three-quarters of Greeks and Italians believe that the economic integration has been harmful for the economies of their countries. More than half of Spanish and Greek people have negative opinions about the European Union. Roughly nine of 10 French say their economy is getting worse.

The ratio of those who share the same opinion among Spanish, Italians and Greeks people is the same. Only 11% of the French believe that their economy will be recovered within the next 12 months. This data makes the French among the most pessimistic Europeans. Only 9% of the people believe that their children will be better financially, in comparison with their parents. This is the most pessimistic forecast about the next generations of the eight countries included in the surveyed.

The Franco-German alliance has been the leader and driving force of the efforts to broaden and deepen the European Union, for the period of a generation. There is small number of people who believe that political and economic integration is possible even in the absence of a joint leadership of Paris and Berlin. As revealed by the survey, the deepened differences of public opinion of the two countries about the problems encountered by Europe and the organizational structure of the European Union raise serious concerns about the future of the European Project.

Competition for the best brains

German universities aim to bring 350 thousand

Aralarında 8 Türk'ün de bulunduğu 10 kişiyi katleden Nasyonal Sosyalist Yeraltı (NSU) terör örgütü üyelerinin suç ortağı olmakla suçlanan Beate Zschäpe Münih Yüksek Eyalet Mahkemesi'nde davası görülürken.

Beate Zschäpe accused of being confederate of the members of the National Socialist Underground (NSU) terrorist organization that murdered 10 people including 8 Turks-during her trial at Higher Regional Court of Munich.

Yinleri kazanmak için ciddi bir rekabet yaşanıyor. Yurt dışından Almanya'ya üniversite eğitimi için gelen öğrenciler, genelde eğitimlerinden memnun. Ancak birçoğu eğitimlerinin sonunda daha iyi bir danışma hizmeti almayı talep ediyor. Ukraynalı bir öğrenci "Almanya'da yabancı öğrencilere, 'vasıflı bir işgücü olarak bu ülkeye hoş geldin' hissi verilse daha güzel olur" diye konuşuyor. Zira Almanya'nın acilen kalifiye işgücüne, özellikle de fazla sayıda mühendis ve bilişim uzmanına ihtiyacı var. Yaşlılara bakım hizmetinde de büyük bir işgücü açığı mevcut. Bu açığın giderilmesi için Alman Akademik Değişim Servisi (DAAD), ülkeye daha fazla yabancı öğrenci çekmeyi amaçlıyor. Hedef, 2020 yılına kadar Almanya'ya üniversite eğitimi için 350 bin genç beyin kazandırmak. Yani hâlihazırdaki sayıdan 100 bin daha fazla yabancı öğrenciyi Almanya'ya çekmek.

DAAD Başkanı Margret Wintermantel, şunları söylüyor: "Yabancı öğrencilere aramıza hoş geldin demek istiyoruz. Üniversitelerimizde yabancı öğrencilere ihtiyacımız var. Farklı bakış açısına sahip insanların, farklı gruplar içerisinde birlikte çalışmasına ve birbirlerinin eksikliklerini tamamlayıp, birbirlerinden yeni şeyler öğrenmesine ihtiyacımız var."

Federal Dışişleri Bakanlığı tarafından finanse edilen Alman Akademik Değişim Servisi (DAAD), hem yurt dışında eğitim görmek isteyen Alman öğrencilere, hem de Almanya'da eğitim almak isteyen yabancı öğrencilere burs veriyor. 2012 yılında yaklaşık 45 bin yabancı öğrenci ile 30 bin Alman öğrenci, DAAD bursu aldı. Wintermantel, daha fazla öğrenciye burs vermek için bütçelerini genişletme çabasında olduklarını belirtiyor. Alman Akademik Değişim Servisi'nin Başkanı, amaçlarının aynı zamanda daha fazla Alman öğrenciyi, hatta mümkünse tüm öğrencilerin yarısını, eğitimlerine devam etmeleri için yurt dışına göndermek olduğunu kaydediyor.

Margret Wintermantel, Almanya'yı yabancı öğrencilere daha cazip bir ülke haline getirmek için birçok değişikliğin yapılması gerektiğini söylüyor. Wintermantel, "Yabancı öğrenciler, üniversitelerimizdeki kalitenin değerini biliyor. Ama tabii ki İngilizce seminerleri artırmamız, bizdeki eğitim sistemi ve diplomaların, diğer ülkelerde tanınmasını, aynı şekilde orada alınan diplomaların da Almanya'da tanınmasını kolaylaştırmamız gerekiyor. Yani diplomaların tanınma sürecinde daha yapılması gereken çok iş bulunuyor" diye konuşuyor.

Bologna Süreci ile AB'deki üniversitelerde "bakalorya-master" sistemi uygulamaya konmuştu. Üniversite eğitimine ortak bir standart getirildiği için Avrupalı diplomalar, Alman üniversiteleri tarafından tanınıyor. Ancak AB dışından gelen öğrenciler için bu süreç, çok daha karmaşık. Türkiye, Pakistan ya da Afgan üniversitelerinden gelen öğrencilerin, Almanya'da master eğitimini tekrar etmesi gerekebiliyor. Margret Wintermantel, Almanya'da yabancı öğrencilerin yeterince sıcak karşılanmamasını eleştiriyor. Alman Akademik Değişim Servisi'nin Başkanı, onlara daha iyi danışma ve yönlendirme hizmetleri verilmesi gerektiğinin altını çiziyor.

Rekabet kızışıyor

DAAD ayrıca, hâlihazırda Kazakistan ve Mısır'da olduğu gibi yabancı üniversiteler ile kurduğu işbirliğini de derinleştirmeyi hedefliyor. Yurt dışındaki üniversitelere verilen Almanca derslerinin daha fazla teşvik edilmesi öngörüldü. Zira uluslararası

foreign students to the country by 2020. There is a serious competition between Germany and some other countries, for attaining the best brains. Students who came from abroad to Germany for university education are generally satisfied with their education.

However, many of them demand a better advice service at the end of their education. An Ukrainian student said, "it would be nicer if foreign students in Germany are enabled to feel the message 'Welcome to the country as a skilled labor'". Because Germany urgently needs qualified workforce, especially a great number of engineers and IT specialists. There is a major labor shortage in elderly care service as well. In order to eliminate that shortage, the German Academic Exchange Service (DAAD) aims to attract more foreign students to the country. The target is to enable German to gain 350 thousand young brains until 2020, for university education.

NSU soruşturmasında yeni skandal

Bu arada Almanya'da 2000-2007 yılları arasında 8'i Türk 10 kişiyi öldüren Neo-nazi terör hücresi NSU hakkında ortaya çıkan yeni bilgiler gündemi sarstı. Alman birinci kanalı ARD'nin özel haberine göre, istihbarat birimleri bundan 13 yıl önce, Neo-nazi grubun faaliyetlerinin bir "terör grubunu" andırdığını ve çok ciddi suç eylemlerine girişebileceğini tespit etti. Saksonya Eyaleti'nin Anayasayı Koruma Teşkilatı tarafından hazırlanan 28 Nisan 2000 tarihli çok gizli belgede, 3 kişilik grup ve destekçilerinin isimleri sıralanırken, eyaletin o dönemdeki İçişleri Bakanı Klaus Hardraht ve diğer yetkililerden, şüpheliler hakkında gizli telefon dinlemesi ve izleme yapılması talep edildi. Neonazi grubun daha bu tarihte iç istihbarat tarafından terör grubu olarak sınıflandırılmış olması, yeni soru işaretlerini beraberinde getirdi. Bu kritik uyarıya rağmen, güvenlik birimlerinin yıllar boyunca etkili bir takip yapmamış olması, muhbirlerin şüphelilerle temasta olmasına rağmen bunların yakalanamaması, farklı eyaletlerdeki güvenlik ve istihbarat birimleri arasındaki koordinasyonsuzluk, NSU skandalının boyutlarını daha da artırdı. NSU, ilk cinayetini, Saksonya Eyaleti'nin Anayasayı Koruma Teşkilatı tarafından yapıldığı öğrenilen uyarıdan yalnızca birkaç ay sonra 9 Eylül 2000'de Nürnberg'de işledi ve çiçekçilik yapan Enver Şimşek'i öldürdü.

NSU araştırma komisyonu uzmanlarından Hajo Funke, güvenlik birimlerinin büyük ihmalleri bulunduğunu belirtirken, bundan 13 yıl önce çok daha ciddi hareket edilmiş olması durumunda, tüm cinayetlerin önlenmiş olabileceğini kaydetti. Almanya'nın yabancı göçmene ihtiyacının giderek arttığı bir dönemde artan yabancı düşmanlığı, Alman ırkçı örgütlere yabancı gizli servislerden sızma olduğu yönünde güçlü bir kanaat var. (bbc-dw)

A new scandal in NSU investigation

In the meantime, the emergence of new information about the neo-Nazi terrorist cell NSU that killed 10 people, including 8 Turks in Germany between 2000 and 2007 shook the agenda. According to the first German TV channel ARD, intelligence units ascertained 13 years ago the that the Nazi group resembled a "terrorist group" with its activities, and that they might carry out very serious criminal actions. In a top-secret document dated April 28, 2000 prepared by the State of Saxony's Organization for Protection of the Constitution, the names of the group consisting of 3 people as well as their supporters are listed; and confidential telephone listening and surveillance for the suspects were requested from Interior Minister Klaus Hardraht and other officials. The fact that the neo-nazi group was classified as a terrorist organization at that time by the domestic intelligence has led to new question marks. The fact that the security services have not carried out an effective follow-up process in spite of that critical warning; the suspects could not be arrested although the informants were in contact with them; and the incoordination between the security and intelligence units increased the dimensions of the NSU scandal. NSU committed its first murder in Nuremberg and killed a florist named Enver Simse, only a few months after the warning made by the State of Saxony's Organization for Protection of the Constitution on September 9, 2000.

Hajo Funke, an expert from NSU inquiry commission, stated that the security units have had gross negligence; and noted that all the murders could be prevented if they have acted much more seriously 13 years before. There is a strong belief that foreign secret services infiltrated racist German organizations, and for this reason ethnocentrism is on the rise in a period when Germany's need for foreign immigrants is increasing. (bbc-dw)

In other words, attracting 100 thousand more foreign students in Germany.

DAAD President Margret Wintermantel says: "We would like to say welcome to foreign students. We need foreign students in our universities.

We need people with a different point of view to work together in different groups, correct deficiencies of each other, and learn new things from each other."

German Academic Exchange Service (DAAD) financed by the Federal Ministry of Foreign Affairs give scholarship to German students who want to study abroad, and to foreign students who want to study in Germany. Approximately 45 thousand foreign students and 30 thousand German students received DAAD scholarship in 2012.

Wintermantel states that they strove to expand their budgets to provide scholarships to more students. President of the German Academic Exchange Service remarks that their aim was also to send more German students, and if possible half of all German students, abroad for enabling them to continue their studies.

Margret Wintermantel says that many changes should be done to make Germany a more attractive country for foreign students. Wintermantel says, "Foreign students know the value of quality in our universities. But of course, we need to increase the number of English seminars, and facilitate the recognition of our education system and diplomas in other countries and vice versa. In other words, there are many work to do in the diploma recognition process".

With Bologna Process, "bachelor-master" system was put into practice in in the EU universities. European diplomas are recognized by German universities because a common standard has been determined for university education. However, this process is much more complex for students from outside the EU. Students from Turkish, Pakistani or Afghani universities may need to repeat their masters study in Germany. Margret Wintermantel criticizes that foreign students are not welcomed warmly enough in Germany. President of the German Academic Exchange Service emphasizes that a better counseling and guidance services should be provided for them.

Competition is on the rise.

DAAD also aims to deepen its cooperation with foreign universities, as currently in Kazakhstan and Egypt. German courses provided at universities abroad are expected to be encouraged more. Because international competition is on the rise.

Margret Wintermantel explains it as follows: "Countries like Brazil, Korea, India make great investment in universities, with intent to strengthen their science and innovation systems. Of course a competition emerge between these countries. And if we want to maintain our innovation strength as well, and if we aim to increase our competitiveness and efficiency, we need to make greater effort. We also strive to keep our doors open to foreign students continuously. "

Together with Australia and France, Germany is currently among the world's top 5 preferred countries for foreign students, after the U.S. and Britain. For them, it is very important to become more attractive. Because foreign students do not only constitute the potential labor force that will meet the requirement of Germany, but also bring new ideas and research topics to German universities.

ABD Başkanı Barack Obama Çin'in yeni Devlet Başkanı Şi Cinping ile bir araya geldi.

ABD Başkanı Barack Obama, Çin'in yeni Devlet Başkanı Şi Cinping ile bir araya geldi. İki lider, dünyanın iki süper gücü arasındaki ilişkilerin geleceğine zemin hazırlamaya çalıştı. İki devlet adamı buluşmanın sonunda Kaliforniya'daki çiftlikten sessizce ayrıldı. Kapanışta ortak basın konferansı düzenlenmediği gibi havalanmanında da herhangi bir açıklama yapılmadı. Sadece Beyaz Saray kısa bir kapanış bildirisi yayınladı. Bildiride, Barack Obama ve Çin Devlet Başkanı Şi Cinping'in atmosfere zarar veren sanayi gazlarının daha az kullanılması üzerinde mutabakat sağladıkları belirtildi.

Başkan Obama ve Çinli konuğu Los Angeles'e 200 kilometre mesafedeki lüks malikânedede toplam sekiz saat görüştü. Kaliforniya'nın yakıcı güneşine rağmen iklimin korunması bu kez öncelikli konular arasında yer almadı. Zirveyi izleyenler iki liderin parkta yaptıkları gezinti sırasında gündemin zirvesindeki konular hakkında ne konuştuklarını merak ediyordu. Örneğin casusluk: ABD, Çin'i sanayi casusluğu yapmakla ve askeri sırlarını internette çekmekle suçluyor. Obama zirveye ara verildiğinde konuyla ilgili "ABD ve Çin, internet güvenliğinde ve zihni mülkiyetin korunmasında işbirliği yapmayı arzulamaktadırlar" diye konuştu. Amerikalılar kısa süre önce Obama'nın askeri ve gizli servis istihbarat birimlerine gönderdiği direktifi yayınladı. Başkan uzmanlardan, internetteki düşmanlara karşı en hızlı şekilde ve önceden uyarılmadan devreye sokulabilecek sanal silahlar geliştirmelerini istemişti.

Siber casusluğu konuşular

Obama, Çin Devlet Başkanı Şi ile ilk görüşmesinde siber casusluk konusuna ağırlık verdi. Şi, ABD'ye yönelik siber saldırılarda ülkesinin parmağı olduğu suçlamalarını reddetti. Obama, Çinli mevkidaşından internet suçlarına karşı birlikte çalışma talebinde bulundu. Kendi ülkesinin de siber casusluğun kurbanı olduğunu kaydeden Çin Devlet Başkanı Şi, söz konusu siber saldırılarda Çin'in parmağı olduğu suçlamalarını kabul etmedi. Çin ayrıca Amerikan pazarlarına daha fazla erişim sağlamak istiyor. Şi, siber güvenliğin, iki ülkenin pragmatik olarak bir arada çalışabileceği bir alan olduğunu ifade ederek, ABD ve Çin'in, siber güvenlik meselesini tartışmak üzere bir çalışma grubu kurmasından duyduğu memnuniyeti dile getirdi. Çin Devlet Başkanı iki ülkenin, meseleyi çözmeye çalışırken konuya büyük itina göstermesi çağrısında bulundu. Şi Cinping, ABD Başkanı ile telefon da ve yazarak temaslarını sürdürme sözü vererek Obama'yı da benzer bir görüşme için Çin'e davet etti. Suriye'deki iç savaş karşısında takınılacak tavır ve Kuzey Kore'nin ilerde yeniden nükleer savaş tehdidinde bulunmasının nasıl önlenebileceği de Obama – Şi zirvesinin başlıca konuları arasındaydı. Amerikan yönetiminin önde gelen millî güvenlik yetkililerinden Tom Donilon, liderlerin Kuzey Kore'nin nükleer güç olmasını kabul etmeyeceklerini ve Pyöngyang'ın nükleer programa son vermesini istediklerini belirtti.

Donilon, "Çin ile birlikte, Kuzey Kore'nin nükleer programıyla ilgili olarak atılabilecek somut adımların hazırlığı içindeyiz" diye konuştu. Ancak buluşma aslında sadece liderlerin birbirlerini daha iyi tanımaları için kararlaştırılmış da olabirdi. Karşılıklı güven ortamı yaratılması, kriz hallerinde süper güç liderlerinin dolaysız olarak temasa geçebilmeleri açısından büyük önem taşıyor. Obama

OBAMA VE Şİ CİNPİNG İLK KEZ BULUŞTULAR

OBAMA AND XI JINPING MET FOR THE FIRST TIME

Obama, Çin Devlet Başkanı Şi ile ilk görüşmesinde siber casusluk konusuna ağırlık verdi. Şi, ABD'ye yönelik siber saldırılarda ülkesinin parmağı olduğu suçlamalarını reddetti. Obama, Çinli mevkidaşından internet suçlarına karşı birlikte çalışma talebinde bulundu. Şi, söz konusu siber saldırılarda Çin'in parmağı olduğu suçlamalarını kabul etmedi.

Obama focused his attention on the cyber espionage issue during his first meeting with Chinese President Xi Jinping. Xi Jinping rejected the accusations that his country was behind the cyber-attacks against the U.S.. Obama requested his Chinese counterpart to work together against the internet crimes. Xi Jinping did not accepted the accusations that his country was behind the mentioned cyber-attacks.

Sabina Fritz

The U.S. President Barack Obama met with China's new President Xi Jinping. The two leaders tried to prepare the ground for the future of the relations between the two super powers of the world. At the end their meeting, the two politicians left the farm in California quietly. There was no joint press conference at the time of closing, and there was no statement at the airport. Only the White House issued a brief closing statement. In the statement, it is stated that Barack Obama and Chinese President Xi Jinping agreed upon less usage of industrial gases that damage the atmosphere.

President Obama negotiated with his Chinese guest for totally eight hours at a luxury mansion located 200 miles away from Los Angeles. Despite the burning sun of California, protection climate were not included in the priority issues that time. The audience of the summit was curious about what the two leaders talked about the top issues of the agenda during their walking at the park. For example, espionage: The U.S. accuses China of industrial espionage and getting its military secrets through the internet. During a break in the summit, "The U.S. and China want to cooperate in internet security and protection of mental property," Obama said on the issue. Until a short while before, the Americans had considered China to be a bad Internet actor committing cyber-spying. However, in recent days the wind changed direction. The U.S. is accused of spying Internet users throughout the world. As one of the prestigious U.S. newspaper, The Washington Post issued the directive that President Obama sent to the military and secret service intelligence units last week. President wanted the experts to develop virtual weapons that can be activated against the enemies on the Internet in the fastest way possible and without need for pre-warning.

They talked about cyber espionage

Obama focused his attention on the cyber espionage issue during his first meeting with Chinese President Xi Jinping. Xi Jinping rejected the accusations that his country was behind the cyber-attacks against the U.S.. Obama requested his Chinese counterpart to work together against the internet crimes. Chinese

görüşmelerin ilk turu tamamlandıktan sonra yaptığı açıklamada, küresel gerginliklerin giderilmesinde koordineli hareket etme zamanının geldiğini vurgulamak ister gibiydi. Obama, "Karşılaşacağımız küresel sorunlar karşısında işbirliği yapmamız iki ülkenin de çıkarına olacaktır" şeklinde konuştu.

Çin ile ABD arasında çözüm bekleyen bir dizi pürüzlü konu var. Medyaya ticari savaş olarak yansıyan ikili ekonomik ilişkiler, bunlardan biri. Öte yandan Çin, ABD'nin Pasifik Okyanusu'nun Batı yakasında aşırı güç kazanmasından çekiniyor. ABD'nin bu bölgede askeri ve ekonomik varlığını arttırmayı arzuladığını Başkan Obama söylemişti. Zirvenin ardından Başkan, Çinli konuğu ve eşiyi çay içti. Michelle Obama, Rancho Mirage'deki ABD – Çin zirvesine gelmemişti.

Çin ile ABD arasında çifte kazanç ilişkisi

Uzun vadede Çin ile ABD arasında ticari anlaşmazlıklar olması kaçınılmaz. Ancak genel olarak işbirliğinin rekabetten daha fazla olacağını söylemek mümkün. Hong Kong Çince Üniversitesi'nden Profesör Liu Zunyi, Çin ve ABD'nin ekonomik açıdan birbirlerini tamamlayabileceğine işaret ederek, bunun iki ülke arasında geniş işbirliği potansiyeline sahip: "ABD, ileri tarım teknolojilerine sahip ve bu ülkede kapsamlı gıda güvenlik sistemi oluşturuldu. ABD'de ekili tarla yüzölçümü nispeten büyük, tarımsal üretim verimliliği yüksek. Bunlar, Çin'e karşı tarımsal ürün ihracatını daha da artırma kapasitesine sahip olduğunu gösteriyor. Bu aynı zamanda, Çin'de gıda güvenliğinin korunması için de yardımcı olacak. Bu, iki ülke için yararlı bir iş. Öte yandan, enerji kullanımında iki ülke de işbirliği boyutunu genişletebilir. Çin, kaya petrolü ve gazı konusunda zengin kaynaklara sahip, ABD'li işadamları ise bu alanda Çin'le teknik işbirliğini güçlendirebilecek ve yatırımı artırabilecek donanımda. Bunlar, kirlilik boşaltımını azaltılmasına ve küresel karbon boşaltımına yardımcı olacak." (du)

President Xi Jinping noted that his country was a victim of cyber-espionage as well, and rejected the accusations that his country was behind the mentioned cyber-attacks. China also wants to access American markets more. Xi Jinping stated that cyber security is an area where the two countries can work together pragmatically, and expressed his satisfaction about the establishment of a working group by the U.S. and China for discussing the issue of cyber security. Chinese President called the two countries for paying strict attention to the subject when trying to solve the issue. Xi Jinping promised to maintain his contact with the U.S. President Obama by phone and written communication, and invited him for a similar interview in China. The attitude to be adopted for civil war in Syria, and the method for preventing the repetition of North Korea's nuclear war threat in the future are some of the main topics of Obama-Jinping summit. Tom Donilon, one of the leading national security authorities of the American administration's stated that the leaders would not accept North Korea's being a nuclear power, and that they requested Pyongyang to stop its nuclear program.

Donilon said, "Together with China, we are preparing the concrete steps that can be taken with regard to North Korea's nuclear program." However, the meeting might be determined for enabling the leaders to get to know each other better. Creating an atmosphere of mutual trust is of great importance in terms of enabling the super power leaders to contact with each other directly in cases of crisis. During his statement after the completion of the first round of the talks, Obama seemed to want to emphasize that it was time to act in coordination in order to eliminate the global tensions. Obama said, "Cooperation against the global problems would be for the benefit of the both countries."

There is a number of unresolved issues between the U.S. and China. One of them is the bilateral economic relations reflected in the media as a trade war. On the other hand, the U.S. is anxious about China's gaining excessive force in the western side of the Pacific Ocean. In the past, president Obama had said that the U.S. had wanted to increase its military and economic presence in the region. After the summit, the President drank tea together with the Chinese guest and his wife. Michelle Obama did not attend the U.S. - China summit in Rancho Mirage.

Double-acquisition relationship between the U.S. and China

Trade disputes between the U.S. and China in a long-term is inevitable. However, it is possible to say that generally cooperation would be more than competition. Liu Zunyi, from Chinese University of Hong Kong, pointed out that China and the United States could complete each other in economic aspects, and remarked that it would pave the way for a long-term cooperation between the two countries. According to Liu, the two countries have the potential to make cooperation for food security and energy use in particular: "The U.S. has advanced agricultural technologies, and it created a comprehensive food safety system in the country. The cultivated area in the U.S. is relatively large, and agricultural production efficiency is high. These show that it is also able to increase its export sales to China in the field of agricultural products. It will also helpful for protecting food safety in China. This is a useful work for the two countries. On the other hand, the both countries can expand the size of their cooperation in energy use. China has rich shale oil and shale gas resources, and U.S. businessmen are equipped to be able to strengthen the technical cooperation with China and increase the investments. These would be helpful for the reduction of pollution and global carbon discharges," Liu said. (du)

AKILLI ROBOTLAR ASKERLERİN YERİNİ ALIYOR

SMART ROBOTS ARE USED TO REPLACE SOLDIERS

Dünya üzerinde 70'den fazla ülke şu sıralarda bu tip insansız hava araçlarını kullanıyor. Bu araçların özelliği, bölgelerde keşif yapmak, hedefleri aramak ve gerektiğinde bunları bertaraf etmek. Henüz insansız uçaklara emirler uzak mesafeden insanlar tarafından veriliyor. Ne var ki bu tip hava araçları gittikçe daha fazla oranda kendi başlarına görev yapıyor. Daha bugünden insansız hava araçları tamamen bağımsız hareket edecek şekilde programlanabiliyor.

More than 70 countries in the world already use this type of unmanned drones. These vehicles can reconnoitre in areas, seek targets, and if necessary, eliminate them. Unmanned drones are still given directives by human beings from long distances. However, this type of air vehicles perform their tasks increasingly on their own. Even today, unmanned drones can be programmed to act completely autonomously.

Diana Hodali - Almanyanın Sesi / Voice of Germany

Günümüzde savaş alanlarında insansız hava araçları ve robotlar askerlerin yerini alıyor. Bilim insanları ve politikacılar bu makinelerin gittikçe daha bağımsız olacak şekilde programlanmasından rahatsız. Bir Amerikan uçak gemisindeki manevra ilk bakışta insana hiç de ilginç gelmiyor. Ancak uçak gemisinden kalan savaş jetinde ister istemez bir husus dikkat çekiyor: X-47B tipi hayalet uçağın kokpiti yok. Çünkü bu uçak insansız bir hava aracı.

Dünya üzerinde 70'den fazla ülke şu sıralarda bu tip insansız hava araçlarını kullanıyor. Bu araçların özelliği, bölgelerde keşif yapmak, hedefleri aramak ve gerektiğinde bunları bertaraf etmek. Henüz insansız uçaklara emirler uzak mesafeden insanlar tarafından veriliyor. Ne var ki bu tip hava araçları gittikçe daha fazla oranda kendi başlarına görev yapıyor. Daha bugünden insansız hava araçları tamamen bağımsız hareket edecek şekilde programlanabiliyor.

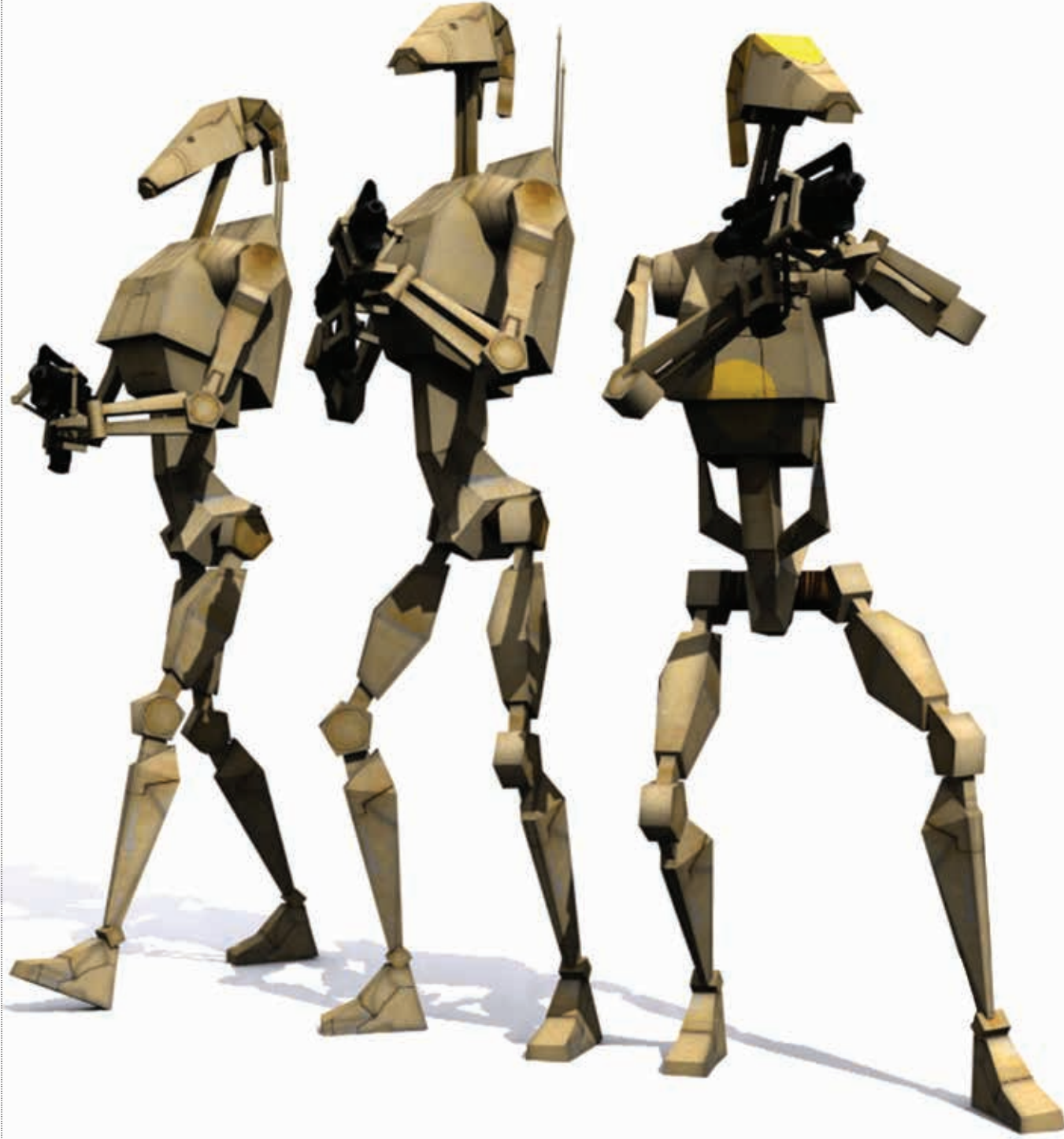
Amerikan X-47B insansız hava aracı şu sıralarda test sürecinde bulunuyor. Operasyonlara başladığında bu hayalet jetler insan müdahalesi olmadan geniş alanlar üzerinde kendi başlarına görev yapabilecek. Bir anlamda savaş robotları olarak işlev görecekler. Ancak bu alandaki teknolojik gelişmeye ilişkin bazı çekinceler de var.

'Katil Robotları Durdurun'

Dortmund Teknik Üniversitesi bünyesinde barış araştırmaları yapan ve Uluslararası Robot Silahlar Kontrol Komitesi'nin (ICRAC) kurucularından fizikçi Jürgen Altmann "Askeri birtakım baskılar nedeniyle tamamen kendi başına hareket eden, özerk sistemlerin ortaya çıkmasından endişe ediyor" diyor. Amerikan Savunma Bakanlığı'nın bu konudaki bir strateji raporunda, önümüzdeki 20 ila 30 yıl içinde insansız hava araçlarının gittikçe daha fazla kendi başına hareket etmelerinin hedeflendiği yer alıyor. Uluslararası Robot Silahlar Kontrol Komitesi (ICRAC), bu alanda dünya çapında başlatılacak bir silahlanma yarışının engellenmesi için "Katil Robotları Durdurun" adı altında bir kampanya başlattı. Bu kampanya ile otonom savaş robotlarının geliştirilmesi, üretimi ve kullanımının engellenmesi hedefleniyor.

Alman Yeşiller Partisi'nden Agnieszka Brugger "Bu silahlanma dinamiğine gözü kapalı katılmaz, konunun riskleri üzerine biraz daha kafa yorarsak, sanıyorum hayırlı bir iş yapmış oluruz" şeklinde konuşuyor.

Bugünkü teknolojik düzeye bakılacak olursa, söz konusu savaş robotlarının savaşan taraflarla sivilleri birbirinden ayıracak durumda olamayacağı, buna bağlı olarak savaş durumunda uluslararası hukuk kurallarını dikkate alamayacakları vurgulanıyor. Hristiyan Demokrat Birlik partili, emekli albay Roderich Kiesewetter, bu alanda dünya çapında bir kontrol sisteminin gerekli olduğuna işaret ediyor, ancak teknolojik gelişmeye de tamamen karşı çıkılmayacağını vurguluyor: "Dünyamızda bilinçli bir biçimde tam otomatik savaş teknolojilerine yatırım yapmak isteyen ülkeler olduğundan yola çıkmalıyız. Onun için de bu tür otonom silah sistemlerine karşı kendimizi savunacak yöntemler geliştirmemiz gereklidir."

'Karar Genel Seçimlerden sonra'

Almanya'da kendi başlarına hareket edebilen savaş robotları üretimi şimdilik gündemde değil. Amerikan holdingi Northrop Grumman tarafından geliştirilen "Global Hawk" teknolojisini temel alan Avrupa menşeli "Euro Hawk" projesi başarısızlığa uğradı. Almanya Savunma Bakanı Thomas de Maiziere, gerekçelerine değinmeden bu projenin suya düştüğünü kamuoyuna açıkladı. Bu tür insansız hava araçlarının dış ülkelerden temini ve bu araçların silahla donatılması tartışması ise görülen o ki Almanya'da Eylül ayında yapılacak genel seçimlerden sonraya kaldı. (dwell.de)

'Decision Will be made after the General Elections'

In Germany, production of autonomous combat robots is not on the agenda for now. European origin "Euro Hawk" based on "Global Hawk" technology developed by the American Holding Northrop Grumman have failed. German Defense Minister Thomas de Maiziere made a public declaration that the project had collapsed, without mentioning about the reasons. Apparently, the discussion on the purchase of drones from foreign countries and arming them has been postponed until after parliamentary elections in September. (dwell.de)

Today, drones and robots are being used in battle fields to replace soldiers. Researchers and politicians are concerned that, these machines are being programmed to act more autonomously with each passing day. At first glance, a maneuver in an American aircraft is not interesting. However, something in the fighter jet taking off from the aircraft carrier attracts attention: The X-47B stealth fighter has no cockpit. Because it is an unmanned drone.

More than 70 countries in the world already use this type of unmanned drones. These vehicles can reconnoitre in areas, seek targets, and if necessary, eliminate them. Unmanned drones are still given directives by human beings from long distances.

However, this type of air vehicles perform their tasks increasingly on their own. Even today, unmanned drones can be programmed to act completely autonomously.

The American X-47B drone is still at the testing stage. When they begin to be used in operation, these stealth fighters will be able to conduct missions over large areas autonomously and without human control. In a sense, they will function as combat robots. But there are some drawbacks about the technological development in the area.

"Stop Killer Robots"

The physicist Jürgen Altmann, who is peace researcher at Dortmund Technical University and one of the founders of the International Committee for Robot Arms Control (ICRAC) says "There is a concern that autonomous systems acting completely on their own may emerge due some military pressures." According to the U.S. Department of Defense's strategy report, it is aimed to enable unmanned drones to act more and more autonomously over the next 20 to 30 years. The International Committee for Robot Arms Control (ICRAC) have launched a campaign under the name of "Stop Killer Robots" intended for preventing a potential world-wide arms race in this field. With the campaign, it is aimed to prevent the development, production and use of autonomous fighter robots.

Agnieszka Brugger from German Green party says "We would do a useful job if we do not blindly join the armament dynamics, but instead to ponder much on the risks of the issue."

It is emphasized that if the current level of technology is taken into account, combat robots cannot discern between combatants and civilians, and consequently, they are not able to consider the rules of international law in case of a war. Roderich Kiesewetter, who is a retired colonel and member of the Christian Democratic Party, points out that a global arms control system in this area is required, and then emphasized that technological developments cannot be contravened completely:

"We must consider the fact that there will be countries that deliberately want to make investment in fully automated combat technologies. Therefore, we should develop methods to defense ourselves against such autonomous weapon systems."

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM YUVALARINI GÜÇLENDİRİYOR

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY STRENGTHEN ITS EDUCATION NESTS

Edirne Valiliği, Deprem riskine karşı İstanbul Aydın Üniversitesi ile işbirliği yaparak il genelinde 65 okulun denetim ve projelendirme çalışmalarına başladı.

In cooperation with Istanbul Aydın University, the Governorship of Edirne started its studies for audit and project designing of 65 schools in the province, as a precaution against the risk of earthquake.

Edirne Valiliği, İl Özel İdaresi ve İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından başlatılan projede ilk ve orta dereceli okulların deprem performansının tespit edilmesi ve güçlendirmesi amaçlanıyor. İstanbul Aydın Üniversitesi ile yaklaşık 2 yıl sürecek olan "Okullarımız Güçleniyor" projesinin imza töreni Vali Hasan Duruer, İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yedigâr İzmirli, İl Özel İdare Genel Sekreteri Muhammed Öztürk, İl Milli Eğitim Müdürü Hüseyin Özcan, ve Mühendislik Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Osman Nuri Uçan'ın katılımıyla gerçekleşti.

Edirne Valisi Hasan Duruer "Çocuklarımızın can güvenliği önemli"

Edirne Valisi Hasan Duruer yaptığı açıklamada, Edirne İli genelinde deprem riskine karşı çalışmalara başladıklarını özellikle eğitim kurumlarına öncelik vererek projeyi çok önemsediklerini dile getirdi. İl genelinde belirlenen 65 okulun İstanbul Aydın Üniversitesi İnşaat Mühendisliği tarafından denetleneceğini ve gerekli raporların hazırlanacağını belirten Vali Duruer, "Çıkan raporlar doğrultusunda okullarımızda gerekli güçlendirme çalışmalarını yapacağız. Bu önemli bir konudur. Geleceğimiz olan çocuklarımızın can güvenliği bizim için çok önemli. Gerekirse rapor sonuçlarına göre bu okulları yeniden yapacağız" dedi.

'Yapıların Güvenilir Olup Olmadığına Bakacağız'

İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yedigâr İzmirli, Türkiye'nin en büyük üniversite laboratuvarı olan İnşaat Mühendisliği ve Deprem Laboratuvarlarının uluslararası düzeyde, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'ndan onaylı yetki belgesine sahip 5 laboratuvar arasında yer aldığını bu Laboratuvarların tüm imkânları ile bu proje kapsamında kullanacağını belirtti.

Projenin ilerleyen günlerinde Valilik, İl Özel İdaresi ve İl Milli Eğitim Müdürlüğü Teknik Personeline "Yapı analizi, tasarımı, projelendirilmesi ile yapımı ve denetimi" konularında eğitim programları düzenleneceğini de söyleyen İzmirli, İstanbul Aydın Üniversitesi'nin bu çalışmayı diğer illerde de sürdürmeyi planladığını dile getirdi. İzmirli, "Laboratuvarlarımızda numunelerini aldığımız 65 okulun incelemelerine başladık. Bu proje kapsamında bir araya gelen ekibimiz Edirne'de yoğun bir çalışma sürdürüyor. Yaklaşık iki yıl gibi belirlenen çalışma süresini hızlandırarak kısa zamanda sonuçları Valilikle paylaşacağız" dedi.

En İyi İnşaat Mühendisleri İAU'de Yetiştiriyor... The Best Civil Engineers are Educated in IAU...

İstanbul Aydın Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü öğrencileri diğer üniversitelerin mühendislik bölümünde farklı olarak Yapı, Yapı Malzemesi, Geoteknik, Yapı İşletmesi, Ulaştırma ve Hidrolik ana bilim dallarında öğretim görüyor. Türkiye'nin en büyük Teknoloji Merkezin de yer alan, en ileri teknoloji ile donatılmış 5 ayrı laboratuvarla proje geliştirme ve araştırma fırsatları bulan Öğrenciler, Malzeme, hidrolik, yapı, topografya bölümlerinden oluşan bu laboratuvarlarda; beton, çelik ve agrega deneyleri rahatça yapıp, depremsel hareketler izlenebiliyor. Betonarme binalardan karot alıp elemanlardaki donatıların nitelik ve nicelikleri tespit edilerek yapıların depreme karşı dayanıklılıkları belirleniyor. İAU öğrencileri, bu laboratuvarlarda uygulamalı olarak mesleklerinin tüm inceliklerini kavrayarak eğitim alıyor. Üniversitenin mevcut yabancı dil, bilgisayar, fizik ve kimya laboratuvarları da öğrencilerin temel konularda yetişmelerini destek oluyor. Dört yıllık eğitim süreci sonunda öğrenciler, inşaat mühendisliğinin alt dalları olan yapı, geoteknik, hidrolik, ulaştırma, yapı malzemeleri ve yapım yönetimi konularında kuramsal ve uygulamalı tüm gerekli bilgileri almış, bunlardan kendi belirledikleri bir tanesi üzerinde de proje gerçekleştirmiş şekilde iş hayatına hazır bir şekilde mezun oluyor. Yeni mezun inşaat mühendisleri aldıkları eğitim sonrasında kamu ve özel kuruluşları tercih edebilir ya da Yüksek Lisans ve Doktora çalışmaları yaparak bilgi düzeylerini daha da üst düzeylere taşıyabilirler.

Students of Civil Engineering Department of Istanbul Aydın University, as different from students in engineering departments of other universities, have education in the fields of Building, Building Materials, Geotechnics, Construction Management, Transportation and Hydraulics. Having the opportunity of doing project designing and research studies at 5 laboratories equipped with the most advanced technology, which are located in Turkey's biggest technology center, students can easily do concrete, steel and aggregate tests and observe seismic movements in these laboratories consisting of material, hydraulics, building and topography departments. Earthquake proofing levels of buildings are determined by taking core samples from reinforced concrete buildings, and determining qualities and quantities of reinforcements in the elements. IAU students receive education by comprehending all details of their professions practically in these laboratories. The university's existing foreign language, computer, physics and chemistry laboratories support the students for their education on the basic subject. At the end of the four-year education, students are graduated as individuals, who have attained all the required theoretical and practical knowledge in the fields of geotechnics, hydraulic, transportation, building materials and construction management constituting the sub-departments of civil engineering; and who have carried out a projects on one of these according to their choice. Newly graduated civil engineers, after receiving their education, can prefer public and private institutions or may continue to study for master degree and doctoral degree.

In the project started by the Governorship of Edirne and the Special Provincial Administration, it is aimed at determining and strengthening the earthquake performance of primary and secondary schools. Signing ceremony of the project "Our Schools are Gaining Strength" that will be carried out in cooperation with Istanbul Aydın University and will take approximately 2 years was attended by Governor Hasan Duruer, Istanbul Aydın University Rector. Dr. Yedigâr İzmirli, Secretary General of Special Provincial Administration Muhammad Ozturk, Provincial Education Director Huseyin Ozcan and Dean of the Faculty of Engineering Prof. Dr. Osman Nuri Ucan.

Edirne Governor Hasan Duruer said "Life safety of our children is important,"

Edirne Governor Hasan Duruer expressed that they had started their works against earthquake risk across Edirne Province, they had attached great importance to the project, and they had given priority to educational institutions in particular. Stating that 65 schools determined in the province would be audited and required reports would be prepared by Civil Engineering Department of Istanbul Aydın University, Governor Duruer said "We will carry out the required reinforcement works in line with the reports to be issued. This is an important issue. The safety of our children, who are our future, is very important. If required, we will rebuild these schools, according to the results of the report," he added.

'We will see whether the structures are reliable or not'

Istanbul Aydın University Rector Prof. Dr. Yedigâr İzmirli said that as Turkey's largest university laboratories, the Civil Engineering and Earthquake Laboratories were at the international level, they were among the 5 laboratories having a license approved by the Ministry of Environment and Urbanization, and the laboratory would be used in the project with all its facilities.

Izmirli also said that training programs on "building analysis, design, planning, construction and supervision" would be organized by the governorship in the later days, for the technical personnel of Special Provincial Administration and Provincial Directorate for National Education; and added that Istanbul Aydın University planned to continue the work in other provinces, as well. İzmirli said, "We began to examine the samples received from 65 schools, in our laboratories. Our team convened within the scope of this project is carrying out an intense study in Edirne. We will accelerate the working time determined to be two year, and will share the result with the governorship as soon as possible."

Türkiye'nin "komşularıyla sıfır sorun" politikası söylemlerine rağmen yumuşak gücü, ülkeyi Suriye'de uzun süredir devam eden iç savaştan koruyamadı. Şimdi iki yıl sonra bu çatışmalar, Ankara'nın, Tahran'ın bölgedeki nüfuzuna rakip olamadığını -yahut hatta çatışmalar, sınırına kadar ulaşmışken kendisini şiddet olaylarından koruyamadığını- ortaya koydu. Orta Doğu'da yıllar boyunca tek başına ilerlemeye çalıştıktan sonra Türkiye'nin liderleri ve halkı, ülkelerinin güvenliği ve istikrarı için ABD ve NATO'ya ihtiyacı olduğu gerçeğiyle yüz yüze kaldı. Yumuşak gücün bu şekilde işlemesi beklenemez. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Adalet ve Kalkınma Partisi, 2002 yılında iktidara geldiğinde, Ankara'da, "Türkiye için artık kendisini sürekli küçümseyen Avrupa'ya bakma zamanının geçtiği" bunun yerine 1923 yılında Osmanlı İmparatorluğu'nun dağılmasının ardından kaybettiği bölgesel liderliği yeniden elde etmeye odaklamak gerektiği düşüncesi hâkimdi. AKP, bunun, askerî güç gösterileriyle değil yumuşak güç oluşturularak en güzel şekilde yapılacağını iddia ediyordu. Bu yeni yöntem, Orta Doğu'da iş yapmanın geleneksel metoduna karşı bir çözüm olabilecekti.

Bu amaçla Türkiye, Orta Doğu'daki komşularının tamamıyla daha güçlü diplomatik ilişki arayışına girdi. Bağdat, Şam, Tahran ve diğer bölge başkentlerine yapılan üst düzey ziyaretler rutin hâle geldi. Örneğin Kasım 2002-Nisan 2009 döneminde Türkiye Dışişleri Bakanı, sadece İran ve Suriye'ye en az sekiz ziyarette bulundu. Ayrıca Türkiye, Arap dünyasında pek çok yeni büyükelçilik ve konsolosluk açtı. Bütün bunlar bölgede Türkiye'ye, Türklerin Avrupa'ya dönmelerinden ve Arapların İngiliz ve Fransız yönetimine girmesinden sonra, Osmanlı döneminden bu yana yitirilmiş olan bir görünürlük sağladı. Tam bu arada Türkiye, meşru bir bölgesel oyuncu olarak konumuna güç katmak için ABD'den uzak durdu. Örneğin, 2005 yılında dönemin Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Washington'un açık muhalefetine rağmen Şam'ı ziyaret etti. Suriye ile daha sıcak ilişkilere yönelik bu girişim, işe yaramış görünüyordu. Toplantının ardından Türkiye, Suriyelilere vize kısıtlamalarını kaldırdı ve iki ülke, ortak kabine toplantıları düzenlemeye başladı. Bu yeni hava, Türkiye'ye güneysindeki daha küçük ülke üzerinde önemli bir nüfuz sağladı.

Türkiye, siyasi bağların da ötesinde kendisini sosyal ve ekonomik olarak komşularına bağlayan ilişkilerde epey yol aldı. THY, 2002'deki 75 destinasyona karşılık bugün İstanbul'dan 200'ü aşkın destinasyona uçuş yapıyor. Buna mukabil daha fazla Orta Doğulu ziyaretçi Türkiye'ye geliyor. On yıl önce Türkiye'deki turistlerin sadece yüzde yedisi Orta Doğu'dan geliyordu. Bugün ise bu oran yüzde 12'ye yükseldi ki bu da her yıl toplam üç milyonu aşkın kişi anlamına geliyor.

Bu arada Türkiye ekonomisi, enerji devleri Suudi Arabistan ve İran'ı da geride bırakarak bölgedeki en güçlü ekonomi hâline geldi. Büyüme, büyük ölçüde güçlü ihracat sektöründen kaynaklandı. Türk ürünleri Orta Doğu genelinde müşteri buldu. Türk pembe dizileri, Halep'ten Zamalek'e ailelerin oturma odalarına girdi. Sadece bir örnek olarak "Nur" 85 milyonu aşkın izleyiciyi ekranlara çekti. 2012 yılında bu tip pembe diziler, Türkiye'ye, yurt dışından, çoğunlukla Arap dünyasından 130 milyon dolar civarında para kazandırdı. (Bu endüstrinin yumuşak gücü açık değilse geçen yıl karşılaştığım, sevdiği pembe dizinin çekildiği evi görmek üzere ailesiyle dört saatlik bir uçuşla İstanbul'a giden Faslı kadını bir düşünün.)

Türkiye'nin nüfuz elde etme arzusu ve çoğunluğu Müslüman olan nüfusunun refah içinde ve yeterince faal olduğu konusunda sergilediği başarının kısa süreliğine Ankara'nın istediği etkiyi yarattığı görülüyor. Brookings Enstitüsü'nün 2011 yılında Arap ülkeleri arasında yaptığı bir araştırmada, Türkiye, Arap baharında "yapıcı bir rol" oynadığına inanılan ülkeler arasında başı çekiyordu. Aynı araştırmada Erdoğan'ın popülaritesi, diğer dünya liderlerininkinden fazla çıkmıştı. Ancak daha sonra sert güce karşı yumuşak güç kullanma zamanı geldi. 2011 yılında Esad'a karşı açık bir ayaklanma başladı. Türk liderler başlangıçta Esad'ı reform yapmaya teşvik ettiler. O yılın ağustos ayında Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu Suriyeli liderle sivilin öldürülmesine son verilmesi için altı saatlik bir görüşme yaptı. Esad, Davutoğlu'nu görmeyen gelmekle kalmadı, Türk yetkilinin Şam'dan ayrılmasından saatler sonra asilerin merkezi olan Hama'ya tanklar gönderdi. O gün Ankara, Esad ile diplomatik bağları tamamen kopardı. Daha sonra İran'a zeytin dalı uzatmak isteyen Ankara; Mısır, İran, Türkiye ve Suudi Arabistan'dan oluşan "Orta Doğu Dörtlüsünün" Suriye'deki çatışmalara müzakere yoluyla barışçı bir çözüm bulabileceğini düşünüyordu. Tahran'ın Ankara'nın teklifine cevabı sert bir "hayır" idi. Türkiye'nin aksine İran, bölgede önemli bir sert güç elde etmişti ve bunu Esad rejimini silahlandırmak, kendisini desteklemek üzere danışmanlar ve savaşçılar göndermek için kullandı ve Hizbullah dâhil bölgedeki kendisine yakın unsurları Suriye'deki ayaklanmayı ez-

TÜRKİYE'Yİ SINAMAK TESTING TURKEY

Türkiye'nin "komşularıyla sıfır sorun" politikası söylemlerine rağmen yumuşak gücü, ülkeyi Suriye'de uzun süredir devam eden iç savaştan koruyamadı. Şimdi iki yıl sonra bu çatışmalar, Ankara'nın, Tahran'ın bölgedeki nüfuzuna rakip olamadığını -yahut hatta çatışmalar, sınırına kadar ulaşmışken kendisini şiddet olaylarından koruyamadığını- ortaya koydu.

Despite the talk of Turkey's policy of "zero problems with neighbors", its soft power has not been able to protect it from the protracted civil war in Syria. Now, after two years, these conflicts showed that Ankara was not able to be a competitor regarding Tehran's influence in the region; or even it could not secure itself against violence when the conflict reached its borders.

Soner Çağaptay / Foreign Affairs

Despite the talk of Turkey's policy of "zero problems with neighbors", its soft power has not been able to protect it from the protracted civil war in Syria. Now, after two years, these conflicts showed that Ankara was not able to be a competitor regarding Tehran's influence in the region; or even it could not secure itself against violence when the conflict reached its borders. After years of trying to proceed alone in the Middle East, Turkey's leaders and people faced the fact that they need the United States and NATO for the security and stability of their country. Soft power cannot be supposed to work this way:

When Prime Minister Recep Tayyip Erdogan and the Justice and Development Party came to power in 2002, the dominant opinion in Ankara was that it was time for Turkey to stop looking at Europe, which continually underestimated it, and instead it should focus on regaining the regional leadership role that it had lost after the dissolution of the Ottoman Empire in 1923. The AKP alleged that it would be accomplished not through displays of military force, but by building up a soft power, as the best possible way. The new method would be an alternative solution to the traditional way of doing business in the Middle East.

With that purpose, Turkey sought stronger diplo-

macy and aid to help it achieve its goals. Turkey's soft power has not been able to protect it from the protracted civil war in Syria. Now, after two years, these conflicts showed that Ankara was not able to be a competitor regarding Tehran's influence in the region; or even it could not secure itself against violence when the conflict reached its borders. After years of trying to proceed alone in the Middle East, Turkey's leaders and people faced the fact that they need the United States and NATO for the security and stability of their country. Soft power cannot be supposed to work this way:

When Prime Minister Recep Tayyip Erdogan and the Justice and Development Party came to power in 2002, the dominant opinion in Ankara was that it was time for Turkey to stop looking at Europe, which continually underestimated it, and instead it should focus on regaining the regional leadership role that it had lost after the dissolution of the Ottoman Empire in 1923. The AKP alleged that it would be accomplished not through displays of military force, but by building up a soft power, as the best possible way. The new method would be an alternative solution to the traditional way of doing business in the Middle East.

matic relations with all its neighbors in the Middle East. High-level visits to Baghdad, Damascus, Tehran, and other regional capitals became routine. For example, between November 2002 and April 2009, the Turkish foreign minister made at least eight visits to Iran and Syria. In addition, Turkey opened many new embassies and consulates in the Arab world.

All these made the country a visibility in the region, which it had lost since the Ottoman period, after which the Turks turned to Europe and the Arabs fell under British and French rule. Meanwhile, Turkey kept away from the U.S., with intent to solidify its position as a legitimate regional player. For example, in 2005, Turkey's president Ahmet Necdet Sezer visited Damascus, in spite of Washington's explicit objections. That attempt intended for warmer relations with Syria seemed to work. After the meeting, Turkey lifted visa restrictions for Syrian people and the two countries began to organize joint cabinet meetings. The new atmosphere gave Turkey an important influence over its smaller southern neighbor.

Beyond its political ties, Turkey also made headway in terms of the relations connecting it socially and economically to its neighbors. Today, THY airline flies from Istanbul to more than 200 destinations; and the number of destinations was 75 in 2002. In turn, more Middle Eastern visitors come to Turkey. A decade ago, only seven percent of tourists in Turkey came from the Middle East. But today, the ratio increased up to 12 percent, and this means totally more than three million people each year.

Meanwhile, Turkey's economy has become the strongest one in the region, by overtaking even the energy giants Saudi Arabia and Iran. Growth mostly has been arisen from the strong export sector. Turkish products have found consumers throughout the Middle East. Turkish soap operas are now in the living rooms of families from Aleppo to Zamalek. Just as an example, "Nur" has attracted more than 85 million viewers. In 2012, such soap operas enabled Turkey to earn about \$130 million from abroad, mostly from the Arab world. (If the soft-power of this industry is not clear, just consider the Moroccan woman I met last year, who with her family had taken a four-hour flight to Istanbul just with intent to see the house, where her favorite soap opera was filmed.)

Turkey's desire for influence, and the country's apparent success as an affluent and highly active Muslim-majority community, seemed to be having the effect for a while that Ankara desired. In a survey carried out on the Arab countries by Brookings Institution in 2011, Turkey was the leading country among those believed to have played a "constructive role" in the Arab Spring. In the same survey, Erdogan's popularity was higher than that of other world leaders. However, then the time to use soft power against hard-power came. In 2011, an apparent rebellion erupted against Assad.

Turkish leaders initially encouraged Assad to make reforms. In August that year, Turkey's foreign minister Ahmet Davutoglu negotiated with the Syrian leaders in a six-hour meeting to advise them to stop killing civilians. Assad not only disregarded Davutoglu, but also sent tanks into Hama, a center of insurgents, after a couple of hours following the Turkish official's departure from Damascus. That day, Ankara completely cut all its diplomatic ties with Assad. Ankara then wanted to extend an olive branch to Iran, and thought that a "Middle East Quartet" consisted of Egypt, Iran, Turkey, and Saudi Arabia could find peaceful resolution for the conflict in Syria through negotiations. Tehran's response to Ankara's offer was a sharp "no".

Unlike Turkey, Iran had attained an important hard power in the region and has used it to arm the Assad regime, and send advisers and fighters to support him. It has activated its regional proxies, including Hezbollah, to help crush the Syrian insurrection. Of course, Ankara has tried to use some hard-power in a specific way as well. It gave state support to the insurgent in northern Syria, and provided them with asylum on its territory. But Ankara cannot hope to balance Tehran on its own because it has no strong proxies. And even if the worst period of the crisis is over, Turkey will still be at a disadvantage, because it will be facing an Iran-made failed state at its elbow.

Many Japanese object to an American military presence but Tokyo depends on the U.S. for security. Turkey, in a similar situation, says to its people that they do not need the U.S. and NATO for security. The Japanese example shows that the AKP might ignore public opinion, for the sake of closer cooperation with Washington.

The adventure of soft power has made Ankara neither dominant power nor safe. When it faced crises in the region, it ascertained how useful the old method of hard power was. Ten years ago, Turkey wanted to use a soft power policy in the Middle East, hoping it to be helpful for shaping region and enabling it to stand on its own. The Syrian War has tested all these, and revealed the fact that the Turkish model was imperfect. (Foreign Affairs - May 28, 2013, USA)

TÜRKİYE: AKDENİZ'İN YENİ ENERJİ MERKEZİ Mİ?

TURKEY: IS THE NEW ENERGY CENTER OF THE MEDITERRANEAN?

Erdogan'ın ABD Başkanı Obama ile görüşmek için mayıs ayı ortalarında Washington'a yapacağı ziyarette, Türkiye ve İsrail'in yakınlaşmasını pekiştirmeye yönelik önlemler de görüşülecek. Doğu Akdeniz doğal gazını Avrupa ve/veya Asya pazarlarına nakletme konulu bölgesel görüşmelerin sonucu ne olursa olsun, İsrail ve Türkiye arasındaki yeni anlaşmalar, milyonlarca bölge sakini için ekonomik beklentileri dönüştürmeye başlamış görünüyor. Her şey iyi giderse gelecekte bir çatışma kaynağı olmaktan ziyade bölgenin yeni zenginleri barışçıl şekilde kalkınabilir.

Measures to consolidate the rapprochement of Turkey and Israel will be discussed as well, during Erdogan's meeting with U.S. President Barack Obama planned to be held in his visit to Washington in mid- May. Regardless of the outcomes of the regional negotiations on the transport of the Eastern Mediterranean natural gas to European and/or Asian markets, new agreements between Israel and Turkey seems to have started to transform the economic prospects for millions of residents in the region. If all goes well, in the future it may peacefully develop with the new riches of the region, rather than being a source of conflict there.

Pamela Ann Smith

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Barack Obama'nın mart ayındaki ziyaretinden sonra İsrail'in açık bir şekilde Türkiye ile yakınlaşması, Suriye'de derinleşen çatışmadan tutun da İran'ın nükleer silah kullanma hedeflerine kadar, hatta İsrail ve Filistinliler arasındaki barış görüşmelerinin yeniden başlamasına yönelik girişimlere kadar bölgeyi etkileyen birçok önemli siyasi cephe üzerindeki etkileri açısından izleniyor. Ancak bu etkilerden derhâl görülebilecek olanı, Türkiye'nin Doğu Akdeniz'den Avrupa'ya hatta belki de Asya'ya, doğal gaz ve petrol nakletmesi için tartışmasız bir merkez olarak rolünün artmasıdır. Böyle bir gelişme İsrail ve Türkiye'nin ayrıca Ürdün, Kıbrıs, Lübnan ve Batı Şeria ile Gazze'nin, Filistin topraklarının ekonomik beklentilerini dönüştürmeye yardımcı olabilir. Ayrıca çatışmadan ziyade bölgesel iş birliği için hayati öneme haiz yeni önlemler alınmasını sağlayabilir.

Bunun kadar önemli bir başka gerçek ise Türkiye'nin aynı zamanda yenilenebilir enerji kaynaklarına yatırım yapma konusunda büyük bir programa başlaması. Buna güneş enerjisi ve hidrolik enerji de dâhil. Bu kaynaklar gelecekte ülkenin enerji ticaretini, Avrupa'daki ve ülkedeki tüketici-lerin lehine dönüştürebilir. Ayrıca en azın-

After the visit of United States President Barack Obama in March, Israel's obvious rapprochement with Turkey is being observed in terms of its effects on many important political fronts affecting the region, from deepening conflicts in Syria to Iran's goals of using nuclear weapons, and even attempts to restart peace talks between Israel and the Palestinians. However, one of its most immediate effects is to increase Turkey's role as the undisputed center for the transport of oil and gas from the Eastern Mediterranean to Europe and even possibly to Asia. Such a development could be helpful for transforming the economic expectations of Israel and Turkey as well as Jordan, Cyprus, Lebanon and the Palestinian Territories of the West Bank and Gaza. In addition, it may lead to new vital measurements for regional co-operation rather than conflict.

Another equally important fact is that Turkey is also starting a major program to invest in renewable energy sources. The program includes solar and hydropower energies. These sources could transform the country's energy trade in the future, to the benefit of consumers in Europe as well as domestic consumers. Moreover, at least in the medium-term, Turkey's natural gas exports particularly to southern

dan orta vadede Türkiye'nin özellikle de Güney ve Doğu Avrupa ülkelerine doğal gaz ihracatı, bu tüketici-lerin kömür ve petrole bağımlılığını azaltabilir. Zira bu iki kaynak, doğal gazdan çok daha fazla çevre kirliliğine neden oluyor. Dolayısıyla bu gelişme Avrupada da, Doğu Akdeniz'de de genç kuşaklar için daha parlak bir gelecek demektir.

İsrail Başbakanı Netanyahu'nun Türkiye Başbakanı Erdoğan'a 22 Mart'ta yaptığı ve Mavi Marmara saldırısından dolayı özür dilediği sürpriz telefon görüşmesini, iki ülke arasındaki ilişkilerin düzeltilmesi adına atılacak başka somut adımların izlenmesi bekleniyor. Mağdurların aileleri için tazminat ödenmesiyle birlikte karşılıklı olarak büyükelçilerin yeniden atanması ve İsrail doğal gazının Türkiye'ye transferi için görüşmelerin yeniden başlaması bekleniyor. Ancak asıl büyük ödül, Doğu Akdeniz'in bütün kıyı şeridi boyunca uzanan bir deniz altı boru hattı. Bu hattın Türkiye yoluyla Avrupa'ya 1 trilyon metreküp doğal gaz taşımaya yardımcı olacağı tahmin ediliyor. Strasbourg'daki Avrupa Parlamentosunun İngiliz üyesi Andrew Duff, mart ayında New York Times gazetesine Kıbrıs ve Türkiye için "Doğal gaz sondajı ve ihracatı, savaşın sonrasına Fransa ve Almanya'yı birleştiren kömür ve çelik ticareti gibi olabilir." demişti.

and eastern countries in Europe, could lead to a reduce in their reliance on oil and coal. Because these two sources are far more polluting than natural gas. Consequently, this development means a brighter future for the younger generations in Europe and the Eastern Mediterranean.

Israeli Prime Minister Netanyahu's surprise phone call to Turkish Prime Minister Recep Erdogan on 22 March to apologize for the Mavi Marmara operation, is expected to be followed by other concrete steps to restore the relations between the two countries. With compensation payments for the families of the victims, the exchange of ambassadors, and the resumption of talks on exporting Israeli gas to Turkey are expected. However, the real big prize is an underwater pipeline laid along the entire Eastern Mediterranean coastline. This line is estimated to be helpful for transportation of 1 trillion cubic meters of natural gas to Europe via Turkey. Andrew Duff, a British member of the European Parliament in Strasbourg, said about Cyprus and Turkey "Gas exploration and export could be like the coal and steel trade that united France and Germany after the war".

Michael Leigh, a senior advisor in the German Marshall Fund of the U.S. agrees with him:

‘Türkiye Enerji Denkleminde Önemli Role Sahip’

Turkey Has an Important Role in the Energy Equation'

Erdoğan'ın ABD Başkanı Obama ile görüşmek için mayıs ayı ortalarında Washington'a yapacağı ziyarette, Türkiye ve İsrail'in yakınlaşmasını pekiştirmeye yönelik önlemler de görülecek. Petrol ve doğal gaz uzmanları, bu önlemlerin boru hattının o veya bu şekilde inşa edileceği yönünde artan görüş birliğini desteklemeye yardımcı olacağını belirtiyorlar. Yabancı yatırımcılar arasında hem Yunanistan'da hem de Güney Kıbrıs kesimindeki tasarruf tedbirleri nedeniyle pahalı olan LNG seçeneğinin finansmanı konusunda kuşku var. Öte yandan bölgedeki yeni enerji jeopolitiğinden beklenmedik şekilde KKTC yararlanabilir. Dışişleri Bakanı Davutoğlu, Ada'nın bölünmüşlüğü'nün ortadan kalkması için ülkesinin, Yunanistan ve Kıbrıs'taki iki toplumun liderleriyle birlikte bir konferans düzenlemesine yönelik yeni bir teklif verdi. Bu öneri şu an BM Güvenlik Konseyi tarafından değerlendiriliyor. KKTC Cumhurbaşkanı Eroğlu bu yılın başlarında Kıbrıslı Rum yetkililerden Ada'nın hidrokarbon zenginliğinden elde edilecek gelirlerin değerlendirilmesini ve KKTC'nin payının ayrı bir banka hesabına aktarılmasını istediğini belirtmişti: “Ada'nın birleşmesinin koşulları konusunda karar verdiğimiz zaman bu parayı, ekonomik sorunlarımızı çözmek için kullanmamızı önermiştim.” Bu teklif reddedildi ancak şimdi yeniden değerlendirilmesi düşünülüyor ve bunun iki nedeni var: Güney Kıbrıs ekonomik zorluk içinde ve Türkiye bölgenin enerji denkleminde artık daha nüfuzlu bir role sahip.

Öte yandan bölge yetkilileri, Erdoğan'ın Gazze'deki Hamas hükümetiyle artan bağları ve Türkiye'nin İsrail'e Gazze ablukasını kaldırma yönünde baskı yapmak istemesinin de Erdoğan'ın Washington ziyaretinde muhtemelen konuşulacağını belirtiyorlar. Yetkililer, Obama yönetiminin İsrail ve Filistinliler arasında barış müzakerelerini yeniden başlatmaya yönelik ilgisi dikkate alınırsa Ramallah'taki Filistin yönetiminin de, Hamas'ın da doğal gaz kaynaklarından faydalanması gibi konuların muhtemelen Erdoğan-Obama görüşmesinde gündeme geleceğini ifade ediyorlar. Bu görüşmelerin başarılı geçmesi ekonomik bir refah kaynağı oluşturabilir ve Filistinlilerin gelecekte kalkınmasını sağlayabilir. Doğu Akdeniz doğal

Measures to consolidate the rapprochement of Turkey and Israel will be discussed as well, during Erdogan's meeting with U.S. President Barack Obama planned to be held in his visit to Washington in mid- May. Oil and natural gas experts state that these measures would be helpful for supporting a growing consensus that the pipeline will be made in any way. There exist doubts among foreign investors about the financing the expensive

gazını Avrupa ve/veya Asya pazarlarına nakletme konulu bölgesel görüşmelerin sonucu ne olursa olsun, İsrail ve Türkiye arasındaki yeni anlaşmalar, milyonlarca bölge sakini için ekonomik beklentileri dönüştürmeye başlamış görünüyor. Her şey iyi gidersen gelecekte bir çatışma kaynağı olmaktan ziyade bölgenin yeni zenginleri barışçıl şekilde kalkınabilir. (Orta Doğu Siyaseti ve Ekonomisi Ağırlıklı Aylık Yayın Organı The Middle East - 3 Mayıs 2013)

LNG alternative, due to the austerity measures both in Greece and the Greek Cypriots. On the other hand, TRNC may unexpectedly benefit from the new energy geopolitics in the region. Foreign Minister Ahmet Davutoglu has given a new offer intended for organizing a conference with the leaders of the two societies in Greece and Cyprus to resolve the division of the island. This proposal is currently being considered by the UN Security Council. Eroğlu, President of the TNRC, said earlier this year that he had requested Greek Cypriot officials to assess the profits to be made from the island's hydrocarbon wealth, and to send the TNRC's share to a separate bank account: “I offered to use the money for sorting out our economic problems, once we decide on the terms of the unification of the island.” This offer was refused but they may review it due to two reasons: Greek Cypriot is in economic difficulties and has a more influential role in Turkey's the region's energy equation.

On the other hand, regional officials say that Erdogan's growing ties with the Hamas government in Gaza, and Turkey's desire to press Israel to lift the siege on Gaza, are the topics that are likely to be discussed during the Turkish President's visit to Washington. The officials say that if we consider the Obama Administration's interest in re-starting peace negotiations between Israel and the Palestinians, the agenda would include subjects such as utilization of the natural gas sources by the Palestinian Authority in Ramallah, as well as Hamas, during the talks between Obama and Erdogan. Success of these talks could provide a source of economic wealth for the Palestinians and could enable them to develop in the future. Regardless of the outcomes of the regional negotiations on the transport of the Eastern Mediterranean natural gas to European and/or Asian markets, new agreements between Israel and Turkey seems to have started to transform the economic prospects for millions of residents in the region. If all goes well, in the future it may peacefully develop with the new riches of the region, rather than being a source of conflict there. (The Middle Eastern Politics and Economy-Oriented Monthly Magazine, The Middle East - May 3, 2013)

ABD'deki Alman Marshall Fonunun kıdemli danışmanı Michael Leigh de onunla aynı fikirde: “İsrail ile Türkiye ilişkileri arasındaki düzelmeye, İsrail doğal gazının hem Türkiye'ye hem de ve Türkiye üzerinden başka yerlere ihracatını olanaklı hâle getirebilir. Kıbrıs'ın son dönemdeki mali sorunları yüzünden İsrail-Kıbrıs-Yunanistan, Akdeniz enerji koridoru veya siyasi gruplaşması pek mümkün gözüküyor. Bu üç ülke de Türkiye ile bölgenin kaynaklarını geliştirme konusunda iş birliği yapmanın yollarını aramalıdır.”

Lefkoşa merkezli Sapientia Economics direktörü Fiona Mullen, “Türkiye'ye boru hattıyla doğal gaz ihraç edildiği takdirde daha fazla gelir, daha hızlı şekilde elde edilecektir. Tahminen 15 milyar avro daha yüksek gelir söz konusu.” şeklinde konuştu. İsrail'deki Leviathan adlı doğal gaz yatakları, Tamar rezervleriyle birlikte tahminen cari fiyatlarla 240 milyar dolar değerinde doğal gaz barındırıyor. Bu alan Türkiye'nin kıtalar arası enerji ihracatı ağına, bir boru hattı yoluyla bağlanabilir. Bu bağlantının maliyeti daha düşük ve korunması da çok daha kolay olacaktır. Türkiye, Hazar Denizi'nden ve Karadeniz yoluyla Rusya'dan ve petrol zenginliği Irak Kürdistan'ından Orta ve Güney Avrupa'ya doğal gaz ihraç ediyor. Dolayısıyla hâlihazırda doğal gaz ihracatı konusunda bölgesel bir merkez konumuna ulaşmış bulunuyor. Geçtiğimiz sonbahar İstanbul, Azerbaycan ile TANAP (Trans Anadolu Doğal Gaz Boru Hattı Projesi) inşaatı için 7 milyar dolarlık bir anlaşmayı imzaladı. Bu, Şah Deniz doğal gazını Bulgaristan ve Türkiye üzerinden, Baktü'den Avrupa'ya taşıyacak bir boru hattı projesi. 3.850 kilometre uzunluğundaki hat, yılda 16 milyar metreküp doğal gaz taşıyacak.

Türkiye, Doğu Akdeniz'den Avrupa'ya uzanacak bir boru hattından yalnızca ekstra transit geliri elde etmeyecek kalmayacak aynı zamanda Lübnan, Suriye, Gazze ve belki KKTC ayrıca İsrail'den daha büyük miktarda doğal gaz ithal edebilecek. Ülke böylece hızla büyüyen sanayi için uzun vadede kendi enerji kaynaklarına sahip olacaktır. Uzmanlara göre Türkiye'nin gerçek bir kıtalar arası enerji merkezi olarak rolünün artması, ülkeye gelecek-

“Recovery of Israel-Turkey relations could make feasible the export of Israeli natural gas to Turkey and other countries through Turkey. An Israel-Cyprus-Greece Mediterranean energy corridor or political alignment is not seen possible, due to Cyprus's recent financial problems. All these three countries should seek ways to co-operate with Turkey for developing the resources of the region,” Leigh said.

Fiona Mullen, director of Nicosia-based Sapientia Economics said “Turkey get higher and faster revenues if natural gas is exported through pipeline. Approximately an amount higher than 15 billion euros is in question.” Natural gas reserves called ‘Leviathan’ in Israel, together with Tamar reserves, is estimated to hold gas with a value of 240 billion dollars at current prices.

This area could be linked to Turkey's intercontinental energy export network via a pipeline. The link would be at most cost-efficient, and be far easier to protect. Turkey export natural gas to central and southern Europe from the Caspian Sea, and from Russia via the Black Sea, as well as from the oil-rich Kurdistan region of Iraq. Thus, Turkey has already become a regional center for natural gas export. Last autumn, Istanbul signed a contract with a price of 7 billion dollars, with Azerbaijan to build TANAP (the Trans Anatolian Pipeline Project). It is the project of a pipeline connecting the Shah Deniz natural gas from Baku to Europe via Bulgaria and Turkey. The link with a length of 3,850 km will transport 16 billion cubic meters natural gas a year.

Turkey would not only obtain extra income from a pipeline from the Eastern Mediterranean to Europe, but would also be able to import larger quantities of gas from Lebanon, Syria, Gaza and, possibly TRNC (Turkish Republic of Northern Cyprus). By this way, the country would be in possession of its own energy sources in a long-term, for the rapidly growing industry.

According to experts, increase in Turkey's role as a real intercontinental energy center would also give it the role as the future network center of petroche-

te geniş bir petrokimyasal rafineriler, ihracat terminaleri, depolama tesisleri, santraller ve sanayi bölgeleri ağına merkezi olma rolünü de verecek. Bu ağ aynı zamanda Orta Doğu, Avrupa, Orta Asya ve Kafkaslar'a hizmet verebilecek. Şubat ayında, Zorlu Holdingin, İsraili yetkililerle ve Amerikalı Noble Enerji ve Avustralyalı Woodside Petrol şirketlerinin de dâhil olduğu Leviathan sahasındaki ortaklarla Türkiye'nin güneyine bir deniz altı boru hattı döşeme planlarını görüştüğü yönünde haberler yayımlandı. Bu boru hattının yılda 8-10 milyar metreküp doğal gaz kapasitesi olacak. Hayfa kıyıları'nın yaklaşık 130 kilometre ötesine bulunan bölgede en az 425 milyar metreküp doğal gaz ve büyük miktarda petrol olduğu tahmin ediliyor.

mical complexes, refineries, export terminals, storage facilities, power plants and industrial zones. This network would be able to serve the Middle East, Europe, Central Asia and the Caucasus at the same time. In February, some news were published that the Zorlu Group was discussing some plans with Israeli officials and the partners in the Leviathan region including American Noble Energy and Australian Woodside Petroleum, to lay a sub-sea pipeline to southern Turkey. That pipeline would have a capacity of between 8-10 billion cubic meters of natural gas a year. The field located about 130 km off the coast of Haifa, is estimated to contain minimum 425 billion cubic meters of natural gas, and large amount of oil.

Son on yıllık veriler, Çin'in, ABD'nin arka bahçesini fethetmeye başladığını gösteriyor. Bu yıl Çin, Latin Amerika'daki bahçeyi genişletip, eskilerine de yeni ağaçlar dikmeye başladı. Çin Cumhurbaşkanı Xi Jinping ikinci yurtdışı ziyaretini Latin Amerika'ya yaptı. Bu seçim, değişen uluslararası dengede Latin Amerika'nın rolü ve etkisi konusunda, yeni Çin hükümetinin değerlendirmelerinin bir işareti olarak yorumlanıyor. Çin'in Latin Amerika'ya ilgisi elbette yeni değil. Geçen yıl yine haziran ayında, "Çin, ABD'nin arka bahçesini fethediyor" demiştik. Bu yıl Çin, Latin Amerika'daki bahçeyi genişletip, eskilerine de yeni ağaçlar dikmeye başladı. Son on yılda Çin'in bölgeyle olan ticareti, yatırımları ve bölge ülkeleriyle ekonomik işbirliğinin boyutları hızla büyüdü. Latin Amerika ülkeleri için en önemli ihrac pazarı olan ABD'nin yerini artık Çin alıyor. Peru Maliye Bakanı Luis Miguel Castilla'nın şu sözleri de hatırlanmaya değer: "İşin gerçeğini söylemek gerekirse, her gün küçük bir mum yakıyorum ve Çin'in büyümesinin yavaşlamaması için tanrıya dua ediyorum!"

Son 10 yılda ne mi oldu? ABD ve Latin Amerika ülkeleri arasındaki ticaret iki kat arttı. Ama aynı dönemde Çin ve Latin Amerika ülkeleri arasındaki ticaret, 17 kat büyüdü. Geçen yıl, Çin ve Latin Amerika ülkeleri arasındaki ticaret hacmi yüzde 8,16 oranında artarak 261 milyar 200 milyon dolara ulaştı. Çin'in bölge ülkelerine yaptığı doğrudan yatırımlar da hızla büyüyor. Yine de bir bütün olarak, ABD hâlâ bölgenin en büyük ticaret ortağı konumunda. Ancak Çin'in ABD'nin bölgedeki konumunu elinden alması, sadece bir zaman meselesi.

Çin şimdi Arjantin, Brezilya, Şili ve Peru'nun en büyük ticaret ortağı konumunda. Ayrıca, Şili, Kosta Rika ve Peru ile serbest ticaret anlaşmaları imzalanmış durumda. Çin Cumhurbaşkanı Xi Jinping, son gezisinde Kosta Rika'dan sonra Meksika'ya geçti. Xi, 5 Haziran günü Meksika Senatosu'nda yaptığı konuşmada, Meksika ile ticari ilişkilerin güçlendirilmesi konusunda Çin'in görüşlerini anlattı. Xi Meksika liderleriyle yol haritası belirleyeceklerini bildirdi. Latin Amerika ve Karayip ülkeleri, Amerika Birleşik Devletleri'ne bağımlılıklarını azaltmak için Çin ile işbirliği yapmak istiyorlar. Latin Amerika ve Karayip Siyasi Partiler Daimi Konferansı Genel Sekreteri Jose Rivera Banuet, Çin'den Latin Amerika'ya gelecek yatırımlar ve ortak girişimler "başımızın tacıdır" dedi. Meksikalı Rivera "ABD ile ticaret, toplam ticaretimizin yüzde 85'ini oluşturuyor. Ekonomisini çeşitlendirmek Meksika için çok önemli. Çin, dünyanın en dinamik ekonomisi olduğu için Çin, ideal bir ortak olacak" dedi. Çin-Latin Amerika işbirliğini geliştirmek için atlamış daha çok adım olduğuna dikkat çekiliyor. Latin Amerika'da Çin yatırımlarının artırılabilmesi için, her iki tarafın farklı beklentilerinin ve çıkarlarının dengelenmesi, bu amaçla daha ayrıntılı politikalar geliştirilmesi gerekiyor.

Çin, ekonomik değişim ve dışişleri açısından Latin Amerika ile önemli bir stratejik ortak haline gelmiş durumda. Asya-Pasifik ve Ortadoğu gibi diğer bölgelerle karşılaştırıldığında, Latin Amerika, uluslararası dengede ağırlıklı bir konumda görülmüyor. Bununla birlikte, uluslararası ilişkilerde Latin Amerika'nın öneminin "bir sonraki turda" artacağına dikkat çekiliyor. Daha da önemlisi, Latin Amerika artık ABD hakimiyetindeki Batı yarıküreyle kısıtlı, ancak dünyanın geri kalan gelişmekte olan ekonomileriyle yakın ilişkiler geliştiriyor...

Latin Amerika artık ABD hakimiyetindeki Batı yarıküreyle kısıtlı, ancak dünyanın geri kalan gelişmekte olan ekonomileriyle yakın ilişkiler geliştiriyor. Ancak politika, koordinasyon ve uygulamalar açısından zorluklar yaşandığına, Çin ile Latin Amerika arasındaki ikili ilişkinin yol haritasının çözülmesi gerektiğine dikkat çekiliyor. Bu arada ABD de, Latin Amerika'daki nüfuzunu yeniden kazanmak için çalışıyor. Çinli uzmanlar, Çin ile ABD arasında yeni model bir ilişki kurulacaksa, bu ilişkinin kaçınılmaz konularından birinin Latin Amerika olduğunu vurguluyorlar.

İki daire, çift döngülü sistem

Geçmişte Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki gelişmekte olan ekonomiler, gelişmiş ülkelere ekonomik olarak bağımlıydı. Gelişmiş ülkeler, gelişmekte olan ülkelerin kendi bağımsız gelişmesine, birçok kısıtlama ile ket vurdular. Gelişmekte olan ekonomiler, gelişmiş dünyaya sadece kaynak ve pazar olarak baktılar. Böyle bir ekonomik sistem, Batı dünyasının dünya ekonomisi üzerinde tam egemenlik kurmasını sağladı. Durgunluk ya da kriz yaşandığı zaman ise krizin yükü gelişmekte olan ülkelerin sırtına yıkıldı. 2007 yılında başlayan, Amerika Birleşik Devletleri kökenli mali krizde de böyle oldu. Ama içinde bulunduğumuz yüzyılın başından bu yana, gelişmekte olan ekonomiler giderek daha önemli hale geldiler ve küresel ekonomik büyümenin itici gücü oldular. Çin-Latin Amerika ilişkileri: 2010 yılı, dönüm noktası oldu. ABD tarafından yönlendirilen tek döngülü sistem yavaş yavaş geride kaldı. İkinci bir ekonomik motor olarak devreye giren ve dünya ekonomisinde çok önemli bir rol oynayan, gelişmekte olan ekonomilerin en büyük temsilcisi Çin, bir çift döngü sistemi oluşturdu. Finansal krizden sonra, sadece küresel ekonomik sis-

LATİN AMERİKA'DAKİ ÇİN BAHÇESİ GENİŞLİYOR

ÇİN, ARKADAN DOLANIYOR!

CHINESE GARDEN IN LATIN AMERICA EXPANDS CHINA APPROACHES FROM BEHIND!

Çin Devlet Radyosu / Chinese State Radio

Latin Amerika ülkeleri için ABD'nin yerini artık Çin alıyor. Latin Amerika artık ABD hakimiyetindeki Batı yarıküreyle kısıtlı, ancak dünyanın geri kalan gelişmekte olan ekonomileriyle yakın ilişkiler geliştiriyor. ABD de, Latin Amerika'daki nüfuzunu yeniden kazanmak için çalışıyor. Çin ile ABD arasında kurulacak yeni bir ilişkinin konularından biri L. Amerika olacak.

China is now substituting the U.S. for the Latin American countries. Latin America is limited to the US-dominated Western hemisphere, but it is establishing close relationships with the rest of the developing economies of the world. And the U.S. is trying to regain its influence in Latin America. Latin America would be one of the issues of a new relationship to be established between the U.S. and China.

The data of the last ten years show that China began to conquer the backyard of the U.S. This year, China expanded the garden in Latin America, and began to plant new trees in the old ones. Chinese President Xi Jinping made his second overseas visit to Latin America. This choice is interpreted as a sign of a new assessment of the Chinese government, regarding the role and influence of Latin America in the changing international balance. Of course, China's interest in Latin America is not new. In June last year, again we said "China is conquering the backyard of the U.S." This year, China expanded the garden in Latin America, and began to plant new trees in the old ones. China's trade with the region as well as its investment and economic cooperation with countries in the region has grown rapidly in the last decade. China is now substituting the U.S. for the Latin American countries which are its most important export market. Peruvian Finance Minister Luis Miguel Castilla's following words worth remembering: "To tell the truth, I light a small candle every day and pray to God to maintain China's growth rate!"

What happened in the last 10 years? The trade volume

temde değil, siyasi sistemde de büyük değişiklikler ve yeniden yapılanma yaşandı.

Gelişmekte olan ülkelerin artan ekonomik gücüyle, gelişmiş ve gelişmekte olan ekonomiler arasındaki denge yavaş yavaş değişti. ABD'nin küresel ekonominin itici gücü olarak rolü zayıflamış ve küresel ekonomide gelişmiş ülkelerin payı azalmıştır, gelişmekte olan ekonomilerin ise küresel ekonomiye katkısı hızla artmıştır. Küresel doğrudan yatırımlarda, gelişmekte olan ve yükselen ekonomilerin payı ilk kez 2010 yılında yüzde 50'yi aşarak yüzde 51,6'ya ulaştı. 2012 yılında ise modern tarihte ilk kez bir ülke, Çin, ticarete ABD'yi geride bıraktı.

Uluslararası Para Fonu'nun Ocak ayında yayımladığı son Dünya Ekonomik Görünümü raporuna göre bu yıl küresel GSYİH büyümesi yüzde 3,5 olacak. Bunda gelişmiş ülkelerin payı yüzde 1,6 ve gelişmekte olan ekonomilerin payı yüzde 3,5 olacak. Çin gelişmiş ülkelerle sanayide, ticarete, yatırımda ve sermaye akışında dairesel bir ekonomik sistem inşa etti. Aynı zamanda Çin gelişmekte olan ülkelerle de ticaret ve doğrudan yatırımlarla dairesel bir ekonomik sistem inşa etti.

between the United States and Latin American countries increased two times more. But at the same period, trade between China and Latin American countries has grown 17 times more. Last year, the trade volume between China and Latin American countries reached 261 billion 200 million, dollars, with an increase of 8.16 percent. China's direct investments in the countries of the region are growing rapidly, as well. Nevertheless, as a whole, the U.S. is still the largest trading partner of the region. However, China's dispossessing the U.S. of its position in the region is only a matter of time.

China is now the largest trade partner of Argentina, Brazil, Chile, and Peru. In addition, it has also signed free trade agreements with Chile, Costa Rica and Peru. In his last trip, Chinese President Xi Jinping went to Mexico after Costa Rica. During his speech in Mexican Senate on June 5, Xi Jinping expressed China's opinions about strengthening the trade relations with Mexico. Xi Jinping stated that they would determine a roadmap together with Mexican leaders. Latin American and Caribbean countries want to cooperate with China, with intent to reduce their dependence on the United States. Jose Rivera Banuet, executive secretary-general of the Permanent Conference of Political Parties of Latin America and the Caribbean, said, "the investments and joint ventures to be made in Latin America are the crown of our heads." Mexican Rivera said, "Trade with the U.S. constitutes 85% of our total trade. It is very important for Mexico to diversify its economy. Since China is the world's most dynamic economy, it would be an ideal partner." It is pointed out that there are many more steps to take for enhancing China - Latin America cooperation. In order to ensuring an increase in Chinese investments in Latin America, different expectations and interests of the both parties should be balanced, and for this purpose, more detailed policies should be developed.

China has become an important strategic partner for Latin America in terms of economic change and foreign affairs. When compared to other regions, such as Asia-Pacific and the Middle East, Latin America is not considered to be in a heavy position in the international balance. However, it is pointed out that Latin America's importance in international relations would increase "in the next round". More importantly, Latin America is limited to the US-dominated Western hemisphere, but it is establishing close relationships with the rest of the developing economies of the world...

Latin America is limited to the US-dominated Western hemisphere, but it is establishing close relationships with the rest of the developing economies of the world. However, it is noted that difficulties were encountered in terms of coordination and practices, and that a roadmap between China and Latin America should be drawn. Meanwhile, the U.S. is trying to regain its influence in Latin America. Chinese experts emphasize that if a new model relationship would be established between China and the U.S., one of the inevitable issues of that relationship would be Latin America.

A system with two circle and dual-loop

In the past, developing economies in Asia, Africa and Latin America were economically dependent on the developed countries. Developed countries impeded the developing countries on the way of their developments, by means of many restrictions. Developing economies have considered the developed world only as a source and market. Such an economic system has enabled the Western world to establish a full sovereignty on the world economy. During recessions or crises, the burden of the crisis have always been laid on developing countries. The U.S.-origin financial crisis that started in 2007 was experienced in the same way. But since the beginning of the present century, the developing economies have become increasingly important and the driving force of global economic growth. China-Latin America Relations : The year 2010 has been a turning point. The single-loop system directed by the U.S. has remained behind gradually. A dual-loop system has been created by China who has become a part of the activity as a second economic motor, played a very important role in the word economy, and become the biggest representative of developing economies. After the financial crisis, major changes and reconstructions took place not only in the global economic system, but also in political system. The balance between the economic powers of developing and developed countries changed gradually, due to the increasing economic power of developing economies. The role of the United States as the driving force of the global economy has weakened and the share of developed countries in the global economy decreased, while contributions of developing economies to global economy was on the rise. The share of developing and rising economies in global direct investments reached 51.6% by exceeding 50% in 2010 for the first time. And in 2012, as the first country in modern history, China overtook the U.S. in trade.

According to the latest World Economic Outlook report released by International Monetary Fund in January, the global GDP growth of this year will be 3.5%. In this, the share of developed countries will 1.6% percent, and the share of developing economies will be 3.5%. China built a circular economic system together with developed countries in industry, trade, investment and capital flow. On the other hand, China also built a circular economic system together with developing countries by means of trade and direct investments.

TÜRKİYE YÜKSELEN BÖLGESEL GÜÇ MÜ?

IS TURKEY A REGIONAL POWER ON THE RISE?

Béatrice Giblin / Herodote

Türkiye Brezilya değil, Çin değil. Bununla birlikte Türk hükümetinin, Doğu Akdeniz'de başrol oynama hırsı bu başlığı doğruluyor. Ülkenin 2000'den beri yaşadığı ekonomik gelişme, siyaset ve ekonomi yetkililerine güven veriyor ve bu, Avrupa Birliği'nin ekonomik durgunluk içinde olduğu bir sırada daha da artıyor. Türkiye'nin coğrafi konumu, enerji anlamında Rusya'ya fazla bağımlı olmaktan korkan Avrupa ülkeleriyle ilişkilerinde inkâr edilmez bir koz niteliğinde. Doğu-Batı enerji koridorunun direği olan ünlü Bakü-Ceyhan boru hattı, Rusya'yı es geçerek Hazar Denizi'ne yakın yerlerden çıkarılan hidrokarbürün ihraç edilmesini sağlıyor. Yükselen güç duygusunu desteklemek için AKP'nin 2007'de rahatça yeniden seçilmesini sözlerimize ekleyelim. Bu seçim zaferi, diğer Müslüman ülkeler için kendisini siyasi bir model olarak tanıtan ve laik Batılı ülkelere İslam ile demokrasinin antinomi olmadığını gösteren Türk hükümeti tarafından geniş ölçüde kullanılıyor.

Türkiye'nin siyasi gücüne olan bu güven medyatta bazı çıkışlarla kendini gösterdi: 2009'da Başbakan Erdoğan'ın İsrail Cumhurbaşkanı Peres karşısında Davos'ta yaptığı "one minute" çıkışı ve Amerikan ordusunun 2003'te Irak'a saldırması için askerî üslerin kullanılmasını reddeden Türk Parlamentosundaki oylama. Sonuçta Antalya'dan Gazze'ye giden Türk filosu ilk hedefine ulaşmasa da, Türkiye'nin Arap halkları nezdindeki imajı konusunda büyük yararları oldu. Türk hükümeti bütün dünyaya, bu çok medyatik operasyonla Filistin davasına verdiği desteği ve İsrail'in sömürgeci politikasına olan mesafesini gösteriyordu. İsrail ile askerî müttefik olduğu günler geri de kalmıştı.

Büyük Osmanlı Tarihinin Yararları

Bu siyasi güvence, uluslararası stratejinin değişmesine de dayanıyor. 1990'lı yıllarda Türkiye'deki hükümetin istikrarsızlığı ve ordunun siyasete güçlü müdahaleleri, komşularla gerilime neden olan milliyetçi savaş söylemlerini güçlendiriyordu. 2000'li yıllardan itibaren stratejinin tümüyle değiştiğine ve Arap ülkelerine siyasi açılım politikasının -Amerikalı

siyaset bilimcileri bunu yeni Osmanlıcılık olarak nitelendi- hayata geçirildiğine şahit oluyoruz. Her ne kadar Osmanlı'nın Sevr felaketine götüren emperyalist dış politikasını yeniden başlatmak söz konusu olmasa da Osmanlı'nın büyük tarihini referans göstermek, güç imajı için birçok açıdan çok yararlı görünüyor. Şimdiki Türkiye'nin geniş bir imparatorluğun mirasçısı olduğunu hatırlatıyor. Türk millî tarihinde onur kırıcı sömürgeleştirme olayı yoktur ve hatta İngiltere ve Fransa'nın emperyalist tarihiyle mukayese dahi edilemez.

Sonuçta Osmanlı tarihine geri dönmek Orta Asya'nın Türkçe konuşan ülkelerinin akla gelmesini sağlıyor. Bağımsızlığına yeni kavuşmuş bu ülkelerin halkları ve yöneticilerinin en önemli endişesi, ülkelerinin tam egemenliğini ve bağımsızlığını korumaktır: Türkçe konuşmaya ve Müslümanlığa evet, ancak bağımsız bir şekilde. Eski sosyalist Cumhuriyetlerle ilişkilere gelince Ermenistan ile ilişkiler, Türk yetkililerin -konuyla ilgilenen hiçbir uzman tarafından inkâr edilmeyen- Ermeni soykırımını tanımayı reddetmesiyle yük olarak kalmaya devam ediyor. Yakın geçmiş kadar Batılı ülkeler Ermeni soykırımını tanımayı reddetti.

Her ne kadar Avrupa Parlamentosu 1989'da bunu tanısa da ABD, Türk müttefikini memnun etmek için soykırımdan söz etmiyor. Ancak Türkiye'nin Amerika'nın Irak politikasına muhalefet emareleri oyunu değiştirebilir ve Türkiye'nin İsrail ile ilişkilerinin kötüleşmesiyle bu ihtimal daha da artar. Buna misilleme olarak İsrail de ABD'yi Ermeni soykırımını tanımaya itebilir. Ermeni sorunu yerel, bölgesel ve uluslararası jeopolitika anlamında hassas kalıyor.

Bu güç hırsı Suriye'deki hâlihazırdaki durum nedeniyle biraz geriye itildi. Suriye ile 1990'lı yıllardaki yakınlaşma en güzel siyasi ve ekonomik perspektifleri açıyordu ancak Suriye savaşı, oyunu değiştirdi. Irak Kürtleri tarafından desteklenen Suriyeli Kürtlerin özerkliği, bu özerkliklerin Türkiye Kürtlerine model olmasından korkan Türk hükümetini kaygılandırıyor. "Sevr sendromu" hortlayabilir ve güzel hoşgörü imajı kırılabilir. İsraili müttefik ile ilişkilerin kopmasının olumsuz sonuçları oldu: İsrail'in Kıbrıs'a ve Yunanistan'a yaklaşması.

Turkey is neither Brazil nor China. However, the Turkish government's ambition to play the lead role in the Eastern Mediterranean confirms the title. The economic development, policy and the economy experienced by the country since 2000 gives confidence to the authorities of the country, and this confidence is increasing more in a period, when the European Union is in an economic recession. Turkey's geographical position is an undeniable advantage in its relations with European countries, which have the fear of being more dependent on Russia in terms of energy. The well-known Baku- Ceyhan pipe line that is the pillar of the East-West energy corridor enables the hydrocarbon extracted from places near the Caspian Sea to be exported by by-passing Russia. In addition, the AKP was easily re-elected in 2007, with intent to support the rising sense of power. That election victory is used comprehensively by the Turkish government that introduces itself as a political model for other Muslim countries, and shows the secular Western countries that there is no antinomy between Islam and democracy.

This trust in Turkey's political power showed itself through some initiatives intended for having media coverage: Prime Minister Erdogan's "one minute" reaction to Israeli President Peres at Davos in 2009; and the voting in the Turkish Parliament in 2003, during which the use of American military bases for attacking Iraq was refused. In conclusion, although the Gaza-bound Turkish flotilla that departed from Antalya could not reach its destination, it had great benefits in the eyes of the Arab peoples in terms of image. With an operation having a great media coverage, the Turkish government was showing all the world its support for the Palestinian issue, as well as the distance between them and the Israeli colonial policy. The days when it was military ally of Israel remained in the past.

Benefits of Great Ottoman History

This political assurance is based on the change in the international strategy, as well. The instability of the Turkish government in 1990s, and strong interventions of the military in policy strengthened the nationalist messages about war causing tension between the country and its neighbors. Since the 2000s, we have witnessed that the strategy has changed completely and that the political initiative in-

tended for Arab countries (American political scientists defined this as neo-Ottoman policy) have been put into practice. Although restarting the Ottoman Empire's imperialist foreign policy that had led it to the catastrophe of Sevres Treaty is out of question, referring to the great historical heritage of the Ottoman Empire seems to be very beneficial in many aspects, for a power image. It reminds that fact that today's Turkey is the heir to a vast empire. There is no humiliating colonization event in the Turkish national history, and even it cannot be compared to the British and French imperialist histories.

As a result, Turkey reminds the Turkish-speaking countries of Central Asia, by returning back to the Ottoman history. Protect the full sovereignty and independence of their country is the most important concern of the people and leaders of these countries, which have newly gained their independence. Yes to speaking Turkish and being Muslim, but only independently. When it comes to relations with the former socialist republics, the relations with Armenia continue to remain as a burden, as a result of Turkish authorities' refusing the recognition of so-called Armenian Genocide (cannot be denied by any expert who is interested in the issue). Until recently, the Western countries refused to recognize the Armenian genocide.

Although the European Parliament recognized it in 1989, the U.S. do not mention the genocide in order to please its Turkish ally. However, the signs of Turkey's opposition to America's Iraq policy may change the game, and this possibility increases with the worsening relations between Turkey and Israel. In retaliation, Israel may urge the U.S. to recognize the Armenian genocide. Armenian issue remains sensitive in terms of local, regional and international geopolitics. This ambition for power was pushed back a bit, due to the current situation in Syria. The rapprochement with Syria in the 1990s was opening the most beautiful political and economic perspectives, but the Syrian war changed the game. Turkish government is anxious about the autonomy of the Syrian Kurds supported by Iraqi Kurds, as well as the possibility of that this autonomy may constitute a model for the Kurds in Turkey. "Sevres syndrome" may rise again, and the beautiful image of tolerance may be broken. The rupture of its relations with its Israeli ally gave negative results: Israel's rapprochement with Cyprus and Greece.

Avrupa ile Ne Durumda?

Bazı analistler Türkiye'nin Arap ülkelerine yakınlaşmasında Avrupa Birliği'nden uzaklaşma işareti gördüler. Ancak Avrupa ile ilişkiler çok eskiye dayanıyor. Osmanlı İmparatorluğu'nun da Avrupalı olduğu ve 16. yüzyıldan itibaren aralarında Fransa'nın da bulunduğu çok sayıda Avrupa kralılarıyla temasları ve ticareti olduğu biliniyor. Sevr Anlaşması'nın özellikle İngiliz ve Fransızlar olmak üzere Avrupalı güçlere yönelik bir güvensizlik ortaya çıkardığı doğru. Ancak Soğuk Savaş'ta komünizmi reddeden Türkiye, Batıların cephesinde yer almayı tercih etti.

1997'de Avrupa Birliği 10 ülke için üyelik sürecini başlattı ancak Türkiye'nin adaylığını reddetti. Bu ret, hakaret gibi kabul edildi ve şüphesiz Orta Doğu ülkelerine doğru Türk dış politikasının yönelmesine katkıda bulundu şüphesiz. 1998'de Suriye ile ilişkiler düzelmeye başladı. AKP'nin 2002'de iktidara gelmesi, üyelik müzakerelerini yeniden baş-

lattı zira yöneticiler bunu istiyordu. Bütün adaylar için aynı olan üyelik şartları Türkiye'yi büyük değişikliklere zorladı. Böylelikle ordu, siyaset üzerindeki kontrolünü kaybetti, Kürt azınlığa kültürel ve dil hakları verildi, demokratik siyaset ortamı oturdu. Her ne kadar son 5 yılda AB'ye yapılan Türk ihracatlarında düşüş yaşansa da, Türkiye AB'den uzaklaşmıyor. Buna karşılık şu anda karşılıklı olarak birbirinden çekimse söz konusu. Avrupa Birliği'nin bazı üyeleri 70 milyon Müslüman'ın yaşadığı bir ülkenin üyeliğinden korkuyor. İç planda AB'ye üyelik, Türk yöneticilerinin çok bağlı olduğu millî egemenliği azaltacak. Hâlbuki ülkede milliyetçilik hâlâ çok canlı ve liderler buna çok bağlı. Ama milliyetçilik kaynağını artık merkezi ve laik Türkiye Cumhuriyeti'nden almıyor çünkü giderek artan bir şekilde etnik bir millet hâline gelen çoğunluğu Sünni olan Türklere alıyor. (Üç ayda bir yayımlanan jeopolitika dergisi Herodote - 6 Mayıs 2013)

What about with Europe?

Turkey's rapprochement with Arab countries lead some analysts to see the signs of getting away from the European Union. However, relations with Europe date back to old times. It is known that the Ottoman Empire was a European country as well; it was in contact with many European kingdoms including France, and had trade relations with them, as from the 16th century. It is true that the Treaty of Sevres created a lack of confidence in European powers, especially in the British and the French powers. But Turkey, who refused communism during the Cold War, chose to take part in the side of Westerners.

The European Union started the process of accession for 10 countries in 1997, but refused Turkey's candidacy. That refusal was considered to be an insult, and for sure, it contributed to the orientation of the Turkish foreign policy towards the Middle Eastern countries. In 1998, relations with Syria began to be recovered. The AKP government's accession to power in 2002 restarted the accession talks because the administrators wanted it. The membership

requirements that should be the same for all the candidates have forced Turkey to do great changes. Thus, the military has lost its control over the policy, the Kurdish minority has been given its cultural and linguistic rights, and a democratic political environment has been formed. Although a decline was experienced in the Turkish export trade to the EU in the last 5 years, Turkey does not get away from the EU. However, at the moment the both parties steer clear of each other. Some members of the European Union are anxious about the membership of a country, where 70 million Muslims live. In fact, the EU membership will reduce the national sovereignty, to which the Turkish authorities are very loyal. However, nationalism is still highly alive in the country, and the leaders are very loyal to it. But nationalism no longer is based on a central and secular Republic of Turkey; because it is based on Turks who are increasingly becoming an ethnic nation, majority of which are Sunni Muslims. (Quarterly geopolitics magazine, Herodotus - May 6, 2013)

İstanbul Aydın Üniversitesi 8. Mezuniyet Töreni'nde konuşan Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın, "İnsanoğlu aslında hırçın çalkantıların yaşandığı bir okyanus olan dünyada, milletler halinde aynı gemilerde seyahat ediyor. Gençler olarak göreviniz, içinde seyahat ettiğiniz gemiyi daha sağlıklı ve daha aydınlık bir gelecek için sakin sulara ulaştırmaktır," dedi.

İstanbul Aydın Üniversitesi 2012- 2013 eğitim öğretim yılı, İstanbul'da Sinan Erdem Spor Salonu'nda düzenlenen 8. Mezuniyet Töreni ile son buldu. 5 bin 6 yüz öğrencinin kep attığı törene, İAU Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın ve Rektör Prof. Dr. Yedigir İzmirli de katıldılar. İstanbul Aydın Üniversitesi 8. Mezuniyet Töreni'nin açılış konuşmasını yapan Prof. Dr. Yedigir İzmirli, İAU diplomalarına kavuşmak üzere olan öğrencilerin yaşadıkları heyecana ortak olduğunu dile getirerek, "Sevgili mezunlarımız bugün artık mutlu sona ulaştınız. Bugün sizler de bizler de çok mutluyuz. Sizler İstanbul Aydın Üniversitesi diplomalamalarınıza kavuşmak üzere olduğunuz için mutlusunuz. Bizler ise sizlere hayat boyu dünyanın her yerinde başarı olmanızı sağlayacak bilgi ve mesleki formasyonları vermiş olduğumuz için mutluyuz. "İstanbul Aydın Üniversitesinin bu en muhteşem manzarasıyla karşı karşıya olduğumuz şu anda şahsım ve tüm İstanbul Aydın Üniversitesi adına sizleri bu mutlu gününüzde sadece tebrik etmiyor, hepini ze varlığınıza hayatımıza kattığınız anlam, hayatımıza kattığınız kalite için teşekkür ediyorum. Yolunuz ve bahtınız açık olsun." şeklinde konuştu. İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın ise yaptığı konuşmasında, "Özellikle 20. yüzyılın son çeyreğinde küreselleşme, iletişim teknolojisindeki gelişmeler ve içinde bulunduğunuz bilgi çağı dünyayı küçültmüş ve ülkeleri birbirine daha da yaklaştırarak ortak hedeflere yönelme mecburiyetini ortaya çıkarmıştır." diyerek dünyadaki bu değişimin istikrar, demokratikleşme, insan hakları ve hukukun üstünlüğü gibi olumlu gelişmelere zemin hazırladığını belirtti.

Dr. Mustafa Aydın, konuşmasında İstanbul Aydın Üniversitesinin bu yıl 5 binin üzerinde mezun verdiğinin altını çizerek, "Bugünü birlikte başardık. Bunu sizlere borçluyuz." dedi. Dr. Aydın konuşmasını şöyle sürdürdü: "Sizleri bugün çeyiz sandıklarınızın en değerli hazinesi olan bilgi donanımlarıyla, bu donanımları yükleyerek hayata uğurluyoruz. Yolunuz açık olsun. Az önce ışık ordusunun neferleri olduğunuzu söyledim. Öğrenimlerinize boyunca üniversitemizin ışığını ateş böcekleri gibi yurdumuzun her tarafına götüreceksiniz. Gittiğiniz her yeri aydınlatacaksınız. Hiç şüphesiz ülkemizin kalınmasına sizler önyak olacaksınız." Konuşma-

DR. MUSTAFA AYDIN: "HİÇBİR ZAMAN AVARELİK ETME VE GAFLETE DALMA HAKKIMIZ OLMAYACAKTIR"

DR. MUSTAFA AYDIN: "WE WILL NEVER HAVE THE RIGHT TO LOUNGE AROUND AND FALL INTO CARELESSNESS"

İstanbul Aydın University, 2012 - 2013 academic year ended with the 8th Graduation Ceremony held at Sinan Erdem Sports Hall in Istanbul. The ceremony, in which 5 thousand 6 hundred students threw cap, was attended by IAU Chairman of the Board of Trustees Dr. Mustafa Aydın and Rector Prof. Dr. Yedigir İzmir, as well. Prof. Dr. Yedigir İzmir, who made the opening speech of the 8th Graduation Ceremony, stated that they shared the excitement of the students who were about to attain their diplomas, said "My dear graduates, today you have reached the happy ending. Today, we and you are very happy. You are happy because you are about to have your Istanbul Aydın University diplomas. We are happy because we provided you with the knowledge and professional formations that will enable you to become successful anywhere in the world throughout your life. "At this moment, when we are are looking at the most amazing view of Istanbul Aydın University, I congratulate you in your happy day in the name of Istanbul Aydın University, and also thank you for the meaning and quality that you added to our lives with your existence. I wish you a clear path and

sında, Türkiye gibi jeopolitik öneme sahip bir ülkenin gençlerinin avarelik ve gaflete dalma hakkının olmadığını vurgulayan Aydın, "Sevgili gençler, mezunlarım. Dünya hiçbir zaman cennet olmadı. Bundan sonra da olmayacak. İnsanoğlu aslında hırçın çalkantıların yaşandığı bir okyanus olan dünyada, milletler halinde aynı gemilerde seyahat ediyor. Türkiye, jeopolitik ve jeostratejik konumu itibarıyla bu okyanusun en çalkantılı bölgesinde yer alıyor. Etrafımız dipsiz girdaplarla dolu. Bu sebeple hiçbir zaman avarelik etme ve gaflete dalma hakkımız olmayacaktır. Bunun gereği olarak çalkantılara karşı metin, girdaplara karşı dikkatli olmak mecburiyetindesiniz. Göreviniz, içinde seyahat ettiğiniz gemiyi daha sağlıklı ve daha aydınlık bir gelecek için sakin sulara ulaştırmaktır." dedi.

İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın konuşmasını şöyle sonlandırdı: "Sevgili gençler, mezarlarımızı, bayrağımızı ve ülkemizi teslim edeceğimiz aydınlık yüzyumumuz, 2012 - 2013 eğitim ve öğretim yılını tamamladığınız bugün ülkemizin ışık ordusuna 5 bin kişi olarak katılıyorsunuz. Allah yolunuzu açık eylesin. Sizlerle gurur duyuyorum."

Chairman of the Board of Trustees Dr. Mustafa Aydın, who made a speech during the 8th graduation ceremony of Istanbul Aydın University, said "In fact, human beings as different nations are traveling on the same ship sailing on a stormy ocean. As young people, your task is to take that ship to calmer waters, for ensuring a healthier and lighter future."

good luck." In his speech, Istanbul Aydın University Chairman of the Board of Trustees Dr. Mustafa Aydın said, "Especially globalization and developments in communications technology in the last quarter of the 20th century as well as our information era made the world smaller, made the countries closer to each other, and revealed the need for turning towards common targets," and stated that the change in the world had paved the way for some positive developments such as stability, democratization, human rights and superiority of law.

Emphasizing that Istanbul Aydın University had graduated over 5 thousand students that year, Dr. Mustafa Aydın said, "We achieved this together. We owe it to you." Dr. Aydın continued his speech: "Today, we are sending off you to life, after equipping you with knowledge that is the most valuable treasure in your wedding chest. I wish you a clear path. A little earlier I said you are soldiers in the army of light. Throughout your education period, you will take the light of our university to every part of our country, like lightning bugs. You will illuminate everywhere you go. For sure, you will take the initiative for the development of our country." In his speech, he stressed that the young people of a country with geopolitical importance like Turkey had not the right to lounge around and fall into carelessness the youth of a country such as Turkey "Dear young people, my dear graduates. The world has never been a heaven. And it will never be. Human beings as different nations are traveling on the same ship sailing on a stormy ocean, i.e. the world where turmoils are experienced. Turkey is sailing on the most turbulent part of the ocean, because of its geopolitical and geo-strategic position. We are surrounded by abysmal whirlpools. For this reason, we will never have the right to lounge around and fall into carelessness. As a requirement of this situation, you have to be firm against turmoils and careful about whirlpools. Your task is to take that ship to calmer waters, for ensuring a healthier and lighter future," Aydın said.

Istanbul Aydın University Chairman of the Board of Trustees Dr. Mustafa Aydın ended his speech by saying: "Dear young people, to whom we will hand over our graves, flag and country. Today, when you completed your 2012 - 2013 academic year, you are joining the army of light, as 5 thousand people. May Allah make your path clear. I am proud of you."

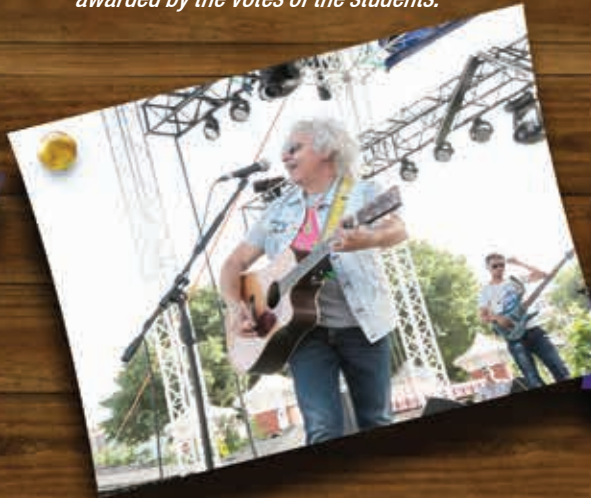
**25 BİN
KİŞİLİK SÖLENDE
ÖĞRENCİLER EĞLENDİ**

İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileri, Bahar Şenliği kapsamında düzenlenen program ve konserlerle doyasıya eğlendi. Üç gün süren şenliğe yaklaşık 25 bin kişi katıldı. Süper Star Ajda Pekkan, son dönemin sevilen şarkıcısı Sıla, Türk müziğinin önemli isimleri Yeni Türkü ve Gripin, konserlerle gençlere unutulmaz anlar yaşattı. Gün boyunca devam eden etkinliklerde öğrenci kulüpleri farklı organizasyonlara imza attı. Müzik kulübü konserleri, dans kulübünün düzenlediği gösteriler, defile ve yarışmalarla İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileri bahara merhaba dedi. Bu yıl İAU tarafından 9.su düzenlenen İletişim Ödülü Töreninde birçok sanatçı öğrenciler tarafından verilen oylarla ödüllerin sahibi oldu.

Istanbul Aydın University students had fun to repletion during the program and concert organized within the scope of the Spring Festival. The three-day festival attended by about 25 thousand people. Super Star Ajda Pekkan, Sıla, who is a popular singer of recent period, as well as Yeni Turku and Gripin, who are important figures of Turkish music, gave the young people memorable moments. In the day-long events, student clubs put their signatures under various organizations. With music club concerts, performances organized by a dance club, fashion show and competitions, Istanbul Aydın University students said hello to spring. In the 9th Communications Award Ceremony organized by IAU, many artists were awarded by the votes of the students.

**STUDENTS
HAD FUN IN THE FESTIVAL
ATTENDED BY
25 THOUSAND PEOPLE**

